அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

தேசியத் தர நிர்ணயக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தர மதிப்பீட்டில் **A+(CGPA: 3.64)** தகுதியும்
மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் - பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் முதல் தரப்
பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தன்னாட்சித் தகுதியும் பெற்றது)

காரைக்குடி - 630003

தொலைநிலைக்கல்வி இயக்ககம்

எம்.ஏ. தமிழ்

முதலாமாண்டு - முதற்பருவம்

தாள்-31913 - இலக்கணம் - 1

தொல்காப்பியம் - எழுத்ததிகாரம் - இளம்பூரணம்

Author:

Dr.M.CHITHAMBARAM, *Associate Professor in Tamil, Tamil Research Centre*
Alagappa Govt Arts College, Karaikudi – 630003.

"The copyright shall be vested with Alagappa University"

All rights reserved. No part of this publication which is material protected by this copyright notice may be reproduced or transmitted or utilized or stored in any form or by any means now known or hereinafter invented, electronic, digital or mechanical, including photocopying, scanning, recording or by any information storage or retrieval system, without prior written permission from the Alagappa University, Karaikudi, Tamil Nadu.

Information contained in this book has been published by VIKAS® Publishing House Pvt. Ltd. and has been obtained by its Authors from sources believed to be reliable and are correct to the best of their knowledge. However, the Alagappa University, Publisher and its Authors shall in no event be liable for any errors, omissions or damages arising out of use of this information and specifically disclaim any implied warranties or merchantability or fitness for any particular use.

Reviewer : Dr. V.Thiruveni, *Assistant Professor in Tamil & Research Supervisor, PPR- Coordinator- All Tamil Programmes- DDE Directorate of Distance Education, Alagappa University- Karaikudi-630003, Tamilnadu.India.*

VIKAS®

Vikas® is the registered trademark of Vikas® Publishing House Pvt. Ltd.

VIKAS® PUBLISHING HOUSE PVT. LTD.
E-28, Sector-8, Noida - 201301 (UP)
Phone: 0120-4078900 • Fax: 0120-4078999
Regd. Office: A-27, 2nd Floor, Mohan Co-operative Industrial Estate, New Delhi-110044
• Website: www.vikaspublishing.com • Email: helpline@vikaspublishing.com

Work Order No. AU/DDE/DE1-484/Preparation and Printing of Course Materials/2019 Dared 08.07.2019 Copies 1000

எம்.ஏ. (தமிழ்)

முதலாமாண்டு - முதற்பருவம்

தாள் 31913 - இலக்கணம்-1 -
தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் இளம்பூரணம்.

பாடத் திட்டம் - பொருளடக்கம்

நோக்கம் : மொழி மற்றும் எழுத்தின் இலக்கண அமைப்பை பற்றி மாணவர்களுக்கு கூறுதல்

பிரிவு – 1 : நூல்மரபு, மொழிமரபு

கூறு 1: நூல் மரபு– மாத்திரை எண்

கூறு 2: நூல் மரபு– வடிவு மயக்கம்

கூறு 3: மொழி மரபு– சார்பு எழுத்துக்கள் - ஆயுதத்தின் இயல்பு – அளபடை –எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து மொழியாதல்

கூறு 4: எழுத்துகளின் இயக்கம் - போலி – மொழி முதல் எழுத்துக்கள் -மொழி இறுதி எழுத்துக்கள்

பிரிவு – 2 : பிறப்பியல், புணரியல், தொகைமரபு

கூறு 5: பிறப்பியல் - உயிர் எழுத்துக்கள் பிறக்குமாறு – மெய் எழுத்துக்கள் பிறக்குமாறு – சார்பு எழுத்துக்கள் பிறக்குமாறு

கூறு 6: புணரியல் - மொழிகளின் முதலும் ஈறும் - புணர்தலின் இயல்பு – உருபுப் புணர்ச்சி – சாரியைப் புணர்ச்சி

கூறு 7: எழுத்துச் சாரியை – உயிர் எழுத்தின் புணர்ச்சி இயல்புகள் -உடம்படு மெய் -புணர்ச்சியின் பொருள் வேறுபடும் இடம்

கூறு 8: தொகை மரபு – உயிரீறு – மெய்யீறு - உயர்திணைப் பெயர்கள் பற்றிய புணர்ச்சி

பிரிவு – 3 : உருபியல், உயிர் மயங்கியல்

கூறு 9: உருபியல் - உயிரீறுகள் - மெய்யீறுகள்

கூறு 10: உருபியல் - முற்றுகர – குற்றுகர - ஈறுகள் - புறநடை

கூறு 11: உயிர் மயங்கியல் - அகர .ஆகார. இகர.ஈகர.உகர.ஊகார. ஈறுகள்

கூறு 12: உயிர் மயங்கியல் - எகர ஏகார ஐகார ஓகார ஔகார ஈறுகள்

பிரிவு – 4 : புள்ளி மயங்கியல், குற்றியலுகரப் புணரியல்

கூறு 13: புள்ளி மயங்கியல்

கூறு 14: குற்றியலுகரப் புணரியியல்

கற்றலின் பயன்கள்

தமிழின் எழுத்திலக்கணத்தை அறிந்து கொள்ளுவது

பதம் பிரிக்கும் பயிற்சி பெறுவது

வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வழங்கும் பாங்கைப் புலப்படுத்துவது

கற்றலின் விளைவுகள்

- எழுத்துக்களின் பிறப்பு முறையை அறிய முடியும்.
- இலக்கணத்தை எளிமையாகக் கற்க முடியும்.
- நினைவாற்றலை வளர்த்துக் கொள்ள உதவும்.
- எழுத்து மாற்றங்களால் ஏற்படும் பொருள் மாற்றத்தை உணர முடியும்.
- எழுத்துக்களின் இணைப்பு பற்றிய அறிவை ஏற்படுத்தும்.

பிரிவு – 1

நூல் மரபு – மொழி மரபு

நோக்கம்: எழுத்துக்களின் வகை – முதல் எழுத்துகள் - சார்பெழுத்துகள் - மாத்திரை – எண் போன்றவற்றை அறிதல்.

குறிப்பு

கூறு : 1 – நூல் மரபு – மாத்திரை, எண்

மொழியின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாகிய எழுத்துகளின் இலக்கணம் கூறும் பகுதி ஆதலின் எழுத்ததிகாரம் என்னும் பெயர் பெற்றது.இந்நூலின் முதல் இயல் நூன்மரபு என்பதாகும்.எழுத்து மரபே நூன்மரபு என்பது நச்சினார்கினியர்தம் உரைக்குறிப்பாம்.தொல்காப்பியம் என்னும் நூல் முழுமைக்கும் இம்மரபு துணைநிற்றலின் நூன்மரபாம் என்றும் நச்சினார்க்கினியர் விதந்தோதுவார்.

இவ்வதிகாரத்தாற் சொல்லப்படும் எழுத்திலக்கணத்தினை ஓராற்றால் தொகுத்து உணர்த்துதலின், நூன்மரபு என்னும் பெயர்த்து. இதனுட் கூறுகின்ற இலக்கணம் மொழியிடை (நின்ற) எழுத்திற்கன்றித் தனிநின்ற எழுத்திற்கென உணர்க என்பது இளம்பூரணர்தம் உரைக்குறிப்பாம்.

எழுத்துக்களின் வகை:

எழுத்தெனப் படுப

அகரமுதல் னகர இறுவாய்

முப்ப.ஃ.தென்ப

சார்ந்துவரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே.

இந்நூற்பா எழுத்துக்களது பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்திற்று.

எழுத்தென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவன அகரமாகிய முதலை உடையனவும் னகரமாகிய இறுதியை உடையனவுமாகிய முப்பதென்று சொல்லுவர். சார்ந்து வருதலாகிய இலக்கணத்தினையுடைய மூன்றும் இதனுள் அடங்காதாம். இம் மூன்றினையும் சேர்க்கும் இடத்து முப்பத்து மூன்று என்று சொல்வாரும் உண்டு.

எ - டு: அ-ஆ-இ-ஈ-உ-ஊ-எ-ஏ-ஐ-ஒ-ஓ-ஔ; க்-ங்-ச்-ஞ்-ட்-ண்-த்-ந்-ப்-ம்-ய்-ர்-ல்-வ்-ழ்-ள்-ற்-ன் என வரும்.

Self-Instructional Material

குறிப்பு

எழுத்து எனைத்து வகையான் உணர்த்தினாரோ எனின் எட:டு வகையானும் எட்டிறந்த பலவகையானும் உணர்த்தினார் என்பது,

எட்டு வகையாவன: எழுத்து இனைய என்றலும் இன்ன பெயரன வென்றலும், இன்ன முறையன வென்றலும்,இன்ன அளவினவென்றலும், இன்ன பிறப்பின வென்றலும். இன்ன புணர்ச்சியன என்றலும், இன்ன வடிவின என்றலும், இன்ன தன்மைய என்றலும் ஆகும்.

எட்டிறந்த பலவகையாவன: உண்மைத்தன்மையும், குறைவும், கூட்டமும், பிரிவும், மயக்கமும், மொழியாக்கமும்,நிலையும்,இனமும்,ஒன்றுபலவாதலும்,திரிந்ததன்திரிபதுவே என்றலும்,பிறிதென்றலும், அதுவும் பிறிதென்றலும், நிலையிற்றென்றலும:, நிலையாதென்றலும், நிலையிற்று நிலையாதென்றலும் இன்னோரன்னவும் ஆகும்.

,ஏனப்படுப' என்று சிறப்பித்தமையால், அளபெடையும் உயிர்மெய்யும் வரி வடிவும் சிறப்பில்லா எழுத்தாகக் கொள்ளப்பட்டன.

பெயர்: அ-ஆ என்பன

முறை: அம்முறை;

தொகை:முப்பது;

அவற்றுள், அகரம் தானும் இயங்கித் தனிமெய்களை இயக்கும் சிறப்பால் முன்வைக்கப்பட்டது. னகாரம் வீடுபேற்றிற்குரிய ஆண்பாலை உணர்த்துதற் சிறப்பான் பின்வைக்கப்பட்டது.

தொகை என்பது தொகையுள் தொகை, தொகையுள் வகை, தொகையுள் விரி, வகையுள் தொகை, வகையுள் வகை, வகையுள்விரி, விரியுள் தொகை, விரியுள் வகை, விரியுள் விரி என ஒன்பது வகையாய் அமையும்.

எழுத்தென்பது – தொகையுள் தொகை

முப்பதென்பது - அதன் வகை

முப்பத்து மூன்றென்பது – அதன் விரி

முப்பதென்பது – வகையுள் தொகை

முப்பத்து மூன்றென்பது – அதன் வகை

அளபெடை தலைப்பெய்து நாற்பதென்பது – அதன் விரி

முப்பத்து மூன்றென்பது – விரியுள் தொகை

நாற்பதென்பது – அதன் வகை

உயிர்மெய் தலைப்பெய்து இருநூற்றைம்பத்தாறென்பது – அதன் விரி

எழுத்துக்களின் வகை:

சார்பெழுத்துக்கள்:

அவைதாம்,

குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் ஆய்தம் என்ற

முப்பாற் புள்ளியும் எழுத்தோ ரன்ன.

இ∴து, மேல் சார்ந்துவரும் எனப்பட்ட மூன்றற்கும் பெயரும் முறையும் உணர்த்திற்று,

குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் ஆய்தமும் என்று சொல்லப்பட்ட மூன்று கூற்றதாகிய புள்ளியும் என மேற்சொல்லப்பட்ட முப்பது எழுத்தோடு ஒரு தன்மையவாகும்..

அப்பெயர், பெயர், அம்முறை, முறை. ''எழுத்தோரன்ன'' என வேண்டா கூறியவதனால், முன் எனப்படுப" என்ற சிறப்பு, அம்மூன்றற்கும் கொள்ளக் கிடந்தமையின், அது விலக்குதல் பெறுதுமென்பது. குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் என்னும் எண்ணும்மை விகாரத்தால் தொக்கன. சந்தனக்கோல் குறுகினவிடத்துப் பிரப்பங் கோல் ஆகாது. அதுபோல, இகர உகரங்கள் குறுகின விடத்தும், அவை உயிர் ஆகற்பாலன. அவற்றைப் புணர்ச்சிவேற்றுமையும் பொருள்வேற்றுமையும் நோக்கி வேறெழுத்தென்று வேண்டினாரென உணர்க.

மாத்திரை:

அவற்றுள்

அ இ உ

எ ஒ வென்னும் அப்பால் ஐந்தும்

ஓரள பிசைக்குங் குற்றெழுத் தென்ப.

இ∴து, மேற்கூறப்பட்டனவற்றிற்கு அளபும் குறியும் உணர்த்திற்று.

மேற்கூறப்பட்ட எழுத்தினுள் அ-இ-உ-எ-ஒ என்று சொல்லப்படுகின்ற ஐந்தும், ஓர் அளபாக இசைக்கும் குற்றெழுத்தாகும்.

ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ

ஓ ஔ என்னும் அப்பால் ஏழும்

குறிப்பு

ஈரள பிசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப.

ஆ - ஈ - ஊ - ஏ - ஐ - ஓ - ஔ என்று சொல்லப்படுகின்ற எழுத்துகள் ஏழும் இரண்டு மாத்திரையாக ஒலிக்கும் நெட்டெழுத்து ஆகும்.

குறிப்பு

ஐகார ஔகாரங்களுக்கு இனம் இல்லையெனினும், மாத்திரை ஒப்புமையான் அவை நெட்டெழுத்து எனப்பட்டன.

ஓரெழுத்து மூன்று மாத்திரை இசையாமை:

மூவள பிசைத்தல் ஓரெழுத் தின்றே.

இ∴து, உயிரளபெடை எழுத்திற்கு மாத்திரை கூறுதல் நுதலிற்று.

மூன்று மாத்திரையாக ஒலித்தல் இயல்பாகிய ஓர் எழுத்திற்கு இல்லை.

உயிரளபெடை ஆதல்:

நீட்டம் வேண்டின் அவ்வள புடைய

கூட்டி யெழூஉதல் என்மனார் புலவர்.

இ∴து, உயிரளபெடை ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

நீண்ட மாத்திரையையுடைய அளபெடை எழுத்துப்பெற வேண்டின், மேற்கூறிய இரண்டளபுடைய நெடிலையும் ஓர் அளபுடைய குறிலையும் கூட்டி எழுதுதல் வேண்டும் என்மனார் புலவர்.

மாத்திரையின் இலக்கணம்:

கண்ணிமை நொடிஎன அவ்வே மாத்திரை

நுண்ணிதின் உணர்ந்தோர் கண்ட வாறே.

இ∴து, அம் மாத்திரையிலக்கணம் கூறிற்று.

-கண்ணிமையும் நொடியுமாகிய அவை மாத்திரைக்கு அளபு ஆகும். இது நுண்ணிதாக நூலிலக்கணத்தினை உணர்ந்த ஆசிரியர் கண்ட நெறியாகும்.

இதனுள் இமையென்றது, இமைத்தல் தொழிலை, நொடியென்றது, நொடியிற்பிறந்த ஓசையை.தன் குறிப்பு இன்றி நிகழ்தலின், இமை முன் கூறப்பட்டது நிறுத்தளத்தல், பெய்தளத்தல், நீட்டியளத்தல்,நெறித்தளத்தல், தேங்க முகந்தளத்தல், சார்த்தியளத்தல், எண்ணியளத்தல் என ஏழுவகைய என்னும் அளவினுள், இது சார்த்தியளத்தல். நுண்ணிதினுணர்ந்தோர் கண்டவாறு“ என்றதனான்

நாலுழக்குக் கொண்டது நாழியென்றாற்போல,அவ்வளவைக்கு அளவை பெறாமை அறிக. என்பார் இளம்பூரணர்.

எண்: - உயிரெழுத்து:

ஔகார இறுவாய்ப்

பன்னீ ரெழுத்தும் உயிரென மொழிப.

இஃது, மேற்கூறிய குறிலையும் நெடிலையும் தொகுத்து வேறு ஓர் குறியிடுதல் நுதலிற்றாம்.

ஔகாரமாகிய இறுதியையுடைய பன்னிரண்டு எழுத்தினையும், உயிரென்னும் குறியினையுடையன ஆகும்.

மெய்யெழுத்து:

னகார இறுவாய்ப்

பதினெண் எழுத்தும் மெய்யென மொழிப.

இஃது, மேற்கூறிய உயிரல்லா எழுத்திற்கும் ஓர் குறியிடுதல் நுதலிற்று

னகரமாகிய இறுதியையுடைய பதினெட்டு எழுத்தும் மெய்யென்னும் குறியினையுடையன ஆகும்.

உயிர்மெய்யின் மாத்திரை:

மெய்யோ டியையினும் உயிரியல் திரியா.

இஃது, உயிர்மெய்க்கு அளபு கூறிற்று.

உயிர்மெய்யாவன - மெய்களோடு உயிர் இயையப் பிறந்த நிலைமையவாயினும்,அதாவது அவ் உயிர்மெய்கள் அவ்வியைபின்பொழுது வேறு ஓர் எழுத்தாய் நின்றாலும், மெய்யோடு இயைபின்றி உயிர்களது இயல்பில் திரியாது..

தனிமெய்யின் மாத்திரை:

மெய்யின் அளபே அரையென மொழிப.

மெய் எழுத்தானது அரை மாத்திரையினை அளபினை உடையன ஆகும்.

சார்பெழுத்துக்கு மாத்திரை:

அவ்வியல் நிலையும் ஏனை மூன்றே.

இஃது, சார்பெழுத்து மூன்றற்கும் அளபு கூறிற்று.

குறிப்பு

குறிப்பு

சார்பெழுத்து மூன்றும் மேற்கூறிய அரை மாத்திரையாகிய அவ்வியல்பின்கண்ணே நின்று ஒலிக்கும்.

எ - டு: கேண்மியா, நாகு, எ∴குஇளம்பூரணர் உரை

மகரக் குறுக்கம்:

அரையளபு குறுகல் மகரம் உடைத்தே

இசையிடன் அருகுந் தெரியுங் காலை.

மகர மெய் அரையளபாகிய எல்லையிற் குறுகிக் கால் மாத்திரையாய் ஒலிக்கும்..அது எவ்விடத்து எனின் ஆராயுங்காலத்து. வேறு ஓர் எழுத்தினது ஒலியின்கண் அது சிறுபான்மையாகி வரும்,

எ - டு: போன்ம், வரும் வண்ணக்கன் என வரும்.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. எழுத்துக்களின் வகைகள் யாவை?

எழுத்தெனப் படுப

அகரமுதல் னகர இறுவாய்

முப்ப∴தென்ப

சார்ந்துவரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே.

இந்நூற்பா எழுத்துக்களது பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்திற்று.

எழுத்தென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவன அகரமாகிய முதலாக னகரமாகிய இறுதியை உடையனவுமாகிய முப்பதென்று சொல்லுவர் புலவர்.

2. மாத்திரை என்றால் என்ன?

அவற்றுள்

அ இ உ

எ ஒ வென்னும் அப்பால் ஐந்தும்

ஓரள பிசைக்குங் குற்றெழுத் தென்ப.

இ∴து, மேற்கூறப்பட்டனவற்றிற்கு அளபும் குறியும் உணர்த்திற்று.

குறிப்பு

மேற்கூறப்பட்ட எழுத்தினுள அ-இ-உ-எ-ஒ என்று சொல்லப்படுகின்ற ஐந்தும், ஓர் அளபாக இசைக்கும் குற்றெழுத்தாகும்.

ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ

ஓ ஔ என்னும் அப்பால் ஏழும்

ஈரள பிசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப.

ஆ - ஈ - ஊ - ஏ - ஐ - ஓ - ஔ என்று சொல்லப்படுகின்ற எழுத்துகள் ஏழும் இரண்டு மாத்திரையாக ஒலிக்கும் நெட்டெழுத்து ஆகும்.

ஐகார ஔகாரங்களுக்கு இனம் இல்லையெனினும், மாத்திரை ஒப்புமையான் அவை நெட்டெழுத்து எனப்பட்டன.

3. எண் என்பதனை விளக்குக.

ஔகார இறுவாய்ப்

பன்னீ ரெழுத்தும் உயிரென மொழிப.

இ.ஃது, மேற்கூறிய குறிலையும் நெடிலையும் தொகுத்து வேறு ஓர் குறியிடுதல் நுதலிற்றாம்.

ஔகாரமாகிய இறுதியையுடைய பன்னிரண்டு எழுத்தினையும், உயிரென்னும் குறியினையுடையன ஆகும்.

னகார இறுவாய்ப்

பதினெண் எழுத்தும் மெய்யென மொழிப.

இ.ஃது, மேற்கூறிய உயிரல்லா எழுத்திற்கும் ஓர் குறியிடுதல் நுதலிற்று

னகரமாகிய இறுதியையுடைய பதினெட்டு எழுத்தும் மெய்யென்னும் குறியினையுடையன ஆகும்.

கூறு : 2 நூல் மரபு - வடிவு, மயக்கம்

நோக்கம்: வடிவம் - மயக்கம் - மெய்யெழுத்தின் இயல்பு – உடனிலை மெய்மயக்கம் - வேற்றுநிலை மெய் மயக்கம் போன்றவற்றை அறிதல்.

மகரத்தின் வடிவம்:

உட்பெறு புள்ளி உருவாகும்மே.

இ.ஃது, பகரத்தினின்று மகரத்திற்கு வரிவடிவு வேற்றுமை கூறிற்று.

குறிப்பு

மகரம் புறத்துப் பெறும் புள்ளியோடு உள்ளாற்பெறும் புள்ளியும் பெறும். உட்புள்ளி இல்லாது இருத்தல் பகரத்திற்கு வடிவாம்.

எ - டு: ம், ப் எனக் கண்டுகொள்க, கப்பி, கப்பி (கம்மி) என வரும்.

மெய்யெழுத்தின் இயல்பு:

மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல்.

இ∴து, உயிர்மெய்யோடு தனிமெய்யிடை வடிவு வேற்றுமை செய்தல் நுதலிற்று.

தனிமெய்யினது இயல்பு புள்ளியோடு நிற்றல்

க் ங் ச் ஞ் ட் ண் த் ந் ப் ம் ய் ர் ல் வ் ழ் ள் ற் ன் என வரும்..

எகர ஒகரங்களின் இயல்பு:

எகர ஒகரத் தியற்கையும் அற்றே.

எகர ஒகரங்களும் அவ்வாறே புள்ளிபெறும் இயல்பிற்றாம்.

எ், ஒ்

உயிர் மெய்யெழுத்தின் இயல்பு:

புள்ளி யில்லா எல்லா மெய்யும்

உருவுரு வாகி அகரமோ டுயிர்த்தலும்

ஏனை உயிரோ டுருவுதிரிந் துயிர்த்தலும்

ஆயீ ரியல உயிர்த்த லாறே.

இ∴து, உயிரும் மெய்யும் கூடும் தன்மை உணர்த்தியது,

எல்லா மெய்களும் ஒலிக்கும் முறைமையில் புள்ளி இல்லையாகும்படியாகத் தத்தம் முன்னை வடிவே பின்னும் வடிவாக அகரத்தோடு கூடி ஒலித்தல், ஒழிந்த உயிர்களோடு வடிவு வேறுபட்டு ஒலித்தலுமாகிய இரண்டு இயல்பினையுடையன ஆகும்

:உருவு உருவாகி உயிர்த்தல்- க ங ச .

உருவு திரிந்து உயிர்த்தல் - கா ஙா சா

இங்கு உயிரும் மெய்யும் கூடுகின்ற உயிர்மெய்க்கூட்டத்தினை, எல்லா மெய்யும் என்று மெய்மேல் வைத்துக் கூறியதன் நோக்கம் , அது முன் கூறிக் கூறப்படுதல் என்பதனை நோக்கியே ஆகும். உயிர்மெய் என்பதனை, ஒற்றுமை கொள்வழி உம்மைத் தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை எனவும், வேற்றுமை கொள்வழி உம்மைத் தொகை

குறிப்பு

எனவும் கொள்றல் வேண்டும். உருவு திரிந்து உயிர்த்தல் மேலும் கீழும் விலங்கு பெறுவன விலங்குபெற்று உயிர்த்தலும். கோடுபெறுவன கோடு பெற்று உயிர்த்தலும், புள்ளிபெறுவன புள்ளி பெற்று உயிர்த்தலும், புள்ளியும் கோடும் உடன்பெறுவன புள்ளியும் கோடும் உடன்பெற்று உயிர்த்தலும் என்பனவும் இவற்றுள் அடங்கும்.

மேல் விலங்கு பெறல் - க் + இ = கி

கீழ் விலங்கு பெறல் - க் + உ = கு

கோடு பெறுதல் - க் + எ = கெ

புள்ளி பெறுதல் - க் + அ = க.

புள்ளியும் கோடும் பெறுதல் - (ஒகரம், ஓகாரம்)

க் + ஒ = கெ. (கெ)

க் + ஓ = கே. (கோ)

உயிர்மெய் ஒலித்தல்:

மெய்யின் வழியது உயிர்தோன்றும் நிலையே.

இ.ஃது, உயிர்மெய்யுள் உயிரும்மெய்யும் நிற்குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உயிர், மெய்களின் பின்னதாய்த் தோன்றும்.

தோன்றுநிலை“ என்றதனால். உயிர்மெய்களைப் பிரிக்குமிடத்தும் கூட்டுமிடத்தும் அவ்வாறே முன்னும் பின்னும் ஆதலைக் கொள்ளல் வேண்டும்.. மெய்யும் உயிரும் முன்னும் பின்னும் பெறநிற்கும் என்றமையால், அக்கூட்டம் பாலும் நீரும்போல உடன்கலந்ததன்றி, விரல்நுனிகள் தலைப்பெய்தாற்போல வேறுநின்று கலந்தன வல்ல என்பது பெறப்படும்

வல்லினமெய்:

வல்லெழுத் தென்ப க ச ட த ப ற.

வல்லெழுத்து க ச ட த ப ற - க ச ட த ப ற என்பன ஆகும்.

வல்லென்று இசைத்தலானும், வல் என்ற தலைவளியாற் பிறத்தலானும் வல்லெழுத்து எனப்பட்டது. மொழிக்கு முதலாமெழுத்து நான்கு உளவாகலானும் , அவற்றால் வழக்குப்பயிற்சி பெரிதாகலானும் வல்லினம் முன்கூறப்பட்டது.

குறிப்பு

மெல்லினமெய்:

மெல்லெழுத் தென்ப ங ஞ ண ந ம ன

மெல்லெழுத்து ங ஞ ண ந ம ன - ங ஞ ண ந ம ன என்பன ஆகும்.

மெல்லென்று இசைத்தலானும், மெல் என்ற மூக்கின் வளியாற் பிறத்தலானும் , மெல்லெழுத்து எனப்பட்டன. மொழிக்கு முதலாமெழுத்து மூன்று உளவாகலானும் அவற்றுள் வழக்குப் பயிற்சியானும் மெல்லினம் முதலாமெழுத்துச் சிறு பான்மை வழக்கினவாய் இரண்டாகிய இடையினத்தின்முன் வைக்கப்பட்டது.

இடையினமெய்:

இடையெழுத் தென்ப ய ர ல வ ழ ள.

இடையெழுத்து என்பன ய ர ல வ ழ ள என்பன ஆகும்.

இடைநிகரவாகி ஒலித்தலானும். இடைநிகர்த்தாய மிடற்றுவளியாற் பிறத்தலானும் இடையெழுத்து எனப்பட்டது.

தனிமெய்மயக்கத்தின் பெயரும் முறையும்:

அம்மூ வாறும் வழங்கியன் மருங்கின்

மெய்ம்மயக் குடனிலை தெரியுங் காலை.

மேற்சொல்லப்பட்ட பதினெட்டு மெய்யெழுத்தும் ஒன்றிணைந்து ெல்லாகும் இடத்து எந்த எழுத்துக்களை அடுத்து எந்த எழுத்துகள் வரும் என்பதனை விளக்கல் மயக்கம் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படும்.அமெ் மயக்கம் உடன்நிலை மெய்மயக்கம், வேற்று நிலை மெய்மயக்கம் என்று இரண்டு வகைப்படும்.

ஒரு மெய்யெழுத்தின் பின் அதே மெய்யெழுத்து வருதல் உடனிலை மெய்மயக்கம் எனப்படும்

ஒரு மெய்யெழுத்தின் பின் வேறு மெய்யெழுத்து வருதல் வேற்றுநிலை மெய்மயக்கம் எனப்படும்

உயிர் , மெய் , உயிர்மெய் என்னும் மூன்றனையும் உறழ்ச்சிவகையான் உறழ ஒன்பது வரும். அவற்றுள் தனிமெய்யோடு தனி மெய்ம் மயக்கம் ஒன்றே காரணம் மற்றவற்றிற்கு வரையறை இல்லை என்பதே ஆகும்.எனவே வரையறையுடைய தனிமெய்ம் மயக்கமே கூறினார்.. மெய் என்றதனால் தனிமெய்யோடு உயிர்மெய்ம் மயக்கமன்றி, தனிமெய்யோடு தனி மெய்ம்மயங்குதலையும் கொள்ளல் வேண்டும்.

குறிப்பு

தனிமெய் பிற மெய்யுடன் மயங்கல்: (வேற்றுநிலை மெய்மயக்கம்)

டறலள வென்னும் புள்ளி முன்னர்க்

கசப வென்னு மூவெழுத் துரிய.

ட ற ல ள என்று சொல்லப்படும் மெய்களின் முன்னர் க ச ப என்று சொல்லப்படும் மூன்றெழுத்தும் மயங்கி வரும்.

எ - டு:

ட் - கட்க, கட்சிறார், கட்ப,

ற - கற்க, கற்சிறார், கற்ப

ல் - செல்க, செல்சிறார், செல்ப

ள் - கொள்க, கொள்சிறார் கொள்ப

எனவும் வரும்.

அவற்றுள்

லளஃகான் முன்னர் யவவுந் தோன்றும்.

மேற்கூறிய நான்கனுள்ளும் லகார ளகாரங்களின் முன்னர் க ச ப என்பனவே அன்றி யகர வகரங்களும் தோன்றி மயங்கும்.

எ - டு:

ல் - கொல்யானை, கோல்வளை

ள் - வெள்யானை, வெள்வளை என வரும்.

ஙஞண நமன வெனும் புள்ளி முன்னர்த்

தத்தம் மிசைகள் ஒத்தன நிலையே.

ங ஞ ண ந ம ன என்று சொல்லப்படும் புள்ளிகளின் முன்னர் தத்தமக்கு மேல் நிற்கும் எழுத்தாகிய க ச ட த ப ற க்கள் மயங்கி நிற்றலின்கண் பொருந்தி நிற்கும்.

எ - டு:

ங் - தெங்கு,

ஞ் - மஞ்சு,

ண் - மண்டு

குறிப்பு

ந் - பந்து,

ம் - கம்பு,

ன் - கன்று என வரும்.

அவற்றுள்

ணன:.கான் முன்னர்க்

க ச ஞ ப ம ய வ வ் வேழு முரிய.

மேற்கூறப்பட்ட மெல்லெழுத்து ஆறனுளணகார னகாரங்களின் முன்னர், க ச ஞ ப ம ய வ என்று சொல்லப்படும் ஏழும் மயங்குதற்கு உரியன ஆகும்..

எ - டு:

ண் - வெண்கலம்,

ன் - புன்கண்,

ண் - வெண்சாந்து,

ன - புன்செய்,

ண - வெண்ஞாண்,

ன் - பொன்ஞாண்,

ண் - வெண்பலி,

ன் - பொன்பெரிது,

ண் - வெண்மாலை,

ன் - பொன்மாலை,

ண- மண்யாது,

ன் - பொன்யாது,

ண் - மண்வலிது,

ன் - பொன்வலிது என வரும்.

ஞ ந ம வ என்னும் புள்ளி முன்னர்

ய:.கான் நிற்றல் மெய்பெற் றன்றே.

குறிப்பு

ஞ ந ம வ என்று சொல்லப்படுகின்ற புள்ளிகளின் முன்னர் யகரம் மயங்கி நிற்கும்.

எ - டு: உரிஞ்யாது, பொருந்யாது, திரும்யாது, தெவ்யாது என வரும்.

ம.்.கான் புள்ளிமுன் வவ்வுந் தோன்றும்.

மகரமாகிய புள்ளி முன்னர் பகர யகரங்களேயன்றி வகரமும் தோன்றி மயங்கும்.

எ - டு: நிலம் வலிது என வரும்.

ய ழ ர என்னும் புள்ளி முன்னர்

முதலா கெழுத்து ஙகரமொடு தோன்றும்.

யழர என்று சொல்லப்படுகின்ற புள்ளிகளின் முன்னர், மொழிக்கு முதல் ஆகும் என்று சொல்லப்பட்ட ஒன்பது மெய்யும் ஙகரத்தோடு தோன்றி மயங்கும்.

எ - டு: வேய்கடிது, வேர்கடிது, வீழ்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது எனவரும் வேய்ஙனம், வேர்ஙனம், வீழ்ஙனம் எனவரும். வேய்யாது என்றவழி, உடனிலையாதலான் யகரம் நீக்கல் வேண்டும்.

தனிமெய் தன் மெய்யோடு மயங்கல்: (உடனிலை மெய்ம்மயக்கம்)

மெய்ந்நிலை சுட்டின் எல்லா வெழுத்தும்

தம்முன் தாம்வரூஉம் ர ழ அலங்கடையே.

இது உடனிலை மெய்மயக்கம் உணர்த்திற்று.

ரகார ழகாரங்கள் என்னும் மெய்கள் அல்லாத இடத்து எல்லா மெய்யெழுத்தும் தம்முன்னே தாம் வந்து மயங்கும்.

எ - டு: காக்கை, எங்ஙனம், பச்சை, மஞ்ஞை, பட்டை, மண்ணை, தத்தை, வெந்நோய், அப்பை, அம்மி, வெய்யர், எல்லி, எவ்வி,கொள்ளி,கொற்றி, கன்னி என வரும். மெய்ந்நிலை சுட்டின்“ என்றதனால், தம்முன் தாம் வரும்“ என்றது மெய்ம்முன்னர் மெய்யென்னும் மாத்திரையன்றி உடனிலைமெய் மேலதாம் என்பது கொள்க. எல்லாம்“ என்றது மேல் ய ழ ர என்ற அதிகாரம் மாற்றி வந்து நின்றது.

குறிப்பு

எழுத்துக்களின் பிற மரபுகள்:

சுட்டெழுத்துக்கள்:

அ இ உ அம் மூன்றுஞ் சுட்டு.

அ இ உ என்னும் அம்மூன்றும் சுட்டு எழுத்துகள் ஆகும்.

எ - டு: அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம் என வரும்.

வினா வெழுத்துக்கள்:

ஆ ஏ ஓ அம் மூன்றும் வினா.

ஆ ஏ ஓ அம்மூன்றும் வினா எழுத்துகள் ஆகும்.

எ - டு: உண்கா, உண்கே, உண்கோ சாத்தா எனவரும்.

தன்னின முடித்தல் என்பதனால் எகாரமும் யகர ஆகாரமும் வினாப் பொருண்மையால் வரும்.

எழுத்துகள் தம் மாத்திரையின் நீண்டிசைக்கும் இடம்:

இசை நூன் முறையில் எழுத்தொலிகள்

அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்

உளவென மொழிப இசையோடு சிவணிய1

நரம்பின் மறைய என்மனார் புலவர்.

உயிரெழுத்துக்களெல்லாம் தமக்குச் சொன்ன அளவினைக்கடந்து ஒலித்தலையும், ஒற்றெழுத்துக்கள் தம் ஒலி முன் கூறிய அளபின் நீடலையும் இந்நூலுள் கூறும் விளியின் கண்ணேயன்றிக் குரல் முதலிய ஏழிசையோடு பொருந்திய நரம்பினையுடைய யாழினது இசை நூற்கண்ணும், உளவாகும்.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. மெய்யெழுத்தின் இயல்புகள் யாவை?

மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல்.

தனிமெய்யினது இயல்பு புள்ளியோடு நிற்றல் ஆகும்.

க் ங் ச் ஞ் ட் ண் த் ந் ப் ம் ய் ர் ல் வ் ழ் ள் ற் ன் என வரும்.

2. உயிர்மெய் ஒலிக்கும் முறை பற்றி எழுதுக.

மெய்யின் வழியது உயிர்தோன்றும் நிலையே.

இ.ஃது, உயிர்மெய்யுள் உயிரும்மெய்யும் நிற்குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உயிர், மெய்களின் பின்னதாய்த் தோன்றும்.

தோன்றுநிலை என்றதனால். உயிர்மெய்களைப் பிரிக்குமிடத்தும் கூட்டுமிடத்தும் அவ்வாறே முன்னும் பின்னும் ஆதலைக் கொள்ளல் வேண்டும்.. மெய்யும் உயிரும் முன்னும் பின்னும் பெறநிற்கும் என்றமையால், அக்கூட்டம் பாலும் நீரும்போல உடன்கலந்ததன்றி, விரல்நுனிகள் தலைப்பெய்தாற்போல வேறுநின்று கலந்தன வல்ல என்பது பெறப்படும்.

குறிப்பு

3. தனிமெய் பிற மெய்யுடன் மயங்கல் விதத்தினை விவரி

டறலள வென்னும் புள்ளி முன்னர்க்

கசப வென்னு மூவெழுத் துரிய.

ட ற ல ள என்று சொல்லப்படும் மெய்களின் முன்னர் க ச ப என்று சொல்லப்படும் மூன்றெழுத்தும் மயங்கி வரும்.

எ - டு: கட்க, கற்க, செல்க, கொள்க எனவும் கட்சிறார், கற்சிறார், செல்சிறார், கொள்சிறார் எனவும் கட்ப, கற்ப, செல்ப கொள்ப எனவும் வரும்.

அவற்றுள்

லள.ஃகான் முன்னர் யவவுந் தோன்றும்.

மேற்கூறிய நான்கனுள்ளும் லகார ளகாரங்களின் முன்னர் க ச ப என்பனவே அன்றி யகர வகரங்களும் தோன்றி மயங்கும்.

எ - டு: கொல்யானை , வெள்யானை , கோல்வளை , வெள்வளை என வரும்.

ஙஞண நமன வெனும் புள்ளி முன்னர்த்

தத்தம் மிசைகள் ஒத்தன நிலையே.

ங ஞ ண ந ம ன என்று சொல்லப்படும் புள்ளிகளின் முன்னர் தத்தமக்கு மேல் நிற்கும் எழுத்தாகிய க ச ட த ப ற க்கள் மயங்கி நிற்றலின்கண் பொருந்தி நிற்கும்.

எ - டு: தெங்கு, மஞ்சு, மண்டு , பந்து, கம்பு, கன்று என வரும்.

அவற்றுள்

ணன.ஃகான் முன்னர்க்

க ச ஞ ப ம ய வ வ் வேழு முரிய.

மேற்கூறப்பட்ட மெல்லெழுத்து ஆறனுளணகார னகாரங்களின் முன்னர், க ச ஞ ப ம ய வ என்று சொல்லப்படும் ஏழும் மயங்குதற்கு உரியன ஆகும்..

குறிப்பு

எ - டு: வெண்கலம், புன்கண், வெண்சாந்து, புன்செய், வெண்ஞாண், பொன்ஞாண், வெண்பலி, பொன்பெரிது, வெண்மாலை, பொன்மாலை,மண்யாது, பொன்யாது, மண்வலிது, பொன்வலிது என வரும்.

ஞ ந ம வ என்னும் புள்ளி முன்னர்

ய∴கான் நிற்றல் மெய்பெற் றன்றே.

ஞ ந ம வ என்று சொல்லப்படுகின்ற புள்ளிகளின் முன்னர் யகரம் மயங்கி நிற்கும்.

எ - டு: உரிஞ்யாது, பொருந்யாது, திரும்யாது, தெவ்யாது என வரும்.

ம∴கான் புள்ளிமுன் வவ்வுந் தோன்றும்.

மகரமாகிய புள்ளி முன்னர் பகர யகரங்களேயன்றி வகரமும் தோன்றி மயங்கும்.

எ - டு: நிலம் வலிது என வரும்.

ய ழ ர என்னும் புள்ளி முன்னர்

முதலா கெழுத்து ஙகரமொடு தோன்றும்.

யழர என்று சொல்லப்படுகின்ற புள்ளிகளின் முன்னர், மொழிக்கு முதல் ஆகும் என்று சொல்லப்பட்ட ஒன்பது மெய்யும் ஙகரத்தோடு தோன்றி மயங்கும்.

எ - டு: வேய்கடிது, வேர்கடிது, வீழ்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது எனவரும் வேய்ஙனம், வேர்ஙனம், வீழ்ஙனம் எனவரும். வேய்யாது என்றவழி, உடனிலையாதலான் யகரம் நீக்கல் வேண்டும

குறிப்பு

கூறு : 3

மொழி மரபு – சார்பு எழுத்துகள் - ஆயுதத்தின் இயல்பு – அளபெடை – எழுத்துகள் தொடர்ந்து மொழியாதல்

இவ்வியல் மொழிகளுக்கு எழுத்தால் வரும் மரபு உணர்த்தினமையின் மொழிமரபு எனப்பட்டது. இதனுள் கூறுகின்றது தனிநின்ற எழுத்திற்கு அன்றி மொழியிடை(நின்ற) எழுத்திற்கு எனவுணர்க.

நோக்கம்: குற்றியலிகரத்திற்கு இடம் - பற்றுக்கோடு – தனிமொழிக் குற்றியலுகரம் - ஆய்தம் தனி மொழியுள் வரல் - எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து மொழியாதல் போன்றவற்றை அறிதல்

சார்பெழுத்துக்கள் மொழிகளிற் பயில்தல்:

குற்றியலிகரத்திற்கு இடம் - பற்றுக்கோடு:

குற்றிய லிகரம் நிற்றல் வேண்டும்

யாவென் சினைமிசை உரையசைக் கிளவிக்கு

ஆவயின் வருஉம் மகரம் ஊர்ந்தே.

சார்பின் தோற்றத்து எழுத்துக்களில் குற்றியலிகரத்தில் ஒரு மொழிக் குற்றியலிகரத்திற்கு இடமும் பற்றுக்கோடும் உணர்த்திற்று.

ஒருமொழிக் குற்றியலிகரம் உரையசைச் சொல்லாகிய மியா எனும் மொழியில் மகர ஒற்றினை ஊர்ந்து நிற்றல் வேண்டும்

எ - டு: கேண்மியா எனவரும் . மியா என்னும் சொல் இடம் . மகரம் பற்றுக்கோடு . யா என்னும் சினையும் மகரம் போலக் குறுகுதற்கு ஒரு சார்பு.

குற்றியலிகரத்திற்கு இடம் - பற்றுக்கோடு:

புணரியல் நிலையிடைக் குறுகலும் உரித்தே

உணரக் கூறின் முன்னர்த் தோன்றும்

இரு மொழி தம்மில் புணர்கின்ற இடத்தும் குறுக ஒலிக்கும். இத்தகைய தன்மை குற்றியலுகரப்புணரியலுள் தோன்றும்.

"யகரம் வரும்வழி யிகரங் குறுகும்

உகரக் கிளவி துவரத் தோன்றாது" (குற்றியலுகரப் புணரியல்-(5))

உகரம் சார்ந்த வல்லெழுத்து - பற்றுக்கோடு.

எ - டு: நாகியாது, வரகியாது, தெள்கியாது, எ.்.கியாது, கொக்கியாது, குரங்கியாது

தனிமொழிக் குற்றியலுகரத்திற்கு இடனும் பற்றுக்கோடும்:

நெட்டெழுத் திம்பருந் தொடர்மொழியீற்றும்

குற்றியலுகரம் வல்லா றூர்ந்தே.

இ.்.து, ஒருமொழிக் குற்றியலுகரத்திற்கு இடமும் பற்றுக்கோடும் உணர்த்திற்று.

நெடில் தொடர் குற்றியலுகரம் - நாகு

வன் தொடர் குற்றியலுகரம் - தேக்கு

மென் தொடர் குற்றியலுகரம் - பஞ்சு

இடைத் தொடர் குற்றியலுகரம் - மார்பு

உயிர்த் தொடர் குற்றியலுகரம் - வரகு

ஆய்தத் தொடர் குற்றியலுகரம் - எ.்.கு

நெட்டெழுத்திம்பரும் தொடர்மொழியீறும் இடம், வல்லெழுத்துப் பற்றுக்கோடு. இவ்வாறு இடமும் பற்றுக்கோடும் கூறவே மொழிக்கு ஈறாதலும் கூறியவாறாயிற்று.

புணர்மொழிக் குற்றியலுகரம் தன் மாத்திரையில் குறுகல்:

இடைப்படிற் குறுகும் இடனுமா ருண்டே

கடப்பா டறிந்த புணரிய லான.

இ.்.து, குற்றியலுகரம் புணர்மொழியுள்ளும் வருமென்பதனை உணர்த்திற்று.

குற்றிலுகரம் தனிமொழியுள் மட்டுமன்றி புணர்மொழிக்கண்ணும் இடைப்பட்டும் குறுகி ஒலிக்கும் இடமும் உண்டு.அவ் வுகரம் புணர்மொழி இடைப்படினும் குறுகும் இடமுண்டு, இத்தகைய தன்மை குற்றியலுகரப்புணரியலுள் தோன்றும்.

“வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெழுத்து வருவழித்

தொல்லை யியற்கை நிலையலு முரித்தே” (குற்றியலுகரப் புணரியல்-4)

என்பதில் வல்லொற்றுத்தொடர் மொழியீற்று வல்லெழுத்து வருவழியும் இடம். அவ்வல்லொற்றுத் தொடர்மொழியீற்று வல்லெழுத்துப் பற்றுக்கோடு.

குறிப்பு

எ - டு: செக்குக்கணை, சுக்குக்கோடு என வரும்.

ஆய்தம் தனி மொழியுள் வரல்: (ஒரு மொழி ஆய்தம்)

குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி

உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே.

இ∴து, ஒரு மொழி ஆய்தம் வருமாற்றை உணர்த்திற்று.

ஆய்தமாகிய புள்ளி, குற்றெழுத்தின் முன்னர், உயிரொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்து ஆறன் மேலதாய் வரும்.

எ - டு: எ∴கு, க∴சு, க∴டு, க∴பு, க∴பு என வரும்.

குறியதன் முன்னரும் வல்லெழுத்து மிசையும் இடம், இ∴து உயிரன்மையின், இதற்குப் பற்றுக்கோடு என்பதில்லை.

ஆய்தம் புணர் மொழியுள்ளும் வரல்:

ஈறியல் மருங்கினும் இசைமை தோன்றும்.

இ∴து, ஆய்தம் புணர் மொழியுள்ளும் வருமென்பதை உணர்த்திற்று

நிலைமொழியீறு வருமொழி முதலொடு புணர்ந்து நடக்கும் இடத்தினும், ஆய்தம் தோன்றும்.

எ - டு: க∴றீது, மு∴டீது

ஒரு மொழி ஆய்தம் உருவினும் இசையினும் அருகித் தோன்றல்:

உருவினும் இசையினும் அருகித் தோன்றும்

மொழிக்குறிப் பெல்லாம் எழுத்தினியலா

ஆய்தம் அறுகாக் காலை யான.

இ∴து, ஒருமொழி ஆய்தத்திற்கு ஓர் இலக்கணம் உணர்த்திற்று.

ஒரு பொருளினது உருவத்தின் கண்ணும் ஓசையின் கண்ணும், சிறுபான்மையாய்த் தோன்றும் குறிப்பு மொழிகள் எல்லாம் ஆய்தம் எழுத்து தான் நீண்டு எழுதப்படுவதில்லை.இது எல்லாகாலத்துமா எனல் அவ்வாறன்று. தன் அரைமாத்திரை அளபாய்ச் சுருங்கி நில்லாது மிக்கொலிக்கும் தன் உருவினையும் இசை மிகுதியையும் காட்டும் இடங்களில் மட்டும் ஆகும்.

எ - டு: க∴∴றென்னும் கல்லதர் அத்தம் – க∴றென்றது - உரு

சு∴∴றென்னும் தண்டோட்டுப் பெண்ணை - சு∴றென்றது - இசை.

குறிப்பு

நெட்டெழுத்தின் பின் உயிர்க்குறில் அளபெடை எழுத்தாதல்:

குன்றிசை மொழிவயின் நின்றிசை நிறைக்கும்

நெட்டெழுத் திம்பர் ஒத்த குற்றெழுத்தே செய்யுட்கண் ஓசை குறையும் இடத்து அதனை நிறைவு செய்யும் பொருட்டுநெட்டெழுத்திற்குஇனமாகிய குற்டெிறழுத்து அதன் அருகில் நின்று அளபெடுத்து ஓசையை நிறைவிக்கும்.இன எழுத்து இல்லாத ஐ இகரத்தையும் ஔ உகரத்தையும் குறிலாகக் கொண்டு அளபெடுக்கும்.

ஆஅ, ஈஇ, ஊஉ, ஏஎ, ஓஒ,

உயிர்மெய் நெடில் - உறாஅர், உரீஇ, தூஉம், பேஎய், போஒய்

ஐகார ஔகாரங்கள் அளபெடுத்தல்:

ஐ ஔ என்னும் ஆயீ ரெழுத்திற்கு

இகர உகரம் இசைநிறைவாகும்

இன எழுத்து இல்லாத ஐ இகரத்தையும் ஔ உகரத்தையும் குறிலாகக் கொண்டு அளபெடுக்கும்.

ஐஇ, ஔஉ

எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து மொழியாதல்:

ஓரெழுத்தொருமொழி:

நெட்டெழுத் தேழே ஓரெழுத் தொருமொழி.

இ∴து, எழுத்தினால் மொழியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

நெட்டெழுத்தாகிய ஏழும் ஓர் எழுத்து ஒரு மொழியாகும்.

எ - டு: ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என வரும்.

குற்றெழுத்தின் இயல்பு:

குற்றெழுத்து ஐந்தும் மொழிநிறை பிலவே.

இ∴து, குற்றெழுத்துக்கள் ஓரெழுத்தொருமொழி ஆகா என்பதனையும் அவற்றுள் ஒரு மொழியாவன உள்ளன என்பதையும் உணர்த்திற்று.

குற்றெழுத்தாகிய ஐந்தும், ஓரெழுத்தாய் நின்று ஒரு மொழியாய் நிறைதல் இல்லை.ஆனால் அவற்றுள் சில நிறைக்கும்.

ஒகரம் ஒழிந்த நான்கும் சுட்டாயும் வினாவாயும் மொழிநிறைக்குமன்றோ வெனின், அவை இடைச்சொல்லாதலின், முழுப்பொருளைத் தருவனவல்ல. ஆதலின் மொழிநிறைபில என்றார் தொல்காப்பியர். இதுவும் உயிர்க்கும்

குறிப்பு

உயிர்மெய்க்கும் பொது ஐந்தும் என்பதன் உம்மை ஈண்டு எச்சப்பட நின்றது.

எ - டு: து, நொ என வரும்.

மொழியின் பெயர் முறை தொகை:

ஓரெழுத் தொருமொழி ஈரெழுத் தொருமொழி

இரண்டிறந் திசைக்கும் தொடர்மொழி உளப்பட

மூன்றே மொழிநிலை தோன்றிய நெறியே.

இ.்.து, எழுத்தினால் ஆகும் மொழிகளின் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்திற்று.

ஓரெழுத்தால் ஆகும் ஒருமொழி,இரண்டெழுத்தால் ஆகும் ஒருமொழி இரண்டெழுத்தற்கு மேற்பட்ட பல எழுத்தால் தோன்றும் தொடர்மொழி என மூன்று வகை மொழியாகத் தோன்றும் நெறியனை உடைத்தாகும்.

எ - டு: ஆ, - ஓரெழுத்து ஒருமொழி

மணி - ஈரெழுத்து ஒருமொழி

வரகு , கொற்றன் - தொடர் மொழி

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. புணர்மொழிக் குற்றியலுகரம் தன் மாத்திரையில் குறுகல் குறித்து எழுதுக.

இடைப்படிற் குறுகும் இடனுமா ருண்டே

கடப்பா டறிந்த புணரிய லான.

இ.்.து, குற்றியலுகரம் புணர்மொழியுள்ளும் வருமென்பதனை உணர்த்திற்று.

குற்றிலுகரம் தனிமொழியுள் மட்டுமன்றி புணர்மொழிக்கண்ணும் இடைப்பட்டும் குறுகி ஒலிக்கும் இடமும் உண்டு.அவ் வுகரம் புணர்மொழி இடைப்படினும் குறுகும் இடமுண்டு, இத்தகைய தன்மை குற்றியலுகரப்புணரியலுள் தோன்றும்.

“வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெழுத்து வருவழித்

தொல்லை யியற்கை நிலையலு முரித்தே” (குற்றியலுகரப் புணரியல்-4)

குறிப்பு

என்பதில் வல்லொற்றுத்தொடர் மொழியீற்று வல்லெழுத்து வருவழியும் இடம். அவ்வல்லொற்றுத் தொடர்மொழியீற்று வல்லெழுத்துப் பற்றுக்கோடு.

எ - டு: செக்குக்கணை, சுக்குக்கோடு என வரும்.

2. குற்றியலிகரத்திற்கு இடம் - பற்றுக்கோட்டினை விளக்குக.

புணரியல் நிலையிடைக் குறுகலும் உரித்தே

உணரக் கூறின் முன்னர்த் தோன்றும்.

இரு மொழி தம்மில் புணர்கின்ற இடத்தும் குறுக ஒலிக்கும். இத்தகைய தன்மை குற்றியலுகரப்புணரியலுள் தோன்றும்.

“யகரம் வரும்வழி யிகரங் குறுகும்

உகரக் கிளவி துவரத் தோன்றாது” (குற்றியலுகரப் புணரியல்-(5))

உகரம் சார்ந்த வல்லெழுத்து - பற்றுக்கோடு.

எ - டு: நாகியாது, வரகியாது, தெள்கியாது, எ∴கியாது, கொக்கியாது, குரங்கியாது

3.ஆய்தத்தின் இயல்பு யாது?

உருவினும் இசையினும் அருகித் தோன்றும்

மொழிக்குறிப் பெல்லாம் எழுத்தினியலா

ஆய்தம் அறுகாக் காலை யான.

இ∴து, ஒருமொழி ஆய்தத்திற்கு ஓர் இலக்கணம் உணர்த்திற்று.

ஒரு பொருளினது உருவத்தின் கண்ணும் ஓசையின் கண்ணும், சிறுபான்மையாய்த் தோன்றும் குறிப்பு மொழிகள் எல்லாம் ஆய்தம் எழுத்து தான் நீண்டு எழுதப்படுவதில்லை.இது எல்லாகாலத்துமா எனல் அவ்வாறன்று. தன் அரைமாத்திரை அளபாய்ச் சுருங்கி நில்லாது மிக்கொலிக்கும் தன் உருவினையும் இசை மிகுதியையும் காட்டும் இடங்களில் மட்டும் ஆகும்.

எ - டு: க∴றென்றது - உரு

சு∴றென்றது - இசை.

கூறு : 4

எழுத்துகளின் இயக்கம் - போலி – மொழிமுதல் எழுத்துகள் - மொழி இறுதி எழுத்துகள்

நோக்கம்: எழுத்துக்களின் இயக்கம்: தனிமெய் இயக்கம் - ஈரொற்றுடனிலை – மொழிமுதல் எழுத்துகள் - மொழி இறுதி எழுத்துகள் - போலி என்பன குறித்து அறிதல்.

குறிப்பு

தனிமெய் இயக்கம்:

மெய்யின் இயக்கம் அகரமொடு சிவணும்.

இ.ஃது, தனி மெய்களைச் சொல்லும் முறைநிலை இதுவென்பதனை உணர்த்திற்று.

தனி மெய்களினது இயக்கம் அகரத்தோடு பொருந்தி வரும்.

எ - டு: "ட ற ல ள வென்னும் புள்ளி" (நூன்மரபு 23) என வரும்.

இ.ஃது, மொழியிடை எழுத்துக்கள் அன்மையின் நூன் மரபின் வைக்க வெனில் , தன்னை உணர்த்தாது வேறு பொருள் உணர்த்தும் சொல் நிலைபோல டறலள" வென்றது உயிர்மெய்யை உணர்த்தாது தனிமெய்யை உணர்த்தலானும் ஒற்றினை உயிர்மெய்போலச் சொல்லுகின்ற வழுவமைதியிலக்கணத்தானும் மொழிமரபின்கண்ணதாயிற்று என விளக்கம் தருவார் இளம்பூரணர்.

மெய் மயக்கத்திற்குப் புறனடை:

தம்மியல் கிளப்பின் எல்லா எழுத்தும்

மெய்ந்நிலை மயக்கம் மான மில்லை.

இ.ஃது, மெய்ம்மயக்கத்திற்கு ஓர் புறனடை.

எல்லா மெய்யெழுத்தும் மொழியிடையின்றித் தம் வடிவின் இயல்பைச் சொல்லுமிடத்து , மெய்ம்மயக்க நிலையில் மயங்கிவருதல் உண்டு, அது குற்றம் இல்லை.

எ - டு: வல்லெழுத் தியையின் டகார மாகும் என வரும்.

இதனை அம் மெய்ம்மயக்கத்து வைக்காதது ஏனென்றால் வழுவமைதி நோக்கி மொழிமரபின் கண் அமைந்தது.

குறிப்பு

ஈரொற்றுடனிலை:

யரழ என்னும் மூன்றுமுன் னொற்றக்

கசதப ஙஞநம ஈரொற் றாகும்.

இ∴து, ஈர் ஒற்று உடனிலை உணர்த்திற்று.

குறில அல்லது நெடிலினை அடுத்து ய ர ழ என்று சொல்லப்படுகின்ற மூன்றனுள் ஒன்று முன்னே ஒற்றாய் நிற்க அவற்றின் பின்னே க ச த ப ங ஞ ந ம என்னும் மெய்களில் ஒன்று அடுத்த ஒற்றாய் வருமிடத்து அவை ஈரொற்று உடனிலை ஆகும்.

எ - டு: வேய்க்குறை, வேய்ங்குறை. வேர்க்குறை, வேர்ங்குறை, வீழ்க்குறை, வீழ்ங்குறை, சிறை, தலை, புறம் என்பனவும் சேர்ந்து வரும்.

ரகார ழகாரங்கள் குற்றொற்று ஆகாமை:

அவற்றுள்,

ரகார ழகாரங் குற்றொற் றாகா

மேற் கூறப்பட்ட மூன்றனுள்ளும் ரகாரமும் ழகாரமும் குறிற் கீழ் ஒற்றாகாது. அவை நெடிற்கீழ் ஒற்றாம். குறிற்கீழ் அது உயிர்மெய்யாம்.

எ - டு: தார், தாழ் என நெடிற்கீழ் ஒற்றாய் நின்றன ,

கரு, மழு எனக் குறிற்கீழ் உயிர்மெய்யாய் நின்றன.

இவ்வாறு விலக்கினமையின் யகரம் பொய் எனவும் நோய் எனவும் இரண்டிடத்தும் ஒற்றாயிற்று , குற்றொற்று என்பது குறிதாகிய ஒற்று எனும் பண்புத்தொகை . குறிற்கீழ் நிற்றலின் , குறியது எனப்பட்டது ஈண்டுக் குறில் நெடில் என்கின்றது மொழிமுதல் எழுத்தினை ஆகும்.. இது மேல் வரையறை இல எனப்பட்ட உயிரும் மெய்யும் மயங்கும் மயக்கத்திற்கு ஓர் வரையறை கண்டு கூறியதாம்..

தொடர்மொழி இயல்பு:

குறுமையும் நெடுமையும் அளவிற் கோடலின்

தொடர்மொழி யெல்லாம் நெட்டெழுத் தியல.

உயிரெழுத்திற்குக் குறுமையும் நெடுமையும் அளவிற் கொள்ளப்படுதலில் , தொடர் மொழிக்கீழ் நின்ற ரகார ழகாரங்களெல்லாம் நெடிற் கீழ் நின்ற ரகார ழகாரங்களின் இயல்பையுடையன என்று கொள்ளப்படும்.

எ - டு: அகர், புகர், அகழ், புகழ்

குறிப்பு

புலவர் என்றாற்போல இரண்டு மாத்திரையை இறந்ததன் பின்னும் வருமாலெனின் , அவையும் ‘‘தன்னின முடித்தல்” என்பதனால் நெடிற்கீழ் ஒற்று எனப்படும் . எல்லாம் என்றதனான் ரகார ழகாரங் களேயன்றி பிற ஒற்றுக்களும் நெடிற்கீழ் ஒற்று“ எனப்படும் . இதனானே, விரல் தீது என்புழி லகரம் நெடிற்கீழ் ஒற்று“ என்று கெடுக்கப்படும்.

செய்யுள் - ஈரொற்றிலக்கணம்: (போலும் - போன்ம்)

செய்யுள் இறுதிப் போலும் மொழிவயின்

னகார மகாரம் ஈரொற் றாகும்.

இ.ஃ.து, செய்யுட்கண் வரும் ஈரொற்று உடனிலை உணர்த்திற்று.

செய்யுள் இறுதியில் போலும்“ என்னும் மொழியில் னகாரமும் மகாரமும் வந்து ஈரொற்று உடனிலையாய் நிற்கும்.

எ - டு: ‘‘எம்மோடு தம்மைப் பொரூஉங்காற் பொன்னொடு , கூவிளம் பூத்தது போன்ம் என வரும்

மகரங் குறுகுமிடம்:

னகாரை முன்னர் மகாரம் குறுகும்.

இ.ஃ.து, ”அரையளபு குறுகல் மகர முடைத்து” நூன்மரபு என்பதற்கு ஓர் புறனடை ஆகும்.

மேற்கூறப்பட்டவாறு னகாரத்து முன்வந்த மகாரம் மாத்திரை குறுகி நிற்கும்.இது மகரக் குறுக்கம் எனப் பெயர் பெறும்.

மொழிக்கண்ணும் மாத்திரை இயல்பின் திரியாமை:

மொழிப்படுத் திசைப்பினுந் தெரிந்துவே றிசைப்பினும்

எழுத்தியல் திரியா என்மனார் புலவர்.

இ.ஃ.து, எழுத்துக்களுக்கு மொழியின்கண் மாத்திரை காரணமாகப் பிறப்பதோர் ஐயம் தீர்த்தல் பொருட்டு வந்தது.

மொழிக்கண் படுத்துச் சொல்லினும் , தெரிந்து கொண்டு வேறே சொல்லினும் உயிரும் மெய்யுமாகிய எழுத்துக்கள் தத்தம் மாத்திரை இயல்பில் திரியாது என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: அ.ஃ.கல், அ எனவும், ஆல், ஆ எனவும்,

கடல், க எனவும், கால், கா எனவும் வரும்.

குறிப்பு

வேறு என்றமையால், எடுத்தல் படுத்தல் முதலிய ஓசை வேற்றுமைக்கண்ணும் எழுத்தியல் திரியாது என்பதும் பெறப்படும்.

போலி:

ஒரு எழுத்து வருகின்ற இடத்தில் பிறிதோர் எழுத்து வந்து பொருள் மாறுபடாது அமையுமாயின் அது போலி என்று அழைக்கப்படும்.

போலி எழுத்துக்கள்:

அகர இகரம் ஐகாரம் ஆகும்

அகரமும் இகரமும் கூட்டிச் சொல்ல, ஐகாரம்போல ஆகும்.

எ - டு: ஐயர் - அஇயர், மைந்தன் - மயிந்தன் என வரும்

அகரம் உகரம் ஔகாரம் ஆகும்.

அகரமும் உகரமும் கூட்டிச் சொல்ல, ஔகாரம்போல ஆகும்.

எ - டு: ஔவை , அஉவை என வரும்.

அகரத்து இம்பர் யகரப் புள்ளியும்

ஐஎன் நெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்.

அகரத்தனை அடுத்து இகரமேயன்றி யகரப் புள்ளியும் ஐ எனப்பட்ட நெட்டெழுத்தாய் வடிவுபெறத் தோன்றும்.

எ - டு: ஐவனம், அய்வனம் என வரும்.

மெய்பெறத் தோன்றும்“ என்றதனால் ,அகரத்தின் பின்னர் உகரமேயன்றி வகரப்புள்ளியும் ஔகாரம்போல வரும் என்பது கொள்ளப்படும்.

சான்று :ஔவை - அவ்வை

ஐ ஔ குறுகுதல்:

ஓரள பாகும் இடனுமா ருண்டே

தேருங் காலை மொழிவயி னான.

இ∴து , உயிர்களுள் ஒன்றற்கு மாத்திரைச் சுருக்கம் கூறிற்று.

ஐகாரம் ஆராயுங்காலத்து மொழிக்கண் ஓர் அளபாய் நிற்கும் இடமும் உண்டு.

எ - டு: இடையன், மடையன் என வரும்.

குறிப்பு

தேருங்காலை என்றதனால் முதற்கண் சுருங்காதென்பது கொள்க. இடன் என்றதனால் இக் குறுக்கம் சிறுபான்மை என்பதும் கொள்க.

யகரத்திற்கு இகரம் போலியாதல்:

இகர யகரம் இறுதி விரவும்.

இகர இறுதி மொழியின்கண் யகரமும் இகரமும் விரவிவரும்.

எ - டு: நாய் - நாஇ என வரும்.

மொழிமுதல் எழுத்துக்கள்:

மொழிமுதலாகும் உயிர்கள்:

பன்னீ ருயிரும் மொழிமுத லாகும்

பன்னிரண்டு உயிரெழுத்தும் மொழிக்கு முதலாகும்.

எ - டு: அடை, ஆடை, இடை, ஈயம், உரல், ஊர்தி, எழு, ஏணி, ஐவனம், ஒளி, ஓளி, ஔவியம் என வரும்.

தனிமெய் மொழிமுதலாகாமை:

உயிர்மெய் அல்லன மொழிமுத லாகா.

உயிரோடு கூடிய மெய் அல்லாதனவாகிய தனிமெய்கள் மொழிக்கு முதலாகாது. உயிரோடுகூடிய மெய்கள் மொழிக்கு முதலாய் வரும்.

பன்னீருயிருடன் மொழிமுதலாதல்:

கதந பமஎனும் ஆவைந் தெழுத்தும்

எல்லா உயிரொடுஞ் செல்லுமார் முதலே.

க த ந ப ம என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து தனிமெய்யெழுத்தும் எல்லா உயிரொடும் மொழிக்கு முதலில் வரும்.

எ - டு: கலை, காளி, கிளி, கீரி, குடி, கூடு, கெண்டை, கேழல், கைதல், கொண்டல், கோடை, கௌவை, எனவும்; தந்தை, தாடி, திற்றி, தீமை, துணி, தூணி, தெற்றி, தேவர், தையல், தொண்டை, தோடு, தௌவை எனவும்; நடம், நாரை, நிலம், நீர், நுழை, நூல், நெய்தல், நேயம், நைகை, நொய்யன, நோக்கம், நௌவி, எனவும் ; படை, பாடி, பிடி, பீடம், புகழ், பூமி, பெடை, பேடி, பைதல், பொன், போதகம், பௌவம், எனவும் ; மடம், மாலை, மிடறு, மீனம், முகம், மூதூர், மெலிந்தது, மேனி, மையல், மொழி, மோதகம், மௌவல் எனவும் வரும்.

சகரமெய் மொழிமுதலாதல்:

சகரக் கிளவியும் அவற்றோ ரற்றே

அ ஐ ஔ எனும் மூன்றலங் கடையே.

சகரமாகிய எழுத்தும் மேற்சொல்லப்பட்டவைபோல அ ஐ ஔ என்னும் மூன்றும் நீங்கலாக மற்ற எல்லா உயிரோடும் மொழிக்கு முதலாகும்.

எ - டு: சாலை, சிலை, சீறுக, சுரும்பு, சூழ்க, செய்கை, சேவடி, சொறிக, சோறு என வரும்.

சகடம் எனவும், சையம் எனவும் விலக்கினவும் வருமாலெனின் அவற்றுள் ஆரியச்சிதை வல்லாதன கடிசொல் லில்லை“ என்பதனாற் கொள்க என்பார் இளம்பூரணர்.

வகரமெய் மொழிமுதலாதல்:

உ ஊ ஒ ஓ என்னும் நான்குயிர்

வ என் எழுத்தொடு வருத லில்லை.

உ ஊ ஒ ஓ என்று சொல்லப்படுகின்ற நான்கு உயிரும், வ என்னும் மெய்யெழுத்தோடு மொழி முதலில் வாராது. பிற உயிர்களுடன் வரும்.

எ - டு: வளை, வாளி, விளரி, வீடு, வெள்ளி, வேர், வையம், வௌவு எனவரும்.

ஞகரமெய் மொழிமுதலாதல்:

ஆ எ

ஒ எனும் மூவுயிர் ஞகாரத் துரிய.

ஆ எ ஒ என்று சொல்லப்படும் மூன்று உயிர்கள் ஞகார ஒற்றோடு மொழிக்கு முதலாகும். பிறவற்றோடு மொழிக்கு முதலாகாது.

எ - டு: ஞாலம், ஞெகிழி, ஞொள்கிற்று எனவரும்.

ஞழியிற்று என்றாற்போல்வன விலக்கினவும் வருமாலெனின், அவை அழிவழக்கென்று மறுக்க என்பார் இளம்பூரணர்.

யகரம் மொழிமுதலாதல்:

ஆவோ டல்லது யகர முதலாது.

ஆகாரத்தோடு அல்லது யகரம் மொழிமுதல் ஆகாது.

எ - டு: யான் என வரும்.

குறிப்பு

யவனர் என்றாற்போல்வன விலக்கினவும் வருமாலெனின், அவை ஆரியச் சிதையாம்.

எல்லா எழுத்தும் முதலாம் இடம்:

முதலா ஏன தம்பெயர் முதலும்.

மொழிக்கு முதலாகாத ஒழிந்த மெய்களும், தம் பெயர் கூறுமிடத்து முதலாகும்.

மொழிக்கு முதலாயின மெய் கதநபம- க்களும், வகரமும், சகரமும், ஞகரமும், யகரமும் என இவை. மொழிக்கு முதலாகாதன மெய் ஙகரமும், டகரமும், ணகரமும், ரகரமும், லகரமும், ழகரமும், ளகரமும், றகரமும், னகரமும் என இவை.

அவை தம் பெயர்க்கு முதலாமாறு- ஙக்களைந்தார், டப்பெரிது, ணந்நன்று என்றாற்போல்வன.

குற்றியலுகரம் மொழிமுதல் ஆதல்:

குற்றிய லுகர முறைப்பெயர் மருங்கின்

ஒற்றிய நகரமிசை நகரமொடு முதலும்.

இஃது, குற்றியலுகரம் மொழிக்கு முதலாமாறு உணர்த்திற்று..

குற்றியலுகரம் முறைப் பெயரிடத்து, ஒற்றாக நின்ற நகரத்தின் மேலாய நகரத்தோடு மொழிக்கு முதலாகும்.

எ - டு: நுந்தை என வரும்.

மொழிமுதற் குற்றியலுகரத்தின் இயல்பு:

முற்றிய லுகரமொடு பொருள்வேறு படாஅது

அப்பெயர் மருங்கின் நிலையிய லான.

மொழிமுதல் குற்றியலுகரம் இதழ்குவித்துக் கூறும் வழியும் முற்றுகரத்தோடு பிற உகரம்போலப் பொருள் வேறுபடாது; அம்முறைப்பெயரிடத்துத் தான் நிற்றலின்கண் என்பதாம்.

எ - டு: நாகு எனவும் நகு எனவும் குறுகியும் குறுகாதும் நின்ற உகரங்கள்போல, நுந்தை என்று குறுக்கமாய வழியும், இதழ் குவித்துக்கூறக் குறுகாதவழியும், பொருள் வேறுபடாது

குறிப்பு

மொழியிறுதி எழுத்துக்கள்:

மொழிக்கு ஈறாகும் உயிர்கள்:

உயிர் ஔ எஞ்சிய இறுதி யாகும்.

உயிரெழுத்துக்களுள் ஔகாரம் ஒழிந்த பிற எழுத்துகள் எல்லாம் மொழிக்கு ஈறாகும்; ஔகாரம் மொழிக்கு ஈறாகாது.

எ - டு: ஆஅ, ஆ, ஈஇ, ஈ, ஊஉ, ஊ, ஏஎ, ஏ, ஐஇ, ஐ, ஓஒ, ஓ என உயிர் ஈறாயின இவற்றுட் குற்றெழுத்தைந்தும் அளபெடை வகையான் ஈறாயின.

உயிர்மெய்களும் மேல் வரையறை கூறாதனவாகிய அகர ஆகார இகர ஈகார ஐகாரங்களோடு இயைந்தன ஆகும்.

எ - டு: விள, பலா, கிளி, குரி, பனை

ஔ ஈறாகும் இடம்:

கவவோ டியையின் ஔவு மாகும்.

ஈறாகாது என்று சொல்லப்பட்ட ஔகாரம் ககர வகரமாகிய மெய்களோடு பொருந்தின் ஈறாகும்.

எ - டு: கௌ, வௌ,

எகர உயிர் மெய்யோடு ஈறாகாமை:

எ என வருமுயிர் மெய்யீறாகாது.

எ என்று சொல்ல வரும் உயிர், தானே ஈறாவதன்றி மெய்யோடு இயைந்து ஈறாகாது.

ஒகரம் நகர மெய்யொன்றுடன் ஈறாதல்:

ஒவ்வும் அற்றே நவ்வலங் கடையே.

ஒகரமும் நகர மெய்யோடல்லாத இடத்து தானே நின்று ஈறாவதன்றி மெய்யோடு இயைந்து ஈறாகாது. அதாவது நகர மெய்யுடன் இணைந்து நொ என மட்டுமே வரும்.

நொ அலையல் நன்னாட்டை நீ – நொ என வந்தது.

ஏ, ஓ, ஞகரமெய்யொன்றுடன் ஈறாகாமை:

ஏ, ஓ, எனுமுயிர் ஞகாரத் தில்லை.

ஏ ஓ என்று சொல்லப்படும் உயிர் தாமே நின்றும் பிற மெய்களோடு நின்றும் ஈறாகுமே அல்லாமல் ஞகாரத்தோடு சேர்ந்து ஈறாகாது.

உ ஊ நகர வகரங்களுடன் ஈறாகாமை:

உ, ஊகாரம் நவவொடு நவிலா.

உ ஊகாரங்கள் தாமே நின்றும் பிற மெய்களோடு நின்றும் ஈறாகுமே அன்றி நகர வகரங்களோடு சேர்ந்து ஈறாகாது.

சகர உகரம் இருமொழிக்கு ஈறாதல்:

உச்ச காரம் இருமொழிக் குரித்தே.

உகரத்தோடு கூடிய சகரம் இருமொழி இடத்து மட்டும் மொழிக்கு ஈறாகும்.

எ - டு:உசு, முசு என வரும், பசு என்பது ஆரியச் சிதைவு ஆகும்.

பகர உகரம் ஒருமொழிக்கே ஈறாதல்:

உப்ப காரம் ஒன்றென மொழிப

இருவயி னிலையும் பொருட்டா கும்மே.

உகரத்தோடு கூடிய பகரம் ஒரு மொழிக்கு ஈறாகும். அதுதான் தன்வினை பிறவினை என்னும் இரண்டிடத்தும் நிலைபெறும் பொருண்மைத்தாம்.

எ - டு: தபு என வரும், இது படுத்துச்சொல்ல, நீ சா எனத் தன்வினையாம் எடுத்துச்சொல்ல, நீ ஒன்றனைச் சாவி எனப் பிற வினையாம்.

ஈறாகா உயிர்மெய் ஈறாதல்:

எஞ்சிய வெல்லாம் எஞ்சுதல் இலவே.

மொழிக்கு ஈறாகாது நின்ற உயிர்மெய்களெல்லாம் தம் பெயர் கூறும்வழி ஈறாகும். அதற்கு ஒழிபு இல்லை.

எஞ்சிய உயிர்மெய்யாவன: ஒளகாரம் ககார வகாரங்களை ஒழிந்த மெய்யோடு இயைந்த உயிர்மெய்யும், எகரம் எல்லா மெய்யோடும் இயைந்த உயிர்மெய்யும், ஒகரம் நகரம் ஒழிந்த மெய்யோடு இயைந்த உயிர்மெய்யும்; ஏகார ஓகாரம் ஞகாரத்தோடு இயைந்த உயிர்மெய்யும்; உ ஊகாரம் நகர வகரங்களோடு இயைந்த உயிர்மெய்யும் என இவை.

எ - டு: தம் பெயர்க்கு ஈறு ஆகும் தன்மை; ஙௌக் களைந்தார் எனவும்,

கெக்களைந்தார் எனவும், கொக் களைந்தார் எனவும்,

குறிப்பு

ஞேக்களைந்தார் எனவும்,

ஞோக்களைந்தார் எனவும்,

நுக் களைந்தார் எனவும்,

நூக் களைந்தார் எனவும்,

வுக் களைந்தார் எனவும்,

வூக் களைந்தார் எனவும் வரும்;

எல்லாம் என்றதனான், மொழிக்கு ஈறாய்நின்ற உயிர்மெய்களும் தம் பெயர் கூறும்வழியும் ஈறாய் என்று கொள்க. கக்களைந்தார், கா வலிது எனவும்.

அக் களைந்தார், ஆ வலிது எனவும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. தன்னை உணர நின்றவழி, மொழிகட்கு இது கருவியாக ஈற்றகத்து முடிபு ஒன்றின முடித்தலாற் கொள்க என்பார் இளம்பூரணர்.

மொழியீறாகும் மெய்கள்:

ஞணநம னயரல வழள வென்னும்

அப்பதி னொன்றே புள்ளி யிறுதி.

இ∴து, தனிமெய்களுள் மொழிக்கு ஈறாவன கூறிற்று.

ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள என்று கூறப்பட்ட அப்பதினொன்றுமே, புள்ளி எழுத்துகளில் மொழிக்கு ஈறாகும்.

எ - டு: உரிஞ், மண், பொருந்,திரும், பொன், வேய், வேர், வேல், தெவ், வீழ், வேள் என வரும்.

நகரமெய் இருமொழிக்கு ஈறாதல்:

உச்ச கார மொடு நகாரஞ் சிவணும்.

உகரத்தோடு கூடிய சகாரத்தோடே நகாரம் பொருந்தி அ∴து இரு மொழிக்கு ஈறானது போலத் தானும் இருமொழிக்கு ஈறாம்.

எ - டு: பொருந், வெரிந் என வரும்.

ஞகர மெய் ஒரு மொழிக்கே ஈறாதல்:

உப்ப காரமொடு ஞகாரையும் அற்றே

அப்பொருள் இரட்டா திவணை யான.

உகரத்தோடு கூடிய பகரத்தோடு ஞகாரமும் அத்தன்மைத்தாய் ஒரு மொழிக்கு ஈறாகும்,.

எ - டு: உரிஞ்

வகரமெய் நான்மொழிக்கு ஈறாதல்:

வகரக் கிளவி நான்மொழி ஈற்றது.

இதுவும் மொழிவரையறை.

வகரமாகிய எழுத்து நான்குமொழியில் ஈறாகும்..

எ - டு: அவ், இவ், உவ், தெவ் என வரும்.

அ.்.றிணைக்கண், னகரவீற்று மொழிகள்:

மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த

னகரத் தொடர்மொழி ஒன்ப.். தென்ப

புகரறக் கிளந்த அ.்.றிணை மேன.

இதுவும் ஒரோவழி மொழிவரையறை.

குற்றம் நீங்கச் சொல்லப்பட்ட அ.்.றிணையிடத்து, மகரவீற்றுத் தொடர்மொழியோடு மயங்காதென்று வரையறுக்கப்பட்ட, னகரவீற்றுத் தொடர்மொழி ஒன்பதாகும்.

எ - டு: நிலம், நிலன், பிலம், பிலன் என்றாற்போல்வன மயங்குவன.

மயங்காதன உகின், செகின், விழன், பயின், அழன், புழன், குயின், கடான், வயான் என வரும்.

ஒன்ப.்.து என்னும் ஆய்தம் செய்யுள் விகாரம்.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. தனிமெய் இயக்கம் குறித்து விவரி.

மெய்யின் இயக்கம் அகரமொடு சிவணும்.

இ.்.து, தனி மெய்களைச் சொல்லும் முறைநிலை இதுவென்பதனை உணர்த்திற்று.

தனி மெய்களினது இயக்கம் அகரத்தோடு பொருந்தி வரும்.

எ - டு: ”ட ற ல ள வென்னும் புள்ளி” (நூன்மரபு 23) என வரும்.

குறிப்பு

குறிப்பு

இ.்.து, மொழியிடை எழுத்துக்கள் அன்மையின் நூன் மரபின் வைக்க வெனில் , தன்னை உணர்த்தாது வேறு பொருள் உணர்த்தும் சொல் நிலைபோல டறலள“ வென்றது உயிர்மெய்யை உணர்த்தாது தனிமெய்யை உணர்த்தலானும் ஒற்றினை உயிர்மெய்போலச் சொல்லுகின்ற வழுவமைதியிலக்கணத்தானும் மொழிமரபின்கண்ணதாயிற்று என விளக்கம் தருவார் இளம்பூரணர்.

2. போலி என்பதனை விளக்குக.

ஒரு எழுத்து வருகின்ற இடத்தில் பிறிதோர் எழுத்து வந்து பொருள் மாறுபடாது அமையுமாயின் அது போலி என்று அழைக்கப்படும்.

போலி எழுத்துக்கள்:

அகர இகரம் ஐகாரம் ஆகும்

அகரமும் இகரமும் கூட்டிச் சொல்ல, ஐகாரம்போல ஆகும்.

எ - டு: ஐயர் - அஇயர், மைந்தன் - மயிந்தன் என வரும்

அகரம் உகரம் ஔகாரம் ஆகும்.

அகரமும் உகரமும் கூட்டிச் சொல்ல, ஔகாரம்போல ஆகும்.

எ - டு: ஔவை , அஉவை என வரும்.

அகரத்து இம்பர் யகரப் புள்ளியும்

ஐஎன் நெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்.

அகரத்தனை அடுத்து இகரமேயன்றி யகரப் புள்ளியும் ஐ எனப்பட்ட நெட்டெழுத்தாய் வடிவுபெறத் தோன்றும்.

எ - டு: ஐவனம், அய்வனம் என வரும்.

மெய்பெறத் தோன்றும்“ என்றதனால் ,அகரத்தின் பின்னர் உகரமேயன்றி வகரப்புள்ளியும் ஔகாரம்போல வரும் என்பது கொள்ளப்படும்.

சான்று :ஔவை - அவ்வை

3. மொழி முதல் ஆகும் எழுத்துகள் குறித்து எழுதுக.

பன்னீருயிருடன் மொழிமுதலாதல்:

கதந பமஎனும் ஆவைந் தெழுத்தும்

எல்லா உயிரொடுஞ் செல்லுமார் முதலே.

க த ந ப ம என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து தனிமெய்யெழுத்தும் எல்லா உயிரொடும் மொழிக்கு முதலில் வரும்.

எ - டு: கலை, காளி, கிளி, கீரி, குடி, கூடு, கெண்டை, கேழல், கைதல், கொண்டல், கோடை, கௌவை, எனவும் ; தந்தை, தாடி, திற்றி, தீமை, துணி, தூணி, தெற்றி, தேவர், தையல், தொண்டை, தோடு, தௌவை எனவும் ; நடம், நாரை, நிலம், நீர், நுழை, நூல், நெய்தல், நேயம், நைகை, நொய்யன, நோக்கம், நௌவி, எனவும் ; படை, பாடி, பிடி, பீடம், புகழ், பூமி, பெடை, பேடி, பைதல், பொன், போதகம், பௌவம், எனவும் ; மடம், மாலை, மிடறு, மீனம், முகம், மூதூர், மெலிந்தது, மேனி, மையல், மொழி, மோதகம், மௌவல் எனவும் வரும்.

குறிப்பு

சகரமெய் மொழிமுதலாதல்:

சகரக் கிளவியும் அவற்றோ ரற்றே

அ ஐ ஔ எனும் மூன்றலங் கடையே.

சகரமாகிய எழுத்தும் மேற்சொல்லப்பட்டவைபோல அ ஐ ஔ என்னும் மூன்றும் நீங்கலாக மற்ற எல்லா உயிரோடும் மொழிக்கு முதலாகும்.

எ - டு: சாலை, சிலை, சீறுக, சுரும்பு, சூழ்க, செய்கை, சேவடி, சொறிக, சோறு என வரும்.

சகடம் எனவும், சையம் எனவும் விலக்கினவும் வருமாலெனின் அவற்றுள் ஆரியச்சிதை வல்லாதன கடிசொல் லில்லை" என்பதனாற் கொள்க என்பார் இளம்பூரணர்.

வகரமெய் மொழிமுதலாதல்:

உ ஊ ஒ ஓ என்னும் நான்குயிர்

வ என் எழுத்தொடு வருத லில்லை.

உ ஊ ஒ ஓ என்று சொல்லப்படுகின்ற நான்கு உயிரும், வ என்னும் மெய்யெழுத்தோடு மொழி முதலில் வாராது. பிற உயிர்களுடன் வரும்.

எ - டு: வளை, வாளி, விளரி, வீடு, வெள்ளி, வேர், வையம், வௌவு எனவரும்.

ஞகரமெய் மொழிமுதலாதல்:

ஆ எ

ஒ எனும் மூவுயிர் ஞகாரத் துரிய.

ஆ எ ஒ என்று சொல்லப்படும் மூன்று உயிர்கள் ஞகார ஒற்றோடு மொழிக்கு முதலாகும். பிறவற்றோடு மொழிக்கு முதலாகாது.

குறிப்பு

எ - டு: ஞாலம், ஞெகிழி, ஞொள்கிற்று எனவரும்.

ஞுழியிற்று என்றாற்போல்வன விலக்கினவும் வருமாலெனின், அவை அழிவழக்கென்று மறுக்க என்பார் இளம்பூரணர்.

யகரம் மொழிமுதலாதல்:

ஆவோ டல்லது யகர முதலாது.

ஆகாரத்தோடு அல்லது யகரம் மொழிமுதல் ஆகாது.

எ - டு: யான் என வரும்.

யவனர் என்றாற்போல்வன விலக்கினவும் வருமாலெனின், அவை ஆரியச் சிதையாம்.

எல்லா எழுத்தும் முதலாம் இடம்:

முதலா ஏன தம்பெயர் முதலும்.

மொழிக்கு முதலாகாத ஒழிந்த மெய்களும், தம் பெயர் கூறுமிடத்து முதலாகும்.

மொழிக்கு முதலாயின மெய் கதநபமக்களும், வகரமும், சகரமும், ஞகரமும், யகரமும் என இவை. மொழிக்கு முதலாகாதன மெய் ஙகரமும், டகரமும், ணகரமும், ரகரமும், லகரமும், ழகரமும், ளகரமும், றகரமும், னகரமும் என இவை.

அவை தம் பெயர்க்கு முதலாமாறு- ஙக்களைந்தார், டப்பெரிது, ணந்நன்று என்றாற்போல்வன.

குற்றியலுகரம் மொழிமுதல் ஆதல்:

குற்றிய லுகர முறைப்பெயர் மருங்கின்

ஒற்றிய நகரமிசை நகரமொடு முதலும்.

இஃது, குற்றியலுகரம் மொழிக்கு முதலாமாறு உணர்த்திற்று..

குற்றியலுகரம் முறைப் பெயரிடத்து, ஒற்றாக நின்ற நகரத்தின் மேலாய நகரத்தோடு மொழிக்கு முதலாகும்.

எ - டு: நுந்தை என வரும்.

மொழிமுதற் குற்றியலுகரத்தின் இயல்பு:

முற்றிய லுகரமொடு பொருள்வேறு படாஅது

அப்பெயர் மருங்கின் நிலையிய லான.

குறிப்பு

மொழிமுதல் குற்றியலுகரம் இதழ்குவித்துக் கூறும் வழியும் முற்றுகரத்தோடு பிற உகரம்போலப் பொருள் வேறுபடாது ; அம்முறைப்பெயரிடத்துத் தான் நிற்றலின்கண் என்பதாம்.

எ - டு: நாகு எனவும் நகு எனவும் குறுகியும் குறுகாதும் நின்ற உகரங்கள்போல, நுந்தை என்று குறுக்கமாய வழியும், இதழ் குவித்துக்கூறக் குறுகாதவழியும், பொருள் வேறுபடாது

4. மொழிக்கு ஈறாகும் உயிர்கள் யாவை?

உயிர் ஔ எஞ்சிய இறுதி யாகும்.

உயிரெழுத்துக்களுள் ஔகாரம் ஒழிந்த பிற எழுத்துகள் எல்லாம் மொழிக்கு ஈறாகும்; ஔகாரம் மொழிக்கு ஈறாகாது.

எ - டு: ஆஅ, ஆ, ஈஇ, ஈ, ஊஉ, ஊ, ஏஎ, ஏ, ஐஇ, ஐ, ஓஒ, ஓ என உயிர் ஈறாயின இவற்றுட் குற்றெழுத்தைந்தும் அளபெடை வகையான் ஈறாயின.

உயிர்மெய்களும் மேல் வரையறை கூறாதனவாகிய அகர ஆகார இகர ஈகார ஐகாரங்களோடு இயைந்தன ஆகும்.

எ - டு: விள, பலா, கிளி, குரி, பனை

ஔ ஈறாகும் இடம்:

கவவோ டியையின் ஔவு மாகும்.

ஈறாகாது என்று சொல்லப்பட்ட ஔகாரம் ககர வகரமாகிய மெய்களோடு பொருந்தின் ஈறாகும்.

எ - டு: கௌ, வௌ,

எகர உயிர் மெய்யோடு ஈறாகாமை:

எ என வருமுயிர் மெய்யீறாகாது.

எ என்று சொல்ல வரும் உயிர், தானே ஈறாவதன்றி மெய்யோடு இயைந்து ஈறாகாது.

ஒகரம் நகர மெய்யொன்றுடன் ஈறாதல்:

ஒவ்வும் அற்றே நவ்வலங் கடையே.

ஒகரமும் நகர மெய்யோடல்லாத இடத்து தானே நின்று ஈறாவதன்றி மெய்யோடு இயைந்து ஈறாகாது. அதாவது நகர மெய்யுடன் இணைந்து நொ என மட்டுமே வரும்.

நொ அலையல் நன்னாட்டை நீ – நொ என வந்தது.

ஏ, ஓ, ஞகரமெய்யொன்றுடன் ஈறாகாமை:

ஏ, ஓ, எனுமுயிர் ஞகாரத் தில்லை.

குறிப்பு

ஏ ஓ என்று சொல்லப்படும் உயிர் தாமே நின்றும் பிற மெய்களோடு நின்றும் ஈறாகுமே அல்லாமல் ஞகாரத்தோடு சேர்ந்து ஈறாகாது.

உ ஊ நகர வகரங்களுடன் ஈறாகாமை:

உ, ஊகாரம் நவவொடு நவிலா.

உ ஊகாரங்கள் தாமே நின்றும் பிற மெய்களோடு நின்றும் ஈறாகுமே அன்றி நகர வகரங்களோடு சேர்ந்து ஈறாகாது.

சகர உகரம் இருமொழிக்கு ஈறாதல்:

உச்ச காரம் இருமொழிக் குரித்தே.

உகரத்தோடு கூடிய சகரம் இருமொழி இடத்து மட்டும் மொழிக்கு ஈறாகும்.

எ - டு:உசு, முசு என வரும், பசு என்பது ஆரியச் சிதைவு ஆகும்.

பகர உகரம் ஒருமொழிக்கே ஈறாதல்:

உப்ப காரம் ஒன்றென மொழிப

இருவயி னிலையும் பொருட்டா கும்மே.

உகரத்தோடு கூடிய பகரம் ஒரு மொழிக்கு ஈறாகும். அதுதான் தன்வினை பிறவினை என்னும் இரண்டிடத்தும் நிலைபெறும் பொருண்மைத்தாம்.

எ - டு: தபு என வரும், இது படுத்துச்சொல்ல, நீ சா எனத் தன்வினையாம் எடுத்துச்சொல்ல, நீ ஒன்றனைச் சாவி எனப் பிற வினையாம்.

குறிப்பு

பிரிவு – 2

பிறப்பியல் - புணரியல் - தொகைமரபு

கூறு: 5 : பிறப்பியல் - உயிர் எழுத்துக்களின் பிறப்பு – மெய் எழுத்துகளின் பிறப்பு –

இவ்வியல் எழுத்துக்களின் பிறப்பு உணர்த்தியமையால் பிறப்பியல் எனப்பட்டது.இதனை நூன்மரபின் பின்னே வைக்கவெனின் சார்பில் தோற்றத்தெழுத்தும் தனிமெய்யும் மொழிமரபிடை உணர்த்தி (பிறப்பு) உணர்த்த வேண்டுதலின் மொழிமரபின் பின்னதாயிற்று.

நோக்கம்: எழுத்துக்களின் பொதுப்பிறப்பு – சிறப்புப் பிறப்பு - சார்பெழுத்துக்களின் பிறப்பு – போன்றவற்றை அறிதல்.

சார்பெழுத்துகளின் பிறப்பு

இவ் இயல் எழுத்துக்களது பிறப்பு உணர்த்தினமையின் பிறப்பியல் என்னும் பெயர் பெற்றது. இதனை நூன்மரபின் பின்னே வைக்காது மொழிமரபின் பின் வைத்தமைக்குச் சார்பின் தோற்றத்து எழுத்தும் தனிமெய்யும் மொழிமரபிடை உணர்த்திப் பிறப்பு உணர்த்த வேண்டி இருத்தலின் அஃது காரணமாயிற்று.

எழுத்துக்களின் பொதுப்பிறப்பு:

உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றித்
தலையினும் மிடற்றினும் நெஞ்சினும் நிலைஇப்
பல்லும் இதழும் நாவும் மூக்கும்
அண்ணமும் உளப்பட எண்முறை நிலையான்
உறுப்புற் றமைய நெறிப்பட நாடி
எல்லா வெழுத்துஞ் சொல்லுங் காலைப்
பிறப்பின் ஆக்கம் வேறுவே றியல.
திறப்படத் தெரியுங் காட்சி யான.

இத் தலைச்சூத்திரம் எழுத்துக்களது பொதுப் பிறப்பு உணர்த்திற்று.

தமிழ் எழுத்துக்கள் எல்லாம் ஒருவன் முறைப்பட ஆராய்ந்து சொல்லும் காலத்து, கொப்பூழ் அடியாக மேலே கிளர்கின்ற உதானன் என்னும் பெயரையுடைய வாயுத் தோன்றி, தலையின்கண்ணும் மிடற்றின்கண்ணும் நெஞ்சின்கண்ணும் நிலைபெற்று பல்லும் இதழும் நாவும் மூக்கும்

அண்ணமும் உளப்பட எட்டாகிய முறைமையையுடைய இடங்களில் ஓர் உறுப்போடு ஓர் உறுப்புத் தம்மிற் பொருந்தி அமைதி பெற, பிறப்பினது ஆக்கத்தால் வேறு வேறு எழுத்தொலிகள் பிறக்கின்றன.

குறிப்பு

உயிரெழுத்துக்கள் பிறக்கும் வகை:

உயிரெழுத்து மிடற்று வழியான் இசைத்தல்:

அவ்வழிப்

பன்னீ ருயிரும் தந்நிலை திரியா

மிடற்றுப் பிறந்த வளியின் இசைக்கும்.

பன்னிரண்டு உயிரெழுத்தும் தத்தம் நிலையில்திரியாவாய், மிடற்றின்கட் பிறந்த வளியான் ஒலிக்கும்.

“தந்நிலை திரியா“ என்றதனால், குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம் தந்நிலை திரியுமென்பது பெறப்பட்டது.

சிறப்புப் பிறப்பு:

அ, ஆ பிறத்தல்:

அவற்றுள்

அ ஆ ஆயிரண் அங்காந் தியலும்.

மேற்சொல்லப்பட்ட உயிர் பன்னிரண்டின்னுள், அகர ஆகாரங் களாகிய அவ்விரண்டும் அங்காந்து சொல்ல அ∴து இடமாகப்பிறக்கும்.

இகரம் பிறப்பு:

இ ஈ எ ஏ ஐயென இசைக்கும்

அப்பால் ஐந்தும் அவற்றோ ரன்ன;

அவை தாம்

அண்பல் முதல்நா விளிம்புறல் உடைய.

இ ஈ எ ஏ ஐ என்று சொல்லப்படும் எழுத்துகள் ஐந்தும், மேற்கூறிய அகர ஆகாரங்கள் போல அங்காந்து சொல்லப் பிறக்கும், அவ்வாறு பிறக்குமிடத்து பல்லினது அணிய இடத்தினை நாவினது அடியின் விளிம்பு சென்று உறுதல் தன்மையால் பிறக்கும்.

உகரம் பிறப்பு:

உ ஊ ஒ ஓ ஔ என இசைக்கும்

அப்பால் ஐந்தும் இதழ்குவிந் தியலும்.

உ ஊ ஒ ஓ ஔ எனச் சொல்ல இசைக்கும் எழுத்துகள் ஐந்தும்,இதழ் குவித்துச் சொல்லப் பிறக்கும்.

உயிர்க்கும் மெய்க்கும் பொதுவிதி:

தத் தந் திரிபே சிறிய வென்ப.

இ.ஃது, முன் கூறிய உயிர்க்கும் மெய்க்கும் புறனடை ஆகும்.

எழுத்துக்கள் ஒரு தானத்துக் கூடிப் பிறக்கு மெனப்பட்டன என்னும் அவ்வாறு கூடிப்பிறப்பினும் தத்தம் வேறுபாடுகளைச் சிறிய வேறுபாடுகளென்று சொல்லுவர்.

மெய்யெழுத்துக்கள் பிறப்பு:

ச, ஞ:

சகார ஞகாரம் இடைநா அண்ணம்.

சகாரமும் ஞகாரமும் நாவது இடையும் அண்ணத்தது இடையும் உறப் பிறக்கும்.

ட, ண:

டகார ணகாரம் நுனிநா அண்ணம்.

டகாரமும் ணகாரமும் நாவது நுனியும் அண்ணத்தது நுனியும் உறப் பிறக்கும்.

அவ்வா றெழுத்தும் மூவகைப் பிறப்பின.

மேற்கூறப் பட்ட ஆறு எழுத்தும் நிரனிரைவகையான் (அறுவகைப் பிறப்பின அல்ல.) மூவகைப் பிறப்பின.

த,ந:

அண்ணம் நண்ணிய பல்முதல் மருங்கின்

நாநுனி பரந்து மெய்யுற வொற்றத்

தாமினிது பிறக்குந் தகார நகாரம்.

அண்ணத்தைப் பொருந்திய பல்லினது அணிய இடத்தின் கண்ணே, நாவினது நுனி பரந்து வடிவை உறும்படி ஒற்ற, தகாரமும் நகாரமும். தாம் இனிது பிறக்கும்.

குறிப்பு

குறிப்பு

ற, ன:

அணரி நுனிநா அண்ணம் ஒற்ற

ற∴கான் ன∴கான் ஆயிரண்டும் பிறக்கும்.

அணர்ந்து நுனிநா அண்ணத்தைச் சென்று ஒற்ற, றகார னகாரமாகிய அவ்விரண்டும் பிறக்கும்.

ர, ழ:

நுனிநா அணரி அண்ணம் வருட

ரகார ழகாரம் ஆயிரண்டும் பிறக்கும்.

நுனிநா அணர்ந்து அண்ணத்தைத் தடவ, ரகார ழகாரமாகிய அவ்விரண்டும் பிறக்கும்.

ல, ள:

நாவிளிம்பு வீங்கி யண்பல் முதலுற

ஆவயின் அண்ணம் ஒற்றவும் வருடவும்

லகார ளகாரம் ஆயிரண்டும் பிறக்கும்.

நாவினது விளிம்பு தடித்துப் பல்லினது அணிய இடத்தைப் பொருந்த, அவ்விடத்து முதல்நா அவ்வண்ணத்தை ஒற்ற லகாரமும் அதனைத் தடவ ளகாரமுமாக அவ்விரண்டும் பிறக்கும்.

ப, ம:

இதழியைந்து பிறக்கும் பகார மகாரம்.

கீழ் இதழும் மேல் இதழும் தம்மில் இயையப் பகாரமும் மகாரமும் பிறக்கும்

வ:

பல்லிதழ் இயைய வகாரம் பிறக்கும்.

மேற்பல்லும் கீழ் இதழும் தம்மில் இயைய வகாரம் பிறக்கும்

ய:

அண்ணஞ் சேர்ந்த மிடற்றெழு வளியிசை

கண்ணுற் றடைய யகாரம் பிறக்கும்.

குறிப்பு

அண்ணத்தை நாச் சேர்ந்த விடத்து மிடற்றினின்றும் எழும் வளியானாய இசை அவ்வண்ணத்தை அணைந்து செறிய யகாரம் பிறக்கும்.

மெல்லின மெய்களுள் பிறப்புக்குச் சிறப்பு விதி:

மெல்லெழுத் தாறும் பிறப்பின் ஆக்கஞ்

சொல்லிய பள்ளி நிலையின வாயினும்

மூக்கின் வளியிசை யாப்புறத் தோன்றும்.

மெல்லெழுத்துக்கள் ஆறும் தத்தம் பிறப்பினது ஆக்கம் மேற்சொல்லப்பட்ட இடத்தே நிலை பெற்றனவாயினும், அவை மூக்கின்கண்ணுளதாகிய வளியது இசையான் யாப்புறத் தோன்றும்.

யாப்புற" என்றமையால் இடையெழுத்து மிடற்றுவளியும் வல்லெழுத்து தலைவளியும்பிறக்கும் என்பது தெரியவரும்.

3. சார்பெழுத்துக்கள் பிறத்தல்:

சார்ந்துவரி னல்லது தமக்கியல் பிலவெனத்

தேர்ந்துவெளிப் படுத்த ஏனை மூன்றும்

தத்தஞ் சார்பிற் பிறப்பொடு சிவணி

ஒத்த காட்சியின் தம்மியல் பியலும்.

சிலவற்றைச் சார்ந்துவரின் அல்லது தமக்குத் தாமே வரும் இயல்பு இல என்று ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தப்பட்ட குற்றியலுகரம், குற்றலிகரம், ஆய்தம் என்ற மூன்றும், தத்தமக்குச் சார்பாகிய எழுத்துக்களது பிறப்பிடத்தே பிறத்தலொடு பொருந்தி அவ்விடத்தே தமக்குரிய இயல்பில் நடக்கும்.

ஒத்தகாட்சி என்றதனால் ஆய்தத்திற்குக் குற்றெழுத்துச் சார்பேயெனினும் தலை வளியாற் பிறத்தலின், உயிரொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்துச் சார்பாகவே பிறக்குமென்பது தெரியவரும். தம்மியல்பியலும்" என்றதனால், அளபெடையும் உயிர்மெய்யும் தமக்கு அடியாகிய எழுத்துக்களது பிறப்பிடமே இடமாக வருமென்பதும் தெரியவரும்.

உள்நின்றெழும் வளியிசை ஆராய்ச்சி மறையின் கண்ணது எனல்:

எல்லா வெழுத்தும் வெளிப்படக் கிளந்து

சொல்லிய பள்ளி யெழுதரு வளியின்

பிறப்பொடு விடுவழி உறழ்ச்சி வாரத்

குறிப்பு

தகத்தெழு வளியிசை யரில்தப நாடி

அளபிற் கோடல் அந்தணர் மறைத்தே.

இ∴து, எல்லா எழுத்திற்கும் ஆவதோர் புறனடை உணர்த்திற்று.

எல்லா எழுத்துக்களும், வெளிப்பட விதந்து சொல்லப்பட்ட இடத்தின்கண்ணே, எழுகின்ற வளியானே, தாம் பிறக்குந் தொழிலுடையவாதலொடு தம்மைச் சொல்லும் இடத்து திரிதருங் கூற்றையுடைய உண்ணின்று எழும் வளியானாய இசையை பிணக்கமற ஆராய்ந்து, - மாத்திரை வரையறையாற் கோடல், பார்ப்பார் வேதத்துக் கண்ணது ஆகும்.

உறழ்ச்சி வாரம் என்றது, உந்திமுதலா எழும் வளி தலைகாறும் சென்று மீண்டும் நெஞ்சின்கண் நிலைபெறுதலை எனக்கொள்க. வளி என்னாது வளியிசை என்றது, அவ்வாறு நெஞ்சின்கண் நிலைபெறும் அளபும் வளி எனப்படுவது பின்னை நெஞ்சினின்றும் எழுவுழியெல்லாம் வளித்தன்மை திரிந்து எழுத்தாம் தன்மையதாம் என்பது விளக்கி நின்றது என்பது இளம்பூரணர் உரையாம்.

4. எழுத்துக்களின் பிறப்புக்குப் புறனடை:

அ∴திவண் நுவலா தெழுந்துபுறத் திசைக்கும்

மெய்தெரி வளியிசை அளபுநுவன் றிசினே.

அகத்தெழு வளியிசை அளபிற் கோடலாகிய அதனை இந்நூலிடத்துச் சொல்லாது அகத்தினின்று எழுந்து புறத்துப் போந்து இசைக்கும், பொருண்மை தெரிகின்ற வளியானாய இசையது மாத்திரையினை, யான் ஈண்டுக் கூறினேன்.

இ∴து " அளபிற் கோட லந்தணர் மறைத்து" (பிறப்பியல்-20) எனவே பெறப்பட்டதன்றோவெனின், அந்தணர் மறைத்து" என்பது பிறன்கோட் கூறுதற்கும் , பிறன்கோட் கூற்று நேர்ந்து உடம்படுதற்கும் ஒப்பக்கிடந்தமையின் அவ்வையம் தீர்தற்குக் கூறினாரென்பது. புறத்து இசைப்பதன் முன்னர், அகத்து இசைக்கும் வளியிசையை அம் மறைக்கண் ஓர் எழுத்திற்கு மூன்றுநிலை1உளதாகக் கூறும் (அதன் ஆசிரியன்). அ∴து ஆமாறு அறிந்து கொள்க. ஹமெய்தெரி " என்றதனான், முற்கு முதலியன முயற்சியாற் பிறக்குமெனினும், பொருள் தெரியா நிலைமைய வாகலின் அவற்றிற்கு அளபு கூறாராயினாரென்பது பெறப்பட்டது. ஹ நுவன்றிசின் " என்பது ஈண்டு இறந்த காலத்தன்மைவினை.

குறிப்பு

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. உயிர்களின் பொதுப் பிறப்பு குறித்து விளக்குக.

அவ்வழிப்

பன்னீ ருயிரும் தந்நிலை திரியா

மிடற்றுப் பிறந்த வளியின் இசைக்கும்.

பன்னிரண்டு உயிரெழுத்தும் தத்தம் நிலையில்திரியாவாய், மிடற்றின்கட் பிறந்த வளியான் ஒலிக்கும்.

"தந்நிலை திரியா" என்றதனால், குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம் தந்நிலை திரியுமென்பது பெறப்பட்டது.

2. ர, ழ கரங்கள் எவ்வாறு பிறக்கும்?

நுனிநா அணரி அண்ணம் வருட

ரகார ழகாரம் ஆயிரண்டும் பிறக்கும்.

நுனிநா அணர்ந்து அண்ணத்தைத் தடவ, ரகார ழகாரமாகிய அவ்விரண்டும் பிறக்கும்.

3. சார்பெழுத்துக்கள் பிறக்குமாற்றை விவரி?

சார்ந்துவரி னல்லது தமக்கியல் பிலவெனத்

தேர்ந்துவெளிப் படுத்த ஏனை மூன்றும்

தத்தஞ் சார்பிற் பிறப்பொடு சிவணி

ஒத்த காட்சியின் தம்மியல் பியலும்.

சிலவற்றைச் சார்ந்துவரின் அல்லது தமக்குத் தாமே வரும் இயல்பு இல என்று ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தப்பட்ட குற்றியலுகரம், குற்றலிகரம், ஆய்தம் என்ற மூன்றும், தத்தமக்குச் சார்பாகிய எழுத்துக்களது பிறப்பிடத்தே பிறத்தலொடு பொருந்தி அவ்விடத்தே தமக்குரிய இயல்பில் நடக்கும்.

ஒத்தகாட்சி என்றதனால் ஆய்தத்திற்குக் குற்றெழுத்துச் சார்பேயெனினும் தலை வளியாற் பிறத்தலின், உயிரொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்துச் சார்பாகவே பிறக்குமென்பது தெரியவரும். தம்மியல்பியலும்" என்றதனால், அளபெடையும் உயிர்மெய்யும் தமக்கு அடியாகிய எழுத்துக்களது பிறப்பிடமே இடமாக வருமென்பதும் தெரியவரும்.

குறிப்பு

கூறு : 6 :

புணரியல் - மொழிகளின் முதலும் ஈறும் - புணர்தலின் இயல்பு – உருபுப் புணர்ச்சி – சாரியைப் புணர்ச்சி

நோக்கம்: புணர்ச்சிக்குரிய இருமொழிகளின் இயல்பு - புணர்ச்சியின் மூவகைத் திரிபுகள் - மரூஉ மொழிப் புணர்ச்சி – உருபுப் புணர்ச்சி – சாரியைப் புணர்ச்சி பற்றி அறிதல்.

எழுத்துக்களின் புணர்ச்சி யிலக்கணம் உணர்த்துவது

இவ்வியல் மொழிகள், (மேற் செய்கை யோத்துக்களுள்) புணர்தற்குரிய கருவியின் இயல்பு கூறினமையின் புணரியல் எனப்பட்டது. முன்னர் மொழி மரபிற் கூறிய மொழிகள் புணருமாறு உணர்த்தினமையின் மொழி மரபினோடு இயைபுடைத் தாயிற்று.

1. மொழிகளின் முதலும் ஈறும்:

மொழிக்கு முதலிலும் இறுதியிலும் வரும் எழுத்துக்கள்:

மூன்றுதலை யிட்ட முப்பதிற் றெழுத்தின்

இரண்டுதலை யிட்ட முதலா கிருப.்.து

அறுநான் கீற்றொடு நெறிநின் றியலும்

எல்லா மொழிக்கும் இறுதியும் முதலும்

மெய்யே யுயிரென் றாயீரியல.

மொழிமரபினுள் முதலும் ஈறும் கூறியவழி, உயிரும் மெய்யும் உயிர்மெய்யும் என மூன்றாய் விரிந்து நின்றதனை உயிரும் மெய்யும் என இரண்டாகத் தொகுத்தலானும், அவ்வழி இருபத்திரண்டு எழுத்து மொழிக்கு முதல், இருபத்துநான்கு எழுத்து மொழிக்கு ஈறு எனக் கூறலின், முப்பத்து மூன்று எனப்பட்ட எழுத்து நாற்பத்தாறு ஆவனபோல விரிந்ததனை அவையெல்லாம் முப்பத்து மூன்றினுள்ளே அடங்கும் எனத் தொகுத்தலானும் விரிந்தது தொகுத்தல் நுதலிற்று.

முப்பதாகிய எழுத்தினுள், மொழிக்கு முதலாய இருபதும், இருபத்துநான்கு ஈற்றொடு வழக்குநெறிக்கண் நின்று நடக்கும். மூவகைமொழிக்கும் ஈறும் முதலுமாவன, மெய்யும் உயிருமாகிய அவ்விரண்டு இயல்பினையும் உடையன ஆகும்.

மரம், இலை, ஆல், விள என மெய்யும் உயிரும், முதலும் ஈறும் ஆயின.

குறிப்பு

இருபத்திரண்டு எழுத்து முதலாவன பன்னிரண்டு உயிரும் ஒன்பது உயிர்மெய்யும் மொழிமுதற் குற்றியலுகரமும் என இவை ஆகும்.

இருபத்து நான்கு எழுத்து ஈறாவன பன்னிரண்டு உயிரும் பதினொரு புள்ளியும் ஈற்றுக் குற்றியலுகரமும் என இவை ஆகும். ஈற்றொடு என்பது விகாரத்தாற் தொக்கது. மெய் முதற் கூறியவதனால், நால்வகைப் புணர்ச்சியும் மெய்க்கண் நிகழுமாறு உயிர்க்கண் நிகழாதென்பது கொள்க.

எ - டு: மரம் என மெய்ம்முதலும் மெய் ஈறும், இலை என உயிர் முதலும் உயிர் ஈறும், ஆல் என உயிர் முதலும் மெய்யீறும் விள என மெய்ம்முதலும் உயிரீறுமாம். மொழியாக்கம் இயல்பும் விகாரமுமென இரண்டாம். உயிர் தாமே நின்று முதலும் ஈறுமாதல் இயல்பு - அவை மெய்யோடு கூடிநின்று அங்ஙனமாதல் விகாரம். (நச்சினார்கினியர் உரை)

மொழியிறுதி மெய்கள் புள்ளிபெறுதல்:

அவற்றுள்

மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்.

மெய்யும் உயிரும் என்று கூறிய இரண்டினுள், மொழிக்கு ஈறாகிய மெய்யெல்லாம் புள்ளி பெறும். ஏனையன புள்ளி பெறாது நிற்கும்.

மரம் என வரும்.

மொழிமுதல் மெய் புள்ளியொடு நில்லாது என்னாது, ஈறெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல் என ஈற்றின்மேல் வைத்துக் கூறியவதனால் அவ்வீற்றின் மெய் உயிர் முதன்மொழி வந்த இடத்து அ்.து ஏற இடங்கொடுக்குமென்பது பெறப்பட்டது.

குற்றுகரம் ஒற்றெழுத்தொத்தல்:

குற்றியலுகரமும் அற்றென மொழிப.

ஈற்றில் குற்றியலுகரமும் புள்ளி யீறுபோல உயிரேற இடம் கொடுக்கும்.

உயிர்மெய் யீறு உயிரீற்றது:

உயிர்மெய் யீறு உயிரீற் றியற்றே

உயிர்மெய் மொழி ஈற்றில் நின்றதுவும் உயிரீற்றின் இயல்பையுடைத்தாகும் உம்மையால் இடையில் நின்றதுவும் உயிரின் இயல்பையுடைத்தாகும்

ஈறும் இடையும் உயிருள் அடங்கும் எனவே, முதல் மெய்யுள் அடங்கும் என்பதாயிற்று.

குறிப்பு

இதனால், விள முதலிய உயிர்மெய் ஈறெல்லாம் அகரவீறு முதலிய உயிரீற்றுள் அடங்கிப் புணர்ச்சிபெறுவன வாயின. வரகு என்புழி இடைநின்ற ரகர உயிர்மெய் அகரமாய் உயிர்த்தொடர் மொழி எனப்பட்டது.

ஈண்டு உயிர்மெய் ஒற்றுமை நயத்தான் உயிர்மெய்யென வேறு ஓர் எழுத்தாவதன்றி, ஈறும் இடையும் உயிரென ஓரெழுத்தாயும் முதல் மெய்யென ஓரெழுத்தாயும் நின்றதாயிற்று. இத்துணையும் ஒரு மொழி யிலக்கணங் கூறலின் மொழிமரபின் ஒழிபாயிற்று.

புணர்ச்சிக்குரிய இருமொழிகளின் இயல்பு:

உயிரிறு சொல்முன் உயிர்வரு வழியும்

உயிரிறு சொல்முன் மெய்வரு வழியும்

மெய்யிறு சொல்முன் உயிர்வரு வழியும்

மெய்யிறு சொல்முன் மெய்வரு வழியுமென்று

இவ்வென அறியக் கிளக்குங் காலை

நிறுத்த சொல்லே குறித்துவரு கிளவியென்று

ஆயீ ரியல புணர்நிலைச் சுட்டே.

இ∴து, மேற்கூறும் புணர்ச்சி மும்மொழிப் புணர்ச்சியாகாது, இரு மொழிப்புணர்ச்சி யாமென்பதும், அவை எழுத்துவகையான் நான்காமென்பதும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உயிர் இறு சொல் முன் உயிர் முதல்மொழி வரும் இடமும் உயிரீற்றுச் சொல்முன், மெய்ம் முதல் மொழி வரும் இடமும், மெய்யீற்றுச் சொல்முன் உயிர்முதல் மொழி வரும் இடமும், மெய்யீற்றுச் சொல்முன் மெய்ம்முதல் மொழி வரும் இடமும், அப் புணர்ச்சிவகை இவையென அறியுமாறு ஆசிரியர் கூறுமிடத்து அவை நிறுத்த சொல்லும் அதன் முடித்தலைக் குறித்து வருஞ் சொல்லுமாகிய அவ்விரண்டு இயல்பையுடைய, என்பர். எனவே நான்கு வகையானுங் கூடுங்கால் இருமொழியல்லது புணர்ச்சியன்று என்றார்.

எ-டு ;

உயிரீற்றுச் சொல் முன் உயிர் வருதல் - ஆ உண்டு

உயிரீற்றுச் சொல் முன் மெய வருதல - ஆ வலிது,

மெய்யீற்றுச் சொல் முன் உயிர் வருதல் - ஆல் இலை.

மெய்யீற்றுச் சொல் முன் மெய் வருதல் - ஆல் வீழ்ந்தது

விளவினைக் குறைத்தான் என்பது அவ்வுருபு குறித்துவரு கிளவியை நிலைமொழியுள் அடக்கி இருமொழிப்புணர்ச்சியாய் நின்றது.

குறிப்பு

2. புணர்தலின் இயல்பு:

அவற்றுள்

நிறுத்த சொல்லின் ஈறா கெழுத்தொடு

குறித்துவரு கிளவி முதலெழுத் தியையப்

பெயரொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்

பெயரொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்

தொழிலொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்

தொழிலொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்

மூன்றே திரிபிடன் ஒன்றே இயல்பென

ஆங்கந் நான்கே மொழிபுணர் இயல்பே.

இ∴து, மேற்கூறும் புணர்ச்சிவகையான் நான்காம் மென்பதும், அவை சொல்வகையான் நான்காமென்பதும், புணர்வது சொல்லும், சொல்லுமேயன்றி, எழுத்தும் எழுத்துமென்பதும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

நிலைமொழி, வருமொழி எனப்பட்டவற்றுள், நிறுத்த சொல்லினது ஈறாகின்ற எழுத்தினோடு அதனைக் குறித்து வருகின்ற சொல்லினது முதலெழுத்துப் பொருந்த, பெயர்ச் சொல்லொடு பெயர்ச் சொல்லைப் புணர்க்கும் காலத்தும், பெயர்ச் சொல்லொடு வினைச்சொல்லைப் புணர்க்கும் காலத்தும், வினைச் சொல்லொடு பெயர்ச்சொல்லைப் புணர்க்கும் காலத்தும், வினைச்சொல்லொடு வினைச்சொல்லைப் புணர்க்கும் காலத்தும், மொழிகள் தம்மிற் புணரும் இயல்பு திரியும் இடம் மூன்றும் இயல்பு ஒன்றும் ஆகிய அந் நான்கே ஆகும்.

எ - டு:

பெயர் + பெயர் = சாத்தன் கை,

பெயர் + வினை = சாத்தன் உண்டான்,

வினை + பெயர் = வந்தான் சாத்தன்,

வினை + வினை = வந்தான் போயினான்.

இடையும் உரியும் பெயர் வினைகளை அடைந்தல்லது தாமாக நில்லாமையின், பெயர் வினைகட்கே புணர்ச்சி கூறப்பட்டது.

குறிப்பு

புணர்ச்சியின் மூவகைத் திரிபுகள்:

அவைதாம்

மெய்பிறி தாதல் மிகுறல் குன்றலென்று

இவ்வென மொழிப திரியு மாறே.

இ∴து, மேற்கூறிய திரிபு மூன்றும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

அத் திரிபு, மெய்பிறிது ஆதல், மிகுதல், குன்றல் என மூன்று வகைப்படும். இவை அல்லாதன இயல்பு ஆகும்.

எ - டு: பொான் + குடம் = பொற்குடம் - மெய் பிறிதாதல்

யானை + கோடு = யானைக்கோடு - மிகுதல்

மரம் + வேர் = மரவேர் – குன்றல்

குவளை + மலர் = குவளை மலர் - இயல்பு.

இப் புணர்ச்சி நான்கும் ஒரு புணர்ச்சிக்கண்ணே நிகழ்வு பெறுமென்பதும் உண்டு.ஒரு புணர்ச்சிக்குத் திரிபு மூன்றனுள் ஒன்றாயினும் இரண்டாயினும் மூன்றாயினும் வரப்பெறும்..

மகத்தாற் கொண்டான் - மிகுதி இரண்டு வந்தது.

நீயிர் குறியிர் - மிகுதி மூன்று வந்தது.

அடைமொழிகளோடு புணர்தல்:

நிறுத்த சொல்லுங் குறித்துவரு கிளவியும்

அடையொடு தோன்றினும் புணர்நிலைக் குரிய.

இ∴து, “நிறுத்த சொல்லே குறித்துவரு கிளவி” (புணரியல்-5) என்பதற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

நிலைமொழியாக நிறுத்தின சொல்லும் அதனைக் குறித்து வரு சொல்லும் தாமே வந்து புணர்வதன்றி அவையிரண்டினும் ஓரே ஒரு சொல் அடையெடுத்து வரினும் இரண்டும் டையெடுத்து வரினும் புணர்நிலைக்கு உரியவாம்.

(எ-டு) பதினாயிரத்தொன்று (பதினாயிரம் + ஒன்று) - நிலை மொழி அடைபெற்றது.

ஆயிரத்தொருப∴து, (ஆயிரம் + ஒரு ப∴து) – வருமொழி அடை பெற்றது

குறிப்பு

பதினாயிரத்தொருப.்.து (பதினாயிரம் + ஒருப.்.து) இருமொழியும் அடை பெற்றது

ஈண்டு அடையென்றது உம்மைத் தொகையினையும் இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையினையும் ஆகும். அவை யல்லாத தொகைகளுள் வினைத்தொகையும். பண்புத்தொகையும் பிரந்து முடியாமையின் ஒருசொல் எனப்படும். அன்மொழித் தொகையும் தனக்கு வேறு ஓர் முடிபு இன்மையின். ஒருசொல் எனப்படும். இனி ஒழிந்த வேற்றுமைத்தொகையும் உவமைத் தொகையும் ” தன்னின முடித்தல் ” என்றதனான் ஈண்டு ஒருசொல் என்ப்படும்.

உண்டசாத்தன் வந்தான், உண்டுவந்தான் சாத்தன் என்பனவும் அவ்வாறே ஒருசொல் எனப்படும்.

பன்னிரண்டுகண் என்பதில் பன்னிரண்டு என்பது பத்தும் இரண்டும் எனப் பொருள்படுவதால் உம்மைத் தொகை.

பதினாயிரத்தொன்று என்பதில் பதினாயிரம் என்பது பத்தாகிய ஆயிரம் எனப் பொருள்படுதலின் பண்புத்தொகையாம். ஆனால், இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையன்று. இருபெயரொட்டாயின் பத்து ஆயிரம் என்னும் சொற்கள் தனித்தனி நின்றும் ஒரு பொருளே யுணர்த்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் உணர்த்தாமையும், பனைமரம் என்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையில் இரு சொல்லும் தனித்தனி ஒரே பொருளை உணர்த்துவதையும் நோக்குக.

மரக்கிளை என்னும் வேற்றுமைத் தொகை மரம் + கிளை என்றும், முத்துப்பல் என்னும் உவமைத்தொகை முத்து,+ பல் என்றும் பிரிந்து முடிதல் காண்க.

செந்தாமரை என்னும் பண்புத்தொகையும், கொல்களிறு என்னும் வினைத்தொகையும் திட்டமாக அல்லது தெளிவாக இரு சொல்லாய்ப் பிளந்து முடியாமையும் ஒரு சொற்றன்மைப்பட்டு நிற்றலும் காண்க.

அன்மொழித் தொகை என்றும் வெளிப்படாத சொல்லாய் ஏனைத்தொகைகளின் ஈற்றில் பிறத்தலானும் ஒரு சொற்றன்மைப்பட்டு நிற்றலானும் ஒரு சொல்லாம்.

உண்டசாத்தனாய் வந்தான். உண்டு வந்தவனாகிய சாத்தன் எனப்பொருள்படும்போது இவை ஒரு சொற்றன்மைப்படும் (பாவாணர்.)

மரூஉ மொழிப் புணர்ச்சி:

மருவின் தொகுதி மயங்கியல் மொழியும்

உரியவை உளவே புணர்நிலைச் சுட்டே.

இ∴து, இலக்கண வழக்கேயன்றி மரூஉக்களும் புணர்க்கப்படும் என்பது உணர்த்திற்று.

இலக்கண வழக்கேயன்றி மரூஉத் திரளாகிய தலைதடுமாறாக மயங்கின இயல்பையுடைய இலக்கணத்தொடு பொருந்தின மரூஉவழக்கும் உரியவை உள புணர் நிலைச் சுட்டு

எ - டு: மீகண், (கண் மீ)

முன்றில் (இல் முன்)

புறநகர் (நகர் புறம்)

நிலை என்றதனான் இலக்கணத்தொடு பொருந்திய மரூஉ வழக்கல்லா மரூஉவழக்கும். புணர்க்கப்படும்

3. உருபு புணர்ச்சி:

இருவகைப் புணர்ச்சி:

வேற்றுமை குறித்த புணர்மொழி நிலையும்

வேற்றுமை யல்வழிப் புணர்மொழி நிலையும்

எழுத்தே சாரியை ஆயிரு பண்பின்

ஒழுக்கல் வலிய புணருங் காலை.

இ∴து,நால்வகைப்புணர்ச்சியுள் மிக்கபுணர்ச்சி இத்தன்மைத்தென்பதையும், அந் நால்வகைப் புணர்ச்சியும் வேறோராற்றான் இருவகையாமென்பதும் உணர்த்திற்று.

வேற்றுமையது பொருண்மையினைக் குறித்த புணர் மொழியது நிலைமையும் வேற்றுமையல்லாத அல்வழியிடத்துப் புணர்மொழியது நிலைமையும், மிக்க புணர்ச்சியல் எழுத்து மிகுதலும் சாரியை மிகுதலுமாகிய அவ்விரண்டு இலக்கணத்தானும் அமையும்.

வேற்றுமையில் எழுத்தும் சாரியையும் பெறல்:

எ - டு: விள + கோடு, = விளங்கோடு, (மெல்லெழுத்து மிகுதல்)

மக+ கை = மகவின்கை, (இன் சாரியை மிகுதல்)

அல்வழியில் எழுத்தும் சாரியையும் பெறல்

விள+ குறிது, = விளக்குறிது, (வல்லெழுத்துப் பெற்றது)

பனை+ குறை = பனையின்குறை (இன் சாரியை பெற்றது)

ஒழுக்கல் வலிய என்றதனான், எழுத்தும் சாரியையும் உடன் பெற்று வருதலும் உண்டு..

அவற்றுக்கோடு, கலத்துக்குறை

வேற்றுமை யுருபுகள்:

ஐஒடு குஇன் அதுகண் ணென்னும்

அவ்வா றென்ப வேற்றுமை யுருபே

வேற்றுமை உருபுகள் ஐ ஒடு கு இன் அது கண் என்பன ஆகும். இவ் உருபுகள் அல்லன எல்லாம் அல்வழி எனப்படும். அவை எழுவாயும், விளியும், உவமத்தொகையும், உம்மைத்தொகையும், பண்புத் தொகையும், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையும், முற்றும், இருவகை எச்சமும், இடையும், உரியும் என்பன ஆகும்.

வலிமுதலுருபு புணரும் நிலை:

வல்லெழுத்து முதலிய வேற்றுமை யுருபிற்கு

ஒல்வழி ஒற்றிடை மிகுதல் வேண்டும்.

இ∴து, நான்காவதற்கும் ஏழாவதற்கும் உருபியலை நோக்கிற்றோர் கருவி உணர்த்திற்று.

வல்லெழுத்து முதலாகவுடைய வேற்றுமை யுருபிற்கு, பொருந்தின இடத்து வல்லொற்றாயினும் மெல்லொற்றாயினும் இடைக்கண் மிகுந்து வரல் வேண்டும்.

எ - டு: ஊர் + கு = ஊர்க்கு

நீர் + கு = நீர்க்கு,

ஊர் + கண் = ஊர்க்கண்,

நீர் + கண் = நீர்க்கண் - வல்லெழுத்து மிக்கு வந்தன

த + கண் = தங்கண்,

எ + கண் = எங்கண் - மெல்லெழுத்து மிக்கு வந்தன

ஒல்வழி" என்றதமையால் அரசர்கண், பார்ப்பார்கண் என ஒற்று மிகாதனவும் உண்டு என்பது கொள்ளப்படும். "மெய்ப்பிறிதாதல்" (புணரியல்-7) முதலாய நான்கு புணர்ச்சியும் உருபு புணர்ச்சிக்கண்ணும் எய்தலின், மெய் பிறிதாதலை எடுத்தோதாது மிக்கதனை

குறிப்பு

எடுத்தோதியதனால் மிக்க புணர்ச்சிஅல்லனவும் இங்கு கொள்ளப்பட வேண்டும்.

சான்று: பொற்கு, பொற்கண், ஆங்கண், ஈங்கண், ஊங்கண், அவற்கு, இவற்கு, நுங்கண், கொற்றற்கு, சாத்தற்கு என வரும்.

அவன்கண், சாத்தன்கண் என்புழி இயல்பாயும் வரும்.

அது உருபின் அகரம் கெடல்:

ஆறன் உருபின் அகரக் கிளவி

ஈறா ககரமுனைக் கெடுதல் வேண்டும்.

ஆறாம் வேற்றுமையாகிய அது என்னும் சொல்லிடத்து அகரமாகிய எழுத்து நெடுமுதல் குறுகும்.அதாவது மொழியீற்று உளதாகிய அகரத்தின் முன்னர்த் தான் கெடுதல் வேண்டும்.

எ - டு: ந + அது = நமது,

எம + அது = எமது,

தன + அ = தனது,

என + அ = எனது,

நி + அது = நினது என வரும்.

வேற்றுமை உருபுகள் நிற்குமிடம்:

வேற்றுமை வழிய பெயர்புணர் நிலையே.

இ.்.து, வேற்றுமையுருபு பெயர்க்கண் நிற்குமாறு உணர்த்திற்று.

சொற்களோடு வேற்றுமை புணரும் இடத்தில் வேற்றுமை பெயர்களின் பின்னிடத்தே வருவனவாம்.

எ - டு: சாத்தன் + ஐ = சாத்தனை,

சாத்தன் + ஒடு = சாத்தனொடு

மேல் உருபுநிலை திரியாது ஈறுபெயர்க் காகும் (வேற்றுமையியல்-8) என்கின்றாரன்றோ வெனின், என வினா எழுப்பும் இளம்பூரணர் பெயரொடு பெயர் முதலிய நால்வகைப் புணர்ச்சியையும் வேற்றுமை அல்வழியென இரண்டாக அடக்கலின், வினைவழியும் உருபு வருமென்பதுபட நின்றதாகலின் ஈண்டு இது கூறப்பட்டது என விளக்கம் தருவார்.

குறிப்பு

பெயர்களின் பெயர், முறை , தொகை:

உயர்திணைப் பெயரே, அஃறிணைப்பெயரென்று

ஆயிரண் டென்ப பெயர்நிலைச் சுட்டே.

இஃது, வேற்றுமையோடும் புணரும் பெயர்கட்குப் பெயரும், முறையும் தொகையும் உணர்த்திற்று.

பெயர் உயர்திணைப்பெயர், அஃறிணைப்பெயர் என இரு வகைப்படும்.

எ - டு:ஆடூஉ, மகடூஉ என்பன உயர்திணைப்பெயர். ஒன்று பல என்பன அஃறிணைப்பெயர்.

மற்றது சாத்தன் வந்தான்; மற்றது சாத்தன். வந்தது எனப் புணர்ச்சிக்கண் பெரும்பான்மையும் ஒரு திணைப்பாற் படுதலின், மற்ற விரவுப்பெயர் கூறாது இரண்டாக அடக்கிக் கூறினார் தொல்காப்பியர்.

சாரியைப் புணர்ச்சி:

சாரியை வருமிடம்:

அவற்றுவழி மருங்கிற் சாரியை வருமே.

இது, சாரியை வரும் இடம் உணர்த்திற்று.

உயர்திணை, அஃறிணைப் பெயர்களின் பின்னாகிய இடத்தின்கண் சாரியை வரும்.

எ - டு: ஆடூஉ + இன் + கை = ஆடூஉவின் கை,

மகடூஉ + இன் + கை = மகடூஉவின் கை,

பல + வற்று + கோடு = பலவற்றுக் கோடு

சாரியைகளின் பெயரும் முறையும் தொகையும்:

அவைதாம்

இன்னே வற்றே அத்தே அம்மே

ஒன்னே ஆனே அக்கே இக்கே

அன்னென் கிளவி உளப்படப் பிறவும்

அன்ன என்ப சாரியை மொழியே.

இஃது, சாரியைகட்குப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்திற்று.

இன், வற்று, அத்து, அம், ஒன், ஆன், அக்கு, இக்கு, அன் என்னும் சொல்லுமாகிய அவ் ஒன்பதும் பிறவும் சாரியை மொழிகள் ஆகும்.

பிறவும்" என்றதனால்,தம், நும், எம், கெழு, ஏ, ஐ, ஞான்று என்பனவும் வரும்.

குறிப்பு

எடுத்த நறவின் குலையலங் காந்தள்'' என்றவழி அலம்'' என்பதோர் சாரியையும் உண்டே எனில் அதனை அலங்கு காந்தள் என்பதன் விகாரமாகக் கொள்ளல் வேண்டும். இன்சாரியை வழக்குப் பயிற்சியானும் நூலுள் பலகாலும் எடுத்தோதப்படலானும், முன்வைக்கப் பட்டது. அன்சாரியையும் அது போலச் சிறப்புடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது. வற்றும் அத்தும் இன்போல முதல் திரியும் என்பதனாலும், செய்கை ஒப்புமையானும் அதன்பின் வைத்தார். அம் ஈறுதிரியுமாதலின் திரிபுபற்றி அதன்பின் வைத்தார். ஒன் ஈறு திரியுமேனும் வழக்குப் பயிற்சியின்றி நான்காம் உருபின்கண் திரிதலின் அதன்பின் வைத்தார்.ஆன் பொருட் புணர்ச்சிக்கும் உருபு புணர்ச்சிக்கும் வருமென்று அதன்பின் வைத்தார். அக்கு ஈறு திரியுமேனும் உருபு புணர்ச்சிக்கண் வாராமையின் அதன்பின் வைத்தார் இக்கு முதல் திரியுமேனும் சிறுபான்மைபற்றி அதன்பின் வைத்தார். அன் இன் போலச் சிறத்தலினால் பின் வைத்தார்.

ஆன்உருபிற்கும் ஆன்சாரியைக்கும் இன்னுருபிற்கும் இன்சாரியைக்கும் வேற்றுமை யாதெனின்,அவை சாரியையான இடத்து யாதானும் ஓர் உருபேற்று முடியும்; உருபாயின இடத்து வேறோர் உருபினை ஏற்காது, இனி, மகத்துக்கை என்றவழி, தகர ஒற்றுந் தகர வுகரமும் வருமென்று கோடுமெனின் இருளத்துக் கொண்டான் என்றால் அத்து எனவே வேண்டுதலின் ஆண்டும் அத்து நின்றே கெட்டதென்று கோடும். அக்கு இக்கு என்பனவும் பிரித்துக் கூட்டக் கிடைக்கும். தாழக்கோலென அக்குப் பெற்று நிற்றலானும் ஆடிக்கு என்றவழி குகரம் நான்கனுருபாகாமையானும் இவை சாரியையாமாறு உணர்க என உரை வகுப்பார் நச்சினார்க்கினியர்.

சாரியைக்குப் புணர்ச்சி விதி:

அவற்றுள்

இன்னின் இகரம் ஆவின் இறுதி

முன்னர்க் கெடுதல் உரித்து மாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட சாரியைகளுள், இன் சாரியையின் இகரம் ஆவின் இறுதி முன்னர், கெடாமை அன்றிக் கெடுதலும் உரித்தாகும்.

எ - டு: ஆ + ஐ -- ஆ + இன் + ஐ = ஆனை,

ஆ + இன் + ஐ = ஆவினை,

ஆ + இன் + கோடு = ஆன்கோடு,

ஆ + இன் + கோடு = ஆவின்கோடு.

முன்னர்“ என்றதனால் மா என்னும் சொல்லின் முன்னும் கெடாமை அன்றிக் கெடுதலும் உரித்தாகும்.

சான்று: மானை, மாவினை, மான்கோடு, மாவின்கோடு

இன் சாரியை ஈறு திரியுமிடம்:

அளபாகு மொழிமுதல் நிலைஇய உயிர்மிசை

ன.்.கான் ற.்.கான் ஆகிய நிலைத்தே.

இது, இன்இறுதி திரியுமாறு உணர்த்திற்று.

அளபுப் பெயராகிய மொழி முதற்கண், நிலைமொழியின் உயிருக்கு மேலாய் நின்ற இன்சாரியையின் னகாரம் றகாரமாக மாறும்.

சான்று: பத்து + அகல்

பத்து + இன் + அகல் - இன் சாரியை பெறல்

பத் + இன் + அகல் - நிலைமொழியின் து கெடல்

பதின் + அகல் - நிலைமொழியும் வருமொழியும் புணர்தல்

பதிற் + அகல் - நிலைமொழியின் னகரம் றகரம் ஆதல்.

பதிற்ற + அகல் - பதிற்றகல்,

பதிற்றுழக்கு என்பதும் அவ்வாறே வரும்.

நிலைத்து என்றதனால், பிறவழியும் இன்னின் னகரம் றகர மாறுதலும் உண்டு.

சான்று: பதிற்றொன்று, பதிற்றேழு என வரும்.

வற்று முதல் கெடுதல்:

வ.்.கான் மெய்கெடச் சுட்டுமுதல் ஐம்முன்

அ.்.கான் நிற்றல் ஆகிய பண்பே.

இது, வற்று சாரியை முதல் திரிவதனை உணர்த்திற்று.

குறிப்பு

சுட்டெழுத்தினை முதலாக உடைய ஐகார ஈற்றுச் சொல் முன்னர் , வற்றுச்சாரியை தன் வகரமாகிய மெய்கெட அகரம் நிற்றலாகிய பண்பினை உடையதாம்.

அவை + வற்று + ஐ = அவையற்றை,

இவை + வற்று + ஐ = இவையற்றை,

உவை + வற்று + ஐ = உவையற்றை

அவை + வற்று + கோடு = அவையற்றுக்கோடு எனவும் வரும்.

ஆகிய பண்பு என்றதனால், சுட்டு முதலாகிய ஐ என் இறுதி ஐகாரத்தோடு நில்லாத பொழுது வற்றின் வகரம் அகரம் நிற்கக் கெடாது வற்றாயே நிற்கும் என்பது பறப்படும்.

மற்றிது திரிந்ததன்றிரிபு பிறிது என்னும் நயத்தாற் கெடாதே நிற்குமாதலின், இது கூற வேண்டாமே எனில் சுட்டு முதல் ஐ ஈற்றுச் சொல்லின் ஐ முன் என ஓதாது. சுட்டு முதல் ஐம்முன்" என அச் சொல்முன் எல்லாம் கெடுவதுபோல கூறியமையான் இவ்வாறு எணர்த்த வேண்டியதாயிற்று என்பார் இளம்பூரணர்,

ஆகிய பண்பு என்றனால் எவன் என்பது படுத்தல் ஓசையாற் பெயராயவழி எவன் என நிறுத்தி, வற்றும் உருபும் கொடுத்து வற்று மிசை ஒற்றென்று னகரங் கொடுத்து அகரவுயிர் முன்னர் வற்றின் வகரம் கெடுமெனக் கெடுத்து எவற்றை, எவற்றொடு எனக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பது நச்சினார்க்கினியர் உரையாகும்.

ஆன் ஈறு திரிதல்:

ஆனினகரமும் அதனோ ரற்றே

நாள்முன் வரூஉம் வல்முதற் றொழிற்கே.

இது , ஆன்சாரியை பொருட்புணர்ச்சிக்கண் ஈறு திரியும் தன்மையை உணர்த்திற்று.

நாட்பெயர் முன்னர் வரும் வல்லெழுத்தை முதலாக உடைய வினைச்சொற்களின்கண் வரும் ஆன்சாரியையின் அகரமும் அந் நான்கன் உருபின்கண் வரும் ஆன்சாரியையைப் போல னகாரம் றகாரமாக வரும்.

சான்று: பரணி + ஆல் + கொண்டான் = பரணியாற் கொண்டான்

உம்மையை இரட்டுற மொழிதலானே எதிரது தழீஇய தாகக் கொண்டு,, அதனால் நாளல்ல வற்றுமுன் வரும் வன்முதற்தொழிற்கண் இன்னின் னகரமும் றகாரமாய்த் திரியும் எனக் கொள்க.

குறிப்பு

பனியிற் கொண்டான்

தொழிற்கண் இன்னின் னகரம் திரியுமென, பெயர்க்கண் இன்னின் னகரம் திரிதலும் திரியாமையுமுடைய என்பது நூற்பாவைச் சொற்சுருங்கவும் பொருள் விளங்கவும் செய்யாது அரிதும் பெரிதுமாகச் செய்து அதனால் வேறுபல பொருளுணர்த்தும் ஞாபகம் என்னும் உத்தியால் கொள்ளப்படும்.

பறம்பிற் பாரி, வண்டின் கால் என வரும்.

அத்து முதல் கெடுதல்:

அத்தின் அகரம் அகரமுனை யில்லை.

இது, அத்து முதல் திரியுமாறு உணர்த்திற்று.

அத்துச் சாரியையின் அகரம் அகரவீற்றுச் சொல்முன்னர் இல்லையாகும்.

சான்று: மகத்துக்கை என வரும்.

இக்கு முதல் கெடுதல்:

இக்கின் இகரம் இகரமுனை யற்றே.

இது, இக்குச் சாரியை முதல் திரியுமாறு உணர்த்திற்று.

இக்குச் சாரியையினது இகரம் இகர ஈற்றுச்சொல் முன்னர் மேற்கூறியது போலக்கெடும்.

எ - டு: ஆடி + இக்கு + கொண்டான் = ஆடிக்குக் கொண்டான் என வரும்.

ஐயின் முன்னரும் அவ்வியல் நிலையும்.

இக்கின் இகரம் இகரவீற்றுச்சொல் முன் அன்றி, ஐகாரவீற்றுச்சொல் முன்னரும் மேற்கூறப்பட்ட கெடுதல் இயல்பிலே நிற்கும்.

சான்று: சித்திரைக்குக் கொண்டான் என வரும்.

அக்கு அகரம் நிற்க ஏனைய கெடல்:

எப்பெயர் முன்னரும் வல்லெழுத்து வருவழி

அக்கின் இறுதிமெய்ம் மிசையொடுங் கெடுமே

குற்றிய லுகரம் முற்றத்தோன் றாது.

எவ்வகைப் பட்ட பெயர் முன்னும் வல்லெழுத்து வருமிடத்து அக்கின் இறுதிக் குற்றியலுகரம் முடியத் தோன்றாது. அதனாற் பற்றப்பட்ட வல்லெழுத்தாகிய மெய் தனக்கு மேல்நின்ற மெய்யோடும் கெடும்.

எ - டு: குன்றக் கூகை, மன்றப்பெண்ணை, ஈமக்குடம், அரசக்கன்னி, தமிழக்கூத்து

"முற்ற" என்றதனால் வன்கணமன்றி மற்றைய மென்கணம், இடைக்கணங்களுக்கும் இவ் விதி பொருந்தும்.

தமிழநூல், தமிழயாப்பு, தமிழவரையர் எனவரும்.

அம் ஈறு திரிதல்:

அம்மின் இறுதி கசதக் காலைத்

தன்மெய் திரிந்து ஙஞந ஆகும்.

இது, அம்மின் இறுதி திரியுமாறு உணர்த்திற்று.

அம்மின் இறுதி யாகிய மகரவொற்று க ச த க் கள் வருமொழியாக வந்த காலத்து, தன் மெய் திரிந்து ங ஞ ந ஆகும்

சான்று: புளியங்கோடு, புளியஞ்செதிள், புளியந்தோல்

தன்மெய் என்றதனால், அம்மின் இறுதி மகரமேயன்றி, தம் நம் நும் உம் என்பனவற்றின் இறுதி மகரமும் திரியும் என்பதும் கொள்ளப்படும்.

எல்லார் தங்கையும், எல்லார் நங்கையும், எல்லீர் நுங்கையும் வானவரி வில்லுந் திங்களும் என வரும்.

அம் ஈறு கெடல்:

மென்மையும் இடைமையும் வரூஉம் காலை

இன்மை வேண்டும் என்மனார் புலவர்.

மெல்லெழுத்தும் இடையின எழுத்தும் வருமொழியாய் வருங்காலத்து அம்முச் சாரியையின் மகரம் கெடுதல் வேண்டும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: புளிய ஞெரி, நுனி, மூரி, யாழ், வட்டு என வரும்

உரையிற்கோடல் என்பதனால், புளிய விலை எனவும் உயிர் வருவழிக் கேடும் கொள்க என்பார் இளம்பூரணர்.

இன்சாரியை முழுதும் கெடல்:

இன்னென வரூஉம் வேற்றுமை யுருபிற்கு

குறிப்பு

இன்னென சாரியை இன்மை வேண்டும்.

இது, இன் சாரியை முழுவதும் கெடும் இடம் உணர்த்திற்று.

இன் என்கிற வேற்றுமையுருபிற்கு முன்னர் இன் என்னும் சாரியை வராது,

விளவின் , பலாவின் என வரும்.

அவற்றுள் இன்னின் இகரம்" (புணரியல் 18) என்றதன்பின் இதனை வைக்காததனால் சிறுபான்மை இன் சாரியை கெடாது வருதலும் உண்டு.

சான்று: பாம்பினிற் கடிது தேள்

புணர்மொழிகளிற் சாரியை வரல்:

பெயருந் தொழிலும் பிரிந்தொருங் கிசைப்ப

வேற்றுமை யுருபு நிலைபெறு வழியும்

தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக் கண்ணும்

ஒட்டுதற் கொழுகிய வழக்கொடு சிவணிச்

சொற்சிதர் மருங்கின் வழிவந்து விளங்காது

இடைநின் றியலுஞ் சாரியை இயற்கை

உடைமையும் இன்மையும் ஒடுவயின் ஒக்கும்.

இது, சாரியைகட்கெல்லாம் பொதுவாயதோர் இலக்கணம் உணர்த்திற்று.

பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் பெயரும் வினையுமாய்ப் பிரிந்தும் பெயரும் பெயருமாய்க் கூடியும் இசைப்ப, வேற்றுமை யுருபு தொகாது நிலை பெற்ற இடத்தினும், அவை தோற்றுதல் வேண்டாத தொகுதிக் கண்ணும், தாம் தாம் பொருந்துதற்கேற்ப நடந்த வழக்கோடு பொருந்தி, சாரியை பெறும் புணர்மொழிகளை பிரித்துக் காணுமிடத்து, அவற்றின் பின் வந்து விளங்காது அவற்றிடையே நின்று நடக்கும், சாரியையின். இயல்பு, அவைதாம் உண்டாதலும் இல்லையாதலும் ஒடு உருபினிடத்து ஒக்கும்.

எ - டு: விளவினைக் குறைத்தான், விளவினைக் குறைத்தவன் எனவும்,

நிலாத்துக்கொண்டன், நிலாத்துக்கொண்டான் எனவும் வரும்.

ஒட்டுதற்கொழுகிய வழக்கன்மையின், நிலாக்கதிர் நிலா முற்றம் என்பன சாரியை பெறாவாயின.

எல்லா நம்மையும் எனச் சாரியை ஈற்றின்கண்ணும் வருகிறதே எனின் இடையில் வரல் பெரும்பான்மை யெனக் கொள்க.

பூவினொடு விரிந்த கூந்த லெனவும், பூவொடுவிரிந்த கூந்தலெனவும் உடைமையும் இன்மையும் ஓடு வருகின்ற பொழுது ஒத்தமைந்தன.

குறிப்பு

இயற்கை என்றதனான் ஒடுவுருபின்கண் சாரியை பெறுதலும், பெறாமையும் ஒழிய, ஒரோவழிப் பெற்றே வருமென்பதும் கொள்ளப்படும்.

சான்று: பலவற்றோடு

இந்நூற்பாவிற்கு, பெயரும் பெயரும், பெயரும் வினையும் வேற்றுமை விரியில் இருசொல்லாய்ப்

அத்து - வற்று சாரியை இடத்து விகாரம்:

அத்தே வற்றே ஆயிரு மொழிமேல்

ஒற்றுமெய் கெடுதல் தெற்றென் றற்றே

அவற்றுமுன் வரூஉம் வல்லெழுத்து மிகுமே.

இஃது, அத்தும் வற்றும் வருமிடத்து நிலைமொழியினும் வருமொழியினும் வருஞ் செய்கை கூறிற்று.

அத்தும் வற்றுமாகிய அவ்விருமொழி மேல்நின்ற எழுத்து ஒற்றுத் தன் வடிவு கெடும். அவ்விருசாரியை முன்னும் வரும் வல்லெழுத்து மிகும்.

எ - டு: கலத்துக்குறை, அவற்றுக்கோடு

கலன் என, னகாரமாக நிறுத்திக் கெடுக்கவே, ஒன்றின முடித்தல்" என்பதனால், புள்ளியீறல்வழி விகாரவசையான் நின்றனவும் அவற்றின் மிசையொற்றென்று கெடுக்கப்படுமெனக் கொள்க.

அவற்றுக்கோடு என வரும். - இது ஐகார ஈறு.

ஈண்டு வல்லெழுத்து மிகுமென்றது, ஈற்றுவல்லெழுத்தின்றித்திரிந்து முடியும் னகரமும் ணகரமும் லகரமும் ளகரமும் என இவற்றை நோக்கியாம்.

அத்தின்மிசை ஒற்றுக் கெடாது நிற்கவும் பெறும்.

சான்று: விண்ணத்துக்கொட்கும் வெயிலத்துச் சென்றான், இருளத்துக்கொண்டான் என வரும்.

மெய் என்றதனால், அத்தின் அகரம் பிறவுயிரின்முன்னும் கெடுதலும் உண்டு என்பது தெரிய வரும்.

குறிப்பு

அண்ணாத்தேரி என வரும்.

தெற்று என்றதனால், அத்தின் அகரம் கெடாது நிற்றலும் உண்டு என்பது தெளிய வரும்.. விளவத்துக்கண் என வரும்.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1.புணர்தலின் இயல்புகளை விவரி.

அவற்றுள்

நிறுத்த சொல்லின் ஈறா கெழுத்தொடு

குறித்துவரு கிளவி முதலெழுத் தியையப்

பெயரொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்

பெயரொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்

தொழிலொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்

தொழிலொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்

மூன்றே திரிபிடன் ஒன்றே இயல்பென

ஆங்கந் நான்கே மொழிபுணர் இயல்பே.

இ.்.து, மேற்கூறும் புணர்ச்சிவகையான் நான்காம் மென்பதும், அவை சொல்வகையான் நான்காமென்பதும், புணர்வது சொல்லும், சொல்லுமேயன்றி, எழுத்தும் எழுத்துமென்பதும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

நிலைமொழி வருமொழி யெனப்பட்டவற்றுள், நிறுத்த சொல்லினது ஈறாகின்ற எழுத்தினோடு அதனைக் குறித்து வருகின்ற சொல்லினது முதலெழுத்துப் பொருந்த, பெயர்ச் சொல்லொடு பெயர்ச் சொல்லைப் புணர்க்கும் காலத்தும், பெயர்ச் சொல்லொடு வினைச்சொல்லைப் புணர்க்கும் காலத்தும், வினைச் சொல்லொடு பெயர்ச்சொல்லைப் புணர்க்கும் காலத்தும், வினைச்சொல்லொடு வினைச்சொல்லைப் புணர்க்கும் காலத்தும், மொழிகள் தம்மிற் புணரும் இயல்பு திரியும் இடம் மூன்றும் இயல்பு ஒன்றும் ஆகிய அந் நான்கே ஆகும்.

எ - டு: சாத்தன் கை, சாத்தன் உண்டான், வந்தான் சாத்தன், வந்தான் போயினான்.

இடையும் உரியும் பெயர் வினைகளை அடைந்தல்லது தாமாக நில்லாமையின், பெயர் வினைகட்கே புணர்ச்சி கூறப்பட்டது.

2. புணர்ச்சியின் மூவகைத் திரிபுகள் யாவை?

குறிப்பு

அவைதாம்

மெய்பிறி தாதல் மிகுறல் குன்றலென்று

இவ்வென மொழிப திரியு மாறே.

இ.்.து, மேற்கூறிய திரிபு மூன்றும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

அத் திரிபுதான், மெய்பிறிது ஆதல், மிகுதல், குன்றல் என மூன்று வகைப்படும். இவை அல்லாதன இயல்பு ஆகும்.

எ - டு: பொற்குடம் - மெய் பிறிதாதல்

யானைக்கோடு - மிகுதல்

மரவேர் – குன்றல்

குவளை மலர்- இயல்பு.

இப் புணர்ச்சி நான்கும் ஒரு புணர்ச்சிக்கண்ணே நிகழ்வு பெறுமென்பதும் உண்டு. உரையிற்கொள்க. ஒரு புணர்ச்சிக்குத் திரிபு மூன்றனுள் ஒன்றாயினும் இரண்டாயினும் மூன்றாயினும் வரப்பெறும்..

மகத்தாற் கொண்டான் - மிகுதி இரண்டு வந்தது.

நீயிர் குறியிர் - மிகுதி மூன்று வந்தது.

3. வற்றுச் சாரியை எவ்வாறு புணரும்?

வ.்.கான் மெய்கெடச் சுட்டுமுதல் ஐம்முன்

அ.்.கான் நிற்றல் ஆகிய பண்பே.

இது, வற்று சாரியை முதல் திரிவதனை உணர்த்திற்று.

சுட்டெழுத்தினை முதலாக உடைய ஐகார ஈற்றுச் சொல் முன்னர் , வற்றுச்சாரியை தன் வகரமாகிய மெய்கெட அகரம் நிற்றலாகிய பண்பினை உடையதாம்.

அவையற்றை, இவையற்றை, உவையற்றை எனவும், அவையற்றுக்கோடு எனவும் வரும்.

ஆகிய பண்பு என்றதனால், சுட்டு முதலாகிய ஐ என் இறுதி ஐகாரத்தோடு நில்லாத பொழுது வற்றின் வகரம் அகரம் நிற்கக் கெடாது வற்றாயே நிற்கும் என்பது பறப்படும்.

மற்றிது திரிந்ததன்றிரிபு பிறிது என்னும் நயத்தாற் கெடாதே நிற்குமாதலின், இது கூற வேண்டாமே எனில் சுட்டு முதல் ஐ ஈற்றுச் சொல்லின் ஐ முன் என ஓதாது. சுட்டு முதல் ஐம்முன்“ என அச்

சொல்முன் எல்லாம் கெடுவதுபோல கூறியமையான் இவ்வாறு எணர்த்த வேண்டியதாயிற்று என்பார் இளம்பூரணர்,

ஆகிய பண்பு என்றனால் எவன் என்பது படுத்தல் ஓசையாற் பெயராயவழி எவன் என நிறுத்தி, வற்றும் உருபும் கொடுத்து வற்று மிசை ஒற்றென்று னகரங் கொடுத்து அகரவுயிர் முன்னர் வற்றின் வகரம் கெடுமெனக் கெடுத்து எவற்றை, எவற்றொடு எனக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பது நச்சினார்க்கினியர் உரையாகும்.

குறிப்பு

4. இன்சாரியைப் புணர்ச்சியை விவரி.

இன்னென வரூஉம் வேற்றுமை யுருபிற்கு

இன்னென சாரியை இன்மை வேண்டும்.

இது, இன் சாரியை முழுவதும் கெடும் இடம் உணர்த்திற்று.

இன் என்று சொல்ல வருகின்ற வேற்றுமையுருபிற்கு, இன் என்னும் சாரியை தான் இன்றி முடிதல் வேண்டும்.

விளவின் , பலாவின் என வரும்.

அவற்றுள் இன்னின் இகரம்" (புணரியல் 18) என்றதன்பின் இதனை வைக்காததனால் சிறுபான்மை இன் சாரியை கெடாது வருதலும் உண்டு.

சான்று: பாம்பினிற் கடிது தேள்

5. சாரியைகளின் பெயரும் முறையும் தொகையும் குறித்தெழுதுக.

அவைதாம்

இன்னே வற்றே அத்தே அம்மே

ஒன்னே ஆனே அக்கே இக்கே

அன்னென் கிளவி உளப்படப் பிறவும்

அன்ன என்ப சாரியை மொழியே.

இ∴து, சாரியைகட்குப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்திற்று.

இன்னும் வற்றும் அத்தும் அம்மும் ஒன்னும் ஆனும் அக்கும் இக்கும் அன் என்னும் சொல்லுமாகிய அவ் வொன்பதும் பிறவும் சாரியை மொழிகள் ஆகும்.

கூறு : 7

எழுத்துச் சாரியை – உயிர் எழுத்தின் புணர்ச்சி இயல்புகள் - உடம்படுமெய் - புணர்ச்சியில் பொருள் வேறுபடும் இடம்

நோக்கம்: எழுத்துச் சாரியை - நெட்டெழுத்துக்குச் சாரியை - குற்றெழுத்துக்குச் சாரியை - உயிரெழுத்தின் புணர்ச்சி இயல்புகள் - புணர்ச்சியில் பொருள் வேறுபடும் இடம் போன்றவற்றை அறிதல்

5.எழுத்துச் சாரியை

எழுத்துச் சாரியைகளின் பெயர்:

காரமுங் கரமுங் கானொடு சிவணி

நேரத் தோன்றும் எழுத்தின் சாரியை.

இஃது, எழுத்துச் சாரியைகட்குப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்திற்று.

காரமும் கரமும் கானொடு பொருந்தி,எழுத்தின்கண் சாரியையாவதற்கு எல்லாராலும் உடன்படத் தோன்றும்.

நேரத்தோன்றும் என்றதனால், நேரத்தோன்றாதன ஆனம், ஓனம் என இவை ஆகும்.

நெட்டெழுத்துக்குச் சாரியை:

அவற்றுள்

கரமுங் கானும் நெட்டெழுத் திலவே.

காரம், கரம், கான் என்பனவற்றுள் கரமும் கானும் நெட்டெழுத்திற்கு உரியவாம்.

சான்று:. ஆகாரம், ஈகாரம் என வரும்.

குற்றெழுத்துக்குச் சாரியை:

வரன்முறை மூன்றுங் குற்றெழுத் துடைய.

காரம், கரம், கான் எனப்பெறும் மூன்றும் குற்றெழுத்திற்கு உரியவாகும்.

எ - டு: அகாரம், அகரம், அஃகான் என வரும்.

வரன்முறை என்றதனான், அஃகான் என்றவழி, ஆய்தமிக்கு முடியும் என்பது கொள்ளப்படும்.

ஐ ஒளவின் சாரியை:

ஐகார ஒளகாரங் கானொடுந் தோன்றும்.

இது, அவற்றுள் காரமுங் கானும் என்பதற்கு ஒரு புறனடை உணர்த்திற்று.

நெட்டெழுத்துக்களில் ஐகாரமும் ஒளகாரமும் முன்னர் விலக்கப்பட்ட கானொடும் தோன்றும்.

எ - டு: ஐகான், ஒளகான் என வரும்.

உயிரெழுத்தின் புணர்ச்சி இயல்புகள்:

புள்ளி யீற்றுமுன் உயிர்தனித் தியலாது

மெய்யொடுஞ் சிவணும் அவ்வியல் கெடுத்தே.

இ∴து, உயிர்முதல் மொழி புள்ளியீற்றுமுன் வருங்காற் பிறப்புதோர் கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

புள்ளியீற்றுச் சொல்முன் உயிர் தனித்து நடவாது. தான் தனிநின்ற அம் மெய்யின் இயல்பைக் கெடுத்து அப் புள்ளியொடும் கூடும்.

எ - டு: ஆல் + அடை - ஆலடை என வரும்.

ஒன்றென முடித்தல் என்பதனால், இயல்பல்லாத புள்ளிமுன் உயிர் வந்தாலும் இவ் விதி அமையும்.

சான்று: அதனை எனவும் நாடுரி எனவும் வரும்.

புள்ளியீற்று முன்னும் என, தொகுத்து நின்ற உம்மையை விரித்ததனால் குற்றியலுகரத்தின் முன்னும் இவ் விதி கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

நாகரிது என வரும்.

உயிர் பிரிந்த மெய்யின் இயல்பு:

மெய்யுயிர் நீங்கின் தன்னுரு வாகும்.

இ∴து, புணர்ச்சியிடத்து உயிர்மெய் உயிர்நீங்கியவழிப் படுவதோர் விதி கூறிற்று.

மெய்தன்னொடு கூடிய உயிர் புணர்ச்சியிடத்து நீங்கிய வழித் தன் புள்ளி வடிவு பெறும்.

எ - டு: அதன் ஐ என வரும்.

குறிப்பு

உடம்படு மெய் தோன்றும் இடம்:

எல்லா மொழிக்கும் உயிர்வரு வழியே

உடம்படு மெய்யின் உருபுகொளல் வரையார்.

இ∴து, உயிரீறு உயிர்முதன் மொழியோடு புணரும்வழி நிகழ்வதோர் கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

மூவகைப்பட்ட மொழிக்கும், உயிர் முதன்மொழி வரும் இடத்து, இடையில் உடம்படு மெய் வருதலை நீக்கார்.

எ - டு: புளியங்கோடு , எருவங்குழி, விளவத்துக்கொட்கும் என வரும்.

உரையிற் கோடல்" என்பதனால், உடம்படுமெய்யாவன யகரமும் வகரமும் என்பது கொள்ளப்படும். இகரவீறும் ஈகார வீறும் ஐகாரவீறும் யகரவுடம்படுமெய் கொள்ளும். அல்லனவெல்லாம் வகரமெய் கொள்ளும். ஒன்றென முடித்தல்" என்பதனான், விகாரப்பட்ட மொழிக்கண்ணும் உடம்படு மெய் வரும்.

மரவடி, ஆயிருதிணை என வரும்.

வரையார்" என்றதனால், உடன்படுமெய் கோடல் ஒருதலை அன்றென்பது கொள்ளப்படும்.

கிளி அரிது, மூங்கா இல்லை என வரும்.

புணர்ச்சியிற் பொருள் வேறுபடுமிடம்:

ஒலி வேற்றுமையாற் பொருள் வேறுபடல்:

எழுத்தோ ரன்ன பொருள்தெரி புணர்ச்சி

இசையில் திரிதல் நிலைஇய பண்பே.

இது, எழுத்துகள் ஒன்று பலவாதல் கூறிற்று.

எழுத்து ஒரு தன்மையான பொருள் விளங்கி நிற்கும் புணர்மொழிகள், ஓசை வேற்றுமையால் புணர்ச்சி வேறுபடுதல் என்பது நிலைபெற்ற பண்பு ஆகும்.

எ - டு: செம்பொன் பதின்றொடி, குன்றேறாமா என வரும்.

அவைதாம்

முன்னப் பொருள புணர்ச்சி வாயின்

இன்ன என்னும் எழுத்துக்கடன் இலவே.

இ∴து, மேலதற்கு ஓர் புறனடை.

மேற்சொல்லிய புணர்மொழிகள் முன்னத்தினான உணரும் பொருண்மையையுடையன. அவை புணர்ச்சியிடத்து இத்தகைய என்னும் எழுத்து முறைமையை உடையவனல்ல.

செம்பொன்பதின்றொடி என்றவழி, பொன்னாராய்ச்சி உள்வழிப் பொன்னெனவும், செம்பாராய்ச்சி உள்வழிச் செம்பெனவும் குறிப்பால் உணரப்பட்டது.

குறிப்பு

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. நெட்டெழுத்துக்குச் சாரியை யாது?

அவற்றுள்

கரமுங் கானும் நெட்டெழுத் திலவே.

காரம், கரம், கான் என்பனவற்றுள் கரமும் கானும் நெட்டெழுத்திற்கு உரியவாம்.

சான்று:. ஆகாரம், ஈகாரம் என வரும்.

2. குற்றெழுத்துக்குச் சாரியை குறித்து எழுதுக.

வரன்முறை மூன்றுங் குற்றெழுத் துடைய.

காரம், கரம், கான் எனப்பெறும் மூன்றும் குற்றெழுத்திற்கு உரியவாகும்.

எ - டு: அகாரம், அகரம், அ∴கான் என வரும்.

வரன்முறை என்றதனான், அ∴கான் என்றவழி, ஆய்தமிக்கு முடியும் என்பது கொள்ளப்படும்.

3. உடம்படு மெய் தோன்றும் இடத்தினை விவரி ?

எல்லா மொழிக்கும் உயிர்வரு வழியே

உடம்படு மெய்யின் உருபுகொளல் வரையார்.

இ∴து, உயிரீறு உயிர்முதன் மொழியோடு புணரும்வழி நிகழ்வதோர் கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

மூவகைப்பட்ட மொழிக்கும், உயிர் முதன்மொழி வரும் இடத்து, இடை உடம் படுமெய் வடிவு கோடலை நீக்கார்.

எ - டு: புளியங்கோடு , எருவங்குழி, விளவத்துக்கொட்கும் என வரும்.

உரையிற் கோடல்" என்பதனால், உடம்படுமெய்யாவன யகரமும் வகரமும் என்பது கொள்ளப்படும். இகரவீறும் ஈகார வீறும் ஐகாரவீறும்

குறிப்பு

யகரவுடம்படுமெய் கொள்ளும். அல்லனவெல்லாம் வகரமெய் கொள்ளும். ஒன்றென முடித்தல்" என்பதனான், விகாரப்பட்ட மொழிக்கண்ணும் உடம்படு மெய் வரும்.

மரவடி, ஆயிருதிணை என வரும்.

வரையார்" என்றதனால், உடன்படுமெய் கோடல் ஒருதலை அன்றென்பது கொள்ளப்படும்.

கிளி அரிது, மூங்கா இல்லை என வரும்.

4. ஒலி வேற்றுமையாற் பொருள் வேறுபடும் தன்மையை விளக்கியுரை.

எழுத்தோ ரன்ன பொருள்தெரி புணர்ச்சி

இசையில் திரிதல் நிலைஇய பண்பே.

இது, எழுத்துகள் ஒன்று பலவாதல் கூறிற்று.

எழுத்து ஒரு தன்மையான பொருள் விளங்கிநிற்கும் புணர்மொழிகள், ஓசை வேற்றுமையால் புணர்ச்சி வேறுபடுதல் என்பது நிலைபெற்ற பண்பு ஆகும்.

எ - டு: செம்பொன் பதின்றொடி, குன்றேறாமா என வரும்.

அவைதாம்

முன்னப் பொருள புணர்ச்சி வாயின்

இன்ன என்னும் எழுத்துக்கடன் இலவே.

இ∴து, மேலதற்கு ஓர் புறனடை.

மேற்சொல்லிய புணர்மொழிகள் முன்னத்தினான உணரும் பொருண்மையையுடையன. அவை புணர்ச்சியிடத்து இத்தகைய என்னும் எழுத்து முறைமையை உடையவனல்ல.

செம்பொன்பதின்றொடி என்றவழி, பொன்னாராய்ச்சி உள்வழிப் பொன்னெனவும், செம்பாராய்ச்சி உள்வழிச் செம்பெனவும் குறிப்பால் உணரப்பட்டது.

குறிப்பு

கூறு : 8

தொகை மரபு – உயரீறு – மெய்யீறு – உயர்திணைப் பெயர்கள் பற்றிய புணர்ச்சி

இவ்வியல் முன்னர் அகத்தோத்தினுள் இருபத்துநான்கு ஈற்றிலும் விரிந்து முடிவனவற்றை எல்லாம் தொகுத்து முடித்தலின் தொகைமரபு எனப்பட்டது. மேல் புணரியலுட் கூறிய கருவிகளாற் செய்கை கூறும் வழி, தொக்குப்புணருஞ் செய்கை கூறலிற் புணரியலோடு, இயைபுடைத்தாயிற்று.

நோக்கம்: உயிரீறு மெய் யீறுகளின் பொதுப்புணர்ச்சி - உயர்திணைப்பெயர் புணரும் விதம் - விரவுப் பெயர் புணரும் விதம் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் திரிபு - மூன்றாம் வேற்றுமை முடிபு - அளபு நிறை எண்ணுப் பெயர்கள் - யாவர்- யாது என்னும் சொற்களின் மரூஉ போன்றவற்றை அறிதல்

உயிரீறு மெய் யீறுகளின் பொதுப்புணர்ச்சி :

மெல்லினம் தோன்றுமிடம்:

க ச த ப முதலிய மொழிமேல் தோன்றும்
மெல்லெழுத்து இயற்கை சொல்லிய முறையான்
ஙஞநம என்னும் ஒற்றா கும்மே
அன்ன மரபின் மொழிவயி னான.

உயிர் ஈற்றினும் புள்ளி ஈற்றினும் இருவழியும் க ச த ப க்களை முதலாகவுடைய மொழிகளின்மேல் தோன்றும் மெல்லெழுத்தினது இயல்புகூறின் மெல்லெழுத்து மேற்சொல்லும் முறைமையான க ச த ப க்களுக்கு நிரனிறை வகையானே ங ஞ ந ம வென்னும் ஒற்றாகும்.

எ - டு: விளங்கோடு ,செதில் , தோல் ,பூ என வரும் .

தோன்றும் என்றமையால், தோன்றி நிற்பதுடன் அவ்வாறே திரிந்து மெல்லெழுத்தாம் என்பதும் பெறப்படும்.

மரங்குறிது, மரஞ்சிறிது, மரந்தீது ,மரம்பெரிது என வரும்

வருமொழி இயல்பாதல்:

ஞ ந ம ய வ வெனும் முதலாகு மொழியும்
உயிர்முத லாகிய மொழியும் உளப்பட

அன்றி யனைத்தும் எல்லா வழியும்

நின்ற சொன்முன் இயல்பா கும்மே.

இ∴து, இருபத்துநான்கு ஈற்றின் முன்னும், வன்கணமொழிந்த கணங்கட்கு இரு வழியும் வருமொழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

குறிப்பு

ஞ ந ம ய வ என்று சொல்லப்படும் முதலெழுத்து உளவாகும் மொழியும் உயிர்முதலாகிய மொழியுமாக அவ்வனைத்து மொழியும் அல்வழியும் வேற்றுமையுமாகிய எல்லா இடத்தும் இருபத்துநான்கு ஈற்றுப்பெயராகிய நிலைமொழி முன்னர் இயல்பாகி முடியும்.

எ - டு: விள, தாழ் என நிறுத்தி ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது, அடைந்தது, ஆடிற்று, இடிந்தது, ஈரிற்று, உடைந்தது, ஊறிற்று, எழுந்தது, ஏறிற்று, ஐது, ஒடிந்தது,ஓடிற்று, ஔவியத்தது, நுந்தையது, எனவும்; ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலிமை, அடைவு, ஆட்டம், இடிபு, ஈட்டம், உடைபு ஊற்றம், எழு, ஏணி, ஐயம், ஒடுக்கம், ஓக்கம், ஔவியம் நுந்தை எனவும் ஒட்டிக் கொள்க.

எல்லாம்“ என்றதனான், ஒற்றிரட்டலும், உடம்படுமெய் கோடலும், உயிரேறி முடிதலும் என வரும்.

உயிரீறு மெய்யீறுகளின் பொதுப்புணர்ச்சி

அவற்றுள்

மெல்லெழுத் தியற்கை யுறழினும் வரையார்

சொல்லிய தொடர்மொழி யிறுதி யான.

அவற்றுள் சொல்லப்பட்ட தொடர்மொழி ஈற்றுக்கண் மெல்லெழுத்தினது இயல்பு இயல்பாதலே அன்றி உறழ்ந்து முடியினும் அதனை நீக்கார்

எ - டு: கதிர்ஞெரி, கதிர்ஞ்ஞெரி, நுனி, முரி என வரும் .

வருமொழி முதற்கூறியவதனால் ஓரெழுத்தொருமொழியுள்ளும் ஈரெழுத்தொரு மொழியுள்ளும் சிலவற்றிற்கு உறழ்ச்சி முடிபும் அமையும்.

எ - டு: பூஞெரி , பூஞ்ஞெரி , நுனி, முரி எனவும் ; காய்ஞெரி , காய்ஞ்ஞெரி , நுனி, முரி எனவும் வரும்.

“சொல்லிய“ என்றதனால் ஓரெழுத்தொரு மொழியுள்ளும் சிலவற்றிற்கு மிக்கு முடிதல் வரும்.

கைஞ்ஞெரித்தார், நீட்டினார்,முறித்தார் -

மெய்ஞ்ஞானம் மெய்ந்நூல் , மெய்ம்மறந்தார் எனவும் வரும் .

ண ன முன் யா ஞா:

ணனவென் புள்ளிமுன் யாவும் ஞாவும்

வினையோ ரனைய என்மனார் புலவர்.

ண ன என்று சொல்லப்படும் புள்ளிகளின் முன் யாவும் ஞாவும் வினைச்சொற்கள் ஒரு வினை வந்த தன்மையை ஒக்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: மண்யாத்த

பொன்யாத்த

மண்ஞாத்த எனவும்

பொன்ஞாத்த எனவும் வரும் .

ஞாவினை முன்னர்கூறாது யாவினை முன்னர் கூறியவதனால் ,யா முதன்மொழிக்கண் ஞா வரும் என்பது கொள்ளப்படும்.

ண ன ஈறு அல்வழியில் இயல்பாதல்:

மொழிமுத லாகும் எல்லா எழுத்தும்

வருவழி நின்ற ஆயிரு புள்ளியும்

வேற்றுமை யல்வழித் திரிபிடன் இலவே.

இ∴து , ணகாரவீற்றிற்கும் னகாரவீற்றிற்கும் அல்வழிக்கண் நிலைமொழிமுடிபு கூறிற்று.

மொழிக்கு முதலாமென்று சொல்லப்பட்ட இருபத்திரண்டெழுத்தும் வருமிடத்து மேற்சொல்லின் நின்ற ண னக்களாகிய அவ்விரு மெய்யும் வேற்றுமையல்லாத அல்வழியிடத்துத் திரியும் இடம் இல்லை.

எ - டு: மண் , பொன் என நிறுத்தி, கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது என வன்கணத்தோடு சேர்க்கவும். பிற கணத்துக்கண்ணும் அவ்வாறே அமையும்.

வருமொழிமுதற் கூறியவதனால், ணகாரத்திற்குச் சிறு பான்மை திரிபும் உண்டு என்பது வெளிப்படும்.

அது சாட்கோல் என வரும்.

வேற்றுமையிலும் இயல்பாதல்:

வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லெழுத் தல்வழி

மேற்கூ றியற்கை யாவயி னான.

அல்விழக்கண் அங்ஙனம் திரியாது நின்ற அவ் ஒற்றுகள்,வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சிக்கண்ணும், வருமொழி முதல் வல்லெழுத்தில்லாத விடத்து மேற்கூறப்பட்ட இயல்பு முடிவாக அமையும்.

எ - டு: மண்நீட்சி பொன் நீட்சி

மண் ஞாற்சி, பொன்நீட்சி என வன்கணம் ஒழித்து பிற கணங்களோடு சேர்ந்து வரும்.

லனமுன் தநக்கள் திரிதல்:

லனவென வரூஉம் புள்ளி முன்னர்

த ந எனவரிற் றனவா கும்மே.

ல ன என்று சொல்ல வருகின்ற புள்ளிகளின் முன்னர், த, ந என வருமொழி வரின் அத் தகர நகரங்கள் றகர னகரங்களாகும்

எ - டு: க.்.றீது , கன்னன்று , பொன்றீது , பொன்னன்று என்று வரும் .

ணள முன் தந மெய் டணவாதல்:

ணளவென் புள்ளிமுன் டணவெனத் தோன்றும்.

ணள என்னும் புள்ளிகளின் முன்னர் தகார நகாரங்கள் வரின் ட , ண எனத் தோன்றும்.

எ - டு: மண்டீது , மண்ணன்று , மு.்.டீது, முண்ணன்று என வரும்.

முன்னிலை வினைச்சொல் முடிபு:

உயிரீ றாகிய முன்னிலைக் கிளவியும்

புள்ளி யிறுதி முன்னிலைக் கிளவியும்

இயல்பா குநவும் உறழ்பா1 குநவுமென்று

ஆயீ ரியல வல்லெழுத்து வரினே.

உயிர் ஈறாகிய முன்னிலைச் சொற்களும் , புள்ளி இறுதியையுடைய முன்னிலைச் சொற்களும் , வல்லெழுத்து முதல்மொழியாய் வரின், இயல்பாவனவும் உறழ்ச்சியாவனவும் என அவ்விரண்டு இயல்பினையுடையதாய் வரும்.

குறிப்பு

எ - டு: எறிகொற்றா , கொணாகொற்றா , சாத்தா , தேவா , பூதா எனவும் ; உண்கொற்றா , தின்கொற்றா - இயல்பு .

நடகொற்றா , நடக்கொற்றா எனவும் , ஈர்கொற்றா , ஈர்க்கொற்றா - உறழ்ச்சி

அதற்குச் சிறப்பு விதி:

ஔவென வரூஉம் உயிரீறு சொல்லும்

ஞ ந ம வ வென்னும் புள்ளி யிறுதியும்

குற்றிய லுகரத் திறுதியும் உளப்பட

முற்றத் தோன்றா முன்னிலை மொழிக்கே.

ஔ என வருகின்ற உயிரீற்றுச் சொல்லும், ஞ ந ம வ என்று சொல்லப்படும் புள்ளியீற்றுச் சொல்லும், குற்றியலுகரமாகிய இறுதியையுடைய சொல்லுமாகிய இவை, முன்னிலை மொழிக்குக் கூறிய இயல்பும் உறழ்வுமாகிய முடிவிற்கு முற்றத்தோன்றாது.

“முற்ற” என்றதனால் ஈண்டு விலக்கப்பட்ட அவற்றுட் குற்றியலுகர ஈறு ஒழித்து ஒழிந்தனவெல்லாம் நிலைமொழி உகரம்பெற்று , வருமொழி வல்லெழுத்து உறழ்ந்து முடிதலும், குற்றியலுகர ஈறு வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலும் ஆகும்.

எ - டு: கௌவுகொற்றா, கௌவுக்கொற்றா, உரிஞ்கொற்றா, உரிஞ்கொற்றா; பொருநுகொற்றா, பொருநுக்கொற்றா, திருமுகொற்றா, திருமுக்கொற்றா, தெவ்வு கொற்றா, தெவ்வுக் கொற்றா எனவும் கூடுகொற்றா, கூடுக்கொற்றா எனவும் வரும்.

உயர்திணைப்பெயர் புணரும் விதம்:

உயிரீ றாகிய உயர்திணைப் பெயரும்

புள்ளி யிறுதி உயர்திணைப் பெயரும்

எல்லா வழியும் இயல்பென மொழிப.

உயிர்ஈறாகிய உயர்திணைப் பெயர்களும், மெய்யினை இறுதியையுடைய உயர்திணைப் பெயர்களும், நான்குகணத்தினும் அல்வழியும் வேற்றுமையுமாகிய எல்லாவிடத்தும் இயல்பாகும்.

எ - டு: நம்பி எனவும் அவன் எனவும் நிறுத்தி, அல்வழிக்கண் குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன் எனவும் ஞான்றான், நீண்டான், மாண்டான் எனவும் யாவன், வலியன் எனவும் அடைந்தான், ஔவியத்தான் எனவும் வேற்றுமைக்கண் கை, செவி, தலை, புறம் எனவும் ஞாற்சி, நீட்சி ,மாட்சி எனவும் யாப்பு வலிமை எனவும் அடைபு, ஔவியம்

எனவும் ஒட்டுக. ஒருவன் என நிறுத்தி குறியன் , சிறியன் எனவும் கை, செவி, தலை, புறம் எனவும் தன்மைப் பெயர்க் கண்ணும் வரும்.

உயிரீறு புள்ளியிறுதி என்றதனால், உயர்திணைப்பெயருள் இயல்பன்றி முடிவன எல்லாம் கொள்ளப்படும்.

குறிப்பு

பல்சான்றார், கபிலபரணர், இறைவநெடுவேட்டுவர், மருத்துவமாணிக்கர், பல்லரசர் என்பன ஈறுகெட்டு முடிந்தன .

கோலிகக்கருவி , வண்ணாரப் பெண்டிர் , ஆசீவகப்பள்ளி என ஈறுகெட்டு வல்லெழுத்து மிக்கன.

குமரகோட்டம், குமரக்கோட்டம் ; பிரமகோட்டம் , பிரமக்கோட்டம் என இவை ஈறுகெட்டு வல்லெழுத்து உறழ்ந்துமுடிந்தன.

எல்லாம் என்றதனால், உயர்திணைச்சொல் இயல்பாயும் திரிந்தும் முடிவனவும் கொள்ளப்படும்.

உண்ப சான்றார், உண்டார் சான்றார், உண்பேன், பார்ப்பேன்

சிறப்பு விதி:

அவற்றுள்

இகரஈற்றுப்பெயர் திரிபிட னுடைத்தே.

உயர்திணைப் பெயருள் இகர மாகிய இறுதியையுடைய பெயர் திரிந்து முடியும் இடமும் உண்டு.

எ - டு: எட்டிப்பூ , எட்டிப்புரவு , காவிதிப்பூ , காவிதிப்புரவு, நம்பிப்பூ , நம்பிப்பேறு என வரும்.

இடனுடைத்து என்பதனால், இகர ஈறன்றிப் பிற ஈறும் ஈறு திரியாது வல்லெழுத்து மிக்கு வருவன கொள்ளப்படும். தினைப்பூ , தினைப்புரவு என வரும்.

விரவுப்பெயருள் இயல்பு:

அஃறிணை விரவுப்பெயர் இயல்புமா ருளவே.

இஃது , விரவுப்பெயர் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

உயர் திணையோடு அஃறிணை விரவும் விரவுப்பெயர் இயல்பாய் முடிவனவும் உண்டு. இயல்பின்றி முடிவனவும் உண்டு.

எ - டு: சாத்தன்குறியன் , சாத்தன்குறிது எனவும் ; சாத்தன் கை எனவும் ; இவ்வாறு அல்வழியினும் வேற்றுமையினும் நான்கு கணத்தோடும் வரும்.

மூன்றாம் வேற்றுமை முடிபு:

புள்ளி இறுதியும் உயிரிறு கிளவியும்
வல்லெழுத்து மிகுதி சொல்லிய முறையால்
தம்மி னாகிய தொழிற்சொல் முன்வரின்
மெய்ம்மை யாகலும் உறழத் தோன்றலும்
அம்முறை யிரண்டும் உரியவை உளவே
வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இ.்.து , மூன்றாம் வேற்றுமைத் திரிபு உணர்த்திற்று.

மூன்றாவதன் பொருளாகிய வினைமுதற் பொருளால் உளவாகிய வினைச்சொல் புள்ளியீற்றுச் சொல்லின் முன்னரும் உயிரீற்றுச் சொல்லின் முன்ரும் வருமாயின் அவற்றுள் இயல்பாகலும் உறழத் தோன்றலுமாகிய அம்முறை இரண்டும் பெறுதற்கு உளவாதலால்

உயிர் மயங்கியலுள்ளும் புள்ளிமயங்கியலுள்ளும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கு சொல்லிய முறையான் விரும்பும் வல்லெழுத்து மிகுதியை ஈண்டுக் கொள்ளற்க. தம்மான் உளவாகிய வினைச்சொற்கள் தாம் அவற்று முன் வரின் இயல்பாகலும் உறழத்தோன்றுதலுமாகிய அம்முறைமையினையுடைய இரண்டு செய்கையும் உரியன உள. அவற்றை மேலே வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சி முடிபு சொல்லுமிடத்துப் போற்றியறிதல் வேண்டும்.

எ - டு: நாய்கோட்பட்டான், புலிகோட்பட்டான், சாரப்பட்டான்,
தீண்டப்பட்டான், பாயப்பட்டான்- இயல்பு .

சூர்கோட்பட்டான் , சூர்க்கோட்பட்டான் , வளிகோட்பட்டான் ,
வளிக்கோட்பட்டான் - உறழ்ச்சி.

புள்ளியீறு உயிரீறு என்றமையால்,

பேஎய்கோட்பட்டான், பேஎய்க்கோட்பட்டான் என்னும் உறழ்ச்சியுள்
எகரமும் வரும்.

உரியவையுள என்றதனான்,

பாம்புகோட்பட்டான் , பாம்புக்கோட்பட்டான் என்னும் உறழ்ச்சியுள்
நிலைமொழி ஒற்றுத் திரியாமையும் திரிதலும் உண்டு.

இரண்டாம் வேற்றுமைத் திரிபு:

மெல்லெழுத்து மிகுவழி வலிப்பொடு தோன்றலும்

குறிப்பு

வல்லெழுத்து மிகுவழி மெலிப்பொடு தோன்றலும்

இயற்கை மருங்கின் மிகற்கை தோன்றலும்

உயிர்மிக வருவழி யுயிர்கெட வருதலுஞ்

சாரியை யுள்வழிச் சாரியை கெடுதலுஞ்

சாரியை யுள்வழித் தன்னுருபு நிலையலுஞ்

சாரியை யியற்கை உறழத் தோன்றலும்

உயர்திணை மருங்கின் ஒழியாது வருதலும்

அ஼றிணை விரவுப்பெயர்க் கவ்விய னிலையலும்

மெய்பிறி தாகிடத் தியற்கை யாதலும்

அன்ன பிறவுந் தன்னியன் மருங்கின்

மெய்பெறக் கிளந்து பொருள்வரைந் திசைக்கும்

ஐகார வேற்றுமைத் திரிபென மொழிப.

இ஼து , இரண்டாம் வேற்றுமைத்திரிபு கூறிற்று.

மெல்லெழுத்து மிகுமிடத்து வல்லெழுத்தாதலொடு தோன்றுதலும், வல்லெழுத்து மிகுமிடத்து மெல்லெழுத்தாதலொடு தோன்றுதலும் ,இயற்கையிடத்து மிகுதி தோன்றுதலும், உயிர்மிக வருமிடத்து அவ்வுயிர்கெட வருதலும் சாரியையுள்ள இடத்துச் சாரியை கெடுதலும் சாரியை உள்ளவிடத்துச் சாரியையொடு தன்னுருபு நிற்றலும், சாரியை பெறுகவென்ற வழிச் சாரியை பெறாது . இயல்பாகிய மொழிகள் வருமொழியினும் நிலைமொழியினும் மிக்கும் திரிந்தும் வருமொழி வல்லெழுத்துக்கள் உறழ்ச்சியாகத் தோன்றுதலும் உயர்திணைப் பெயரிடத்துத் தன்னுருபு தொகாதே விரிந்து வருதலும் , உயர்திணையோடு அ஼றிணை விரவுப்பெயர்க்கும் அவ் வுருபு அவ்வியல்பிலே நிற்றலும், மெய்பிறிதாய் முடியுமிடத்து இயல்பாய் முடிதலும், அத் தன்மையன பிற முடிபுகளும் தனது இயல்பாகிய கூற்றால் அகத்தோத்தினுட் பொருள் பெற எடுத்தோதப்பட்ட வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சியது பொது முடிவினைத் தான் வரைந்து வேறு முடிபிற்றாய் நின்று ஒலிக்கும் ஐகார வேற்றுமையினது வேறுபாட்டுப் புணர்ச்சி என்று சொல்லுவர் புலவர்.

சான்று:

விளக்குறைத்தான் என்பது மெல்லெழுத்து மிகுவழி வல்லெழுத்து மிக்கது

குறிப்பு

மரங்குறைத்தான் என்பது வல்லெழுத்து மிகுவழி மெல்லெழுத்து மிக்கது

தாய்க்கொலை என்பது இயல்பாமிடத்து மிக்கது

பலாக்குறைத்தான் என்பது உயிர்மிக வருவழி உயிர்கெட்டது

வண்டுகொணர்ந்தான் என்பது சாரியை உள்வழிச் சாரியை கெட்டது

வண்டினைக் கொணர்ந்தான் என்பது சாரியை உள்வழித் தன்னுருபு நிலையிற்று . புளிகுறைத்தான், புளிக்குறைத்தான், ஆல்குறைத்தான், ஆற்குறைத்தான் என இவை சாரியை யியற்கை உறழத்தோன்றின.

நம்பியைக்கொணர்ந்தான் என்பது உயர்திணைமருங்கின் ஒழியாது வந்தது.

காற்றனைக் கொணர்ந்தான் என்பது விரவுப்பெயர்க்கு அவ்வியல் நிலையது.

மண்கொணர்ந்தான் என்பது மெய்பிறிதாகிடத்து இயற்கையாய் வந்தது.

அன்ன பிறவும் என்றதனாற் கொள்வன கழிகுறைத்தான் திணைபிளந்தான் என்பனவும் வரும்.

ஒழியாது என்றதனான் ஒரோவழி ஒழிந்தும் வரும் .

அவர்க்கண்டு எனவும், ஒன்னார்த்தெறலும் - உயர்திணையுள் ஒழிந்துவந்தன.

மகற்பெற்றான் , மகட்பெற்றான் என இவை விரவுப் பெயருள் ஒழிந்து வந்தன .

“மெய்பெற“ என்றதனான் , உறழ்ச்சியாய் முடிவனவும் உண்டு.

மைகொணர்ந்தான், மைக்கொணர்ந்தான் எனவும் வில்கோள், விற்கோள் எனவும் வரும் .

இவ்வாறு திரிந்து முடியாது , அகத்தோத்தில் பொதுமுடிபே முடிபாய்க் கடுக்குறைத்தான் , செப்புக் கொணர்ந்தான் என்றாற்போல்வனவும் கொள்ளப்படும்.இவ்வாறு வேறுபட முடிவது பெரும்பான்மையும் இரண்டாவது வினையோடு முடியும் வழிப்போலும் (15)

இகர ஐகார ஈற்று அல்வழி முடிபு:

வேற்றுமை யல்வழி இ ஐ யென்னும்

ஈற்றுப்பெயர்க் கிளவி மூவகை நிலைஇய

அவைதாம்

இயல்பா குநவும் வல்லெழுத்து மிகுநவும்

உறழா குநவும் என்மனார் புலவர்.

இ∴து, இகரவீற்றுப் பெயர்க்கும் ஐகாரவீற்றுப் பெயர்க்கும் அல்வழி முடிபு கூறிற்று.

குறிப்பு

வேற்றுமையல்லாத அல்வழியிடத்தும் இ ஐ என்னும் ஈற்றையுடைய பெயர்ச்சொற்கள் மூவகை முடிபு நிலைமையுடையன ஆகும். அவைதாம் இயல்பாய் முடிவனவும் வல்லெழுத்து மிகுவனவும் உறழ்ச்சியாய் முடிவனவும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: பருத்தி குறிது, அரை குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது - இயல்பு .

அலிக்கொற்றன், புலிக்கொற்றன் - இவை மிகுதி .

கிளி குறிது, கிளிக்குறிது, தினை குறிது, தினைக் குறிது - உறழ்ச்சி .

இ ஐ ஈற்று ஏழாம் வேற்றுமை முடிபு:

சுட்டுமுத லாகிய இகர இறுதியும்

எகரமுதல் வினாவின் இகர இறுதியும்

சுட்டுச்சினை நீடிய ஐயென் இறுதியும்

யாவென் வினாவின் ஐயென் இறுதியும்

வல்லெழுத்து மிகுநவும் உறழா குநவுஞ்

சொல்லிய மருங்கின் உளவென மொழிப.

இ∴து, அவ்விகர ஐகாரவீற்றுள் ஏழாம்வேற்றுமை இடப்பொருள் உணர நின்ற இடைச்சொல் முடிபு நுதலிற்று.

சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய இகரவீற்று இடைச்சொல்லும் இறுதியும் எகரமாகிய மொழி முதல் வினாவினுடைய இகரவீற்று இடைச்சொல்லும், சுட்டாகிய உறுப்பெழுத்து நீண்ட ஐகாரவீற்று இடைச்சொல்லும், யா என்னும் வினாவினை முதற்கண்ணுடைய ஐகாரவீற்று இடைச்சொல்லும் வல்லெழுத்து மிக்கு முடிவனவும் உறழ்ச்சியாய் முடிவனவும் மேற்சொல்லப்பட்ட இடத்தின் கண்ணே உள என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: அதோளிக்கொண்டான்,

இதோளிக்கொண்டான்,

உதோளிக்கொண்டான்,

குறிப்பு

எதோளிக்கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்

ஆண்டைக்கொண்டான்,

ஈண்டைக்கொண்டான்,

ஊண்டைக்கொண்டான்,

யாண்டைக்கொண்டான் - எனவும் மிக்கு முடிந்தன.

அவ்வழிகொண்டான்,

அவ்வழிக்கொண்டான்;

இவ்வழிகொண்டான்,

இவ்வழிக்கொண்டான்;

உவ்வழிகொண்டான்,

உவ்வழிக்கொண்டான்;

எவ்வழிகொண்டான்,

எவ்வழிக்கொண்டான் எனவும்

ஆங்கவைகொண்டான்,

ஆங்கவைக்கொண்டான்;

ஈங்கிவைகொண்டான்,

ஈங்கிவைக்கொண்டான்;

ஊங்குவைகொண்டான்,

ஊங்குவைக்கொண்டான்;

யாங்கவைகொண்டான்,

யாங்கவைக்கொண்டான்; எனவும் இவை உறழ்ந்து முடிந்தன.

இவற்றுள் ஐகார வீற்றுள் உறழ்ந்து முடிந்தன. திரிபுடையன. திரிபில்லன பெற்றவழிக் கண்டு கொள்க.

சொல்லியமருங்கு என்றமையால், பிற ஐகாரவீறு மிக்கு முடிவன கொள்க.

குறிப்பு

பண்டைச்சான்றார், ஒருதிங்களைக் குழவி என வரும்.

நெடில்முன் குறில்முன் ஒற்றுக்கள்:

நெடியதன் முன்னர் ஒற்றுமெய் கெடுதலுங்

குறியதன் முன்னர்த் தன்னுரு பிரட்டலும்

அறியத் தோன்றிய நெறியிய லென்ப.

நெட்டெழுத்தின்முன் நின்ற ஒற்றுத் தன்வடிவு கெடுதலும், குற்றெழுத்தின் முன்னர் நின்ற ஒற்றுத் தன்வடிவு இரட்டுதலும் இயல்புடையனவாகும்.

எ - டு: கோறீது, கோனன்று - நெடியதன் முன்னர் ஒற்றுக்கெட்டன.

மண்ணகல், பொன்னகல் - குறியதன் முன்னர்த் தன்னுருபு இரட்டின.

அறிய“ என்றமையால் நெடியதன்முன்னர் ஒற்றுக் கெடுவது தகார நகாரங்கள் வந்து திரிந்தவழி வருமே அன்றி எல்லா வழியும் கெடாது. தேன்றீது - கெடாதது.

நெறியியல் என்றதமையால் குறியதன் முன்னர் நின்ற ஒற்றின்றிப் புணர்ச்சியாற் பெற்றதும் இரட்டும். அவ்வடை என வரும்.

குறில்முன் ஒற்று இரட்டாத இடம்:

ஆறன் உருபின நான்கன் உருபினும்

கூறிய குற்றொற் றிரட்ட லில்லை

ஈறாகு புள்ளி அகரமொடு நிலையும்

நெடுமுதல் குறுகு மொழிமுன் னான.

நெடிதாகிய முதலெழுத்துக் குறுகிமுடியும் அறுவகைப்பட்ட மொழிகளின் முன்னர் வந்த ஆறனுருபின்கண்ணும் நான்கனுருபின்கண்ணும் வந்த குற்றொற்று இரட்டல் இல்லை.

எ - டு: தமது, தமக்கு; நமது, நமக்கு என வரும்.

கூறிய என்றதனால் நெடுமுதல் குறுகாதமொழிக்கு இவ்விருவிதியும் பொருந்தும்.

எல்லார் தமதும், எல்லார் தமக்கும் என வரும்.

நெடுமுதல் குறுகாத மொழிகள் தம், நம், நும் என்னும் சாரியை இடைச்சொற்கள்.

நும் என் மொழி:

குறிப்பு

நும்மென் இறுதியும் அந்நிலை திரியாது.

நும் என்னும் மகரவிறுதி மேற்கூறிய ஈறாகு புள்ளி அகரமொடு நிலையலும் குற்றொற்றிரட்டாமையுமாகிய அந்நிலைமையில் திரியாது.

எ - டு: நுமக்கு, நுமது என வரும்.

புள்ளியிறுதி உகரம் பெறாத இடம்:

உகரமொடு புணரும் புள்ளி யிறுதி

உகரப் பேற்றோடு புணரும் புள்ளியிறுதிகள், யகரமும் உயிரும் வருமொழியாய் வருமிடத்து அவ்வுகரம் பெறாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு: உரிஞ் யானா, உரிஞ் அனந்தா; பொருந் யானா, பொருந் அனந்தா; உரிஞ் ஆதா, பொருந் ஆதா என ஒட்டுக.

அளபு நிறை எண்ணுப் பெயர்கள்:

உயிரும் புள்ளியும் இறுதி யாகி

அளவும் நிறையும் எண்ணுஞ் சுட்டி

உளவெனப் பட்ட எல்லாச் சொல்லும்

தத்தங் கிளவி தம்மகப் பட்ட

முத்தை வரூஉங் காலந் தோன்றின்

ஒத்த தென்ப ஏயென் சாரியை.

இ∴து, அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் எண்ணுப்பெயரும் தம்மிற் புணரும் முறை உணர்த்திற்று.

உயிரும் புள்ளியும் ஈறாய் அளவையும் நிறையையும் எண்ணையும் கருதி உளவென்று சொல்லப்பட்ட எல்லாச் சொற்களும், தமக்கு இனமாகிய சொற்களாய்த் தமக்கு அகப்படும் மொழியாயுள்ளன தம்முன்னே வரும் காலம் தோன்றுமாயின் ஏ என்னுஞ் சாரியை பெற்று முடியும்.

எ - டு:உழக்கே யாழாக்கு, கலனே பதக்கு என இவை அளவுப் பெயர். தொடியேக∴சு, கொள்ளே ஐயவி என இவை நிறைப்பெயர். காணியே முந்திரிகை, காலேகாணி என இவை எண்ணுப் பெயர்.

உயிரீறு புள்ளியீறு என்றமையால் ஏ என் சாரியை பெறாதனவும் உள என்பது தெரியவரும். குறுணி நானாழி என வரும்.

அவை அரை என்பதனோடு புணர்தல்:

அரையென வரூஉம் பால்வரை கிளவிக்குப்

புரைவ தன்றாற் சாரியை யியற்கை.

அம் மூவகைச் சொல் முன்னர் வரும் அரை என்னும் பொருட்கூற்றை உணர நின்ற சொல்லிற்கு ஏ என்னும் சாரியை பெறும் தன்மை பொருந்தாது,

குறிப்பு

எ - டு: உழக்கரை, தொடியரை, ஒன்றரை என வரும்.

அவை குறை என்பதனோடு புணர்தல்:

குறையென் கிளவி முன்வரு காலை

நிறையத் தோன்றும் வேற்றுமை யியற்கை.

அளவு, நிறை எண் இவற்றைச் சுட்டும் சொல்லிற்குக் குறை என்றது வருமொழியாய் வருமிடத்து வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சி முடிபிற்கு உரித்தாகக் கூறும் இயற்கை மிகுதியாகத் தோன்றும்.

எ - டு: உரிக்குறை, கலக்குறை, தொடிக்குறை, கொட்குறை, காணிக்குறை, காற்குறை என வரும்.

முன் என்றதனான், பொருட்பெயரோடு புணரும் வழியும் வேற்றுமை முடிபு எய்தும் என்பது தெரியவரும்.

சான்று: கலப்பயறு

நிறைய" என்றதனால் கூறு என்பதன் கண்ணும் வேற்றுமை முடிபு எய்தும்.

சான்று: நாழிக்கூறு

குற்றியலுகர அளவுப் பெயர்:

குற்றிய லுகரக் கின்னே சாரியை.

இ∴து, வேற்றுமைமுடிபு விலக்கி முன் வகுத்தமையின் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

குற்றுகரவீற்று அளவுப்பெயர் குறையொடு புணரும் போது இன் சாரியை வரும்.

எ - டு: உழக்கின்குறை, கழஞ்சின்குறை, ஒன்றின் குறை என வரும்.

கலம் அத்துச் சாரியை பெறல்:

அத்திடை வரூஉங் கலமென் அளவே.

கலம் என்னும் அளவுப்பெயர் குறையொடு புணரும் பொழுது இடையில் அத்து வரும்.

குறிப்பு

எ - டு: கலத்துக்குறை என வரும்.

பனையும் காவும் இன்சாரியை பெறல்:

பனையென் அளவுங் காவென் நிறையும்

நினையுங் காலை இன்னொடு சிவணும்.

பனை என்னும் அளவுப் பெயரும் கா என்னும் நிறைப் பெயரும், குறை என்பதனோடு புணருமிடத்து இன்சாரியையொடு பொருந்தும்.

எ - டு: பனையின்குறை, காவின்குறை

நினையுங் காலை என்றதமையால் வல்லெழுத்துப்பேறும் சிறுபான்மை வரும் என்பது பெறப்படும்.

சான்று: பனைக்குறை, காக்குறை என வரும்.

அளவுநிறைப் பெயர்களின் மொழிமுதலாகும் எழுத்துக்கள்:

அளவிற்கும் நிறையிற்கும் மொழிமுத லாகி

உளவெனப் பட்ட ஒன்பதிற் றெழுத்தே

அவைதாம்

க ச த ப என்றா ந ம வ என்றா

அகர உகரமொ டவையென மொழிப.

இ∴து, அளவுப்பெயர்க்கும் நிறைப்பெயர்க்கும் முதலாம் எழுத்துக்கு வரையறை கூறிற்று.

அளவுப் பெயர்க்கும் நிறைப்பெயர்க்கும் மொழிமுதலாய் உளவென்று சொல்லப்பட்டன ஒன்பதெழுத்துகள் க ச த பக்களும் ந ம வக்களும் அகரமும் உகரமுமாகிய அவை என்பது ஆகும்.

எ - டு: கலம், சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டில், அகல், உழக்கு எனவும், கழஞ்சி, சீரகம், தொடி, பலம், நிறை, மா, வரை, அந்தை எனவும் வரும்.

உளவெனப் பட்ட என்றமையால் உளவெனப் படாதனவும் அளவை உள என்பது வெளிப்பட்டு நற்கும். இம்மி, ஓரடை, ஓராடை என வரும்.

குறிப்பு

புறனடை:

யாவர்- யாது என்னும் சொற்களின் மரூஉ:

பலரறி சொன்முன் யாவ ரென்னும்

பெயரிடை வகரங் கெடுத்தலும் ஏனை

ஒன்றறி சொன்முன் யாதென் வினாவிடை

ஒன்றிய வகரம் வருதலும் இரண்டும்

மருவின் பாத்தியின் திரியுமன் பயின்றே.

இ∴து, மரூஉ முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

பலரை அறியும் சொல்முன்னர் வருகின்ற யாவர் என்னும் பெயரிடையில் வகரம் கெடுதலும் ஒழிந்த ஒன்றனை அறியும் சொல்முன்னர் வரும் யாது என்னும் வினா மொழியிடை உயிரொடு பொருந்திய வகரம் வருதலும், ஆகிய இரண்டும் மரூஉக்களது முடிபினிடத்துப் பயின்று வழங்கும்.

எ - டு: அவர் யார் எனவும், அது யாவது எனவும் வரும்.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. முன்னிலை வினைச்சொல் முடிபு குறித்து எழுதுக.

உயிரீ றாகிய முன்னிலைக் கிளவியும்

புள்ளி யிறுதி முன்னிலைக் கிளவியும்

இயல்பா குநவும் உறழ்பா1 குநவுமென்று

ஆயீ ரியல வல்லெழுத்து வரினே.

உயிர் ஈறாகிய முன்னிலைச் சொற்களும், புள்ளி இறுதியையுடைய முன்னிலைச் சொற்களும் , வல்லெழுத்து முதல்மொழியாய் வரின், இயல்பாவனவும் உறழ்ச்சியாவனவும் என அவ்விரண்டு இயல்பினையுடையதாய் வரும்.

எ - டு: எறிகொற்றா , கொணாகொற்றா , சாத்தா , தேவா , பூதா எனவும் ; உண்கொற்றா , தின்கொற்றா - இயல்பு .

நடகொற்றா , நடக்கொற்றா எனவும் , ஈர்கொற்றா , ஈர்க்கொற்றா - உறழ்ச்சி

2. இரண்டாம் வேற்றுமைத் திரிபுகளை விளக்கி வரைக.

மெல்லெழுத்து மிகுவழி வலிப்பொடு தோன்றலும்

குறிப்பு

வல்லெழுத்து மிகுவழி மெலிப்பொடு தோன்றலும்
இயற்கை மருங்கின் மிகற்கை தோன்றலும்
உயிர்மிக வருவழி யுயிர்கெட வருதலுஞ்
சாரியை யுள்வழிச் சாரியை கெடுதலுஞ்
சாரியை யுள்வழித் தன்னுருபு நிலையலுஞ்
சாரியை யியற்கை உறழத் தோன்றலும்
உயர்திணை மருங்கின் ஒழியாது வருதலும்
அஃறிணை விரவுப்பெயர்க் கவ்விய னிலையலும்
மெய்பிறி தாகிடத் தியற்கை யாதலும்
அன்ன பிறவுந் தன்னியன் மருங்கின்
மெய்பெறக் கிளந்து பொருள்வரைந் திசைக்கும்
ஐகார வேற்றுமைத் திரிபென மொழிப.

இஃது , இரண்டாம் வேற்றுமைத்திரிபு கூறிற்று.

மெல்லெழுத்து மிகுமிடத்து வல்லெழுத்தாதலொடு தோன்றுதலும் , வல்லெழுத்து மிகுமிடத்து மெல்லெழுத்தாதலொடு தோன்றுதலும் ,இயற்கையிடத்து மிகுதி தோன்றுதலும் , உயிர்மிக வருமிடத்து அவ்வுயிர்கெட வருதலும் சாரியையுள்ள இடத்துச் சாரியை கெடுதலும் சாரியை உள்ளவிடத்துச் சாரியையொடு தன்னுருபு நிற்றலும் , சாரியை பெறுகவென்ற வழிச் சாரியை பெறாது . இயல்பாகிய மொழிகள் வருமொழியினும் நிலைமொழியினும் மிக்கும் திரிந்தும் வருமொழி வல்லெழுத்துக்கள் உறழ்ச்சியாகத் தோன்றுதலும் உயர்திணைப் பெயரிடத்துத் தன்னுருபு தொகாதே விரிந்து வருதலும் , உயர்திணையோடு அஃறிணை விரவுப்பெயர்க்கும் அவ் வுருபு அவ்வியல்பிலே நிற்றலும், மெய்பிறிதாய் முடியுமிடத்து இயல்பாய் முடிதலும், அத் தன்மையன பிற முடிபுகளும் தனது இயல்பாகிய கூற்றால் அகத்தோத்தினுட் பொருள் பெற எடுத்தோதப்பட்ட வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சியது பொது முடிவினைத் தான் வரைந்து வேறு முடிபிற்றாய் நின்று ஒலிக்கும் ஐகார வேற்றுமையினது வேறுபாட்டுப் புணர்ச்சி என்று சொல்லுவர் புலவர்.

சான்று:

விளக்குறைத்தான் என்பது மெல்லெழுத்து மிகுவழி வல்லெழுத்து மிக்கது

குறிப்பு

மரங்குறைத்தான் என்பது வல்லெழுத்து மிகுவழி மெல்லெழுத்து மிக்கது

தாய்க்கொலை என்பது இயல்பாமிடத்து மிக்கது

பலாக்குறைத்தான் என்பது உயிர்மிக வருவழி உயிர்கெட்டது

வண்டுகொணர்ந்தான் என்பது சாரியை உள்வழிச் சாரியை கெட்டது

வண்டினைக் கொணர்ந்தான் என்பது சாரியை உள்வழித் தன்னுருபு நிலையிற்று . புளிகுறைத்தான், புளிக்குறைத்தான், ஆல்குறைத்தான், ஆற்குறைத்தான் என இவை சாரியை யியற்கை உறழத்தோன்றின.

நம்பியைக்கொணர்ந்தான் என்பது உயர்திணைமருங்கின் ஒழியாது வந்தது.

காற்றனைக் கொணர்ந்தான் என்பது விரவுப்பெயர்க்கு அவ்வியல் நிலையது.

மண்கொணர்ந்தான் என்பது மெய்பிறிதாகிடத்து இயற்கையாய் வந்தது.

அன்ன பிறவும் என்றதனாற் கொள்வன கழிகுறைத்தான் திணைபிளந்தான் என்பனவும் வரும்.

ஒழியாது என்றதனான் ஒரோவழி ஒழிந்தும் வரும் .

அவர்க்கண்டு எனவும், ஒன்னார்த்தெறலும் உயர்திணையுள் ழிந்துவந்தன.

மகற்பெற்றான் , மகட்பெற்றான் என இவை விரவுப் பெயருள் ஒழிந்து வந்தன .

“மெய்பெற“ என்றதனான் , உறழ்ச்சியாய் முடிவனவும் உண்டு.

மைகொணர்ந்தான், மைக்கொணர்ந்தான் எனவும் வில்கோள், விற்கோள் எனவும் வரும் .

இவ்வாறு திரிந்து முடியாது , அகத்தோத்தில் பொதுமுடிபே முடிபாய்க் கடுக்குறைத்தான் , செப்புக் கொணர்ந்தான் என்றாற்போல்வனவும் கொள்ளப்படும்.இவ்வாறு வேறுபட முடிவது பெரும்பான்மையும் இரண்டாவது வினையோடு முடியும் வழிப்போலும்.

3. அளபு நிறை எண்ணுப் பெயர் புணர்ச்சியை விளக்கி வரைக.

உயிரும் புள்ளியும் இறுதி யாகி

அளவும் நிறையும் எண்ணுஞ் சுட்டி

உளவெனப் பட்ட எல்லாச் சொல்லும்

தத்தங் கிளவி தம்மகப் பட்ட

முத்தை வரூஉங் காலந் தோன்றின்

ஒத்த தென்ப ஏயென் சாரியை.

இ.ஃது, அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் எண்ணுப்பெயரும் தம்மிற் புணரும் முறை உணர்த்திற்று.

உயிரும் புள்ளியும் ஈறாய் அளவையும் நிறையையும் எண்ணையும் கருதி உளவென்று சொல்லப்பட்ட எல்லாச் சொற்களும், தமக்கு இனமாகிய சொற்களாய்த் தமக்கு அகப்படும் மொழியாயுள்ளன தம்முன்னே வரும் காலம் தோன்றுமாயின் ஏ என்னுஞ் சாரியை பெற்று முடியும்.

எ - டு:உழக்கே யாழாக்கு, கலனே பதக்கு என இவை அளவுப் பெயர். தொடியேக.ஃசு, கொள்ளே ஐயவி என இவை நிறைப்பெயர். காணியே முந்திரிகை, காலேகாணி என இவை எண்ணுப் பெயர்.

உயிரீறு புள்ளியீறு என்றமையால் ஏ என் சாரியை பெறாதனவும் உள என்பது தெரியவரும். குறுணி நானாழி என வரும்.

4. பனையும் காவும் எவ்வாறு புணரும்?

பனையென் அளவுங் காவென் நிறையும்

நினையுங் காலை இன்னொடு சிவணும்.

பனை என்னும் அளவுப் பெயரும் கா என்னும் நிறைப் பெயரும், குறை என்பதனோடு புணருமிடத்து இன்சாரியையொடு பொருந்தும்.

எ - டு: பனையின்குறை, காவின்குறை

நினையுங் காலை என்றதமையால் வல்லெழுத்துப்பேறும் சிறுபான்மை வரும் என்பது பெறப்படும்.

சான்று: பனைக்குறை காக்குறை என வரும்.

5. யாவர்- யாது என்னும் சொற்களின் மரூஉ சொற்கள் புணருமாற்றை விவரி?

பலரறி சொன்முன் யாவ ரென்னும்

பெயரிடை வகரங் கெடுத்தலும் ஏனை

ஒன்றறி சொன்முன் யாதென் வினாவிடை

ஒன்றிய வகரம் வருதலும் இரண்டும்

மருவின் பாத்தியின் திரியுமன் பயின்றே.

இ.ஃது, மரூஉமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

குறிப்பு

பலரை அறியும் சொல்முன்னர் வருகின்ற யாவர் என்னும் பெயரிடையில் வகரம் கெடுதலும், - ஒழிந்த ஒன்றனை அறியும் சொல்முன்னர் வரும் யாது என்னும் வினா மொழியிடை உயிரொடு பொருந்திய வகரம் வருதலும், ஆகிய இரண்டும் மரூஉக்களது முடிபினிடத்துப் பயின்று வழங்கும்.

குறிப்பு

எ - டு: அவர் யார் எனவும், அது யாவது எனவும் வரும்.

குறிப்பு

பிரிவு : 3

உருபியல் - உயிர் மயங்கியல்

கூறு 9

உருபியல் - உயிரீறுகள் - மெய்யீறுகள்

உருபெழுத்துக்களின் புணர்ச்சியிலக்கணம் உணர்த்துவது

இவ்வியல் உருபுகளோடு பெயர் புணரும் இயல்பு உணர்த்தினமையின், உருபியல் என்னும் பெயரினை உடையதாயிற்று. மேல் தொகுத்துப் புணர்த்த செய்கை ஈண்டு நின்றும் விரித்துப்புணர்க்கின்றாராகலின், தொகைமரபினோடு இயைபு உடைத்தாயிற்று.

நோக்கம்: . உயிரீறுகள் - யா என் வினா - மெய்யீறுகள் - எல்லாரும் எல்லீரும் முடிவு - அழன் புழன் - எண்ணுப்பெயர் புணர்ச்சி அறிதல்

1. உயிரீறுகள்:

அகர ஈறு முதலியவற்றில் வேற்றுமை யுருபிற்கு இன்சாரியை:

அ ஆ உ ஊ ஏ ஔ என்னும்

அப்பா லாறன் நிலைமொழி முன்னர்

வேற்றுமை உருபிற் கின்னே சாரியை.

இத் தலைச் சூத்திரம் அகர ஆகார உகர ஊகார ஏகார ஔகார ஈறுகளும் உருபினொடு புணருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

அ ஆ உ ஊ ஏ ஔ என்று சொல்லப்படுகின்ற அக் கூற்று ஆறனையும் ஈறாகவுடைய நிலைமொழிகளின் முன்னர், வேற்றுமையுருபுகள் வருமொழியாய் வந்த இடத்து இடையில் இன் சாரியை பெற்று வரும்.

எ - டு: விளவினை, விளவினோடு, விளவிற்கு, விளவினது, விளவின்கண்

பலாவினை, பலாவினோடு

கடுவினை, கடுவினோடு

கழூஉவினை, கழூஉவினோடு

சேவினை, சேவினோடு

வெளவினை வெளவினோடு எனவும் வரும்.

அகர ஈற்றுப் பன்மைப் பெயர்கட்கு வற்றுச்சாரியை:

பல்லவை நுதலிய அகர இறுபெயர்

வற்றொடு சிவணல் எச்ச மின்றே.

பன்மைப் பொருளைக் கருதிய பெயர்களின் இறுதி அகரம், வற்றுச்சாரியையொடு பொருந்தி வரும்.

குறிப்பு

எ - டு: பல்லவற்றை, பல்லவற்றோடு; உள்ளவற்றை, உள்ளவற்றோடு; இல்லவற்றை, இல்லவற்றோடு; சில்லவற்றை, சில்லவற்றோடு என வரும்.

எச்சமின்று என்றதனால் ஈண்டு மூன்றாம் உருபின்கண் சாரியை பெற்றே முடியுமென்று கொள்க. இன்னும் இதனானே மேல் இன் பெற்றன பிறசாரியையும் பெறும்.

மகத்தை, நிலாத்தை என வரும்.

யா என் வினாவுக்கும் வற்றுச்சாரியை:

யாவென் வினாவும் ஆயியல் திரியாது.

யா என்று சொல்லப்படும் ஆகாரவீற்று வினாப்பெயரும் மேற் கூறப் பட்டவாறு வற்றுப்பெறும்.

எ - டு: யாவற்றை, யாவற்றோடு என ஒட்டுக.

உகர வீற்றுச் சுட்டுக்கு அன்சாரியை:

சுட்டுமுத லுகரம் அன்னொடு சிவணி

ஒட்டிய மெய்யொழித் துகரங் கெடுமே.

சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய உகரவீற்றுச் சொல் அன்சாரியையொடு பொருந்தி, தான் பொருந்திய மெய்யை ஒழித்து உகரம்கெடும்.

எ - டு: அதனை, அதனொடு: இதனை, இதனொடு; உதனை,உதனொடு என ஒட்டுக.

ஐகார ஈற்றிற்கு வற்றுச்சாரியை:

சுட்டுமுத லாகிய ஐயென் இறுதி

வற்றொடு சிவணி நிற்றலும் உரித்தே.

சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய ஐகாரவீற்றுச்சொல். வற்றுச் சாரியையொடு பொருந்தி அவ்வீற்று ஐகாரம் நிற்றலும் உரித்து. சிலசமயம் நில்லாமையும் உரித்து

குறிப்பு

எ - டு: அவையற்றை, அவையற்றோடு; இவையற்றை, இவையற்றோடு; உவையற்றை, உவையற்றோடு என வரும்.

ஐகாரம் கெட்டவழி, நின்ற வகரத்தினை வற்றின்மிசை ஒற்றென்று கெடுத்து அவற்றை, இவற்றை, உவற்றை என்பதும்உண்டு.

யாவென் வினாவின் ஐக்கும் வற்றுச்சாரியை:

யாவென் வினாவின் ஐயென் இறுதியும்

ஆயியல் திரியா தென்மனார் புலவர்

ஆவயின் வகரம் ஐயொடுங் கெடுமே.

யா என்னும் வினாவினையுடைய ஐகாரவீற்றுச் சொல்லும் மேற்கூறிய சுட்டுமுதல் ஐகாரம் போல வற்றுப் பெறும் இயல்பில் திரியாதென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர், அவ்வாறு வரும் இடத்து வகரம் ஐகாரத்தோடு கூடக் கெடும்.

எ - டு: யாவற்றை, யாவற்றோடு என ஒட்டுக.

நீ என்னும் ஈகார ஈற்றுப் பெயர்க்கு னகர வொற்று:

நீயென் ஒருபெயர் நெடுமுதல் குறுகும்

ஆவயின் னகரம் ஒற்றா கும்மே.

நீ என்னும் ஒரு பெயர் நெடிதாகிய முதல் குறுகும், அவ்விடத்து வரும் னகரம் ஒற்றாகும்.

எ - டு: நின்னை, நின்னொடு

ஓகார ஈற்றுக்கு ஒன்சாரியை:

ஓகார இறுதிக்கு ஒன்னே சாரியை.

ஓகாரவீற்றுக்கு ஒன்சாரியை இடையில்வரும்.சிறு பான்மை இன் சாரியை வரும்

எ - டு: கோஒனை, கோஒனொடு , கோவினை, கோவினொடு

அகர ஆகார ஈற்றுப் பெயர்க்கு அத்துச் சாரியை:

அ ஆ என்னும் மரப்பெயர்க் கிளவிக்கு

அத்தொடுஞ் சிவணும் ஏழன் உருபே.

அ ஆ என்று சொல்லப்படும் மரத்தை உணரநின்ற பெயராகிய சொல்லிற்கு முன்கூறிய இன்னொடு அன்றி அத்தோடும் ஏழாம் உருபு பொருந்தும்.

எ - டு: விளவத்துக்கண், பலாவத்துக்கண் என வரும்.

2. மெய்யீறுகள்:

ஞ, ந மெய் ஈற்றுக்கு இன்னே சாரியை:

ஞ ந என்புள்ளிக்கு இன்னே சாரியை.

இ∴து, புள்ளியீற்று ஞகாரவீறும் நகாரவீறும் முடியுமாறு கூறிற்று.

ஞ ந என்று சொல்லப்படுகின்ற புள்ளியீறுகட்கு இன்சாரியை வரும்

எ - டு: உரிஞினை, உரிஞினொடு; பொருநினை, பொருநினொடு என ஒட்டுக.

வகர ஈற்றுச் சுட்டுக்கு வற்றுச் சாரியை:

சுட்டுமுதல் வகரம் ஐயும் மெய்யும்

கெட்ட இறுதி யியல்திரி பின்றே.

அவ், இவ்.என்னும் சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய வகரவீற்றுச்சொல் ஐகாரமும் அதனால் ஊரப்பட்ட மெய்யும் கெட்டு வற்றுப்பெற்று முடிந்த யாவை என்னும் ஐகாரவீற்றுச் சொல்லின் இயல்பில் திரிபின்றி வற்றுப் பெற்று முடியும்.

எ - டு: அவற்றை அவற்றொடு; இவற்றை இவற்றொடு; உவற்றை உவற்றொடு என ஒட்டுக.

ஏனை வகர ஈற்றுக்கு இன்சாரியை:

ஏனை வகரம் இன்னொடு சிவணும்.

சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய வகரவீற்றுச்சொல் ஒழிந்த வகரவீறு இன்சாரியையோடு பொருந்தி முடியும்.

எ - டு: தெவ்வினை, தெவ்வினொடு

மகர ஈற்றுக்கு அத்துச்சாரியை:

ம∴கான் புள்ளிமுன் அத்தே சாரியை.

மகரமாகிய புள்ளியீற்றுச் சொல்முன் அத்துச் சாரியை வரும்.

எ - டு: மரத்தை மரத்தொடு என வரும்.

சில மகர ஈறு இன்சாரியை பெறுதல்:

இன்னிடை வரூஉம் மொழியுமா ருளவே.

மகரவீறு அத்துச் சாரியை ஒழிய இன்சாரியை இடைவந்து முடியும் மொழிகளும் உள்ளன.

எ - டு: உருமினை, உருமினொடு

நும் - சாரியை பெறாமை:

நும்மென் இறுதி இயற்கை யாகும்.

நும் என்னும் மகரவீறு மேற்கூறிய அத்தும் இன்னும் பெறாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு: நும்மை, நும்மொடு

தாம் நாம் யாம் என்னும் மகர ஈறுகளும் அன்ன:

தாம்நாம் என்னு மகர இறுதியும்

யாமென் இறுதியும் அதனோ ரன்ன

ஆஎ ஆகும் யாமென் இறுதி

ஆவயின் யகரமெய் கெடுதல் வேண்டும்

ஏனை யிரண்டும் நெடுமுதல் குறுகும்.

தாம் நாம் என்று சொல்லப்படும் மகரவீறும் யாம் என்னும் மகரவீறும் மேற்கூறிய நும் என்னும் மகரவீறு போல அத்தும் இன்னும் பெறாது முடியும்..யாம் என்னும் மகரவீற்று மொழி ஆகாரம் ஏகாரமாம். அவ்விடத்து யகரமாகிய மெய் கெடுதல் வேண்டும். ஒழிந்த தாம், நாம் என்னும் இரண்டன்கண் உள்ள முதல் குறுகி தம், நம் என நிற்கும்.

எ - டு: தம்மை, தம்மொடு; நம்மை, நம்மொடு; எம்மை, எம்மொடு

ஆவயின்மெய் என்பதனால், பிறவயின் மெய்யும் கெடுமெனக் கொள்க.

தங்கண், நங்கண், எங்கண் என வரும்.

எல்லாம் என்னும் மகர ஈற்றின் வற்றின் உம்மும்:

எல்லா மென்னும் இறுதி முன்னர்

வற்றென் சாரியை முற்றத் தோன்றும்

உம்மை நிலையும் இறுதி யான.

குறிப்பு

எல்லாம் என்னும் யகரவீற்றுச் சொல்லின்முன்பு மேற்கூறிய அத்தும் இன்னுமன்றி வற்று என்னும் சாரியை முடியத்தோன்றி முடியும். இறுதிக்கண் உம் என்னும் சாரியை நிலை பெறும்.

எ - டு: எல்லாவற்றையும், எல்லாவற்றோடும்

குறிப்பு

முற்ற என்றதனால் மூன்றாம் உருபின்கண்ணும் நான்காம் உருபின்கண்ணும் ஆறாம் உருபின்கண்ணும் உம்மின் உகரம் கெடும் என அறிக.

உயர் திணையில் அது நம் சாரியை பெறுதல்:

உயர்திணை யாயின் நம்மிடை வருமே.

எல்லாம் என்னும் விரவுப்பெயர் அ∴றிணைப் பெயரன்றி உயர்திணைப் பெயராய் நிற்குமாயின் நம் என்னும் சாரியை இடை வந்து புணரும்.

எ - டு: எல்லா நம்மையும், எல்லா நம்மொடும்

எல்லாரும் எல்லீரும் முடிவு:

எல்லாரு மென்னும் படர்க்கை யிறுதியும்

எல்லீரு மென்னும் முன்னிலை யிறுதியும்

ஒற்றும் உகரமுங் கெடுமென மொழிப

நிற்றல் வேண்டும் ரகரப் புள்ளி

உம்மை நிலையும் இறுதி யான

தம்மிடை வரூஉம் படர்க்கை மேன

நும்மிடை வரூஉம் முன்னிலை மொழிக்கே.

எல்லாரும் என்று சொல்லப்படும் படர்க்கையிடத்து மகரவீற்றுச் சொல்லும் எல்லீரும் என்று சொல்லப்படும் முன்னிலையிடத்து மகரவீற்றுச் சொல்லும் இவற்றின் மகரவொற்றும் அதன்முன் நின்ற உகரமுங் கெட்டு முடியுமென்று சொல்லுவர். அவ் உகரம் கெட்டவழி அதனால் ரகரப்புள்ளி கெடாது நிற்றல் வேண்டும். அவ்விரு மொழிக்கும் இறுதிக்கண் உம் என்னும் சாரியை நிலைபெறும். படர்க்கையிடத்துத் தம்முச் சாரியை இடையில் வரும். முன்னிலை மொழிக்கு நும்முச்சாரியை இடையில் வரும்.

எ - டு: எல்லார்தம்மையும், எல்லார்தம்மொடும்; எல்லீர் நும்மையும், எல்லீர் நும்மொடும்

படர்க்கை முன்னிலை என்ற மிகுதியால் மகரவீற்றுத்தன்மை பெயரிடைக்கண் நம்முச்சாரியையும் ஈற்றுக்கண் உம்முச்சாரியையும் பெற்றுமுடிவனவும் உண்டு என்பது பெறப்படும்.

கரியே நம்மையும், கரியேநம்மொடும்

படர்க்கைப் பெயர் முற்கூறியவதனால், ரகாரவீற்றுப் படர்க்கைப் பெயரும் முன்னிலைப் பெயரும் இறுதிக்கண் தம்மொடு நும்முச்சாரியையும் பெற்று முடிவன கொள்க.

கரியார் தம்மையும், சான்றீர் நும்மையும்

தான் யான் - சாரியை பெறாமை:

தான்யான் என்னும் ஆயீ ரிறுதியும்

மேன்முப் பெயரோடும் வேறுபா டிலவே.

தான் யான் என்று சொல்லப்படும் அவ்விரண்டு னகர ஈறும் மேல் மகர வீற்றுட் சொல்லப்பட்ட மூன்று பெயரோடும் வேறுபாடின்றித் தானென்பது நெடுமுதல் குறுகியும் யான் என்பதன்கண் ஆகாரம் எகாரமாய் யகரங்கெட்டும் முடியும்.

எ - டு: தன்னை, தன்னொடு; என்னை என்னொடு என ஒட்டுக.

அழன் புழன் - அத்தும் இன்னும் பெறல்:

அழனே புழனே ஆயிரு மொழிக்கும்

அத்தும் இன்னும் உறழத் தோன்றல்

ஒத்த தென்ப உணரு மோரே.

அழன் புழனாகிய அவ்விருமொழிக்கும் அத்துச் சாரியையும் இன் சாரியையும் மாறிவரத் தோன்றுதலைப் பொருத்திற்று என்ப உணருவோர்.

எ - டு: அழத்தை, அழத்தொடு; அழனினை, அழனினொடு; புழத்தை, புழத்தொடு; புழனினை புழனினொடு என வரும்.

தோன்றல்" என்றதனால் எவன் என்றும் என் என்றும் நிறுத்தி வற்றுக்கொடுத்து வேண்டும் செய்கைசெய்து எவற்றை எவற்றொடு எனவும் எற்றை எற்றொடு எனவும் முடித்தல் வேண்டும்.

ஒத்தது என்றதனால், எகின் என நிறுத்தி அத்தும் இன்னும் கொடுத்துச் செய்கை செய்து எகினத்தை, எகினத்தொடு எகினினை, எகினினொடு எனவும் வரும் என்பது பெறப்படும்.

குறிப்பு

ஏழு - எண்ணுப்பெயர்க்கு அன்சாரியை:

அன்னென் சாரியை ஏழன் இறுதி

முன்னர்த் தோன்றும் இயற்கைத் தென்ப.

அன் என்னும் சாரியை ஏழென்னும் சொல்லிறுதியின் முன்னே தோன்றும் இயல்பினையுடைத்தாகும்.

எ - டு: ஏழனை ஏழனொடு

சாரியை முற்கூறியவதனால், பிறவும் அன்பெறுவனவும் கொள்ளப்படும்.

பூழனை, பூழனொடு ; யாழனை; யாழனொடு

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. யா என் வினா எவ்வாறு புணரும்?

யாவென் வினாவும் ஆயியல் திரியாது.

யா என்று சொல்லப்படும் ஆகாரவீற்று வினாப்பெயரும் மேற் கூறப் பட்டவாறு வற்றுப்பெறும். அவ்வியல்பில் திரியாது.

எ - டு: யாவற்றை, யாவற்றோடு என ஒட்டுக.

2. எல்லாரும் எல்லீரும் என்பன பெறும் முடிவுகளைத் தருக.

எல்லாரு மென்னும் படர்க்கை யிறுதியும்

எல்லீரு மென்னும் முன்னிலை யிறுதியும்

ஒற்றும் உகரமுங் கெடுமென மொழிப

நிற்றல் வேண்டும் ரகரப் புள்ளி

உம்மை நிலையும் இறுதி யான

தம்மிடை வரூஉம் படர்க்கை மேன

நும்மிடை வரூஉம் முன்னிலை மொழிக்கே.

எல்லாரும் என்று சொல்லப்படும் படர்க்கையிடத்து மகரவீற்றுச் சொல்லும் எல்லீரும் என்று சொல்லப்படும் முன்னிலையிடத்து மகரவீற்றுச் சொல்லும் இவற்றின் மகரவொற்றும் அதன்முன் நின்ற உகரமுங் கெட்டு முடியுமென்று சொல்லுவர். அவ் உகரம் கெட்டவழி அதனால் ரகரப்புள்ளி கெடாது நிற்றல் வேண்டும். அவ்விரு மொழிக்கும் இறுதிக்கண் உம் என்னும் சாரியை நிலைபெறும். படர்க்கையிடத்துத் தம்முச் சாரியை இடைவரும். முன்னிலை மொழிக்கு நும்முச்சாரியை இடைவரும்.

குறிப்பு

எ - டு: எல்லார்தம்மையும், எல்லார்தம்மொடும்; எல்லீர் நும்மையும், எல்லீர் நும்மொடும்

படர்க்கை முன்னிலை என்ற மிகுதியால் மகரவீற்றுத்தன்மை பெயரிடைக்கண் நம்முச்சாரியையும் ஈற்றுக்கண் உம்முச்சாரியையும் பெற்றுமுடிவனவும் உண்டு என்பது பெறப்படும்.

கரியே நம்மையும், கரியேநம்மொடும்

படர்க்கைப் பெயர் முற்கூறியவதனால், ரகாரவீற்றுப் படர்க்கைப் பெயரும் முன்னிலைப் பெயரும் இறுதிக்கண் தம்மொடு நும்முச்சாரியையும் பெற்று முடிவன கொள்க.

கரியார் தம்மையும், சான்றீர் நும்மையும்

3. தாம் நாம் யாம் என்பன எவ்வாறு புணரும்?

தாம்நாம் என்னு மகர இறுதியும்
யாமென் இறுதியும் அதனோ ரன்ன
ஆஎ ஆகும் யாமென் இறுதி
ஆவயின் யகரமெய் கெடுதல் வேண்டும்
ஏனை யிரண்டும் நெடுமுதல் குறுகும்.

தாம் நாம் என்று சொல்லப்படும் மகரவீறும் யாம் என்னும் மகரவீறும் மேற்கூறிய நும் என்னும் மகரவீறு போல அத்தும் இன்னும் பெறாது முடிதலையுடையவாம்.யாம் என்னும் மகரவீற்று மொழி ஆகாரம் ஏகாரமாம். அ வயின் யகரமெய் கெடுதல் வேண்டும். அவ்விடத்து யகரமாகிய மெய் கெடுதல் வேண்டும். ஒழிந்த இரண்டும் நெடியவாகிய முதல் குறுகி நின்று முடியும்.

எ - டு: தம்மை, தம்மொடு; நம்மை, நம்மொடு; எம்மை, எம்மொடு

ஆவயின்மெய் என்பதனால், பிறவயின் மெய்யும் கெடுமெனக் கொள்க.

தங்கண், நங்கண், எங்கண் என வரும்.

4. நும் எவ்வாறு புணரும்?

நும்மென் இறுதி இயற்கை யாகும்.

நும் என்னும் மகரவீறு மேற்கூறிய அத்தும் இன்னும் பெறாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு: நும்மை, நும்மொடு

குறிப்பு

5. அழன் புழன் புணருமாற்றை விவரி?

அழனே புழனே ஆயிரு மொழிக்கும்

அத்தும் இன்னும் உறழத் தோன்றல்

ஒத்த தென்ப உணரு மோரே.

அதன் புழனாகிய அவ்விருமொழிக்கும் அத்துச் சாரியையும் இன் சாரியையும் மாறிவரத் தோன்றுதலைப் பொருத்திற்றென்ப உணருவோர்.

எ - டு: அழத்தை, அழத்தொடு; அழனினை, அழனினொடு; புழத்தை, புழத்தொடு; புழனினை புழனினொடு என வரும்.

தோன்றல்" என்றதனால் எவன் என்றும் என் என்றும் நிறுத்தி வற்றுக்கொடுத்து வேண்டும் செய்கைசெய்து எவற்றை எவற்றொடு எனவும் எற்றை எற்றொடு எனவும் முடித்தல் வேண்டும்.

ஒத்தது என்றதனால், எகின் என நிறுத்தி அத்தும் இன்னும் கொடுத்துச் செய்கை செய்து எகினத்தை, எகினத்தொடு எகினினை, எகினினொடு எனவும் வரும் என்பது பெறப்படும்.

6.ஏழு - எண்ணுப்பெயர் புணர்ச்சியை விளக்குக.

அன்னென் சாரியை ஏழன் இறுதி

முன்னர்த் தோன்றும் இயற்கைத் தென்ப.

அன் என்னும் சாரியை ஏழென்னும் சொல்லிறுதியின் முன்னே தோன்றும் இயல்பினையுடைத்தென்று சொல்லுவர்.

எ - டு: ஏழனை ஏழனொடு

சாரியை முற்கூறியவதனால், பிறவும் அன்பெறுவனவும் கொள்ளப்படும்.

பூழனை, பூழனொடு ; யாழனை; யாழனொடு

கூறு : 10

முற்றுகர - குற்றுகர ஈறுகள் - புறநடை

நோக்கம்: . முற்றுகர குற்றுகர ஈறுகள் - ஒருப∴து முதலிய குற்றுகர ஈறுகள் - திசைப்பெயர் புணர்ச்சி அறிதல்

3. முற்றுகர குற்றுகர ஈறுகள்:

குற்றுகர ஈற்றிற்கு இன்சாரியை:

குறிப்பு

குற்றிய லுகரத் திறுதி முன்னர்

முற்றத் தோன்றும் இன்னென் சாரியை.

குற்றியலுகரமாகிய ஈற்றின் முன்னர் இன் என் சாரியை முடியத்தோன்றும்

எ - டு: வரகினை, வரகினொடு; நாகினை, நாகினொடு என ஒட்டுக.

முற்ற என்றதனால், பிறசாரியை வருவனவும் உண்டு.

கரியதனை கரியதனொடு எனவரும்.

சில குற்றுகர ஈறுகள் இரட்டித்து முடிதல்:

நெட்டெழுத் திம்பர் ஒன்றுமிகத் தோன்றும்

அப்பான் மொழிகள் அல்வழி யான.

நெட்டெழுத்தின் பின்னாக (இடை) வரும் குற்றுகரங்கட்கு ஒற்று மிகத் தோன்றாத கசதபக்கள் ஈறாகிய மொழிகள் அல்லாத விடத்து இனவொற்று மிக்குத் தோன்றும். அவ்வீறு இன்சாரியை பெறாது.

எ - டு: யாட்டை, யாட்டொடு என வரும்.

அப்பான் மொழிகள் எனப்படுவன: கசதபக்கள். இவை இனவொற்று மிகாது.

தோன்றும் என்றதனால் உயிர்த்தொடர் மொழியும் இன்பெறாது இனவொற்று மிகுதல் உண்டு.

முயிற்றை, முயிற்றொடு என வரும்.

3. முற்றுகர குற்றுகர ஈறுகள்:

இரட்டி முடிதல் சாரியை பெறாமை:

அவைதாம்

இயற்கைய வாகுஞ் செயற்கைய என்ப.

சாரியை பெறா என விலக்கப் பட்டவைகள் இயல்பாய் முடிதலையுடையவாகும்

எ - டு: யாட்டை, யாட்டொடு

செயற்கைய என்றதமையால் இனவொற்று மிக்கன சிறுபான்மை இன்பெறுதலும் உண்டு.

யாட்டினை, யாட்டினொடு, முயிற்றினை, முயிற்றினொடு என வரும்.

3. முற்றுகர குற்றுகர ஈறுகள்:

குற்றுகர ஈற்று எண்ணுப் பெயர்க்கு அன்சாரியை:

எண்ணின் இறுதி அன்னொடு சிவணும்.

இஃது, அவ்வீற்று எண்ணுப்பெயர் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

எண்ணுப் பெயர்களினது குற்றுகர வீறு அன்சாரியையொடு பொருந்தும்,

எ - டு: ஒன்றனை, ஒன்றனோடு; இரண்டனை, இரண்டனோடு

ஒருபஃது முதலிய குற்றுகர ஈறுகள் அன்சாரியையும் பெறுதல்:

ஒன்று முதலாகப் பத்தூர்ந்து வரூஉம்

எல்லா எண்ணுஞ் சொல்லுங் காலை

ஆனிடை வரினும் மான மில்லை

அஃதென் கிளவி ஆவயிற் கெடுமே

உய்தல் வேண்டும் பஃகான் மெய்யே.

ஒன்று என்னும் எண்ணுப்பெயர் முதலாகப் பத்து என்னும் எண்ணுப்பெயரால் ஊரப்பட்டுவரும் எல்லா எண்ணுப் பெயர்களும், முடிபு சொல்லுங்காலத்து, அவ்வீற்றிற்கு மேற் கூறிய அன்னேயன்றி ஆன்சாரியை இடையில் வரினும் குற்றமில்லை. அவ்வாறு ஆன்சாரியை பெற்றவிடத்து, அது என்பது கெட்ட பொழுது அவ் வகரத்தான் ஊரப்பட்ட பகரமாகிய மெய் கெடாது நிற்றல் வேண்டும்.

எ - டு: ஒருபானை, ஒரு பானொடு; ஒருபஃதினை, ஒரு பஃதினொடு, இருபஃதினை , இருபஃதினொடு என ஒட்டுக.

சொல்லுங்காலை என்றமையால், ஒன்பதென்னும் எண்ணுப் பெயரும் ஆன் பெற்று அவ்வீற்றின் அது என்னும் சொற்கெட்டு முடிதலுவும் உண்டு.

ஒன்பானை, ஒன்பானொடு என ஒட்டுக.

யாது அஃது - அன்சாரியை

யாதென் இறுதியுஞ் சுட்டு முதலாகிய

ஆய்த இறுதியும் அன்னொடு சிவணும்

ஆய்தங் கெடுதல் ஆவயினான.

குறிப்பு

யாது என வரும் குற்றுகர ஈறும் சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய ஆய்தத்தொடர் மொழிக் குற்றுகர ஈறும், அன்சாரியையொடு பொருந்தும்; அவ்விடத்து ஆய்தம் கெடும்.

எ - டு: யாதனை, யாதனொடு; அதனை, அதனொடு; இதனை, இதனொடு; உதனை, உதனொடு (

ஈற்றுத் திசைப்பெயர் ஏழனுருபிற் சாரியை பெறாமலும் வரல்:

ஏழன் உருபிற்குத் திசைப்பெயர் முன்னர்ச்

சாரியைக் கிளவி இயற்கையு மாகும்

ஆவயின் இறுதி மெய்யொடுங் கெடுமே.

இதுவும், குற்றுகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு ஏழாம் உருபோடு கூறுதல் நுதலிற்று.

ஏழாம் வேற்றுமைக்கு திசையை உணர்த்தி நின்ற பெயர்களின் முன் இவ்வீற்றிற்கு முன் கூறிய இன்சாரியையாகிய சொல் நின்று முடிதலேயன்றி நில்லாது இயல்பாயும் முடியும்; இயல்பாகிய வழிப் பெயர் இறுதிக் குற்றுகரம் தன்னால் ஊரப்பட்ட மெய்யொடும் கெடும்.

எ - டு: வடக்கின்கண், கிழக்கின்கண், தெற்கின்கண், மேற்கின்கண் எனவும்; வடக்கண், கிழக்கண், தெற்கண், மேற்கண்

உருபு முற்கூறியவதனால், கீழ்சார், கீழ்புடை; மேல்சார், மேல்புடை; தென்சார், தென்புடை; வடசார், வடபுடை என இவ்வாறு சாரியை பெறாது திரிந்து முடிவனவெல்லாம் கொள்ளப்படும்.

புறனடை:

புள்ளி யிறுதியும் உயிரிறு கிளவியும்

சொல்லிய அல்ல ஏனைய வெல்லாம்

தேருங் காலை உருபொடு சிவணிச்

சாரியை நிலையுங் கடப்பா டிலவே.

புள்ளியீற்றுச் சொல்லும் உயிரீற்றுச் சொல்லுமென முடிபு சொல்லியவை அல்லாத ஒழிந்தவையெல்லாம் ஆராயுங்காலத்து உருபுகளொடு பொருந்தி இன் சாரியை நின்று முடியும் முறைமையை யுடையவல்ல. அதாவது நின்றும் முடியும். நில்லாதும் முடியும்.

எ - டு: மண்ணினை, மண்ணை; வேயினை, வேயை; நாரினை, நாரை; கல்லினை, கல்லை; முள்ளினை, முள்ளை எனவும் கிளியினை, கிளியை எனவும்; பொன்னினை பொன்னை எனவும்; தாழினை தாழை,தீயினை தீயை; கழையினை, கழையை எனவும் வரும்.

குறிப்பு

புள்ளியீற்றுள் ஒழிந்தன பலவாகலின், அது முற்கூறப்பட்டது. தேருங்காலை" என்றதனால் உருபுகள் நிலைமொழியாக நின்று தம் பொருளோடு புணரும் வழி முடியும் முடிபு வேற்றுமை எல்லாம் கொள்க.

மண்ணிணைக் கொணர்ந்தான், நம்பியைக் கொணர்ந்தா கொற்றனைக் கொணர்ந்தான்.மலையொடு பொருது மரத்தாற் புடைத்தான்; மரத்துக்குப் போனான்; காக்கையிற் கரிது; காக்கையது பலி; மரத்துக்கண் கட்டினான் எனவும் ஒட்டுக.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. குற்றுகர ஈற்றிற்கு இன்சாரியை பெறுமாற்றை விளக்குக.

குற்றிய லுகரத் திறுதி முன்னர்

முற்றத் தோன்றும் இன்னென் சாரியை.

குற்றியலுகரமாகிய ஈற்றின் முன்னர் இன் என் சாரியை முடியத்தோன்றும் இன் என் சாரியை.

எ-டு: வரகினை, வரகினொடு; நாகினை, நாகினொடு என ஒட்டுக.

முற்ற என்றதனால், பிறசாரியை வருவனவும் உண்டு.

கரியதனை கரியதனொடு எனவரும்.

2. ஒருப∴து முதலிய குற்றுகர ஈறுகள் அன்சாரியையும் பெறுமாற்றைச் சான்று காட்டி நிறுவுக.

ஒன்று முதலாகப் பத்தூர்ந்து வரூஉம்

எல்லா எண்ணுஞ் சொல்லுங் காலை

ஆனிடை வரினும் மான மில்லை

அ∴தென் கிளவி ஆவயிற் கெடுமே

உய்தல் வேண்டும் ப∴கான் மெய்யே.

ஒன்று என்னும் எண்ணுப்பெயர் முதலாகப் பத்து என்னும் எண்ணுப்பெயரால் ஊரப்பட்டுவரும் எல்லா எண்ணுப் பெயர்களும், முடிபு சொல்லுங்காலத்து, அவ்வீற்றிற்கு மேற் கூறிய அன்னேயன்றி ஆன்சாரியை இடைவரினும் குற்றமில்லை. அவ்வாறு ஆன்சாரியை

குறிப்பு

பெற்றவழி அது என்பது கெட்டவழி அவ் வகரத்தான் ஊரப்பட்ட பகரமாகிய மெய் கெடாது நிற்றல் வேண்டும்.

எ - டு: ஒருபானை, ஒரு பானொடு; ஒருப∴தினை, ஒரு ப∴தினொடு, இருப∴தினை , இருப∴தினொடு என ஒட்டுக.

சொல்லுங்காலை என்றமையால், ஒன்பதென்னும் எண்ணுப் பெயரும் ஆன் பெற்று அவ்வீற்றின் அது என்னும் சொற்கெட்டு முடிதலுவும் உண்டு.

ஒன்பானை, ஒன்பானொடு என ஒட்டுக.

3. யாது அ∴து எவ்வாறு புணரும்?

யாதென் இறுதியுஞ் சுட்டு முதலாகிய

ஆய்த இறுதியும் அன்னொடு சிவணும்

ஆய்தங் கெடுதல் ஆவயினான.

யாது என வரும் குற்றுகர ஈறும் சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய ஆய்தத்தொடர் மொழிக் குற்றுகர ஈறும், அன்சாரியையொடு பொருந்தும்; அவ்விடத்து ஆய்தம் கெடும்.

எ - டு: யாதனை, யாதனொடு; அதனை, அதனொடு; இதனை, இதனொடு; உதனை, உதனொடு

கூறு 11.

உயிர் மயங்கியல் - அகர, ஆகார, இகர, ஈகார, உகர, ஊகார ஈறுகள்

நோக்கம்: அகர, ஆகார, இகர, ஈகார, உகர, ஊகார ஈற்றுப் புணர்ச்சிகளை அறிதல்

உயிரீறுகளின் புணர்ச்சியிலக்கணம் உணர்த்துவது.

இவ்வியல் உயிரீறு வன்கணத்தொடும் சிறுபான்மை பிறகணத்தொடும் மயங்கிப் புணரும் இயல்பு உணர்த்தலின் உயிர்மயங்கியல் என்னும் பெயர்ெ உடையதாயிற்று. மேல் உருபு புணர்ச்சி கூறி ஈண்டுப் பொருட்புணர்ச்சி கூறுகின்றமையின், மேலதனோடு இயைபுடைத்தாயிற்று.

1. அகர ஈறு:

அல்வழியில் அகர ஈற்றுப்பெயர் புணர்தல்:

அகர இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்

வேற்றுமை யல்வழிக் க ச த ப த் தோன்றின்

தத்தம் ஒத்த ஒற்றிடை மிகுமே.

அகரமாகிய இறுதியுடைய பெயர்ச்சொல் முன்னர் வேற்றுமையல்லாத அல்வழிக்கண் க ச த ப முதல் மொழி வருமொழியாய்த் தோன்றின், தத்தமக்குப் பொருந்தின அக் க ச த பக்களாகிய ஒற்று இடையில் மிகும்.

குறிப்பு

எ - டு: விளக்குறிது, மகக்குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

ஒத்த "ஒற்றென்னாது தத்தம்" என்றதனால் அகரவீற்று உரிச்சொல் வல்லெழுத்துமிக்கும் மெல்லெழுத்துமிக்கும் முடியும் முடிபும் இடைச் சொற்களுள் எடுத்தோதாதவற்றின் முடிவும் அகரம் தன்னை உணரநின்றவழி முடியும் முடிபும் கொள்ளப்படும்.

தடக்கை, தவக்கொண்டான் - உரிச்சொல் வல்லெழுத்துப்பேறு,

தவஞ்செவி,தடந்தோள்- மெல்லெழுத்துப்பேறு

மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை- இடைச்சொல் முடிபு

அக் குறிது , சிறிது, தீது,பெரிது - தன்னை உணர நின்றவழி வல்லெழுத்து மிகுதி

அவ்யாது என்பதும் இடையெழுத்து மிகுதி, அவ்வழகிது என்பதற்கு உயிர்க்கணத்து முடிபு.

அகர ஈற்று வினைச்சொல் - இடைச்சொல்:

வினையெஞ்சு கிளவியும் உவமக் கிளவியும்

எனவென் எச்சமும் சுட்டின் இறுதியும்

ஆங்க என்னும் உரையசைக் கிளவியும்

ஞாங்கர்க் கிளந்த வல்லெழுத்து மிகுமே.

இ∴து, அகர ஈற்று வினைச்சொல் முடிபும் இடைச்சொல் முடிபும் கூறுதல் நுதலிற்று.

அகர வீற்று வினையெச்சமாகிய சொல்லும் உவமச்சொல்லும் என என்று சொல்ல வருகின்ற எச்சச் சொல்லும் சுட்டாகிய அகர வீறும் ஆங்க என்று சொல்லப்படும் உரையசையாகிய சொல்லும் மேலைச்சூத்திரத்துச் சொன்னவாறு வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு: உணக்கொண்டான், தினக்கொண்டான் ; சென்றான், தந்தான், போயினான் என்பன வினையெச்சம். மேலனவெல்லாம் இடைச்சொல். புலிபோலக்கொன்றான் என்பது உவமம். கொள்ளெனக்கொண்டான்

குறிப்பு

என்பது என என் எச்சம், அக்கொற்றன், சாத்தன், தேவன், பூதன் என்பன சுட்டின் இறுதி. ஆங்கக் கொண்டான் என்பது உரையசைக்கிளவி.

சுட்டின் முன் ஞ ந ம மெய்:

சுட்டின் முன்னர் ஞ ந ம த் தோன்றின்

ஒட்டிய ஒற்றிடை மிகுதல் வேண்டும்.

இ∴து, அகரச்சுட்டு மென்கணத்தொடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

அகரச்சுட்டின் முன்னர் ஞ ந ம க்கள் முதலாகிய மொழி வருமொழியாய்த் தோன்றின் அவ்வெழுத்துகளுக்குப் பொருந்திய ஒற்று இடையில் மிகுதல் வேண்டும்.

எ - டு: அஞ்ஞாலம், நூல், மணி என வரும்.

சுட்டின் முன் யவ மெய்:

யவ முன் வரினே வகரம் ஒற்றும்.

இ∴து, சுட்டு இடைக்கணத்தோடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

யகரம் வகரம் முதல்மொழியாகச் சுட்டின் முன் வரின் இடையில் வகரம் ஒற்றும்.

எ - டு: அவ்யாழ், அவ்வளை

சுட்டின் முன் உயிர்:

உயிர்முன் வரினும் ஆஇயல் திரியாது.

இ∴து, அச்சுட்டு உயிர்க்கணத்தோடு முடியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உயிர் முதல்மொழி அகரச் சுட்டு முன்னர் வரினும் மேற்கூறிய வகரம் மிக்கு முடியும் அவ்வியல்பில் திரியாது.

எ - டு: அவ்வாடை, அவ்வாண்டை

செய்யுளில் சுட்டு நீளல்:

நீட வருதல் செய்யுளுள் உரித்தே.

இ∴து அச்சுட்டுச் செய்யுள் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

அகரச்சுட்டிற்கு நீள வருதல் செய்யுளிடத்து உரித்து.

எ - டு: ஆயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே (கிளவி யாக்கம்-1) என வரும்.

சாவ:

சாவ என்னுஞ் செயவென் எச்சத்து

இறுதி வகரங் கெடுதலும் உரித்தே.

சாவ என்று சொல்லப்படும் செய என் எச்சத்து இறுதிக்கண் அகரமும் அதனால் ஊரப்பட்ட வகர ஒற்றும் கெடாது வருதலேயன்றிக் கெட்டு முடிதலும் உரித்து.

எ - டு: சாக்குத்தினான், சீறினான், தகர்த்தான், புடைத்தான் என வரும்.

இயல்பாகும் அகர ஈற்றுச் சொற்கள்:

அன்ன என்னும் உவமக் கிளவியும்

அண்மை சுட்டிய விளிநிலைக் கிளவியும்

செய்ம்மன என்னுந் தொழிலிறு சொல்லும்

ஏவல் கண்ணிய வியங்கோட் கிளவியும்

செய்த என்னும் பெயரெஞ்சு கிளவியும்

செய்யிப என்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்

அம்ம என்னும் உரைப் பொருட் கிளவியும்

பலவற்றிறுதிப் பெயர்க்கொடை உளப்பட

அன்றி அனைத்தும் இயல்பென மொழிப.

இ∴து, அகரவீற்றுள் ஒருசார் பெயர்க்கும் வினைக்கும் இடைக்கும் முன் எய்தியது விலக்கியும் எய்தாதது எய்துவித்தும் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று. அன்னவென்பதும் செய்யியவென்பதும் பலவற்றிறுதிப் பெயர்க்கொடை என்பதும் எய்தியது விலக்கின. மற்றையன எய்தாதது எய்துவித்தன.

அகர ஈற்றுச் சொற்களாகிய அன்ன என்னும் உவம உருபும் அண்மை விளிச் சொற்களும், செய்ம்மன என்னும் வினைமுற்றும் செய்த என்னும் பெயரெச்சமும், செய்யிய என்னும் வினையெச்சமும் அம்ம என்னும் இடைச்சொல்லும் பலவற்றைக் குறிக்கும் அகர ஈற்றுப் பெயரும் உட்பட அவ் எல்லாச் சொற்களும் நிலை மொழியாய் நிற்க,வருமொழி முதலில் கசதப தோன்ற வரும் புணர்ச்சி இயல்பாக முடியும் என்று சொல்லுவர்,

எகா – பொன்னன்ன குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும்

குறிப்பு

ஊர கொள், செல்,தா, போ எனவும்

உண்பன குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும்

உண்ட குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும்

இதன் எதிர்மறை உண்ணாத குதிரை எனவும்

இதன் குறிப்பு நல்ல குதிரை எனவுழ்

உண்ணிய கொண்டான் , சென்றான், தந்நதான், போயினான், எனவும்

அம்ம கொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா எனவும்

பல குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும் வரும்.

வாழிய:

வாழிய வென்னுஞ் சேயென் கிளவி

இறுதி யகரங் கெடுதலும் உரித்தே.

வாழிய என்று சொல்லப்படுகின்ற அவ்வாழுங்காலம் நெடுங்காலம் ஆகுக என்று உணர்த்தும் சொல் இறுதியில் உள்ள அகரமும் அதனாற் பற்றப்பட்ட யகரவொற்றும் கெடாது முடிதலேயன்றிக் கெட்டு முடிதலும் உண்டு.

எ - டு: வாழிகொற்றா என வரும்.

சேயென் கிளவி என்றதனால் அம் முடிபு இவ் வாழிய என்பதற்கு ஏவல் கண்ணாத நிலையதென்பது விளக்கி நின்றது. ஒன்றென முடித்தல் (பொரு-999 உரை) என்பதனால், பிற கணத்துக் கண்ணும் இவ் விதி கொள்க. வாழிஞெள்ளா என வரும்.

அம்ம - மேலும் ஒரு விதி

உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்.

உரையசைப் பொருண்மையினையுடைய அம்ம என்னும் இடைச்சொல் தன் ஈற்று அகரம் அகரமாய் நிற்றலேயன்றி ஆகாரமாய் நீண்டு முடிதலையும் வரையார்.

எ - டு: அம்மாகொற்றா

"ஒன்றென முடித்தல்" (பொருள்-999 உரை) என்பதனால் அந் நீட்சி இயல்பு கணத்தும் கொள்ளப்படும்.

அம்மாஞெள்ளா என வரும்.

குறிப்பு

பல என்னுஞ்சொல்:

பலவற் றிறுதி நீடுமொழி உளவே

செய்யுள் கண்ணிய தொடர்மொழி யான,

இ∴து, மேற் ‘‘பலவற்றிறுதிப் பெயர்க்கொடை’’ (உயிர் மயங்கியல்:8) என்று ஓதியதற்குச் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

பல என்னும் சொல்லின் இறுதி அகரம் நீண்டு முடியும் மொழிகளும் செய்யுட்கண் பொருந்திய தொடர் மொழிக்கண் உள.

செய்யுள் கண்ணியமொழி’’ என்னாது தொடர்மொழி, என்றதனால் இப் பலவென்பது நீளும்வழி வருமொழியாவது சிலவென்பதே என்று கொள்ளப்படும். செய்யு ளான’’ என்னாது செய்யுள் கண்ணிய தொடர்மொழி யான“ என்றதனால் , பல என்னும் மொழியீறு நீண்ட வழி நிலைமொழி அகரப்பேறும் வருமொழி ஞகார மெல்லெழுத்துப் பேறும், வருமொழியீறு நீண்ட வழி அகரப்பேறும் மகரமாகிய மெல்லெழுத்துப் பேறும் கொள்க. உண்டு’’ என்னாது உள’’ என்றதனால், சிலவென்னும் வருமொழியிறுதி நீடலும் கொள்க.

எ - டு: பலா அஞ் சிலாஅ மென்மனார் புலவர்

பல சில:

தொடரல் இறுதி தம்முன் தாம்வரின்

லகரம் றகரவொற் றாதலு முரித்தே.

இ∴து, பல சில என்பவற்றிற்கு இயல்பேயன்றித் திரிபும் உண்டென எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

தொடர் மொழியல்லாத ஈரெழுத்தொருமொழியாகிய பல சில என்னும் அகரவீற்றுச் சொல் தம்முன்னே தாம் வரின் தம் ஈற்றில் நின்ற லகரவொற்று றகர வொற்றாய்த் திரித்து முடிதலும் உரித்து.

எ-டு:பற்பல கொண்டான் எனவும், சிற்சில வித்தி

தம் முன் தாம் வரலேயன்றிப் பிறவரின் லகரம் றகரவொற்று ஆகாது அகரம் கெடும்.

பலகடல், பல்கடல்

அவற்றிற்கு மேலும் ஒரு முடிபு:

வல்லெழுத் தியற்கை உறழத் தோன்றும்.

இதுவும், மேற்கூறிய இரண்டிற்கும் இன்னும் ஓர் முடிபு வேற்றுமை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

மேற்கூறிய பலசில என்னும் இரண்டிற்கும் அகரவீற்றுப் பொதுவிதியிற் கூறிய வல்லெழுத்து மிகுதியது இயல்பு மிகுதலும் மிகாமையுமாகி உறழ்ந்துவரத் தோன்றும்.

எ - டு: பலப்பல, சிலச்சில, பலபல, சிலசில

இயற்கை என்றதனால் முன் கூறிய பற்பல, சிற்சில என்னும் முடிபோடு பல்பல, சில்சில என்னும் முடிபுபெற்று உறழ்ச்சியாதல் கொள்க.

தோன்றும் என்றதனால் அகரம் கெட லகரம் ஆய்தமும் மெல்லெழுத்துமாய்த் திரிந்து முடிதல் கொள்ளப்படும்.

எ - டு: ப.்.றானை, பன்மரம், சி.்.றாழிசை, சின்னூல்

குறிப்பு

வேற்றுமையில் அகர ஈறு:

வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே.

இ.்.து, அகர ஈற்றுப்பெயர்க்கு வன்கணத்தொடு வேற்றுமை முடிபு நுதலிற்று.

அகர வீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக் கண்ணும் மேற்கூறிய அல்வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய்க் கசதப முதல் மொழி வந்தவழி தத்தம் ஒற்று இடையில் மிக்கு முடியும்.

எ - டு: இருவிளக்கொற்றன், சாத்தன் , தேவன், பூதன் என வரும்.

மரப் பெயர் புணர்ச்சி:

மரப்பெயர்க் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே.

இ.்.து, அகரவீற்று மரப்பெயர்க் கிளவிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

அகரவீற்று மரப்பெயர் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு: விளங்கோடு, விளஞ்செதிள், தோல், பூ

மக:

மகப்பெயர்க் கிளவிக்கு இன்னே சாரியை.

இ.்.து, அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

அகரவீற்று மக என்னும் பெயர்ச்சொல் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் இன் சாரியை பெற்று வரும்.

எ - டு: மகவின்கை; செவி, தலை, புறம்.

அத்தவண் வரினும் வரைநிலை இன்றே.

குறிப்பு

மக என்னும் சொல்லிடத்து இன்னேயன்றி அத்து என்னும் சாரியை வல்லெழுத்தினோடு வந்து முடியினும் நீக்கப்படாது.

எ - டு: மகத்துக்கை; செவி, தலை, புறம் எனச் செய்கை அறிந்து முடிக்க.

அவண் என்றதனால், மகப்பால்யாடு என வல்லெழுத்துப் பேறும், மகவின்கை என மேல் இன்சாரியை பெற்றவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்வும், உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் வந்தவழி விளவின்கோடு என இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்வும் கொள்க. நிலை“ என்றதனால், மகம்பால்யாடு என மெல்லெழுத்துப்பேறும் கொள்க.

ர ஈற்றுப் பன்மைச் சொற்கள்:

பலவற் றிறுதி உருபியல் நிலையும்.

இ.்.து, அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

பல என்னும் அகரவீற்றுச்சொல் வேற்றுமைப் புணர்சசியில் வற்றுப் பெற்றுப் புணர்ந்த இயல்பின் கண்ணே நிற்கும்.

எ - டு: பலவற்றுக்கோடு; செவி, தலை, புறம்

2. ஆகார ஈறு:

அல்வழியில் ஆகார ஈறு:

ஆகார இறுதி அகர இயற்றே.

இ.்.து, ஆகார ஈற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் முடியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

ஆகார இறுதிப் பெயர் (அல்வழிக்கண்) அகரவீற்று அல்வழியது இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்துப் பெற்று முடியும்.

எ - டு: தாராக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

ஆகார ஈற்றுவினை:

செய்யா வென்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்

குறிப்பு

அவ்வியல் திரியா தென்மனார் புலவர்.

இ·.து, அவ்வீற்று வினைச்சொல் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

பெயரேயன்றி செய்யா என்று சொல்லப்படும் ஆகாரவீற்று வினையெச்சச்சொல்லும், வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும் இயல்பில் திரியாதென்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: உண்ணாக்கொண்டான்; சென்றான்; தந்தான், போயினான்

திரியாது என்றதனால், செய்யா என்னும் பெயரெச்சமும் அவ்வாறு முடியுமெனக் கொள்க.

உண்ணாக்கொற்றன் என வரும்.

உம்மைத் தொகை முடிபு:

உம்மை எஞ்சிய இருபெயர்த் தொகைமொழி

மெய்ம்மை யாக அகரம் மிகுமே.

இ·.து, அவ்வீற்று அவ்வழிக்கண் உம்மைத் தொகை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

உம்மைதொக்க இருபெயராகிய தொகைச்சொல், மெய்யாக நிலைமொழியீற்று அகரம் மிக்கு முடியும்.

எ - டு: உவா அப் பதினான்கு.

மெய்ம்மையாக என்றதனால் வல்லெழுத்துக் கொடுக்க. உம்மை தொக்க என்னாது எஞ்சிய என்ற வாய்பாட்டு வேற்றுமையால் இம் முடிபு இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைக்கும் கொள்ளப்படும்.

அராஅப்பாம்பு

இன்னும் அதனான், எழுவாய் முடிபிற்கும் பெயரெச்சத்திற்கும் அகரப்பேறு கொள்க.

இரா அக்கொடிது, இரா அக்காக்கை

நிலைமொழி எழுத்துப்பேறு வருமொழி வரையாது கூறின வழி நான்கு கணத்துக்கண்ணும் செல்லுமாகலின், இயல்பு கணத்துக் கண்ணும் அகரப்பேறு கொள்க.

இறாஅ, வழுதுணங்காய்.

இயல்பாகும் ஆகார ஈற்றுச் சொற்கள்:

ஆவு மாவும் விளிப்பெயர்க் கிளவியும்

யாவென் வினாவும் பலவற் றிறுதியும்

ஏவல்குறித்த உரையசை மியாவும்

தன்தொழில் உரைக்கும் வினாவின் கிளவியோ

டன்றி அனைத்தும் இயல்பென மொழிப.

குறிப்பு

இ∴து, அவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்கு இயல்புகூறி எய்தியது விலக்குதலும் எய்தாதது எய்துவித்தலும் நுதலிற்று.

ஆ என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் மா என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் விளித்தலையுடைய பெயராகிய உயர்திணைச்சொல்லும் யா என்னும் வினாப்பெயரும் அ∴றிணைப்பன்மைப்பொருளை உணர்த்தும் ஆகாரவீற்று முற்று வினைச்சொல்லும் முன்னிலையில் ஏவல் வினைச்சொல்லைக் குறித்துவரும் உரையசையாகிய மியா என்னும் ஆகாரவீற்று இடைச்சொல்லும், தனது தொழிலினைச் சொல்லும் ஆகார வினாவினையுடைய வினைச்சொல்லுமாகிய அவ்வனைத்தும் இயல்பாய் முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: ஆகுறிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; மாகுறிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; ஊராகொள், செல், தா, போ எனவும் வரும்; யாகுறிய, சிறிய, தீய, பெரிய எனவும்; உண்ணா குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும்; கேண்மியாகொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா எனவும்; உண்கா கொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா என வரும்.

வேற்றுமையில் ஆகார ஈறு:

வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே.

இ∴து, அவ்வீற்று வேற்றுமை கூறுதல் நுதலிற்று.

ஆகாரவீற்றுப் பெயர் அல்வழியில் மட்டுமன்றி வேற்றுமையிலும் அகரவீற்று அல்வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எ - டு: தாராக்கால்; சிறகு, தலை, புறம் என வரும்.

கீழ் ஆகாரமும் தனி ஆகாரமும்:

குறியதன் முன்னரும் ஓரெழுத்து மொழிக்கும்

அறியத் தோன்றும் அகரக் கிளவி.

இ∴து, அவ்வீற்றில் சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

குறிப்பு

குற்றெழுத்தின்முன் நின்ற ஆகாரவீற்றிற்கும் ஓரெழுத்தொருமொழி ஆகாரவீற்றிற்கும் நிலைமொழிக்கண் அகரமாகிய எழுத்து அறியத்தோன்றும்.

எ - டு: பலாஅக்கோடு செதிள், தோல், பூ எனவும்; காஅக்குறை, செய்கை, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

ஓரெழுத்தொருமொழி முற்கூறாவதனால், அதன்கண் அகரப் பேறு சிறுபான்மை ஆகும். அறிய என்றதனால் அவ்விரு வழியும் அகரம் பொருந்திய வழியே வருதலும், அவ்வீற்று வேற்றுமையுள் எடுத்தோதாதவற்றின் முடிபும். இவ்வீற்றுள் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்வும், இவ்வுயிரீற்றில் வரும் உருபீற்றுச் செய்கையும் கொள்க.

எ - டு: அண்ணாஅத்துக்குளம்,
உவாஅத்துஞான்றுகொண்டான்,உவாஅத்தாற் கொண்டான்,
யாவற்றுக்கோடு என இவை பிறமுடிபு.

மூங்காவின்றோல் என்பது வல்லெழுத்து வீழ்வு.

இடாவினுட் கொண்டான் என்பது உருபீற்றுச்செய்கை.

இரா:

இராவென் கிளவிக் ககர மில்லை.

இரா என்னும் ஆகாரவீற்றுச் சொல்லிற்கு முன்கூறிய அகரப்பேறு இல்லை.

எ - டு: இராக்கொண்டான்

நிலா:

நிலாவென் கிளவி அத்தொடு சிவணும்.

- நிலா என்னும் சொல் அத்துச் சாரியையோடு பொருந்தி முடியும்.

எ - டு: நிலாத்துக்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

மரப் பெயர்கள்:

யாமரக் கிளவியும் பிடாவுந் தளாவும்

ஆமுப் பெயரும் மெல்லெழுத்து முடிமே.

இ∴து, அவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்கு வல்லெழுத்து விலக்கி மெல்லெழுத்து விதித்தல் நுதலிற்று.

யா என்னும் மரத்தை உணர்த்தி நின்ற சொல்லும் பிடா என்னுஞ் சொல்லும் தளா என்னும் சொல்லுமாகிய அம்மூன்று பெயரும் வல்லெழுத்து மிகாது மெல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எ - டு: யாஅங்கோடு, பிடாஅங்கோடு, தளாஅங்கோடு, செதிள், தோல், பூ என வரும்.

அவற்றிற்கு மேலும் ஒரு முடிபு:

வல்லெழுத்து மிகினு மான மில்லை.

மேற் கூறிய யா, பிடா, தளா மூன்று பெயர்களும் மெல்லெழுத்தேயன்றி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியினும் குற்றம் இல்லை.

எ - டு: யாஅக்கோடு , பிடாஅக்கோடு , தளாஅக்கோடு செதிள் , தோல் , பூ என வரும் .

மான மில்லை என்றதனால் யா முதலிய மூன்றற்கும் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்கப்படும்.

எ - டு: யாஅவின்கோடு , பிடாஅவின்கோடு , தளாஅவின் கோடு எனவரும்.

இன்னும் அதனாலே , யாஅத்துக்கோடு எனச் சிறுபான்மை அத்துப்பேறுண்டேனும் கொள்க . அவ்வகரப்பேற்றோடு வல்லெழுத்துப்பெறுதலின் யாமரக்கிளவி" என்பதனைக் ,,குறியதன் முன்னரும்' என்பதன்பின் வையாத விதனால் இராவிற்கொண்டான் , நிலாவிற்கொண்டான் என உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி இயைபுவல்லெழுத்து வீழ்க்க . நிலாவிற்கொண்டான் என்பதற்கு நிலாத்துக் கொண்டான் என்பது ஈற்றுப் பொது முடிபாயினவாறு அறிக என்பது இளம்பூரணர் உரைக்குறிப்பாம்.

மா என்னும் மரப்பெயர் ஆ மா என்னும் விலங்கின் பெயர்கள்:

மாமரக் கிளவியும் ஆவும் மாவும்

ஆமுப் பெயரும் அவற்றோ ரன்ன

அகரம் வல்லெழுத் தவையவண் நிலையா

னகரம் ஒற்றும் ஆவும் மாவும்.

இ∴து, அவ்வீற்றில் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

மாமரமாகிய சொல்லும் ஆ என்னும் சொல்லும் மா என்னும் சொல்லுமாகிய அம் மூன்று பெயர்ச்சொல்லும் மேற்கூறிய யா முதலிய

குறிப்பு

மூன்றனொடும் ஒரு தன்மையவாய வல்லெழுத்துப் பெறாது மெல்லெழுத்துப் பெற்று முடிதலுமுடையன. அவற்றுள் ஆவும் மாவும் முன்பெற்று நின்ற அகரமும் வல்லெழுத்துமாகிய அவை அவ்விடத்து நிலை பெறாவாய் னகரம் ஒற்றாகப் பெற்றுமுடியும்.

எ - டு: மாஅங்கோடு , செதிள் , தோல் , பூ , என வரும்

ஆன் என்னும் சொல்:

ஆனொற் றகரமொடு நிலையிடன் உடைத்தே.

இ.்.து , அவ்வீற்றுள் ஆ என்றதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

ஆன் என்னும் சொல் முன்பு பெற்றுநின்ற னகரவொற்று, அகரத்தொடு கூடி நிற்கும் இடனுடைத்து.

இடனுடைத்து என்றதனால் , வன்கணம் ஒழிந்தகணத்து இம் முடிபெனக் கொள்க.

எ - டு: ”ஆனநெய்தெளித்து நான நீவி

அகரமொடும் என்ற உம்மையான், அகரமின்றி வருதலே பெரும்பான்மை எனக் கொள்க.

ஆன் வருஉம் ஈகார பகரம்:

தான்மிகத் தோன்றிக் குறுகலு முரித்தே.

இ.்.து , இன்னும் ஆன் என்பதற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

ஆன் என்னும் சொல் முன்னர் வருமொழியாய் வருகின்ற ஈகாரத்தொடு கூடிய பகரமாகிய மொழி அப் பகரமாகிய தான் மிகத் தோன்றி அவ் வீகாரம் இகரமாகக் குறுகி முடிதலையும் உடைத்து .

தோன்றி என்றதனால் நிலைமொழிப்பேறாகிய னகர வொற்றின் கேடு கொள்ளவேண்டும்.

எ - டு: ஆப்பி என வரும் .

உம்மையான் , ஆன்பீ என்பதே பெரும்பான்மையாம்.

சிலவற்றிற்கு உகரப்பேறு:

குறியதன் இறுதிச் சினைகெட உகரம்

அறிய வருதல் செய்யுளுள் உரித்தே.

குறிப்பு

இஃது, அவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்குச் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

குறியதன் இறுதிக்கண் நின்ற ஆகாரத்தினது சினையாகிய அகாரம் கெட உகரம் வருதல் செய்யுளிடத்து உரித்து .

எ - டு: "இறவுப் புறத்தன்ன பிணர்படு தடவுமுதல் என வரும் .

அறிய என்றதனான் உகரம்பெறாது சினைகெடுதலும் கொள்க.

சுறவுக் கோட்டன்ன முள்ளிலைத் தாழை" (நற் . 19)

புறவுப் புறத்தன்ன புன்காய் உகாய்" (குறுந் . 274)

3. இகர ஈறு:

இகர இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்

வேற்றுமை யாயின் வல்லெழுத்து மிகுமே.

இஃது, இகரவீற்றுப் பெயர்க்கு அல்வழி முடிபு தொகை மரபினுட் கூறி நின்றமையின் அதன் வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல் முன்னர் அதிகாரத்தாற் க ச த ப முதல்மொழி வந்தவழி வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சியாயின் தமக்குப் பொருந்தின வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எ - டு: கிளிக்கால் ; சிறகு ; தலை , புறம் என வரும் .

கர ஈற்று வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும்

இனி அணி என்னுங் காலையும் இடனும்

வினை யெஞ்சு கிளவியுஞ் சுட்டும் அன்ன.

இஃது, இவ்வீற்றுள் சில இடைச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

இனி என்றும் அணி என்றும் சொல்லப்படுகின்ற காலத்தையும் இடத்தையும் உணர்த்தி நின்ற இடைச்சொல்லும் இவ்வீற்றுச் சுட்டாகிய இடைச்சொல்லும் மேற் கூறியவாறு வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு: இனிக்கொண்டான் , அணிக்கொண்டான் , சென்றான் , தந்தான் , போயினான் எனவும் ; தேடிக் கொண்டான் , சென்றான் , தந்தான் , போயினான் எனவும் ; இக்கொற்றன் , சாத்தன் , தேவன் , பூதன் எனவும் வரும் .

இன்றி:

இன்றி யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி

குறிப்பு

நின்ற இகரம் உகரம் ஆதல்

தொன்றியல் மருங்கின் செய்யுளுள் உரித்தே.

இ∴து, இவ்வீற்றுள் வினையெச்சக் குறிப்பினுள் ஒன்றற்குச் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இன்றி என்று சொல்லப்படும் வினையெச்சத்து இறுதிக்கண் நின்ற இகரம் உகரமாய்த் திரிந்து முடிதல் செய்யுட்களிடத்து உரித்தாம்.

எ - டு: உப்பின்று புற்கை யுண்கமா கொற்கையோனே என வரும் .

நின்ற என்றதனான் முன் பெற்றுநின்ற வல்லெழுத்து வீழ்ந்த தொன்றியன் மருங்கு" என்றதனால் அன்றி என்பதும் செய்யுளுள் இம் முடிபிற்றாதல் கொள்க . நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்ப என வரும்.

சுட்டுப்பெயர்:

சுட்டி னியற்கை முற்கிளந் தற்றே.

இ∴து, இவ்வீற்றுச் சுட்டுப்பெயர் இயல்புகணத்தொடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

இகரவீற்றுச் சுட்டினது இயல்பு இயல்புகணம் வரும் வழியும் உயிர்க்கணம் வரும்வழியும் முன் அகரவீற்றுச் சுட்டிற்குச் சொல்லப்பட்ட தன்மைத்தாம்.

மென்கணம் வரும்வழி அம் மெல்லெழுத்து மிக்கும் இடைக்கணம் வரும்வழியும் உயிர்க்கணம் வரும் வழியும் நிலைமொழி வகரம் பெற்றும் செய்யுட்கண் வகரம் கெட்டுச் சுட்டு நீண்டு முடியும்

எ - டு: இஞ்ஞானம் , இந்நூல் , இம்மணி எனவும் ; இவ்யாழ் , இவ்வட்டு எனவும் ; இவ்வடை, இவ்வாடை , இவ்வௌவியம் எனவும் ஈவயினான1 எனவும் வரும்.

தூணி முன் பதக்கு:

பதக்குமுன் வரினே தூணிக் கிளவி

முதற்கிளந் தெடுத்த வேற்றுமை யியற்றே.

பதக்கு என்னும் சொல் தன்முன்வரின் தூணி என்னும் சொல் முன்பு கூறிய வேற்றுமை முடிபின் இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் .

எ - டு: தூணிப்பதக்கு

வருமொழி முற்கூறியவதனால் , இருதூணிப்பதக்கு என அடையடுத்து வந்த வழியும் இவ்விதி கொள்க . கிளந்தெடுத்த என்றதனால் , தூணிமுன்னர்ப் பிறபொருட்பெயர் வந்தவழியும் ஆண்டு

நிலைமொழியடையடுத்து வந்தவழியும் தன் முன்னர்த்தான் வந்தவழியும் இம் முடிபு கொள்க . இன்னும் அதனானே தன்முன்னர்த் தான் வந்தவழி இக்கு சாரியைப்பெறும் கொள்க என்பார் இளம்பூரணர்.

குறிப்பு

எ - டு: தூணிக்கொள், தூணிச்சாமை எனவும்; இரு தூணிக்கொள் எனவும் ; தூணித்தூணி எனவும்; தூணிக்குத்தூணி எனவும் வரும்.

இன்னும் அதனானே தன் முன்வந்த தான் வந்துழியும் அது தான் அடையடுத்து வந்துழியும் இக்குச் சாரியை பெறுதலும் உண்டு.

தூணிக்குத்தூணி, இருதூணிக்குத் தூணி என வரும்

நாழி முன் உரி:

உரிவரு காலை நாழிக் கிளவி

இறுதி இகர மெய்யொடுங் கெடுமே

டகார மொற்றும் ஆவயினான.

உரி என்னும் சொல் வருமொழியாய் வந்த காலத்து நாழி என்னும் சொல் தன் ஈற்றில் நின்ற இகரம் தான் ஊர்ந்துநின்ற மெய்யோடும் கெடும். அவ்விடத்து டகரம் ஒற்றாய் வரும்.

எ - டு: நாடுரி என வரும் .

வருமொழி முற்கூறியவதனான், நிலைமொழி அடையடுத்து இருநாடுரி என்ற வழியும் இம்முடிபு கொள்க. இகரம் என்னாது இறுதி இகரம் என்றதனால் ஈண்டை நிலைமொழியும் வருமொழியும் நிலைமொழிகளாய் நின்று பிறபொருட் பெயரோடு வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலும் கொள்க .

நாழிக் காயம், உரிக்காயம் என வரும்.

பனி:

பனியென வரூஉங் கால வேற்றுமைக்

கத்தும் இன்னும் சாரியை ஆகும்.

இஃது, இவ்வீற்று வேற்றுமையுள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்தினொடு சாரியை பெறுமென எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

பனி எனப் பனிக்காலத்தை உணர்த்தி நின்ற வேற்றுமை முடிபுடைய பெயர்க்கு அத்தும் இன்னும் சாரியை வரும்.

எ - டு: பனியத்துக்கொண்டான் , பனியிற் கொண்டான் ; சென்றான் , தந்தான் , போயினான் என வரும் .

குறிப்பு

வளி என்னும் பூதச்சொல்:

வளியென வரூஉம் பூதக் கிளவியும்

அவ்வியல் நிலையல் செவ்விதென்ப.

வளி என்று ஐம்பெரும் பூதங்களில் ஒன்றை உணர்த்தி நின்ற சொல்லும் மேற்கூறிய அத்தும் இன்னும் பெறும் அவ்வியல்பின்கண் நிற்றல் செவ்விதென்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு : வளியத்துக் கொண்டான் , வளியிற் கொண்டான் ; சென்றான் , தந்தான் , போயினான் என வரும் .

உதி மரப்பெயர்:

உதி மரப்பெயர் மெல்லெழுத்து மிகுமே

உதி என்னும் மரத்தினை உணர்த்தி நின்ற சொல் வல்லெழுத்து மிகாது மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : உதிங்கோடு ; செதிள் , தோல் , பூ என வரும் .

புளி மரப்பெயர்:

புளிமரக் கிளவிக்கு அம்மே சாரியை.

இ∴து, இவ்வீற்று மரப்பெயர் ஒன்றற்கு மேல் எய்திய வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியை விதித்தல் நுதலிற்று.

புளி என்னும் மரத்தினை உணர்த்தி நின்ற சொல்லிற்கு அம்முச்சாரியை வரும்.

எ - டு : புளியங்கோடு , செதிள், தோல், பூ என வரும் .

புளி - சுவைப்பெயர்:

ஏனைப் புளிப்பெயர் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

இ∴து, அம் மரப்பெயரல்லாத புளிப்பெயர்க்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

மரப் பெயரன்றி ஒழிந்த சுவைப்புளி உணர்த்தி நின்ற பெயர் வல்லெழுத்து மிகாது மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : புளிங்கூழ் ; சோறு , தயிர் பாளிதம் என வரும் .

அதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு:

வல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை

ஒல்வழி யறிதல் வழக்கத் தான.

இ∴து, மேலதற்கு வல்லெழுத்து மிகுமென எய்தியதன் மேற் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

ஏனைப் புளிப்பெயர் முன் எய்திய மெல்லெழுத்தேயன்றி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியினும் குற்றம் இல்லை.

எ - டு : புளிக்கூழ் , சோறு , பாளிதம் என வரும்.

ஒல்வழியறிதல் என்றதனால் புளிச்சோறு என்றது போல மற்றையவை வழக்குப் பயிற்சி இலவென்பதும் கொள்க . வழக்கத்தான்" என்றதனான், இவ்வீற்றுள் கடுத்தோத்தும் இலேசும் இல்லாதனவற்றின் முடிபு வேற்றுமையெல்லாம் கொள்க. கூதாளங் கோடு எனவும், கணவிரங்கோடு எனவும் , துளியத்துக்கொண்டான் எனவும், பருத்திக்குச் சென்றான் எனவும், கப்பிதந்தை கப்பிந்தை எனவும் கட்டி அகல் கட்டகல் எனவும் குளிகுறுமை குளிக்குறுமை எனவும், இன்னினிக் கொண்டான் அண்ணணிக் கொண்டான் எனவும், புளியங்காய் எனவும் வரும் .

இன்னும் அதனானே, இவ்வீற்றுள் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி , இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்தலும் உண்டு.

கிளியின்கால் என வரும்.

நாட் பெயர்:

நாள்முன் தோன்றுந் தொழில்நிலைக் கிளவிக்கு

ஆன்இடை வருதல் ஐயம் இன்றே.

இகரவீற்றுள் நாட்பெயர்களின் முன்னர்த் தோன்றும் வினைச்சொல்லிற்கு, ஆன்சாரியை இடைவந்து முடிதல் ஐயம் இல்லை .

எ - டு : பரணியாற் கொண்டான் ; சென்றான் , தந்தான் , போயினான் என வரும் .

4. ஈகார ஈறு:

அல்வழியில் ஈகார ஈற்றுப்பெயர்:

ஈகார இறுதி ஆகார இயற்றே.

இ∴து, ஈகார வீற்றுப்பெயர் அல்வழியின்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

ஈகார வீற்றுப் பெயர் அல்வழிக்கண் ஆகாரவீற்று அல்வழியின் இயல்பாய் வல்லெழுத்து வருமவழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

குறிப்பு

எ - டு : தீக்கடிது ; சிறிது , தீது , பெரிது என வரும் .

மீ முதலிய சொற்கள்:

நீஎன் பெயரும் இடக்கர்ப் பெயரும்

மீஎன மரீஇய இடம்வரை கிளவியும்

ஆவயின் வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.

நீ என்னும் பெயரும் இடக்கர்ப்பெயராகிய (பீ என்னும்) ஈகாரவீற்றுப்பெயரும் மீ என்று சொல்ல வரூஉம் மருவாய் வழங்கின ஓர் இடத்தினை வரைந்துணர்த்தும் சொல்லும் மேல் இவ்வீற்றுள் கூறிய வல்லெழுத்துப் பெறாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : நீ குறியை ; சிறியை , தீயை , பெரியை எனவும் ; பீ குறிது ; சிறிது , தீது, பெரிது எனவும் ; மீகண் , செவி, தலை , புறம் எனவும் வரும் .

மீ என்னும் சொல்லுக்கு மேலும் ஒரு முடிபு:

இடம்வரை கிளவிமுன் வல்லெழுத்து மிகூஉம்

உடனிலை மொழியும் உளவென மொழிப.

இடத்தினை வரைந்துணர்த்தும் மீ என்னும் சொல்முன் இயல்பாய் முடிதலேயன்றி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும் தம்மில் இயைந்து நிற்றலையுடைய மொழிகளும் உளவென்று சொல்லுவர்.

எ - டு : மீக்கோள், மீப்பல் என வரும்.

உடனிலை என்றதனால், மீங்குழி, மீந்தோல் என மெல்லெழுத்துப் பெற்று முடிவனவும் உண்டு.

வேற்றுமையில் ஈகார ஈற்றுப்பெயர்:

வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே.

ஈகார வீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் ஆகார வீற்று அல்வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்துப் பெற்று முடியும்.

எ - டு : ஈக்கால்; சிறகு, தலை, புறம் என வரும்.

நீ - பெயர்:

நீஎன் ஒருபெயர் உருபியல் நிலையும்

ஆவயின் வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.

இ∴து, அவ்வீற்று வேற்றுமை முடிபினுள் ஒன்றற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

நீ என் நின்ற ஒருபெயர் உருபு புணர்ச்சிக்கண் நெடுமுதல் குறுகி னகர வொற்றுப் பெற்று முடிந்த இயல்பின்கண்ணே நின்றுமுடியும், அவ்வாறு முடிந்த விடத்து இயைபு வல்லெழுத்து மிகாது.

எ - டு : நின்கை ; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

5. உகர ஈறு:

அல்வழியில் உகர ஈற்றுப் பெயர்:

உகர இறுதி அகர இயற்றே.

இ∴து, உகரவீற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

உகர ஈற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் அகர ஈற்று அல்வழியின் இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எ - டு : கடுக்குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

உகர ஈற்றுச் சுட்டு:

சுட்டின் முன்னரும் அத்தொழிற்றாகும்.

இ∴து, இவ்வீற்றுச் சுட்டு வன்கணத்தொடு கூடி முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

உகரவீற்றுச் சுட்டின்முன்னரும் வல்லெழுத்து வரும்வழி அவ் வகரவீற்று அல்வழியின் தொழிற்றாய் வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எ - டு : உக்கொற்றன் ; சாத்தன், தேவன், பூதன் என வரும்.

ஏனவை வரினே மேல்நிலை யியல்பே.

இ∴து, அவ்வீற்றுச்சுட்டு ஒழிந்த கணத்தொடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

உகரவீற்றுச் சுட்டின்முன் வல்லெழுத்து அல்லாத மெல்லெழுத்து முதலியன வருமொழியாக வரின் மேல் அகர வீற்றுச்சுட்டு முடிந்து நின்ற நிலைமையின் இயல்பையுடையவாய் முடியும்.

எ - டு : உஞ்ஞாண், உந்நூல், உம்மணி எனவும்; உவ்யாழ், உவ்வட்டு எனவும்; உவ்வடை, உவ்வாடை, உவ்வெளவியம் எனவும்; ஆவயினான எனவும் வரும்.

குறிப்பு

சுட்டின்முன் வலி இயல்பாதல்:

சுட்டுமுதல் இறுதி இயல்பா கும்மே.

சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய உகர ஈற்றுப்பெயர் மேற்கூறிய வல்லெழுத்து மிகாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : அதுகுறிது, இதுகுறிது, உதுகுறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

செய்யுளில் சுட்டுப்பெயர்:

அன்றுவரு காலை ஆவா குதலும்

ஐவரு காலை மெய்வரைந்து கெடுதலும்

செய்யுள் மருங்கின் உரித்தென மொழிப.

இ∴து, இவ்வீற்றுச் சுட்டு முதற்பெயர்க்கு ஓர் செய்யுள் முடிபு நுதலிற்று.

சுட்டுமுதல் உகர வீற்றுப்பெயர் முன்னர் அன்று என்னும் சொல் வருமொழியாய் வருங்காலத்து அவ் வுகரம் ஆகாரமாகித் திரிந்துமுடிதலும், ஐ என்னும் சாரியை இடைவந்து முடியுங்காலத்து அவ் வுகரம் தான் ஊர்ந்த மெய்யை ஒழித்துக் கெட்டு முடிதலும், அவ்விரு முடிபும் செய்யுட்கண் உரித்தென்று சொல்லுவர்.

எ - டு : அதாஅன்றம்ம , இதாஅன்றம்ம, உதாஅன்றம்ம எனவும்; அதைமற்றம்ம, இதைமற்றம்ம, உதைமற்றம்ம எனவும் வரும்.

வேற்றுமையின் உகர ஈற்றுப்பெயர்:

வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே.

இ∴து, இவ்வீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

உகர வீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக்கண்ணும் அவ் அகரவீற்று அல்வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எரு - செரு என்னும் சொற்கள்:

எருவுஞ் செருவும் அம்மொடு சிவணித்

திரிபிடன் உடைய தெரியுங் காலை

அம்மின் மகரஞ் செருவயின் கெடுமே

தம்மொற்று மிகூஉம் வல்லெழுத் தியற்கை.

குறிப்பு

இ:.து, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியை விதியும் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்தினோடு சாரியை விதியும் கூறுதல் நுதலிற்று.

எரு என்னும் சொல்லும் செரு என்னும் சொல்லும் அம்முச்சாரியையொடு பொருந்தி முன் சொன்ன வேற்றுமைப் பொதுவிதியின் வேறுபட்டு முடியும் இடனுடைய ஆராயுங்காலத்து, அவ் வம்முச்சாரியையது ஈற்றின் மகரம் செரு என்னும் சொல்லிடத்துக் கெட்டு முடியும். அவ்வாறு கெட்டவிடத்துச் செரு என்பது வல்லெழுத்தாகிய இயல்பையுடைய தமது ஒற்று மிக்கு முடியும்.

எ - டு : எருவங்குழி, சேறு, தாறு, பூழி எனவும்; செருவக்களம்; சேனை, தானை, பறை எனவும் வரும்.

தெரியுங்காலை என்றமையால் எரு என்பதற்குப் பெரும்பான்மை மெல்லெழுத்துப்பேறும், சிறுபான்மை வல்லெழுத்துப் பேறும், செரு என்பதற்குச் சிறுபான்மை வல்லெழுத்துப்பேறும் வந்தமையும்.

எருங்குழி, எருக்குழி, செருக்களம் என வரும்.

வல்லெழுத்தியற்கை" என்றதனால் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி அவ்விருமொழிக்கும் அதிகார வல்லெழுத்து வீழ்வும் கொள்ளப்படும்.

எருவின் கடுமை, செருவின் கடுமை என வரும்

இன்னும் அதனானே, அம்மொடு சிவணித் திரிபிடனுடைய" என வல்லெழுத்தின்கண்ணதாக வரைந்து கூறினமையின், அம்முச் சாரியை இயல்புகணத்துக்கண் பெறுவன கொள்க.

எருவஞாற்சி, செருவஞாற்சி என வரும்.

ழகர உகர ஈறு:

ழகர உகரம் நீடிடன் உடைத்தே

உகரம் வருதல் ஆவயினான.

இ:.து, இவ்வீற்றில் சிலவற்றிற்குச் செய்யுள் எய்தியதன் மேல் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

உகர ஈற்று மொழிகளுள் ழகரத்தொடு கூடிய உகரவீற்றுமொழி அவ் உகரம் ஊகாரமாய் நீண்டு முடியும் இடன் உடைத்து. அவ்விடத்து உகரம் வந்து முடியும் என்றவாறு.

எ - டு : பழூஉப்பல் லன்ன பருவுகிர்ப் பாவடி என வரும்.

ஒடு - மரப்பெயர்

குறிப்பு

ஒடுமரக் கிளவி யுதிமர இயற்றே.

ஒடு என்னும் மரத்தினை உணர்த்துகின்ற சொல் உதி என்னும் மரத்தின் இயல்பாய் மெல்லெழுத்துப் பெற்று முடியும்.

எ - டு : ஒடுங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

சுட்டுப் பெயர்க்குச் சாரியை:

சுட்டுமுதல் இறுதி உருபியல் நிலையும்

ஒற்றிடை மிகாஅ வல்லெழுத் தியற்கை.

சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய உகரவீற்றுச் சொற்கள் உருபு புணர்ச்சியிற் சொன்ன இயல்பிலே நின்று அன்சாரியை பெற்று உகரம் கெட்டு முடியும். அவ்விடத்து வல்லெழுத்து இயற்கையாகிய ஒற்று இடைக்கண் மிகாது.

எ - டு : அதன்கோடு, இதன்கோடு, உதன்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

ஒற்று இடைமிகா என்றதனால், சாரியை வகுப்ப வல்லெழுத்து விழாதென்பது பெறப்படும். வல்லெழுத்தியற்கை என்றதனால், இவ்வீற்றுள் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்கப்படும் என்பதும் பெறப்படும்.

கடுவின்குறை, ஒடுவின்குறை

எ - டு : கடுக்காய்; செதிள், தோல், பூ என வரும்

6. ஊகார ஈறு:

அல்வழியில் ஊகார ஈற்றுப்பெயர்:

ஊகார இறுதி ஆகார இயற்றே.

இ∴து, ஊகாரவீற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

ஊகாரவீற்றுப் பெயர் அல்வழியில் ஆகாரவீற்று அல்வழியின் இயல்பாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : கொண்மூக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும்.

ஊகார ஈற்று வினைச்சொல்:

வினையெஞ்சு கிளவிக்கும் முன்னிலை மொழிக்கும்

நினையும் காலை அவ்வகை வரையார்.

குறிப்பு

இஃது, இவ்வீற்று வினைச்சொற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

ஊகாரவீற்று வினையெச்சமாகிய சொல்லிற்கும் முன்னிலை மொழியாகிய வினைச்சொல்லிற்கும், வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எ - டு : உண்ணூக்கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான்

கைத்தூக்கொற்றா; சாத்தா, தேவா, பூதா எனவும் வரும்.

நினையுங்காலை“ என்றதனான், இவ்வீற்று உயர்திணைப்பெயர் அல்வழிக்கண் வல்லெழுத்து மிக்கு முடிவன உண்டு.

ஆடூஉக்குறியன், மகடூஉக்குறியள்

வேற்றுமையில் ஊகாரம்:

வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோரற்றே.

இஃது, ஊகாரவீறு வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

ஊகார வீறு வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் அவ்ஆகார வீற்று அல்வழியோடு ஒத்த இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : கொண்மூக்குழாம்; செலவு, தோற்றம், மறைவு என வரும்.

குறிற்கீழ் ஊகாரமும் தனிமொழி ஊகாரமும்

குற்றெழுத் திம்பரும் ஓரெழுத்து மொழிக்கும்

நிற்றல் வேண்டும் உகரக் கிளவி.

இஃது, இவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

குற்றெழுத்தின்பின் நின்ற ஊகாரவீற்றுமொழிக்கும் ஓரெழுத்தொரு மொழியாகிய ஊகாரவீற்று மொழிக்கும் உகரமாகிய எழுத்து நிற்றல் வேண்டும்.

எ - டு : உடூஉக்குறை, தூஉக்குறை, செய்கை, தலை, புறம் என வரும்.

நிற்றல் என்றதனால் இவ்வீற்று உயர்திணைப்பெயர் வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்து மிகுவனவும் உண்டு. ஆடூஉக்கை, மகடூஉக்கை; செவி, தலை,புறம் என வரும்.

பூ என்னும் பெயர்:

பூ என ஒருபெயர் ஆஇயல் பின்றே

குறிப்பு

ஆவயின் வல்லெழுத்து மிகுதலும் உரித்தே.

இ∴து, அவற்றுள் ஒன்றக்கு உகரமும் வல்லெழுத்தும் விலக்கிப் பெரும்பான்மை மெல்லெழுத்தும் சிறுபான்மை வல்லெழுத்தும் பெறுமென எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

பூ என்னும் ஊகார ஈற்றையுடைய ஒரு பெயர் மேற்சொன்ன உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்று முடியும் அந்த இயல்பினை உடையதன்று. எனவே, வேறு ஓர் இயல்பாய் மெல்லெழுத்து மிக்குமுடியும். அவ்விடத்து அம் மெல்லெழுத்தே யன்றி வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலும் உரித்து.

எ - டு : பூங்கொடி, பூக்கொடி; செய்கை, தாமம்; பந்து என வரும்.

ஊ என்னும் பெயர்:

ஊஎன் ஒருபெயர் ஆவொடு சிவணும்,

ஊ என்று சொல்லப்படும் ஊகாரவீற்றையுடைய ஒரு பெயர் ஆகார வீற்றில் ஆ என்னும் சொல்லொடு பொருந்தி வல்லெழுத்துப் பெறாது நிலைமொழி னகரவொற்றுப் பெற்று முடியும்.

எ - டு : ஊன்குறை; செய்கை; தலை, புறம் என வரும்.

அக்கென் சாரியை பெறுதலும் உரித்தே

தக்கவழி அறிதல் வழக்கத் தான.

இ∴து, இன்னும் அதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

ஊ என்னும் பெயர் மேற் கூறிய னகரத்தோடு அக்கு என்னும் சாரியை பெற்று முடிதலும் உரித்து.

எ - டு : ஊனக்குறை ; செய்கை, தலை, புறம் என வரும்.

வழக்கத்தான என்றதனான், இவ்வீற்று உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி இயைபுவல்லெழுத்து வீழ்க்க

கொண்மூவின் குழாம் என வரும்.

ஆடூஉ, மகடூஉ:

ஆடூஉ மகடூஉ ஆயிரு பெயர்க்கும்

இன்னிடை வரினும் மான மில்லை.

இ∴து, அவ்வீற்று உயர்திணைப் பெயர்க்கும் முன்எய்திய வல்லெழுத்தேயன்றி, சாரியையும் பெறுமென எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

குறிப்பு

ஆடூஉ மகடூஉவாகிய அவ்விரண்டு பெயர்க்கும், இன் இடைவரினும் மானம் இல்லை

மேல் ,,குற்றெழுத் திம்பரும்" (உயிர் மயங்கியல்-65) என்னும் சூத்திரத்தின் நிற்றல் என்பதனால் வந்த வல்லெழுத் தேயன்றி இன்சாரியை இடை வரினும் குற்றம் இல்லை.

எ - டு :ஆடூஉவின்கை; மகடூஉவின்கை; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. சாவ – எவ்வாறு புணரும்?

சாவ என்னுஞ் செயவென் எச்சத்து

இறுதி வகரங் கெடுதலும் உரித்தே.

சாவ என்று சொல்லப்படும் செய என் எச்சத்து இறுதிக்கண் அகரமும் அதனாற் பற்றப்பட்ட வகர வொற்றும் கெடாது நிற்றலேயன்றிக் கெட்டு முடிதலும் உரித்து.

எ - டு: சாக்குத்தினான், சீறினான், தகர்த்தான், புடைத்தான் என வரும்.

2. வாழிய என்பது புணருமாற்றை விவரி?

வாழிய வென்னுஞ் சேயென் கிளவி

இறுதி யகரங் கெடுதலும் உரித்தே.

வாழிய என்று சொல்லப்படுகின்ற அவ்வாழுங்காலம் அண்மையவன்றிச் சேய்மைய என்று உணர்த்தும் சொல் தன்னிறுதிக்கண் அகரமும் அதனாற் பற்றப்பட்ட யகரவொற்றும் கெடாது முடிதலேயன்றிக் கெட்டு முடிதலும் உரித்து.

எ - டு: வாழிகொற்றா என வரும்.

3. நாட் பெயர் புணர்ச்சியை விளக்குக.

நாள்முன் தோன்றுந் தொழில்நிலைக் கிளவிக்கு

ஆன்இடை வருதல் ஐயம் இன்றே.

இகரவீற்றுள் நாட்பெயர்களின் முன்னர்த் தோன்றும் வினைச்சொல்லிற்கு, ஆன்சாரியை இடைவந்து முடிதல் ஐயம் இல்லை .

எ - டு : பரணியாற் கொண்டான் ; சென்றான் , தந்தான் , போயினான் என வரும் .

குறிப்பு

4. ஒடு என்னும் மரப்பெயர் எவ்வாறு புணரும்?

ஒடுமரக் கிளவி யுதிமர இயற்றே.

ஒடு என்னும் மரத்தினை உணரநின்ற சொல் உதி என்னும் மரத்தின் இயல்பிற்றாய் மெல்லெழுத்துப் பெற்று முடியும்.

எ - டு : ஒடுங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

5. எரு - செரு என்னும் சொற்கள் புணருமாற்றை விளக்கியுரை.

எருவுஞ் செருவும் அம்மொடு சிவணித்
திரிபிடன் உடைய தெரியுங் காலை
அம்மின் மகரஞ் செருவயின் கெடுமே
தம்மொற்று மிகூஉம் வல்லெழுத் தியற்கை.

இ∴து, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியை விதியும் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்தினோடு சாரியை விதியும் கூறுதல் நுதலிற்று.

எரு என்னும் சொல்லும் செரு என்னும் சொல்லும் அம்முச்சாரியையொடு பொருந்தி முன் சொன்ன வேற்றுமைப் பொதுவிதியின் வேறுபட்டு முடியும் இடனுடைய ஆராயுங்காலத்து, அவ் வம்முச்சாரியையது ஈற்றின் மகரம் செரு என்னும் சொல்லிடத்துக் கெட்டு முடியும். அவ்வாறு கெட்டவிடத்துச் செரு என்பது வல்லெழுத்தாகிய இயல்பையுடைய தமது ஒற்று மிக்கு முடியும்.

எ - டு : எருவங்குழி, சேறு, தாறு, பூழி எனவும்; செருவக்களம்; சேனை, தானை, பறை எனவும் வரும்.

தெரியுங்காலை என்றமையால் எரு என்பதற்குப் பெரும்பான்மை மெல்லெழுத்துப்பேறும், சிறுபான்மை வல்லெழுத்துப் பேறும், செரு என்பதற்குச் சிறுபான்மை வல்லெழுத்துப்பேறும் வந்தமையும்.

எருங்குழி, எருக்குழி, செருக்களம் என வரும்.

வல்லெழுத்தியற்கை“ என்றதனால் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி அவ்விருமொழிக்கும் அதிகார வல்லெழுத்து வீழ்வும் கொள்ளப்படும்.

எருவின் கடுமை, செருவின் கடுமை என வரும்

இன்னும் அதனானே, அம்மொடு சிவணித் திரிபிடனுடைய“ என வல்லெழுத்தின்கண்ணதாக வரைந்து கூறினமையின், அம்முச் சாரியை இயல்புகணத்துக்கண் பெறுவன கொள்க.

எருவஞாற்சி, செருவஞாற்சி என வரும்.

கூறு 12

குறிப்பு

உயிர் மயங்கியல் - எகர, ஏகார, ஐகார, ஒகர, ஓகார, ஔகார ஈறுகள்

நோக்கம்: எகர, ஏகார, ஐகார, ஒகர, ஓகார, ஔகார ஈற்றுப் புணர்ச்சிகளை அறிதல்.

அல்வழியில் எகர ஒகர ஈறுகள்:

எகர ஒகரம் பெயர்க்கீ றாகா

முன்னிலை மொழிய என்மனார் புலவர்

தேற்றமுஞ் சிறப்பும் அல்வழி யான.

இ.்.து எகரவீற்றிற்கும் ஒகரவீற்றிற்கும் ஈறாகாத நிலையில் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

தெளிவுப் பொருளும் சிறப்புப்பொருளும் அல்லாத வேற்றுமைப் பொருண்மையிடத்து அளபெடுத்துக் கூறுதலின் உளவாகிய எகரமும் ஒகரமும் பெயர்ச்சொற்கு ஈறு ஆகாது. வினைக்கு ஈறாகும் என்பர் புலவர்.அவைதாம் தன்மையிலும் படர்க்கையிலும் வாராது. முன்னிலைச் சொல்லிடத்து வரும்.

எ - டு : ஏஎ, ஓஒ - முன்னிலைவினை.

ஏஎ கொண்டான், ஓஒ கொண்டான் - இடைச்சொல்.

எகர ஒகர இடைச்சொற்கள்:

தேற்ற எகரமுஞ் சிறப்பின் ஒவ்வும்

மேற்கூ றியற்கை வல்லெழுத்து மிகா.

இ.்.து, முன் ஈறாம் என்னப்பட்ட எகர ஒகர ஈற்று இடைச்சொற்கும் அவ்வீற்று முன்னிலை வினைச்சொற்கும் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

தேற்றப் பொருண்மையில் வரும் எகரவீற்று இடைச்சொல்லும், சிறப்புப் பொருண்மையில் வரும் ஒகரவீற்று இடைச்சொல்லும் மூன்றிடத்தும் வரும் இலக்கணத்தையுடையன. , வினைச்சொற்குக் கூறப்படும் இயல்புடைய வல்லெழுத்து மிகாவாய் இயல்பாய் முடியும். இதனால் முன்னிலை

Self-Instructional Material

குறிப்பு

மொழிக்கண் வருமென்ற எகர உகரங்கள் வல்லெழுத்து மிகுதியைக் கொள்ளும் என்பது பெறப்பட்டது,

எ - டு : யானேஎ கொண்டேன்,

நீயேஎ கொண்டாய்,

அவனே எ கொண்டான் எனவும்;

(ஓஒகொண்டேன், ஓஒ கொண்டாய்.)

ஓஒகொண்டான் எனவும் வரும். இவை இடைச்சொல்.

ஏஎக்கொற்றா, ஓஒக்கொற்றா; சாத்தா, தேவா, பூதா என இவை முன்னிலைவினை. இயற்கை" என்றதனான், அம் முன்னிலை வினைகளை அளபெடையாக நிறீஇக் கொள்ளல் வேண்டும்.

அல்வழியில் ஏகார ஈற்றுப்பெயர்:

ஏகார இறுதி ஊகார இயற்றே.

இ.:.து, ஏகாரவீற்று அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

ஏகாரவீற்றுப் பெயர் அல்வழிக்கண் ஊகாரவீற்று அல்வழி இயல்பினதாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : சேக்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

ஏகார இடைச் சொற்கள்:

மாறுகொள் எச்சமும் வினாவும் எண்ணும்

கூறிய வல்லெழுத்து இயற்கை யாகும்.

இ.:.து, அவ்வீற்று இடைச்சொற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

மாறுபாடு கோடலையுடைய எச்சப்பொருண்மைக்கண் வரும் ஏகாரவீற்று இடைச்சொல்லும் வினாப் பொருண்மைக்கண் வரும் ஏகாரவீற்று இடைச்சொல்லும் எண்ணுப்பொருண்மைக்கண் வரும் ஏகாரவீற்று இடைச்சொல்லும் வல்லெழுத்துப் பெறாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : யானே கொண்டேன்; சென்றேன், தந்தேன், போயினேன் எனவும்;

நீயே கொண்டாய்; சென்றாய், தந்தாய், போயினாய் எனவும்;

கொற்றனே, சாத்தனே, தேவனே, பூதனே எனவும் வரும்.

அவனே கொண்டான் - பிரிநிலை

குறிப்பு

கடலே பாடெழுந்தொலிக்கும் - ஈற்றசை.

வேற்றுமையின் ஏகார ஈறு:

வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே

இ∴து, இவ்வீற்று வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் அவ் ஊகாரவீற்று அல்வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ – டு: ஏக்கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும்,:

வேக்குடம் சாடி, தூதை, பானை எனவரும்.

அதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு:

ஏயென் இறுதிக்கு எகரம் வருமே.

அவ்வேற்றுமைக்கண் ஏ என்னும் இறுதிக்கு எகரம் வரும்.

எ - டு : ஏஎக்கொட்டில்; சாலை, துளை, புழை என வரும்.

சே - மரப்பெயர்

சேஎன் மரப்பெயர் ஒடுமர இயற்றே.

இ∴து, அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கி மெல்லெழுத்து விதித்தல் நுதலிற்று.

சே என்னும் மரத்தினை உணர்த்திநின்ற பெயர் ஒடுமரத்தின் இயல்பிற்றாய் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : சேங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

சே - விலங்கின் பெயர்

பெற்றம் ஆயின் முற்றஇன் வேண்டும்.

இ∴து, அம் மரப்பெயரல்லாத சே என்பதற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

சே என்பது பெற்றத்தினை உணர்த்துமாயின் இன்சாரியை பெற்று முடிய வேண்டும்.

எ - டு : சேவின்கோடு; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

முற்ற என்றதனால் இச் சே என்பது எடுத்தோத்தான் இன் பெற்றவழியும், அதுவே மரப்பெயராய் உருபிற்கு எய்திய சாரியை பெற்றவழியும் பிறசொல் அவ்வாறு இன் பெற்ற வழியும் இயைபு வல்லெழுத்து ஒழியும்.

எ - டு : சேவின்கோடு; செவி, தலை, புறம் எனவும்; சேவின் கோடு செதிள், தோல், பூ எனவும்; ஏவின் கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும் வரும்.

9. ஐகார ஈறு:

வேற்றுமையின் ஐயீற்றுப் பெயர்:

ஐகார இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்

வேற்றுமை ஆயின் வல்லெழுத்து மிகுமே.

இ:.து, ஐகாரவீற்று அல்வழி முடிபு தொகை மரபினுட் கூறி நின்றமையின் அதன் வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

ஐகார வீற்றுப் பெயர்ச்சொல் முன்னர் க ச த ப முதல்மொழி வந்தால் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சியில் தமக்குப் பொருந்தின வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : யானைக்கோடு; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

சுட்டுப்பெயர்:

சுட்டுமுதல் இறுதி உருபியல் நிலையும்.

சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய ஐகாரவீற்றுப்பெயர் உருபு புணர்ச்சியிற் கூறிய இயல்பின்கண்ணே நின்று ஐகாரம் கெடாதும் கெட்டும் வற்றுப்பெற்று முடியும்.

எ - டு : அவையற்றுக்கோடு, இவையற்றுக்கோடு, உவையற்றுக்கோடு; செவி, தலை, புறம் எனவும்;

அவற்றுக்கோடு, இவற்றுக்கோடு, உவற்றுக்கோடு; செவி, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

விசை – ஞெமை - நமை - மரப்பெயர்கள்:

விசைமரக் கிளவியும் ஞெமையும் நமையும்

அவைமுப் பெயருஞ் சேமர இயல.

இ:.து, இவ்வீற்றுள் மரப்பெயர் சிலவற்றிற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

குறிப்பு

விசை என்னும் மரத்தினை உணர்த்தி நின்ற சொல்லும் ஞெமை என்னும் மரத்தினை உணர்த்தி நின்ற சொல்லும் நமை என்னும் மரத்தினை உணர்த்தி நின்ற சொல்லும் ஆகிய அம் மூன்று பெயரும் வல்லெழுத்து மிகாது சே என்னும் மரத்தினது இயல்பினவாய் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

குறிப்பு

எ - டு : விசைங்கோடு,

ஞெமைங்கோடு,

நமைங்கோடு; செதிள் ,தோல், பூ என வரும்.

பனை - அரை - ஆவிரை - மரப்பெயர்கள்

பனையும் அரையும் ஆவிரைக் கிளவியும்

நினையுங் காலை அம்மொடு சிவணும்

ஐயென் இறுதி யரைவரைந்து கெடுமே

மெய்அவண் ஒழிய என்மனார் புலவர்.

பனை என்னும் சொல்லும் அரை என்னும் சொல்லும் ஆவிரை என்னும் சொல்லும், மேற் கூறியவாறு வல்லெழுத்து மிகாது. ஆராயுங்காலத்து அம் என்னும் சாரியையொடு பொருந்தி முடியும். அவ்விடத்து ஐ என்னும் ஈறு அரை என்னும் சொல்லை நீக்கிக் கெடும். தன்னாலூரப்பட்ட மெய் அச் சொல்லிடத்தே ஒழியவென்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு : பனங்காய்; செதிள், தோல், பூ எனவும்;

அசையுங்கோடு; செதிள் ,தோல், பூ எனவும்;

ஆவிரங்கோடு; செதிள் ,தோல், பூ எனவும் வரும்.

நினையுங்காலை என்றதனால் பிறவும்,

தூதுணை, வழுதுணை தில்லை, ஓலை என வருவனவற்றிற்கும் அம்முக்கெடுத்து ஐகாரம் கெடுத்து,

தூதுணங்காய்,

வழுதுணங்காய்,

தில்லங்காய், ஓலம் போழ் என்பன போன்று முடித்தல் வேண்டும்.

பனை முன் அட்டு:

பனையின் முன்னர் அட்டுவரு காலை

நிலையின் றாகும் ஐயென் உயிரே

ஆகாரம் வருதல் ஆவயினான.

மேற் கூறிய வழியேயன்றிப் பனை என்னும் சொல்லின் முன்னர் அட்டு என்னும் சொல் வருமொழியாய் வருங்காலத்து ஐ என்னும் உயிர் கெடும். ஆகாரம் அம் மெய்மேல் ஏறிவரும்.

எ - டு : பனாஅட்டு என வரும்.

பனை முன் கொடி:

கொடிமுன் வரினே ஐயவண் நிற்பக்

கடிநிலை யின்றே வல்லெழுத்து மிகுதி.

பனை என்னும் சொல்முன்னர் கொடி என்னும் சொல் வரின் அவ்விடத்து வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலும் நீக்கப்படாது,இதற்கு இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் விரியும்.

எ - டு : பனைக்கொடி என வரும்.

கடிநிலை என்றதனான், இவ்வீற்றுள் எடுத்தோத்தானும் இலேசினானும் அம்முச்சாரியையும் பிற சாரியையும் பெற்றவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க. இன்னும் இதனானே உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்குச் சென்ற வழியும் இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க.

பனையின் காய், அரையின் கோடு, ஆவிரையின்கோடு எனவும்;

விசையின்கோடு, ஞெமையின்கோடு, நமையின்கோடு எனவும்;

தூதுணையின்காய், வழுதுணையின் காய் எனவும்;

வழையின்கோடு, வழையின் பூ எனவும் வரும்.

,,அவண்' என்றதனால், பனைத்திரள் என வல்லெழுத்துப் பேறும் கொள்க என்பார் இளம்பூரணர்.

திங்கட்பெயரும் நாட்பெயரும்:

திங்களும் நாளும் முந்துகிளந் தன்ன.

ஐகார வீற்றுத் திங்களை உணர்த்தி நின்ற பெயரும் ஐகார ஈற்று நாளை உணர்த்தி நின்ற பெயரும் முன் இகரவீற்றுத் திங்களும் நாளும் பெறும் புணர்ச்சியைப்போல் ஆன் சாரியை பெற்று முடியும்.

எ - டு : சித்திரைக்குக் கொண்டான், கேட்டையாற் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

குறிப்பு

நாள் முன்கூறாது திங்கள் முன்கூறியவதனால்,

கரியவற்றுக் கோடு எனவும்;

அவையத்துக் கொண்டான் எனவும்;

வழைங் கோடு எனவும்;

கலைங்கோடு, கலைக்கோடு, எனவும் இவ்வீற்று முடியாதனவெல்லாம் கொள்ளப்படும்.

மழை:

மழையென் கிளவி வளியியல் நிலையும்.

மழை என்னும் ஐகாரவீற்றுச்சொல் இகரவீற்று வளி என்னும் சொல் அத்தும் இன்னும் பெற்று முடிந்த இயல்பின் கண்ணே நின்று முடியும்.

எ - டு : மழையத்துக் கொண்டான், மழையிற் கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

வேட்கை முன் அவா:

செய்யுள் மருங்கின் வேட்கை என்னும்

ஐயென் இறுதி அவாமுன் வரினே

மெய்யொடுங் கெடுதல் என்மனார் புலவர்

டகாரம் ணகார மாதல் வேண்டும்.

இஃது, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு அல்வழிக்கண் செய்யுள் முடிபு கூறிற்று.

செய்யுளிடத்து அல்வழிக்கண் வேட்கை என்னும் ஐகார வீற்றுச்சொல் அவா என்னும் சொல் தனக்கு முன்வரின், அவ் ஐகாரம் தான் ஊர்ந்த மெய்யொடுங்கூடக் கெடும். டகாரம் ணகாரம் ஆகும். அவ்விடத்து நின்ற டகாரவொற்று ணகாரவொற்றாய்த் திரியும்.

எ - டு : வேணவா நலிய வெய்ய வுயிரா என வரும்.

10. ஓகார ஈறு:

அல்வழியில் ஓகார ஈற்றுப்பெயர்:

ஓகார இறுதி ஏகார இயற்றே.

இஃது, ஓகார வீற்று அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

குறிப்பு

ஓகாரவீற்று அல்வழிப் பெயர்ச் சொல் ஏகாரவீற்று அல்வழி இயல்பினதாய் வல்லெழுத்து வந்த வழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : ஒக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

ஓகார இடைச்சொல்:

மாறுகொள் எச்சமும் வினாவும் ஐயமும்

கூறிய வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.

இ·து, இவ்வீற்று இடைச்சொல் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

மாறுபாட்டினைக் கொண்ட எச்சப் பொருண்மையினையுடைய ஓகாரமும், வினாப்பொருண்மையையுடைய ஓகாரமும் ஐயப் பொருண்மையினையுடைய ஓகாரமும் முன் பெயர்க்குக் கூறிய வல்லெழுத்தன்றி இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : யானோ கொண்டேன் எனவும், நீயோ கொண்டாய் எனவும்,

பத்தோ பதினொன்றோ எனவும் வரும்.

கூறிய என்றதனால், பிரிநிலையும், தெரிநிலையும், எண்ணும் ஈற்றசையும் இயல்பாய் முடிதலும் உண்டு. அவனோ கொண்டான் எனவும், நன்றோ தீதோவன்று எனவும், "குன்றுறழ்ந்த களிறென்கோ கொய்யுளைய மாவென்கோ" எனவும் யானோ தேறேன் எனவும் வரும்.

ஒழிந்ததன் நிலையும் ஒழிந்தவற் றியற்றே.

இதுவும் அதுவாம்.

ஒழியிசை ஓகாரத்தினது நிலையும் மேற்சொல்லி ஒழிந்த ஓகாரங்களின் இயல்பிற்றாய் இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : கொளலோ கொண்டான் என வரும்.

வேற்றுமையில் ஓகார ஈறு:

வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே

ஓகாரம் வருதல் ஆவயி னான.

ஓகார ஈறு வேற்றுமையிலும் அவ் ஓகார ஈற்று அல்வழியோடு ஒத்து வல்லெழுத்துப் பெற்றுப் புணரும். அவ்விடத்து ஒகரம் வரும்.

எ - டு : ஓஒக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை என வரும்.

குறிப்பு

கோ முன் இல்:

இல்லொடு கிளப்பின் இயற்கை யாகும்.

ஓகார வீற்றுக் கோ என்னும் மொழியினை இல் என்னும் வருமொழியொடு சொல்லின் ஓகாரம் மிகாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : கோயில் என வரும்.

சில ஈறுகட்குச்சாரியை:

உருபியல் நிலையும் மொழியுமா ருளவே

ஆவயின் வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.

அவ் ஈற்றுட் சில உருபுபுணர்ச்சியது இயல்பிலே நின்று ஒன்சாரியை பெற்று முடியும் மொழிகளும் உள்ளன. அவ்விடத்து வல்லெழுத்தின்றி இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : கோஒன்கை; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

11. ஒளகார ஈறு:

இருவழியிலும் ஒளகார ஈற்றுமெய்:

ஒளகார இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்

அல்வழி யானும் வேற்றுமைக் கண்ணும்

வல்லெழுத்து மிகுதல் வரைநிலை யின்றே

அவ்விரு ஈற்றும் உகரம் வருதல்

செவ்வி தென்ப சிறந்திசி னோரே.

இ∴து, ஒளகார ஈறு அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் முடியுமாறு கூறிற்று.

ஒளகாரவீற்றுப் பெயர்ச் சொல்முன்னர் வல்லெழுத்து முதல் மொழி வரின் அவை அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதல் நீக்கும் நிலையின்றாம். அவ்விருகூற்று முடிபின்கண்ணும் நிலைமொழிக்கண் உகரம் வந்து முடிதல் செவ்விதென்று சொல்லுவர் சிறந்தோர்.

எ - டு : கௌவுக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்;

கௌவுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும் வரும்.

குறிப்பு

செவ்விது என்றதனான், மென்கணத்துக்கண்ணும் இடைக்கணத்துக்கண்ணும் இருவழியும் உகரப்பேறு வருவனவும் உண்டு.

கௌவுஞான்றது, கௌவுஞாற்சி எனவும்;

கௌவு வலிது, கௌவு வலிமை எனவும் வரும்.

நிலை என்றதனால், கௌவின் கடுமை என உருபிற்குச் சென்ற சாரியை. பொருட்கள் சென்றவழி, இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்வும் கொள்ளப்படும்.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. பனை - அரை - ஆவிரை - மரப்பெயர்கள் எவ்வாறு புணரும்?

> பனையும் அரையும் ஆவிரைக் கிளவியும்
>
> நினையுங் காலை அம்மொடு சிவணும்
>
> ஐயென் இறுதி யரைவரைந்து கெடுமே
>
> மெய்அவண் ஒழிய என்மனார் புலவர்.

பனை என்னும் சொல்லும் அரை என்னும் சொல்லும் ஆவிரை என்னும் சொல்லும், மேற் கூறிய வல்லெழுத்து மிகா ஆராயுங்காலத்து அம் என்னும் சாரியையொடு பொருந்தி முடியும். அவ்விடத்து ஐ என்னும் ஈறு அரை என்னும் சொல்லை நீக்கிக் கெடும். தன்னாலூரப்பட்ட மெய் அச் சொல்லிடத்தே ஒழியவென்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு : பனங்காய்; செதிள், தோல், பூ எனவும்; அசையுங்கோடு; செதிள் ,தோல், பூ எனவும்; ஆவிரங்கோடு; செதிள் ,தோல், பூ எனவும் வரும்.

நினையுங்காலை என்றதனால் பிறவும் தூதுணை, வழுதுணை தில்லை, ஓலை என வருவனவற்றிற்கும் அம்முக்கெடுத்து ஐகாரம் கெடுத்துத் தூதுணங்காய், வழுதுணங்காய், தில்லங்காய், ஓலம் போழ் என்பன போன்று முடித்தல் வேண்டும்.

2. பனை முன் அட்டு புணருமாற்றை விவரி?

> பனையின் முன்னர் அட்டுவரு காலை
>
> நிலையின் றாகும் ஐயென் உயிரே
>
> ஆகாரம் வருதல் ஆவயினான.

மேற் கூறிய வழியேயன்றிப் பனை என்னும் சொல்லின் முன்னர் அட்டு என்னும் சொல் வருமொழியாய் வருங்காலத்து ஐ என்னும் உயிர் கெடும். ஆகாரம் அம் மெய்மேல் ஏறிவரும்.

எ - டு : பனாஅட்டு என வரும்.

3.பனை முன் கொடி – புணர்ச்சியை விளக்குக.

கொடிமுன் வரினே ஐயவண் நிற்பக்

கடிநிலை யின்றே வல்லெழுத்து மிகுதி.

பனை என்னும் சொல்முன்னர் கொடி என்னும் சொல் வரின் அவ்விடத்து வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலும் நீக்கப்படாது,இதற்கு இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் விரியும்.

எ - டு : பனைக்கொடி என வரும்.

கடிநிலை என்றதனான், இவ்வீற்றுள் எடுத்தோத்தானும் இலேசினானும் அம்முச்சாரியையும் பிற சாரியையும் பெற்றவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க. இன்னும் இதனானே உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்குச் சென்ற வழியும் இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க.

பனையின் காய், அரையின் கோடு, ஆவிரையின்கோடு எனவும்;

விசையின்கோடு, ஞெமையின்கோடு, நமையின்கோடு எனவும்;

தூதுணையின்காய், வழுதுணையின் காய் எனவும்;

வழையின்கோடு, வழையின் பூ எனவும் வரும்.

„அவண்' என்றதனால், பனைத்திரள் என வல்லெழுத்துப் பேறும் கொள்க என்பார் இளம்பூரணர்.

4. திங்கட்பெயரும் நாட்பெயரும் எவ்வாறு புணரும்?

திங்களும் நாளும் முந்துகிளந் தன்ன.

ஐகார வீற்றுத் திங்களை உணர்த்தி நின்ற பெயரும் ஐகார ஈற்று நாளை உணர்த்தி நின்ற பெயரும் முன் இகரவீற்றுத் திங்களும் நாளும் பெறும் புணர்ச்சியைப்போல் ஆன் சாரியை பெற்று முடியும்.

எ - டு : சித்திரைக்குக் கொண்டான், கேட்டையாற் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

நாள் முன்கூறாது திங்கள் முன்கூறியவதனால், கரியவற்றுக் கோடு எனவும்; அவையத்துக் கொண்டான் எனவும்; வழைங் கோடு எனவும்; கலைங்கோடு, கலைக்கோடு, எனவும்; இவ்வீற்று முடியாதனவெல்லாம் கொள்ளப்படும்.

5.வேட்கை முன் அவா – புணாச்சியைச் சுட்டியுரை

குறிப்பு

செய்யுள் மருங்கின் வேட்கை என்னும்

ஐயென் இறுதி அவாமுன் வரினே

மெய்யொடுங் கெடுதல் என்மனார் புலவர்

டகாரம் ணகார மாதல் வேண்டும்.

இ∴து, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு அல்வழிக்கண் செய்யுள் முடிபு கூறிற்று.

செய்யுளிடத்து அல்வழிக்கண் வேட்கை என்னும் ஐகார வீற்றுச்சொல் அவா என்னும் சொல் தனக்கு முன்வரின், அவ் ஐகாரம் தான் ஊர்ந்த மெய்யொடுங்கூடக் கெடும். டகாரம் ணகாரம் ஆகும். அவ்விடத்து நின்ற டகாரவொற்று ணகாரவொற்றாய்த் திரியும்.

எ - டு : வேணவா நலிய வெய்ய வுயிரா என வரும்.

6. கோ முன் இல் - புணர்ச்சியைச் சுட்டுக.

இல்லொடு கிளப்பின் இயற்கை யாகும்.

ஓகார வீற்றுக் கோ என்னும் மொழியினை இல் என்னும் வருமொழியொடு சொல்லின் ஓகாரம் மிகாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : கோயில் என வரும்.

குறிப்பு

பிரிவு - 4

புள்ளி மயங்கியல் - குற்றியலுகரப் புணரியல்

கூறு 13 : புள்ளி மயங்கியல்:

மெய்யீறுகளின் புணர்ச்சி இலக்கணம் உணர்த்துவது

இவ்வியல் புள்ளியீறு வன்கணத்தோடும் சிறுபான்மை பிறகணத்தோடும் மயங்கிப்புணரும் இயல்வு உணர்த்தினமையின் புள்ளிமயங்கியல் என்னும் பெயரினைப் பெற்றது,

நோக்கம்:மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சிகள் - மரப்பெயர் புணர்ச்சி – அளவுப்பெயர் புணர்ச்சி – எண்ணுப்பெயர் புணர்ச்சி போன்றவற்றை அறிதல்.

1. மெல்லொற்று ஈறுகள்:

இருவழியிலும் ஞகார ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்:

ஞகார ஒற்றிய தொழிற்பெயர் முன்னர்

அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்

வல்லெழுத் தியையின் அவ்வெழுத்து மிகுமே

உகரம் வருதல் ஆவயி னான.

இத் தலைச்சூத்திரம் ஞகாரவீறு வன்கணத்தோடு இருவழிக்கண்ணும் புணருமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

ஞகாரம் ஈற்றின்கண் ஒற்றாகநின்ற தொழிற்பெயரின் முன்னர், அல்வழிப் புணர்ச்சியின் கண்ணும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியின்கண்ணும் வல்லெழுத்து முதல்மொழி வருமொழியாயின் வல்லெழுத்து வருமொழிக்கண் மிக்கு முடியும். அப்பொழுது நிலைமொழிக்கண் உகரம் வரும்.

எ - டு : உரிஞ்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்;

உரிஞ்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும் வரும்.

அதற்குமேலும் ஒரு முடிபு:

ஞநமவ இயையினும் உகர நிலையும்.

இ∴து, அவ்வீறு மென்கணத்தோடும் இடைக்கணத்து வகரத்தோடும் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

குறிப்பு

அந்த ஞகரவீறு வன்கணமன்றி ஞநமவ முதன்மொழி வருமொழியாய் இயையினும் நிலைமொழிக்கண் உகரம் நிலைபெற்று முடியும்.

எ - டு : உரிஞுஞான்றது ; நீண்டது , மாண்டது எனவும்;

உரிஞ்ஞாற்சி ; நீட்சி , மாட்சி எனவும்;

உரிஞ்வலிது , வலிமை எனவும் வரும்.

அல்வழியில் நகர ஈறு:

நகர இறுதியும் அதனோ ரற்றே.

இ.்.து, நகரவீறு மேற்கூறிய கணங்களோடு ஒருவழி முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

நகரவீற்றுப் பெயரும் வர்மெடாழி முதலில் வல்லெழுத்தும் ஞநமவ இவையும் வருமிடத்து இருவழிக் கண்ணும் ஞகரவுற்றுப் பெயரின் தன்மையை அடையும்.அ.்.தாவது வல்லெழுத்து வந்துழி அவ்வல்லெழுத்து மிக்கு உகரம் பெற்றும் ஞநமவ வந்துழி உகரம் பெற்றும் முடியும்.

எ - டு : பொருநுக்கடிது , சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்;

ஞான்றது ; நீண்டது ; மாண்டது எனவும்;

பொருநுவலிது எனவும் வரும்.

வேற்றுமையில் நகர ஈறு:

வேற்றுமைக்கு உக்கெட அகர நிலையும்.

அந்நகரவீறு வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் நிலைமொழியில் உள்ள உகரம் கெட அகரம் நிலைபெற்று முடியும்.

எ - டு :பொருநக்கடுமை , சிறுமை , தீமை , பெருமை , எனவும் ; பொருந ஞாற்சி , நீட்சி , மாட்சி எனவும் ; பொருநவலிமை எனவும் வரும்.

அகரம் நிலையும் என்னாது உகரங்கெட என்றதனான், அவ்விரு வீற்றின் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்ற வழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்வும் சிறுபான்மை உகரப்பேறும் கொள்க.

பொருநின்குறை, உரிஞின்குறை எனவும் உயவல் யானை வெரிநுச் சென்றன்ன (அகம் - 65) எனவும் வரும்.

வெரிந் என்னும் சொல்:

குறிப்பு

வெரிந்என் இறுதி முழுதுங் கெடுவழி

வருமிடன் உடைத்தே மெல்லெழுத் தியற்கை.

இ.்.து, அந்நகரவீற்று ஒருமொழிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

வெரிந் என்னும் சொல்லின் இறுதியானது முழுவதும் கெடும்போது மெல்லெழுத்துப் பெறும் இயல்பு வந்துமுடியும்.

எ - டு : வெரிங்குறை ; செய்கை , தலை , புறம் என வரும்.

அதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு:

ஆவயின் வல்லெழுத்து மிகுதலும் உரித்தே.

அவ்வெரிந் என்னும் சொல் அவ்வாறு ஈறு கெட்டு நின்றவிடத்து மெல்லெழுத்தேயன்றி வல்லெழுத்து மிக்குமுடிதலும் உண்டு.

எ - டு : வெரிக்குறை ; செய்கை , தலை புறம் என வரும் .

வேற்றுமையில் ணகர ஈறு:

ணகார இறுதி வல்லெழுத் தியையின்

டகார மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

ணகார வீற்றுப் பெயர் வல்லெழுத்து முதன்மொழி இயையின் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் டகாரம் ஆகும்.

எ - டு : மட்குடம் ; சாடி, தூதை , பானை என வரும் .

ஆண் பெண் என்னும் சொற்கள்:

ஆணும் பெண்ணும் அ.்.றிணை இயற்கை.

ஆண் என்னும் பெயரும் பெண் என்னும் ஆகிய விரவுப்பெயர்கள் அ.்.றிணைப் பெயர் முடிந்த இயல்பு போலத் தாம் வேற்றுமைக் கண் இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : ஆண்கை, செவி , தலை , புறம் எனவும்,

பெண்கை, செவி, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

ஆண் - மரப்பெயர்

ஆண்மரக் கிளவி அரைமா இயற்றே.

குறிப்பு

ஆண் என்னும் மரத்தை உணர்த்தி நின்ற பெயர்ச்சொல் அரைமரம் அம்முச் சாரியை பெற்றது போல் தானும் அம்முச் சாரியை பெற்று முடியும் .

எ - டு : ஆணங்கோடு, செதின், தோல், பூ என வரும் .

விண்:

விண்ணென வரூஉங் காயப் பெயர்வயின்

உண்மையும் உரித்தே அத்தென் சாரியை

செய்யுள் மருங்கின் தொழில்வரு காலை.

இ.்.து ,செய்யுளுள் திரிபு விலக்கிச் சாரியை வகுத்தல் நுதலிற்று.

விண் என்று சொல்லவருகின்ற ஆகாயத்தை உணர்த்தி நின்ற பெயர் அத்து என்னும் சாரியை உண்டாதலும் உரித்து இல்லையாதலும் உரித்து. இவ்வாறு வருதல் செய்யுளிடத்து வினை வரும் காலத்து ஆகும்.

எ - டு : விண்ணத்துக் கொட்கும் எனவும் ,

"விண்குத்து நீள் வரை" (நாலடி - 226) எனவும் வரும்.

ணகர ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்:

தொழிற்பெயர் எல்லாந் தொழிற்பெய ரியல.

ணகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயர் எல்லாம் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் ஞகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயரது இயல்பாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து உகரப்பேறு பெறும். மென்கணமும் இடைக்கணத்து வகரமும் வந்தவழி உகரமும் பெற்று முடியும்.

எ - டு : மண்ணுக்கடிது எனவும்:

மண்ணுக்கடுமை எனவும்;

மண்ணுஞ்ஞான்றது; ஞாற்சி எனவும்;

மண்ணுவலிது, வலிமை எனவும் இருவழியும் வரும்.

எல்லாம் என்றதனால் தொழிற் பெயரெல்லனவும் உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெறும்.

வெண்ணுக்கரை, எண்ணுப்பாறு, மண்ணுச்சோறு என வரும் .

ணகர ஈற்றுக் கிளைப்பெயர்:

குறிப்பு

கிளைப்பெய ரெல்லாங் கொளத்திரி பிலவே.

ணகர வீற்றுள் ஓர் இனத்தை உணர்த்தி நின்ற பெயரெல்லாம் இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : உமண்குடி; சேரி, தோட்டம், பாடி என வரும்.

எல்லாம் என்றதனான் இவ்வீறு சாரியை பெற்று முடிவனவும் இயல்பாய் முடிவனவும் உண்டாம்.

மண்ணக்கடி, எண்ண நோலை எனவும்; பரண்கால், கவண்கால் எனவும் வரும்.

கொள என்றதனான், இவ்வீறு ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருண்மை உணரநின்ற இடைச்சொல் திரிந்து முடிவனவும் கொள்ளப்படும்.

அங்ஙட்கொண்டான், இங்கட்கொண்டான், உங்கட்கொண்டான் எனவும்;

ஆங்கட்கொண்டான், ஈங்கட்கொண்டான், ஊங்கட்கொண்டான் எனவும்,

அவட்கொண்டான், இவட்கொண்டான், உவட்கொண்டான் எனவும் வரும்.

அல்வழியில் எண் என்னும் உணவுப்பெயர்:

வேற்றுமை யல் வழி எண்ணென் உணவுப்பெயர்

வேற்றுமை யியற்கை நிலையலு முரித்தே.

வேற்றுமையல்லாத இடத்து எண் என்று சொல்லப் படுகின்ற உணவினை உணர்த்தும் பெயர், வேற்றுமையது திரிந்து முடியும். இயல்பு நிற்றலும் உரித்தாம்.

எ - டு : எட்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

முரண் என்னும் தொழிற்பெயர்.

முரணென் தொழிற்பெயர் முதலியல் நிலையும்.

இ∴து, இவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர் ஒன்றற்குத் தொழிற்பெயர் முடிபு விலக்கி இவ்வீற்று அல்வழி முடிபும் வேற்றுமை முடிபுங் கூறுதல் நுதலிற்று.

மாறுபாடு உணர்த்தும் முரண் என்று கூறப்படும் தொழிற்பெயர் தொகை மரபிற் கூறிய அல்வழிக்கண் திரியாது முடிந்த இயல்பிடத்தும் ஈண்டு வேற்றுமைக்கண் திரிந்து முடிந்த இயல்பிடத்தும் நிலைபெற்று முடியும்.

எ - டு : முரண்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்;

முரட்கடுமை;சேனை, தானை, பறை எனவும் வரும்.

இதனைத் "தொழிற்பெய ரெல்லாம்" (சூத்திரம்-11) என்பதன் பின் வையாத முறையன்றிய கூற்றினால்,

முரண்கடுமை என்னும் இயல்பும் அரண்கடுமை,அரட்கடுமை என்னும் உறழ்ச்சியும் கொள்ளப்படும்.

வேற்றுமையில் மகர ஈறு:

மகர இறுதி வேற்றுமை யாயின்

துவரக் கெட்டு வல்லெழுத்து மிகுமே.

இ:.து, மகரவீற்றிற்கு மேற்கூறிய ணகரவீற்று வேற்றுமை முடிபோடு இயைய வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணாயின் அம்மகரம் முற்றம் கெட்டு வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : மரக்கோடு, செதிள், தோல், பூ என வரும்.

"துவர" என்றதனான், இயல்புகணத்துக்கண்ணும் உயர்திணைப் பெயர்க்கண்ணும் விரவுப்பெயர்க்கண்ணும் மகரக்கேடு கொள்ளப்படும்.

எ - டு : மரஞாண், நூல், மணி, யாழ், வட்டு, அடை, ஆடை எனவும்;

நங்கை, எங்கை, செவி, தலை, புறம் எனவும்; நுங்கை, தங்கை எனவும் வரும்.

அதற்கு மேலும் இரு முடிபுகள்

அகர ஆகாரம் வரூஉங் காலை

ஈற்றுமிசை அகரம் நீடலும் உரித்தே.

அகர முதல் மொழியும் ஆகார முதல்மொழியும் வருமொழியாய் வரும் பொழுது, நிலைமொழியில் ஈற்றின் மேல் நின்ற அகரம் நீளாது நிற்பதேயன்றி நீண்டு முடிதலும் உண்டு.

எ - டு : மரா அடி, குளாஅம்பல் எனவும்;

மரவடி குளவாம்பல் எனவும் வரும்.

வருமொழி முற்கூறியவதனான், இவ்வீற்றுட் பிறவும் வேறுபாட்டின் முடிபுகொள்க.

கோணாகோணம், கோணாவட்டம்1 என வரும்.

குறிப்பு

முன்னர்ச் ”செல்வழியறிதல்” (சூத் - 17) என்பதனால் குளாஅம்பல் என்புழி வருமொழி ஆகாரக்குறுக்கமும், கோணாகோணம் என்புழி வருமொழி வல்லெழுத்துக்கேடும் கொள்க.

அதற்கு மேலும் இரு முடிபுகள்

குறிப்பு

மெல்லெழுத் துறழு மொழியுமா ருளவே

செல்வழி யறிதல் வழக்கத் தான.

இ∴து, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

மெல்லெழுத்தோடு உறழ்ந்து முடியும் மொழிகளும் உள வழக்கின்கண் அவை வழங்கும் இடம் அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

எ - டு : குளங்கரை, குளக்கரை; சேறு, தாது, பூழி என வரும்.

„செல்வழியறிதல்“ என்றதனால்,

குளங்கரை, குளக்கரை என்றது போல, அல்லன ஒத்த உறழ்ச்சியல்லவென்பது கொள்ளப்படும். “வழக்கத்தான என்றதனான்“, இவ்வீற்று வேற்றுமைக்கண் முடியாதனவெல்லாம் முடித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

இலவங்கோடு எனவும், புலம்புக்கனனே எனவும்,

நிலத்துக்கடந்தான் எனவும் வரும்.

இல்லம் என்னும் மரப்பெயர்:

இல்ல மரப்பெயர் விசைமர வியற்றே.

இ∴து, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கி மெல்லெழுத்து விதித்தல் நுதலிற்று.

இல்லம் என்னும் மரத்தினை உணரநின்ற பெயர் விசையென்னும் மரத்தின் இயல்பாய் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : இல்லங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

அல்வழி யெல்லாம் மெல்லெழுத் தாகும்.

இ∴து, அவ்வீற்று அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

மகரவீறு அல்வழிப் புணர்ச்சியில் மெல்லெழுத்தாய்த் திரிந்து முடியும்.

எ - டு : மரங்குறிது;1 சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

குறிப்பு

‘‘எல்லாம்’’ என்றதனான், இவ்வீற்று அல்வழி முடிபில் முடியாதனவெல்லாம் கொள்க.

மரஞான்றது; நீண்டது மாண்டது எனவும்;

வட்டத்தழை, வட்டப்பலகை எனவும்; கலக்கொள் கலநெல் எனவும்;

நீளக்கண், பவளவாய்; எனவும்

நிலநீர் எனவும்;

கொல்லுங்கொற்றன், பறக்குநாரை எனவும் வரும்.

அகம் முன்கை:

அகமென் கிளவிக்குக் கைமுன் வரினே

முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுதலும்

வரைநிலை யின்றே யாசிரி யர்கககு

மெல்லெழுத்து மிகுதல் ஆவயினான.

இ∴து, இவ்வீற்றுள் மரூஉ முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

அகம் என்னும் சொல்லிற்குக் கை என்னும் சொல் முன்வரின், முன் நின்ற அகரம் கெடாது நிற்ப அதன் முன்நின்ற ககரமும் மகர மெய்யும் கெட்டு முடிதலும் அவைகெடாது நின்று முடிதலும், நீக்கும் நிலைமையின்று ஆசிரியர்க்கு. அவ்விரண்டிடத்தும் மெல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எ - டு : அங்கை, அகங்கை என வரும்.

இலம் முன் படு

இலமென் கிளவிக்குப் படுவரு காலை

நிலையலும் உரித்தே செய்யு ளான.

இ∴து, இவ்வீற்று உரிச்சொல்லுள் ஒன்றற்குச் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இலம் என்னும் சொல்லிற்குப் படு என்னும் சொல் வருமொழியாய் வரும் பொழுது செய்யுட்கண் மகரம் கெடாதும் திரியாதும் நிற்றல் உரியதாகும்.

எ - டு :இலம்படு புலவரேற்றகை நிறைய” என வரும்.

உரிச்சொல்லாகலான் உருபு விரியாதெனினும் இலத்தாற் பற்றப்படும் புலவரென்னும் பொருள் உணர நிற்றலின் வேற்றுமை முடிபாயிற்று. உம்மை மகரவீறு என்னும் சாதி யொருமை பற்றி வந்த எதிர் மறை ஆகும்.

ஆயிரம் என்னும் எண்ணுப்பெயர்

அத்தொடு சிவணும் ஆயிரத் திறுதி

ஒத்த எண்ணு முன்வரு காலை.

இ∴து, இவ்வீற்று எண்ணுப்பெயருள் ஒன்றற்குத் தொகை மரபினுள் எய்திய ஏ என் சாரியை விலக்கி அத்து வகுத்தல் நுதலிற்று.

ஆயிரம் என்னும் எண்ணுப் பெயரின் மகரமெய், தனக்கு ஒத்த எண்ணுப்பெயர் முன் வரும் பொழுது அத்துச்சாரியை பொருந்தி முடியும்.

எ - டு :ஆயிரத்தொன்று, ஆயிரத்திரண்டு; மூன்று, நான்கு என ஒட்டுக.

நிலைமொழி முற்கூறாது சாரியை முற்கூறியவதனான,. இதன் முன்னர்க் குறை கூறு முதல் என்பன வந்தவழியும் இம்முடிபு கொள்க.

ஆயிரத்துக் குறை, கூறு, முதல் என ஒட்டுதல் வேண்டும்.

அடையடுத்த ஆயிரம்

அடையொடு தோன்றினும் அதனோ ரற்றே,

இ∴து, அவ் வெண்ணுப்பெயர் அடையடுத்த வழி முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

ஆயிரம் என்னும் எண்ணுப்பெயர் அடையடுத்த மொழியோடு தோன்றினும் மேற்சொன்னதனோடு ஒரு தன்மைத்தாய் அத்துப் பெற்று முடியும்.

எ - டு : பதினாயித்தொன்று; இரண்டு என ஒட்டுக.

மேல் இலேசினான் வந்தனவும் அடையடுத்து ஒட்டுக.

பதினாயிரத்துக் குறை, கூறு, முதல் என வரும்.

அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும்

அளவும் நிறையும் வேற்றுமை யியல.

இ∴து, அவ் வெண்ணின் முன்னர் அளவுப்பெயர் நிறைப் பெயர் வந்தால் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

ஆயிரத்துமுன் அளவும் நிறையும் வந்தால் இவ்வீற்று வேற்றுமை இயல்பாய் மகரம் கெட்டு வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு :ஆயிரக்கலம்; சாடி, தூதை, பானை எனவும்;

ஆயிரக்கழஞ்சு : தொடி,பலம் எனவும் வரும்.

இம் மாட்டேற்றானே, மேல் ”துவர” (சூத்திரம் - 15) என்ற இலேசினான், இயல்புகணத்துக்கட்கு எய்திய மகரம் ஈண்டும் கெடுத்துக் கொள்க.

ஆயிரநாழி; வட்டி,அகல் என வரும்.

பதினாயிரக்கலம் என்றாற்போல அடையடுத்து வந்த வழியும் அமையும்.

வேற்றுமையில் உயர்திணைப்பெயரும் விரவுப்பெயரும்:

குறிப்பு

படர்க்கைப் பெயரும் முன்னிலைப்பெயரும்
தொடக்கங் குறுகும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்
வேற்றுமை யாயின் உருபியல் நிலையும்
மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயி னான.

இ∴து, இவ்வீற்றுட் சில உயர்திணைப்பெயரும் விரவுப் பெயரும் உருபியலுள் முடிந்தவாறே ஈண்டுப் பொருட்புணர்ச்சிக் கண்ணும் முடியுமென உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

எல்லாரும் என்னும் படர்க்கைப்பெயரும் எல்லீரும் என்னும் முன்னிலைப்பெயரும் தாம் நாம் யாம் என்னும் பெயரும் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் உருபு புணர்ச்சிக்கண்ணும் சொன்ன இயல்பின்கண்ணே நின்று முடியும். நெடுமுதல் குறுகுவன நெடுமுதல் குறுகியும் முடியும். அந் நெடுமுதல் குறுகு மொழிக்கண் மெல்லெழுத்து மிகும்.

எ - டு : எல்லார்தங்கையும், எல்லீர், நுங்கையும் : செவியும், தலையும், புறமும் எனவும்; தங்கை, நங்கை, எங்கை, - செவி, தலைபுறம் எனவும் ஒட்டுக.

வேற்றுமையாயின்“ என்றதனால், படர்க்கைப் பெயர்க்கும் முன்னிலைப்பெயர்க்கும் இயல்புகணத்து ஞகரமும் நகரமும் வந்தவழி தம்முச்சாரியையும் நும்முச்சாரியையும் ஈறு கெடுதல் கொள்ளப்படும்.

ஆவயி னான“ என்றதனால், படர்க்கைப் பெயர்க்கும் முன்னிலைப்பெயர்க்கும் ஞகரமும் நகரமும் வந்தவழி, அவை மிகுதலும் தொடக்கம் குறுகும் பெயர்க்கும் அஞ்ஞகரமும் நகரமும் வந்துழி மகரங்கெட்டு அவை மிகுதலும் அமையும்.

எல்லார் தஞ்ஞானும், எல்லீர் நுஞ்ஞானும், நூலும்; எனவும்;

தஞ்ஞாண் ; நஞ்ஞாண் ; எஞ்ஞாண் : நூல் எனவும் வரும்.

இன்னும் ஆவயினான என்றதனால். படர்க்கைப் பெயரும் முன்னிலைப் பெயரும் சாரியை பெறாது இறுதி உம்முப்பெறுதலும் உண்டு என்பதும் தெரியவரும்.

எல்லார்கையும், எல்லீர்கையும் ; செவியும். தலையும் புறமும் என வரும் .

அல்வழியில் அவை

அல்லது கிளப்பின் இயற்கை யாகும்.

இ∴து, மேலனவற்றிற்கு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

மேற் கூறிய படர்க்கைப்பெயரும் முன்னிலைப்பெயரும் தொடக்கம் குறுகும் பெயர்நிலைக்கிளவியும் அல்வழியைச் சொல்லுமிடத்து இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : எல்லாருங் குறியர், சிறியர், தீயர், பெரியர் எனவும்;

எல்லீருங்குறியீர்; சிறியீர், தீயீர், பெரியீர் எனவும்,

தாம் குறியர்; சிறியர், தீயர், பெரியர் எனவும்;

நாங்குறியேம்; சிறியம், தீயம், பெரியம் எனவும்;

யாங்குறியேம்; சிறியேம், தீயேம், பெரியேம் எனவும் வரும்.

இன்னும் ”எல்லாம்” என்னும் இலேசினானே, இவ்வீற்றுக்கண் மென்கணத்து மகரம் ஒழிந்தன வந்தவழி மகரம் அவ்வொற்றாய்த் திரிதலும் கொள்ளப்படும்.

எல்லாருஞ் ஞான்றார்; நீண்டார் எனவும்;

எல்லீருஞ் ஞான்றீர்; நீண்டீர் எனவும்;

தாஞ்ஞான்றார்; நீண்டார் எனவும்;

நாஞ்ஞான்றாம்; நீண்டாம் எனவும்;

யாஞ்ஞான்றேம்; நீண்டேம் எனவும் வரும்..

எல்லாம் என்னும் விரவுப்பெயர்

அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்

எல்லா மெனும்பெயர் உருபிய நிலையும்

வேற்றுமை அல்வழிச் சாரியை நிலையாது.

இ∴து, அவ்வீற்று விரவுப்பெயருள் ஒன்றற்கு அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் உருபியலோடு மாட்டெறிந்து முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

அல்வழியிலும் வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சியிலும் எல்லாம் என்னும் விரவுப்பெயர் உருபு புணர்ச்சியின் இயல்பிலே நின்று வற்றுச்சாரியையும் இறுதியில் உம்முச் சாரியையும் பெற்று முடியும் அப்பெயர் வேற்றுமையல்லாத இடத்துச் சாரியை பெறாது..

மாட்டேறு ஏலாத அல்வழியினையும் உருபியலோடு மாட்டெறிந்து விலக்கிய மிகுதியான், அல்வழிக்கண் வன்கணத்திறுதி உம்முப்பேறும் நிலைமொழி மகரக்கேடும் வருமொழி வல்லெழுத்துப் பேறும். மென்கணத்து மகரக்கேடும், பண்புத்தொகைக்கண் மகரக் கேட்டோடு இறுதி உம்முப்பேறும் கொள்க.

எ - டு : எல்லாகுறியவும்; சிறியவும், தீயவும், பெரியவும் எனவும்;

எல்லாவற்றுக்கோடும்; செவியும், தலையும், புறமும் எனவும்;

எல்லா ஞான்றன; நீண்டன, மாண்டன எனவும்;

எல்லா ஞாணும்; நூலும், மணியும் யாப்பும், வலிமையும், அடையும், ஆட்டமும் எனவும்

எல்லாவற்று ஞாணும் ; நூலும், மணியும் யாப்பும், வலிமையும் , அடைவும், ஆட்டமும் எனவும் வரும்.

எல்லாக் குறியரும் ; சிறியரும், தீயரும், பெரியரும் என உயர்திணைக்கண்ணும் வரும்.

ஈண்டுச் சாரியை பெற்றவழி, மகரக்கேடு வற்றின்மிசை ஒற்றாய்க் கெட்டது. இது விரவுப்பெயராகலின், ஈற்றுப் பொது முடிவிற்கு ஏலாதென்று சாரியை வல்லெழுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

அதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு மெல்லெழுத்து மிகினும் மான மில்லை.

இ∴து, மேற்கூறிய எல்லாம் என்பதற்கு அல்வழிக்கண் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

குறிப்பு

எல்லாம் என்னும் சொல்லின் மேல் அல்வழியில் வல்லெழுத்தேயன்றி மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியினும் குற்றம் இல்லை.

மற்கூறிய செய்கைமேலே இது கூறினமையின், மகரக்கேடும் இறுதி உம்முப்பேறுங் கொள்க.

எ - டு : எல்லாங்குறியவும்; சிறியவும், தீயவும், பெரியவும் எனவும்;

எல்லாங்குறியரும்; சிறியரும், தீயரும், பெரியரும் எனவும் வரும்.

இனி, உரையிற்கோடல் என்பதனால், இறுதி உம்மின்றி,

எல்லாங் குறிய, எல்லாருங்குறியர் எனவும் வரும்.

அதற்கு, உயர்திணை முடிபு:

உயர்திணை யாயின் உருபியல் நிலையும்.

எல்லாம் என்பது அ.ஃறிணைப்பெயராயன்றி, உயர்திணைப் பெயராயின் உருபியலில் கூறியவாறு நம்முச்சாரியை பெற்று முடியும்.

வற்றுவகுத்து செய்கை மேல் வகுத்தமையின், மகரக்கேடு கொள்க. இறுதி உம்மையும் அச்செய்கை மேலே வகுத்தமையிற் கொள்க.

எ - டு : வல்லாநங்கையும்; செவியும், தலையும், புறமும் என வரும்.

மேல் ”மான மில்லை” (சூத்திரம் - 28) என்றதனால் , அல்வழிக் கண் வன்கணத்து மகரம் கெட்டு வல்லெழுத்து மிக்கு இறுதி உம்முப் பெற்று முடிதலும் . இயல்புகணத்துக்கண் மகரம் கெட்டு இறுதி உம்முப்பெற்று முடிதலும் கொள்க .

எல்லாக்கொல்லரும் , சேவகரும் , தச்சரும் , புலவரும் எனவும் ;

எல்லாஞாயிறும் ; நாயகரும் , மணியகாரரும், வணிகரும் , அரசரும் எனவும் வரும்.

வேற்றுமையில் “நும்“ என்னும் பெயர்:

நும்மெ னொருபெயர்1 மெல்லெழுத்து மிகுமே.

இதுவும் அவ்வீற்று விரவுப்பெயருள் ஒன்றற்கு வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று .

நும் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஓர் விரவுப்பெயர் வேற்றுமைக்கண் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் .

எ - டு : நுங்கை ; செவி, தலை, புறம் என வரும் .

குறிப்பு

மகரம் ”துவர” (சூத்திரம் - 15) என்ற இலேசினாற் கெட்டது . ஒரு பெயர்“ என்றதனான் , ஞகர நகரங்கள் வந்த இடத்தும் அவ்வொற்று மிகுதல் கொள்க.

நுஞ்ஞாண், நுந்நூல் என வரும் .

ஒன்றின முடித்தல்“ என்பதனால் , உங்கை என உம் என்பதன் முடிபும் இவ்வீற்றாகக் கொள்ளப்படும்.

அல்வழியில் நும்“ என்னும் பெயர்:

அல்லதன் மருங்கிற் சொல்லுங் காலை

உக்கெட நின்ற மெய்வயின் ஈவர

இஇடை நிலைஇ ஈறுகெட ரகரம்

நிற்றல் வேண்டும் புள்ளியொடு புணர்ந்தே

அப்பான் மொழிவயி னியற்கை யாகும்

இ∴து , மேலதற்கு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

நும் என ஒரு பெயர் தன்னை அல்வழியிடத்துச் சொல்லும் பொழுது நகரத்து உகரங் கெட அந்நின்ற மெய்யிடத்து ஈகாரம் வர , ஓர் இகரம் இடையிலே பெற மகரம் கெட அவ்விடத்து ஒரு ரகரம் புள்ளியோடு பொருந்தி நிற்கும். நிலை மொழிகளிடத்து வரும் சொல் திரியாது இயல்பாதல் வேண்டும் .

எ - டு : நீயிர்குறியீர் ; சிறியீர் , தீயீர், பெரியீர் என வரும் .

ஞான்றீர், நீண்டீர், மாண்டீர் என இயல்புகணத்தோடும் வரும்.

மகர ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்

தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல.

இ∴து, இவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்கண் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் முடிபு வேற்றுமை கூறுதல் நுதலிற்று.

மகரவீற்றுத் தொழிற்பெய ரெல்லாம் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் ஞகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பினைப்பெறும். அதாவது வன்கணத்து உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும் இயல்புகணத்து உகரம் பெற்றும் வரும் .

எ - டு : செம்முக்கடிது ; சிறிது , தீது , பெரிது , எனவும் ;

செம்மு ஞான்றது ; நீண்டது , மாண்டது , வலிது எனவும் ;

செம்முக்கடுமை ; சிறுமை , தீமை , பெருமை எனவும் ;

செம்முஞாற்சி , நீட்சி , மாட்சி , வலிமை எனவும் வரும் .

குறிப்பு

எல்லாம்“ என்றதனான் , உகரம்பெறாது அல்வழிக்கண் நாட்டங் கடிது என , மெல்லெழுத்தாய்த் திரிவனவும்: வேற்றுமைக்கண் நாட்டக்கடுமை என மகரங்கெட்டு வல்லெழுத்து மிக்கு வருவனவும் கொள்ளப்படும்.

மெல்லொற்று ஈறுகள்

ஈம் கம் உரும் என்னும் பெயர்கள்:

ஈமுங் கம்மும் உருமென் கிளவியும்

ஆமுப் பெயரும் அவற்றோ ரன்ன.

இது, பொருட்பெயருட் சில அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் தொழிற் பெயரோடு ஒத்து முடியுமெனக் கூறுதல் நுதலிற்று.

ம் என்னும் சொல்லும் கம் என்னும் சொல்லும் உரும் என்னும் சொல்லுமாகிய அம்மூன்று பெயரும், அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் அத் தொழிற்பெயரோடு ஒரு தன்மையவாய் வன்கணம் வந்தவழி உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும் இயல்புகணத்து உகரம் பெற்றும் முடியும்.

எ - டு : ஈமுக்கடிது, கம்முக்கடிது, உருமுக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்;

ஈமுக்கடுமை, கம்முக்கடுமை, உருமுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

ஈம் கம் இருபெயர்க்கும் சாரியை:

வேற்றுமை யாயின் ஏனை யிரண்டும்

தோற்றம் வேண்டும் அக்கென் சாரியை.

இது, மேல் முடிபுகூறிய மூன்றனுள் இரண்டற்கு வேற்றுமைக் கண் வேறு ஓர் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சியாயின், இறுதி உரும் ஒழிந்த ஈமும், கம்மும் அக்கு என்னும் சாரியை பெற்று முடிதல் வேண்டும்.

எ - டு : ஈமக்குடம், கம்மக்குடம்; சாடி, தூதை, பானை என வரும்.

மகரம் குறுகுமிடம்

குறிப்பு

வகார மிசையும் மகாரங் குறுகும்.

மகரம் ஒருமொழிக் கண்ணே அன்றி வகரத்தின் மேலும் குறுகும்.

எ - டு : நிலம் வலிது

மகர ஈற்று நாட்பெயர்

நாட்பெயர்க் கிளவி மேற்கிளந் தன்ன

அத்தும் ஆன்மிசை வரைநிலை யின்றே

ஒற்றுமெய் கெடுதல் என்மனார் புலவர்.

இ.்.து, இவ்வீற்று நாட்பெயர்க்கு வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

மகர வீற்று நாட்பெயர்ச்சொல், முன் இகரவீற்று நாட்பெயரிற்கு கூறியது போல் ஆன் பெற்று முடியும்;அத்துச்சாரியை அவ் ஆன்சாரியை மேலும் பிற சாரியை வருதல் நீக்கும் நிலைமையன்று. அவ்விடத்து மகரவொற்றுத் தம் வடிவு கெடுக வென்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு : மகத்தாற் கொண்டான்; மகத்துஞான்று கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

ஒற்று“ என்னாது மெய்“ என்றதனான் , நாட்பெயரல்லாத பொருட் பெயர்க்கண்ணும் அம்முடிபு கொள்ளப்படும்.

மரத்தாற்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

வேற்றுமையில் னகார ஈறு

னகார இறுதி வல்லெழுத் தியையின்

றகார மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

இ.்.து, னகார ஈற்று வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

னகார வீற்றுப்பெயர் வல்லெழுத்து முதன்மொழி வருமொழியாய் வந்து இயையின், வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் றகாரம் ஆகும்.

எ - டு :பொற்குடம் ; சாடி ; தூதை , பானை என வரும்.

சில னகர ஈற்றுச் சொற்கள்:

மன்னுஞ் சின்னும் ஆனும் ஈனும்

பின்னு முன்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்

அன்ன இயல என்மனார் புலவர்.

இஃது, அவ்வீற்று அசைநிலை இடைச்சொல்லும் ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உணரநின்ற இடைச்சொற்களும் வினையெச்சமும் கூறுதல் நுதலிற்று.

குறிப்பு

மன் என்னும் சொல்லும் சின் என்னும் சொல்லும் ஆன் என்னும் சொல்லும் ஈன் என்னும் சொல்லும் பின் என்னும் சொல்லும் முன் என்னும் சொல்லும் வினையெச்சமாகிய சொல்லும் , மேற்கூறிய இயல்பினவாய் னகரம் றகரமாய் முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு : அதுமற் கொண்கன் றேரே , காப்பும் பூண்டிசிற் கடையும் போகல் எனவும் ;

ஆற்கொண்டான் , ஈற்கொண்டான் , புற்கொண்டான் , முற்கொண்டான் , சென்றான் , தந்தான் , போயினான் எனவும் ;

வரிற்கொள்ளும் ; செல்லும் , தரும் , போம் எனவும் வரும் .

பெயராந் தன்மையவாகிய ஆன் , ஈன் என்பனவற்றை முற்கூறாததனான் ,

ஆன்கொண்டான் , ஈன்கொண்டான் எனத் திரியாது முடிதலும் கொள்ளப்படும்.

பின் , முன் என்பன பெயர் நிலையும் வினையெச்ச நிலையும் உருபு நிலையும் படும் . அவற்றுள் வினையெச்சநிலை ஈண்டு வினையெஞ்சு கிளவியும் என்பதனான் முடியும் . உருபுநிலை உருபியலுள் முடியும் . ஈண்டுப் பெயர் கூறுகின்றது . அப்பெயரை முன்கூறாததனால் பின் கொண்டான் , முன்கொண்டான் எனத் திரியாமையும் கொள்க. இயல, என்றதனான், ஊன் என்னும் சுட்டு ஊன்கொண்டான் என இயல்பாய் முடிதல் கொள்க.

வயின் என்னும் சொல்:

சுட்டுமுதல் வயினும் எகரமுதல் வயினும்

அப்பண்பு நிலையும் இயற்கைய என்ப.

இஃது , இவ்வீற்றுள் ஒருசார் ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உணர்த்திநின்ற இடைச்சொல்லிற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய வயின் என்னும் சொல்லும் எகரமாகிய முதலையுடைய வயின் என்னும் சொல்லும் , முன்னர் றகரமாய் முடியுமென்ற தன்மையிலே நிலைபெற்று முடியும் இயற்கையுடைய என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு : அவ்வயிற்கொண்டான், இவ்வயிற்கொண்டான், உவ்வயிற் கொண்டான்,

எவ்வயிற்கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும் .

இயற்கைய என்றதனால் , திரியாது இயல்பாய் முடிவனவும் கொள்ளப்படும்.

கான்கோழி என வரும்.

குயின் என்னும் சொல்:

குயினென் கிளவி இயற்கை யாகும்.

இ.ஃது , இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் நுதலிற்று .

குயின் என்னும் சொல் திரியாது இயல்பாய் முடியும் .

எ - டு : குயின்குழாம்; செலவு, தோற்றம் , பறைவு என வரும் . குயின் என்பது மேகம் .

எகின் என்னும் மரப்பெயர்:

எகின்மர மாயின் ஆண்மர இயற்றே.

இது, திரிபு விலக்கி அம்மு வகுத்தல் நுதலிற்று .

எகின் என்னும் சொல்லும் மரப்பெயராயின் ஆண்மரத்தினது இயல்பாய் அம்முப் பெற்று முடியும் .

எ - டு : எகினங்கோடு ; செதிள் , தோல் , பூ என வரும் .

ஏனை யெகினே அகரம் வருமே

வல்லெழுத் தியற்கை மிகுதல் வேண்டும்.

இதுவும் அது .

மரமல்லாத எகின் நிலைமொழிக்கண் அகரம் வந்து முடியும் அவ்விடத்து வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பு மிக்கு முடிதல் வேண்டும் .

எ - டு : எகினக்கால் ; செவி , தலை , புறம் என வரும் .

மேலைச்சூத்திரத்தோடு இதனை ஒன்றாக ஓதாததனான் , இயல்பு கணத்துக்கண்ணும் அகரப்பேறு கொள்ளப்படும்.

எகினஞாற்சி ; யாப்பு , அடைவு என வரும் .

குறிப்பு

குறிப்பு

இயற்கை என்றதனான், அகரப்பேற்றோடு மெல்லெழுத்துப் பேறும் கொள்ளப்பேறும்.

எகினங்கால் ; செவி , தலை , புறம் என வரும்.

கிளைப்பெயர்:

கிளைப்பெய ரெல்லாங் கிளைப்பெய ரியல.

இ.்.து , இவ்வீற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

னகாரவீற்றுக் கிளைப்பெயரெல்லாம் ணகாரவீற்றுக் கிளைப்பெயர் போலத் திரியாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : எயின்குடி; சேரி, தோட்டம், பாடி என வரும்.

எல்லாம் என்றதனான் , அக்குச்சாரியையும் வல்லெழுத்தும் பெற்று எயினக்கன்னி என முடிதலும் , பார்ப்பனக்கன்னி என நிலைமொழி திரிந்து அக்கும் வல்லெழுத்தும் பெறுதலும் , இனிச்சாரியை பெறாது திரிந்து வேளாண்குமரி , வேளாண் வாழ்க்கை என முடிதலும் கொள்ளப்படும்.

மீன் என்னும் சொல்

மீனென் கிளவி வல்லெழுத் துறழ்வே.

இதுவும் , அவற்றுள் ஒன்றற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

மீன் என்னும் சொல் தன் திரிபு வல்லெழுத்தினோடு உறழ்ந்து முடியும் .

எ - டு : மீன்கண் , மீற்கண்; சினை, தலை , புறம் என வரும்.

தேன் என்னும் சொல்

தேனென் கிளவி வல்லெழுத் தியையின்

மேனிலை ஒத்தலும் வல்லெழுத்து மிகுதலும்

ஆமுறை யிரண்டும் உரிமையு முடைத்தே

வல்லெழுத்து மிகுவழி இறுதி யில்லை.

இதுவும் அது .

குறிப்பு

தேன் என்னும் சொல் வல்லெழுத்து முதன்மொழியாய் வந்து பொருந்தின் ,முன்னர் மீன் என்னும் சொல்லிற்குச் சொன்ன தன்மையை ஒத்து உறழ்தலும் வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலுமாகிய இரண்டினையும் உரித்தாதலையும் உடைத்து; வல்லெழுத்து மிகுமிடத்து நிலைமொழியிறுதி னகரவொற்று நிலையின்றிக் கெடும் .

எ - டு : தேன்குடம் , தேற்குடம் , சாடி , தூதை , பானை ,

எனவும் ; தேக்குடம் ; சாடி , தூதை , பானை எனவும் வரும்.

அதற்கு மேலும் முடிபுகள்

மெல்லெழுத்து மிகினும் மான மில்லை.

இது , மேலதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று .

தேன் என் கிளவி வல்லெழுத்து வந்தால் வல்லெழுத்து மிகுதலேயன்றி மெல்லெழுத்து மிக்குமுடியினும் குற்றம் இல்லை .

தேங்குடம் ; சாடி , தூதை , பானை எனவும் வரும்.

மெல்லெழுத் தியையின் இறுதியோ டுறழும்.

இது , மேலதற்கு மென்கணத்துக்கண் தொகைமரபிற் கூறிய முடிபு ஒழிய வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

தேன் எனனும் சொல் மெல்லெழுத்து முதல்மொழி வந்து இயையின் நிலைமொழியிறுதி னகார ஒற்றுக்கெடுதலும் கெடாமையுமாகிய உறழ்ச்சியாய் முடியும் .

எ - டு : தேன்ஞெரி , தேஞெரி ; நுனி , முரி எனக் கொள்க.

அதன்மேல் "ஆமுறை" என்றதனால் , சிறு பான்மை ஈறு கெட்டுத் தேஞ்ஞெரி, நுனி, முரி என மெல்லெழுத்து மிகுதலும் கொள்ளப்படும்.

தேன் முன் இறால்:

இறாஅல் தோற்றம் இயற்கை யாகும்.

இ.்.து, இன்னும் அதற்கு உயிர்க்கணத்து ஒரு மொழிக்கண் முடியும் வேற்றுமை முடிபு கூறுதல்

தேன் என்னும் சொல் இறால் என்னும் வரு மொழியது தோற்றத்துக்கண் நிலைமொழி னகாரங் கெடாதே நின்று இயல்பாய் முடியும் .

எ - டு:தேனிறால்

அதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு:

ஒற்றுமிகு தகரமொடு நிற்றலும் உரித்தே.

இ.்.து , அதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

குறிப்பு

தேன் என்பது இறால் என்னும் வருமொழிக்கண் பிறிதும் ஓர் தகரவொற்று உடன்மிகு தகரத்தோடு நின்று முடிதலும் உரித்து .

மேல் ‘‘வல்லெழுத்து மிகுவழி யிறுதியில்லை” (சூத் - 45) என்றதனான் , நிலைமொழி யீறு கெடுக்க தகரமிகும்“ என்னாது ஒற்றுமிகு தகரம் என்றதனால் ஈரொற்றாக்கப்படும்.

எ - டு : தேத்திறால் என வரும்.

மேலைச் சூத்திரத்தோடு இதனை ஒன்றாக ஓதாததனால் பிற வருமொழிக்கண்ணும் இம் முடிபு கொள்ளப்படும்.

தேத்தடை , தேத்தீ

தோற்றம்“ என்றதனால், தேனடை, தேனீ என்னும் இயல்பும் கொள்ளப்படும்.

மின் பின் பன் கன் என்னும் சொற்கள்:

மின்னும் பின்னும் பன்னுங் கன்னும்

அந்நாற் சொல்லும் தொழிற்பெய ரியல.

இ.்.து , அவற்றுட் சிலவற்றிற்கு வேறுமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

மின் என்னும் சொல்லும் பின் என்னும் சொல்லும் பன் என்னும் சொல்லும் கன் என்னும் சொல்லுமாகிய அந்நான்கு சொல்லும் வேற்றுமைக்கண்ணும் அல்வழிக் கண்ணும் ஞகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர்போல வன்கணம் வந்தவழி உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெறும். மென்கணத்துக் கண்ணும் இடைக்கணத்துக்கண்ணும் உகரமும் பெற்று முடியும் .

எ - டு : மின்னுக்கடிது, பின்னுக்கடிது, பன்னுக்கடிது, கன்னுக்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது, யாது எனவும்;

மின்னுக்கடுமை, பின்னுக்கடுமை, பன்னுக்கடுமை, கன்னுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை, யாப்பு எனவும் வரும் .

குறிப்பு

"கன்'' என்னும் சொல்லுக்கு மேலும் ஒரு முடிபு:

வேற்றுமை யாயின் ஏனை யெகினொடு

தோற்ற மொக்குங் கன்னென் கிளவி.

இது , மேல் முடிபு கூறியவற்றுள் ஒன்றற்கு வேறு ஓர் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

கன் என்னும் சொல் வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சியாயின் மரமல்லாத ஏனைய எகினொடு தோற்றம் ஒத்து அகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்று முடியும் .

எ - டு : கன்னக்குடம்1, சாடி , தூதை , பானை, ஞாற்சி , நீட்சி , மாட்சி , வலிமை என வரும் .

சிறுபான்மை கன்னக்கடுமை என்று குணவேற்றுமைக்கண்ணும் அமைதல் உண்டு.

தோற்றம்" என்றதனால், அல்வழிக்கண் அகரமும், வன்கணத்துக்கண் மெல்லெழுத்தும் கொள்க .

கன்னங்கடிது ; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது , நீண்டது , மாண்டது , யாது , வலிது என வரும் .

இன்னும் தோற்றம்" என்றதனால் , சிறுபான்மை,

கன்னங் கடுமை சிறுமை , தீமை , பெருமை என்ற; குணவேற்றுமைக் கண்ணும் அகரமும் மெல்லெழுத்தும் கொள்ளப்படும்.

இயற்பெயர் முன் தந்தை

இயற்பெயர் முன்னர்த் தந்தை முறைவரின்

முதற்கண் மெய்கெட அகரம் நிலையும்

மெய்யொழித் தன்கெடும் அவ்வியற் பெயரே.

இ.்.து ,இவ்வீற்று விரவுப்பெயருள் இயற்பெயர்க்குத் தொகைமரபினுள் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று. முதற்கண் மெய்கெட அதன்மேல் ஏறி நின்ற அகரம் கெடாது நிலைபெறும் . நிலைமொழியாகிய இயற்பெயர் அவ் அன் என்னும் சொல்லின் அகரம் ஏறிநின்ற மெய்யை ஒழித்து அவ் அன் தான் கெட்டு முடியும் .

எ - டு : சாத்தந்தை , கொற்றந்தை என வரும் .

முதற்கண் மெய்" என்றதனால் சாத்தன்றந்தை கொற்றன்றந்தை என்னும் இயல்பு முடிபும் கொள்ளப்படும்.

குறிப்பு

அதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு:

ஆதனும் பூதனுங் கூறிய இயல்பொடு

பெயரொற் றகரந் துவரக் கெடுமே.

இ∴து, மேலதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

மேற்கூறிய இயற்பெயருள் ஆதனும் பூதனும் என்னும் இயற்பெயர்கள் தந்தை என்னும் முறைப்பெயரோடு முடியுங்கால் முற் கூறிய நிலைமொழி அன் கெடுதலும்,வருமொழித் தகர ஒற்று கெடுதலுமாகிய இவற்றோடு நிலைமொழிப் பெயரில் அன் கெட நின்ற தகர ஒற்றும் வசரமோழிஜ முதலில் தகர ஒற்றுக் கெட நின்ற அகரமும் முற்றக் கெட்டு முடியும்.

எ - டு : ஆந்தை, பூந்தை என வரும்.

இயல்பு என்றதனால், பெயரொற்றும் அகரமும் கெடாதே நின்று முடிந்தவாறே முடிந்தாலும் கொள்ளப்படும்.

ஆதந்தை , பூதந்தை என வரும் .

துவர" என்றதனால் , அழான், புழான் என நிறுத்திப் பொருந்தின செய்கை செய்து அழாந்தை , புழாந்தை என முடித்தல் வேண்டும்.

இதற்கு வேறொரு முடிபு

சிறப்பொடு வருவழி யியற்கை யாகும்.

இ∴து , எய்தியது ஒருவழி விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று .

அவ்வியற்பெயர் பண்பு அடுத்து வரும்பொழுது முன்கூறிய இருமொழிச் செய்கையும் தவிர்ந்து இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : பெருஞ்சாத்தன்றந்தை , பெருங்கொற்றன்றந்தை என வரும்.

இயற்பெயர் முன் மகன் முதலிய பிற பெயர்கள்:

அப்பெயர் மெய்யொழித் தன்கெடு வழியும்

நிற்றலும் உரித்தே அம்மென்சாரியை

மக்கள் முறைதொகூஉம் மருங்கினான.

இ∴து , மேலதற்கு வேறு ஓர் வருமொழிக்கண் எய்தாதது எய்துவித்தது .

அவ்வியற் பெயர் மக்கள் என்னும் முறைப்பெயர் வந்து கூடும் இடத்தும் பிறிதிடத்தும் தான் ஏறிய மெய்யை ஒழித்து அன்கெடும்.அம் என்னும் சாரியை நிற்றலும் உரித்து .

குறிப்பு

எ - டு : சாத்தங்கொற்றன், கொற்றங்கொற்றன் எனவும், சாத்தங்குடி, கொற்றங்குடி எனவும் வரும்

தான் பேன் கோன் என்னும் இயற்பெயர்கள்.

தானும் பேனும் கோனும் என்னும்

ஆமுறை இயற்பெயர் திரிபிடனிலவே.

இ ⁘து, மேலதற்கு ஒரு வழி எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

அவ்வியற்பெயருள் தானும் பேனும் கோனும் என்னும் முறைமையினுடைய இயற்பெயர்கள் தந்தை மக்கள் என்னும் முறைப்பெயரோடு புணரும் பொழுது, மேற்கூறிய திரிபுகள் இன்றி இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : தான்றந்தை,பேன்றந்தை,கோன்றந்தை எனவும்;

தான் கொற்றன்,பேன்கொற்றன்,கோன்கொற்றன் எனவும் வரும்.

தான் யான் என்னும் சொற்கள்

தான்யா னெனும் பெயர் உருபியல் நிலையும்.

இ ⁘து, விரவுப்பெயருள் தான் என்பதற்கும் உயர்திணைப் பெயருள் யான் என்பதற்கும் வேற்றுமைக்கண் தொகை மரபினுள் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

தான் என்னும் விரவுப் பெயரும் யான் என்னும் உயர்திணைப்பெயரும் முன்னர் தொகைமரபினுட் கூறியவாறு இயல்புகள் ஒழித்து உருபு புணர்ச்சியிற் கூறிய இயல்பின்கண்ணே நிலைபெற்றுத் தான் என்பது நெடுமுதல் குறுகித் தன் என்றும் யான் என்பது யகரம் கெட்டு ஆகாரம் எகாரமாய்த் திரிந்து என் என்றும் முடியும்.

எ - டு : தன்கை,என்கை,செவி,தலை,புறம்எனவும்

தன்;ஞாண்;என் ஞாண் நூல், மணி, யாழ், வட்டு, அடை, ஆடை எனவும் வரும்.

அல்வழியில் தான் யான்:

வேற்றுமை யல்வழிக் குறுகலுந் திரிதலும்

தோற்றம் இல்லை யென்மனார் புலவர்.

இ.்.து, மேலவற்றிற்கு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

மேற்கூறிய தான் யான் என்னும் பெயர்கள் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி அல்லாதவிடத்து தான் என்பது நெடுமுதல் குறுகலும் யான் என்பது அவ்வாறு திரிதலும் தோற்றமின்றி இயல்பாய் முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு : தான்குறியன்; சிறியன்,தீயன், பெரியன், ஞான்றான் , நீண்டான், மாண்டான் , எனவும்;

யான்குறியேன்,சிறியேன், தீயேன்,பெரியேன்,ஞான்றேன், நீண்டேன், மாண்டேன் எனவும் வரும்.

தோற்றம் என்றதனான், வேற்றுமைக்கண் அவ்வாறன்றித் திரிதலும்உண்டாம்.

எ - டு : தற்புகழ்,தற்பகை எனவும் வரும்.

அழன் என்னும் சொல்:

அழனென் இறுதிகெட வல்லெழுத்து மிகுமே.

இ.்.து, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

அழன் என்னும் சொல் அழன் என்னும் கைரவீறு கெட வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : அழக்குடம்; சாடி, தூதை, பானை, என வரும்.

முன் என்பதற்கு முன் இல்

முன்னென் கிளவி முன்னர்த் தோன்றும்

இல்லென் கிளவிமிசை றகர மொற்றல்

தொல்லியன் மருங்கின் மரீஇய மரபே.

இ.்.து, இவ்வீற்றுள் இலக்கணத்தொடு பொருந்திய மரூஉக்களுள் ஒன்றற்கு வேறுமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

முன் என்னும் சொல்லின் முன்னர்த் தோன்றும் இல் என்னும் சொல்லின்மேல் றகர வொற்று வந்து முடிதல், பழையதாகிய இயல்பினையுடையவிடத்து மருவிவந்த இலக்கண முடிபு ஆகும்.

இது கடைக்கண் என்றாற்போல் வரூஉம் மரூஉ முடிபு போலன்றி முன்னில் என ஒற்றிரட்டி முடியற்பாலது. இரு மொழிக்கும் இயல்பிலதோர் ஒற்றுமிக்கு முடிந்த மரூஉ முடிபு.

இல் முன் என நிற்க வேண்டியது முன்றில் எனத் தலைத்தடுமாறி நிற்கும்.

குறிப்பு

பொன் என்னும் சொல்

பொன்னென் கிளவி யீறுகெட முறையின்

முன்னர்த் தோன்றும் லகார மகாரம்

செய்யுள் மருங்கின் தொடரிய லான

இ∴து, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்குச் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

செய்யுளிடத்துச் சொற்கள் தம்மில் தொடர்ச்சிப்படும் இயல்பின்கண். பொன் என்னும் சொல் பகரம் தன் ஈறாகிய னகரம்கெட அதன்முன்னர் முறையானே லகரமும் மகரமும் தோன்றி முடியும்;

முறையின் “ என்றதனால் , லகரம் உயிர்மெய்யாகவும் மகரம் தனி மெய்யாகவும் கொள்ளப்படும்.

எ - டு : ”பொலம்படை பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி என வரும்.

தொடரியலான“ என்றதனான் பகரம் அல்லாத வன்கணத்துக் கண்ணும் சிறுபான்மை ஈறுகெட்டு லகரமும் வல்லெழுத்திற்கேற்ற மெல்லெழுத்தும் மிக்குமுடிதல் கொள்க.

பொலங்கலம்,பொலஞ்சுடர், பொலந்தேர் என வரும்.

ஒன்றின முடித்தல்“ என்பதனால், பொலநறுந்தெரியல், பொல மலராவிரை என்றாற்போல வரும்,

2. இடையொற்று ஈறுகள்:

வேற்றுமையின் யகர ஈறு:

யகர இறுதி வேற்றுமைப் பொருள்வயின்

வல்லெழுத் தியையின் அவ்வெழுத்து மிகுமே.

யகாரவீற்றுப் பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் வல்லெழுத்து முதன் மொழியாய் வந்து இயையின் அவ் வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : நாய்க்கால்; செவி, தலை , புறம் என வரும்.

தாய்:

குறிப்பு

தாயென் கிளவி யியற்கை யாகும்.

தாய் என்னும் சொல் வல்லெழுத்து மிகாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : தாய்கை;செவி, தலை , புறம் என வரும்.

அதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு:

மகன்வினை கிளப்பின் முதனிலை யியற்றே.

தாய் என்னும் சொல் தனக்கு அடையாய் முன் வந்த மகனது வினையைக் கூறின் இவ்வீற்று முன்னர் கூறியவாறு வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : மகன்றாய்க் கலாம்; செரு ,தார், படை என வரும்.

யகர ஈற்றிற்கு வேறு முடிபு:

மெல்லெழுத் துறழும் மொழியுமா ருளவே.

மேற்கூறிய வல்லெழுத்தோடு மெல்லெழுத்து மிக்கும் உறழ்ந்தும் முடியும் மொழிகளும் உள.

எ - டு : வேய்ங்குறை, வேய்க்குறை; சிறை, தலை , புறம் என வரும்.

அல்வழியில் யகர ஈறு:

அல்வழி யெல்லாம் இயல்பென மொழிப.

யகர வீற்று அல்வழியெல்லாம் இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : நாய்கடிது; சிறிது , தீது, பெரிது என வரும்.

எல்லாம் என்றதனால், இவ்வீற்று உருபு வாராது, உருபின் பொருள்பட வந்த இடைச்சொல் முடிபும், வினையெச்சமுடிபும், இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை முடிபும், அல்வழியுறழ்ச்சி முடிபும் கொள்ளப்படும்.

சான்று: அவ்வாய்க்கொண்டான், இவ்வாய்க்கொண்டான், உவ்வாய்க்கொண்டான்; எவ்வாய்க்கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்;

தாய்க்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்;

பொய்ச்சொல், மெய்ச்சொல் எனவும்;

வேய்கடிது, வேய்க்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும் வரும்.

வேற்றுமையில் ரகார ஈறு:

குறிப்பு

ரகார இறுதி யகார இயற்றே.

இ.ஃது, ரகாரவீற்று வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

ரகாரவீற்றுப் பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் யகாரவீற்று இயல்பினதாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி மிக்கு முடியும்.

எ - டு : தேர்க்கால்; செய்கை, தலை, புறம் என வரும்.

ஆர் வெதிர் சார் பீர்:

ஆரும் வெதிருஞ் சாரும் பீரும்

மெல்லெழுத்து மிகுதல் மெய்பெறத் தோன்றும்.

ஆர் என்னும் சொல்லும், வெதிர் என்னும் சொல்லும் சார் என்னும் சொல்லும், பீர் என்னும் சொல்லும் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடிதல் மெய்ம்மைபெறத் தோன்றும்.

எ - டு : ஆர்ங்கோடு, வெதிர்ங்கோடு, சார்ங்கோடு, பீர்ங்கோடு; செதிள், தோல் , பூ என வரும்.

மெய்பெற என்றதனால் மெல்லெழுத்து மிகுதலும் உண்டு.

குதிர்ங்கோடு,துவர்ங்கோடு; செதிள்,தோல், பூ என வரும்.

சார் எனும் கிளவி:

சாரென் கிளவி காழ்வயின் வலிக்கும்.

சார் என்னும் சொல் காழ் என்னும் சொல்லொடு புணருமிடத்து வல்லெழுத்து மிக்குப் புணரும்.

எ - டு : சார்க்காழ்

பீர் என்னும் சொல் - மேலும் ஒரு முடிபு:

பீரென் கிளவி அம்மொடுஞ் சிவணும்.

இ.ஃது, அவற்றுட் பீர் என்பதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

பீர் என்னும் சொல் மெல்லெழுத்தேயன்றி அம்முச்சாரியையும் பெற்றும் முடியும்.

எ - டு : பீரங்கோடு; செதிள், தோல் , பூ என வரும்.

அத்துச் சாரியை பெற்று வருதலும் உண்டு.

பீரத்தலர் (குறுந். 98)

வேற்றுமையில் லகார ஈறு:

லகார இறுதி னகார இயற்றே.

குறிப்பு

இ∴து, லகார ஈற்றிற்கு னகாரஈற்று வேற்றுமையோடு இயைய வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

லகார வீற்றுப் பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் வல்லெழுத்து முதன் மொழியாய் வரின் னகாரவீற்றின் இயல்பினதாய் லகாரம் றகாரமாய்த் திரிந்து முடியும்.

எ - டு : கற்குறை; சிறை, தலை , புறம் என வரும்.

அதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு:

மெல்லெழுத் தியையின் னகார மாகும்.

இ∴து, லகார வீற்றுப்பெயர் மென்கணத்தொடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

லகார வீற்றுப்பெயர் மென்கணம் வந்து இயையின் லகாரம் னகாரமாய்த் திரிந்து முடியும்.

எ - டு : கன்ஞெரி, நுனி , முறி என வரும்.

கன்ஞெரிந்தது; நீண்டது, மாண்டது என வரும்.

அல்வழியில் லகார ஈறு:

அல்வழி யெல்லாம் உறழென மொழிப.

லகார வீறு அல்வழியில் தந்திரிபு வல்லெழுத்தினோடு உறழ்ந்து முடியும்.

எ - டு : கல்குறிது, கற்குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

எல்லாம் என்றதனால், கல்குறுமை, கற்குறுமை எனக் குணம் பற்றி வந்த வேற்றுமைக்கும் இவ் உறழ்ச்சியுள் அமையும்.

இன்னும் அதனானே, இவ்வீற்று வினைச்சொல்லீறு திரிந்தனவும் கொள்க.

வந்தானாற்கொற்றன் என வரும்.

இன்னும் அதனானே, அக்காற்கொண்டான்,இக்காற்கொண்டான், உக்காற்கொண்டான் எக்காற்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என உருபு வாராது உருபின் பொருள்பட வந்தவற்றின் முடிவதும் இதனுள் அமையும்.

குறிப்பு

லகார மெய் ஆய்தமாதல்:

தகரம் வரும்வழி ஆய்தம் நிலையலும்

புகரின் றென்மனார் புலமை யோரே.

அவ்வாறு றகாரமாய்த் திரிந்த லகாரம் தகரம் முதல்மொழியாய் வருமொழியாய் வந்தவழி, அவ்வாறு றகாரமாய்த் திரிதலேயன்றி ஆய்தமாய்த் திரிந்து நிற்றலும் குற்றமன்று என்பர்.

எ - டு : க.்.றீது, கற்றீது என வரும்.

புகரின்று என்றதனால், நெடியத னிறுதி (சூத் - 75) என்பதனுள், வேறீது, வேற்றீது என்னும் உறழ்ச்சிமுடிபுங் கொள்ளப்படும்.

லகார ஈற்றிற்கு வேறு முடிபு:

நெடியதன் இறுதி இயல்புமா ருளவே.

நெடியதன் இறுதிக்கண் நின்ற லகாரவீறு குறியதன் இறுதிக்கண் நின்ற லகாரம்போலத் திரிந்து உறழ்தலேயன்றி இயல்பாய் முடிவனவும் உள.

எ - டு : பால்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

இயல்பாகாது திரிந்தன வேல்கடிது, வேற்கடிது என்றாற் போல்வன ஆகும்.

நெல் முதலிய சொற்கள்:

நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லும்

அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமை யியல.

நெல் என்னும் சொல்லும் செல் என்னும் சொல்லும் கொல் என்னும் சொல்லும் சொல் என்னும் சொல்லும் ஆகிய இவை நான்கு சொல்லும் அல்வழியைச் சொல்லுமிடத்தும் தம் வேற்றுமை முடிபின் இயல்பிற்றாய் லகாரம் றகாரமாய்த் திரிந்து முடியும்.

எ - டு : நெற்கடிது, செற்கடிது, கொற்கடிது, சொற்கடிது; சிறிது,தீது, பெரிது என வரும்.

இல் - இன்மைச் சொல்:

இல்லென் கிளவி யின்மை செப்பின்

வல்லெழுத்து மிகுதலும் ஐயிடை வருதலும்

இயற்கை யாதலும் ஆகாரம் வருதலும்

குறிப்பு

கொளத்தகு மரபின் ஆகிட னுடைத்தே.

இ∴து, இவ்வீற்று வினைக்குறிப்புச் சொல் ஒன்றற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இல் என்னும் சொல் ஒரு பொருளது இல்லாமையை உணர்த்துமிடத்து வல்லெழுத்து முதன் மொழியாய் வந்தவிடத்து, வல்லெழுத்து மிகுதலும் ஐ இடை வருதலும் இயல்பாகலும் ஆகாரம் மிக்குமுடிதலும் ஆகிய இம் முடிபு நான்கும் இச்சொல்லிற்கு முடிபாகக் கொளத்தகும் தன்மைத்தாம்.

கொளத்தகு மரபு என்றதனான், வல்லெழுத்து மிக்குவழி ஐகாரம் வருதலும், ஆகாரம் மிக்கவழி வல்லெழுத்து மிகுதலும் கொள்க. இயல்பு முற்கூறாது ஒழிந்ததனால், வல்லெழுத்து மிகுதி ஆகாரம் வந்த வழி மிக்கே முடிதலின் சிறப்புடைத்தாதலும், ஐகாரம் வந்தவழி மிகுதலும் மிகாமையுமுடைமையின் சிறப்பின்றாதலும் கொள்க.

எ - டு : இல்லைக்கல், இல்லைகல்; இல்கல்; இல்லாக்கல்; சுனை, துடி, பறை என வரும்.

இல்லைக்கல், இல்லைகல் என்பன இல்லை என்னும் ஐகாரவீற்றுச் சொல் முடிபன்றோவென்றும், இல்லாக்கல் என்பது உள்ள என்னும் பெயரெச்சத்து எதிர்மறையாகிய ஆகாரவீற்றுச் சொல்லது முடிபன்றோ வென்றும், இல்கல் என்பது பண்புத்தொகை முடிபன்றோ வென்றும் கூறின் அம் முடிபுகளோடு - இம் முடிபுகள் எழுத்தொப்புமையன்றி, இவை ஓசைவேற்றுமையுடைய வென்பது போலும் கருத்து. அவ்வோசை வேற்றுமையாவன, ஐகார வீறாயவழி அவ்வைகாரத்து மேல் ஒலியூன்றியும், லகார வீறாயவழி அந்த லகாரவொற்றின்மேல் ஒலியூன்றியும், அந்த லகாரமீது இயல்பு முடிபாயவழிப் பண்புத் தொகைபோல ஒரு திரண்மையாக ஒலியாது இடையற்று லகாரத்து மேல் ஒலியூன்றியும், ஆகாரவீறாய வழி ஒரு திரண்மையாய் அவ்வாகாரத்து மேல் ஒலியூன்றியும், ஆண்டு லகார வீறாயவழி ஒரு திரண்மையாக ஒலியாது அந்த லகாரத்துமேல் ஒலியூன்றியும் வரும் வேற்பாடுகள் போலும் என்பார் இளம்பூரணர்.

வல்:

வல்லென் கிளவி தொழிற்பெய ரியற்றே.

இதுவும், இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

வல் என்னும் சொல் அல்வழிக் கண்ணும் வேற்றுமைக் கண்ணும் ஞகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பிற்றாய் வன்கணத்து உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும், மென்கணத்தும் இடைக்கணத்தும் வகரத்தும் உகரம் பெற்றும் முடியும்.

குறிப்பு

எ - டு : வல்லுக்கடிது; சிறிது , தீது, பெரிது ,ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும் ;வல்லக்கடுமை ; சிறுமை ,தீமை , பெருமை ,ஞாறுசி , நீட்சி , மாட்சி , வலிமை எனவும் வரும்.

அதற்கு வேறொரு முடிபு:

நாயும் பலகையும் வரூஉங்காலை

ஆவயின் உகரங் கெடுதலும் உரித்தே

உகரங் கெடுவழி அகரம் நிலையும்.

இது, மேலதற்கு எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்துப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

வல் என்பதன்முன் நாய், பலகை என்னும் சொற்கள் வருமொழியாய் வருங்காலத்து, அவ்விடத்து உகரம் கெடாதே நின்று முடிதலேயன்றிக் கெட்டு முடியவும் பெறும், உகரம் கெட்டவிடத்து அகரம் வரும்.

எ - டு : வல்லநாய், வல்லப்பலகை என வரும்

அகரம் நிலையும் என்னாது உகரம் கெடும் என்றதனால், பிற வருமொழிக் கண்ணும் அவ் அகரம் வரும்.

எ - டு : வல்லக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை என வரும்.

பூல் - வேல் - ஆல்:

பூல்வே லென்றா ஆலென் கிளவியொடு

ஆமுப் பெயர்க்கும் அம்மிடை வருமே.

இதுவும், அவற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

பூல் என்னும் சொல்லும் வேல் என்னும் சொல்லும் ஆல் என்னும் சொல்லும் ஆகிய மூன்று பெயர்க்கும், வேற்றுமைக்கண் திரிபின்றி அம்முச்சாரியை இடை வந்து முடியும்.

எ - டு : பூலங்கோடு, வேலங்கோடு, ஆலம்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

லகர ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்:

தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற் பெயர் இயல.

இ.ஃது, இவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்கு அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக் கண்ணும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

லகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயரெல்லாம் ஞகாரவீற்றுத் தொழிற் பெயரின் இயல்பினவாய் அல்வழிக் கண்ணும் வேற்றுமைக் கண்ணும் வன்கணத்து உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும் மென்கணத்தும் இடைக்கணத்து வகரத்தும் உகரம் பெற்றும் முடியும்.

எ - டு : கல்லுக்கடிது; சிறிது,தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; கல்லுக்கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

எல்லாம் என்றதனால் இவ்வாறு முடியாது பிறவாறு முடிவனவும் கொள்க. பின்னல்கடிது துன்னல்கடிது; பின்னற்கடுமை, துன்னற்கடுமை என வரும். மென்கணம் வந்தவழி, பின்னன் ஞான்றது; பின்னன் ஞாற்சி என மெல்லெழுத்தாய்த் திரிந்து முடியும்.

வெயில்என் கிளவி:

வெயிலென் கிளவி மழையியல் நிலையும்

வெயில் என்னும் கிளவி மழை என்னும் சொல்லியல்பின் கண்ணே நிலைபெற்று அத்தும் இன்னும் பெற்று முடியும்.

எ - டு : வெயிலத்துக் கொண்டான்; வெயிலிற் கொண்டான்; சென்றான்; தந்தான், போயினான் என வரும்.

வேற்றுமையில் வகர ஈறு:

சுட்டுமுத லாகிய வகர விறுதி

முற்படக் கிளந்த உருபியல் நிலையும்.

இ∴து, வகாரவீற்றுப் பெயர் நான்கினும் சுட்டுமுதல் வகரம் மூன்றற்கும் வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

சுட்டெழுத்தை முதலாகவுடைய வகர வீற்றுச்சொல் வேற்றுமைக்கண் முற்படச்சொன்ன உருபு புணர்ச்சியின் இயல்பு நிலைபெற்று வற்றுப் பெற்றுப் புணரும்.

எ - டு : அவற்றுக்கோடு, இவற்றுக்கோடு, உவற்றுக்கோடு; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

முற்படக்கிளந்த என்றதனான் வற்றினோடு இன்னும் பெறுதல் கொள்க, அவற்றின் கோடு, இவற்றின்கோடு உவற்றின்கோடு; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

அல்வழி முடிவு:

வேற்றுமை அல்வழி ஆய்த மாகும்.

இ∴து, மேலனவற்றிற்கு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

அச்சுட்டு முதலாகிய வகரவீறு வன்கணம் வந்தால் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சியல்லாத அல்வழிக்கண் அவ்வகரம் ஆய்தமாய்த் திரிந்து முடியும்.

எ - டு : அ∴கடிய, இ∴கடிய, உ∴கடிய; சிறிய , தீய , பெரிய என வரும்.

குறிப்பு

அதற்கு வேறு முடிபுகள்:

மெல்லெழுத் தியையின் அவ்வெழுத் தாகும்.

இ∴து, மேலனவற்றிற்கு மென்கணத்து முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

அவ், இவ், உவ் என்னும் வகரவீறு மென்கணம் வந்து இயைந்த விடத்து அவ்வகரம் அம் மெல்லெழுத்தாய்த் திரிந்து முடியும்.

எ - டு : அஞ்ஞாண், இஞ்ஞாண், உஞ்ஞாண்; நூல்,மணி என வரும்.

ஏனவை புணரின் இயல்பென மொழிப.

இ∴து, மேலனவற்றிற்கு இடைக்கணத்தும் உயிர்க்கணத்தும் முடிபு கூறுகின்றது.

அச்சுட்டு முதலாகிய வகரவீறு ஒழிந்த இடைக்கணமும் உயிர்க்கணமும் வந்து புணரின் அவ்வகரம் திரியாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : அவ்யாழ் , இவ்யாழ் , உவ்யாழ் ,வட்டு, அடை , ஆடை என ஒட்டுக.

வகர ஈற்று உரிச்சொல்:

ஏனை வகரந் தொழிற்பெய ரியற்றே.

இ∴து, இவ்வீற்றுள் ஒழிந்த ஒன்றற்கும் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் முடிபு கூறுகின்றது.

ஒழிந்த வகரவீறு ஞகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பிற்றாய் வன் கணத்து உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும் அல்லனவற்றுக்கண் உகரமே பெற்றும் முடியும்.

எ - டு : தெவ்வுக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது, எனவும்;

தெவ்வுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

குறிப்பு

வேற்றுமையில் ழகார ஈறு:

ழகார இறுதி ரகார இயற்றே.

இஃது, ழகாரவீற்று வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

ழகார ஈற்றுப்பெயர் வன் கணம் வந்தால் வேற்றுமைக்கண் ரகார ஈற்று இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : பூழ்க்கால்; சிறகு, தலை, புறம் என வரும்.

தாழ்:

தாழென் கிளவி கோலொடு புணரின்

அக்கிடை வருதல் உரித்து மாகும்.

இஃது, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

தாழ் என்னும் சொல் கோல் என்னும் சொல்லோடு புணரும் இடத்து, வல்லெழுத்து மிகுதலேயன்றி அக்குச்சாரியை இடை வந்து முடிதலும் உரித்து.

எ - டு : தாழக்கோல் என வரும்.

தமிழ்:

தமிழென் கிளவியும் அதனோ ரற்றே.

தமிழ் என்னும் சொல்லும் அதனோடு ஒரு தன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து மிகுதலேயன்றி அக்குச் சாரியை பெற்று முடியும்.

தமிழ்க்கூத்து; சேரி,தோட்டம், பள்ளி என வரும்.

குமிழ் - மரப்பெயர்

குமிழென் கிளவி மரப்பெய ராயின்

பீரென் கிளவியோடு ஓரியற் றாகும்.

இதுவும், அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

குமிழ் என்னும் சொல் குமிழ்த்தல் என்னும் தொழிலன்றி மரப்பெயராயின் பீர் என் கிளவியோடு ஓர் இயல்பிற்றாய் மெல்லெழுத்தும் அம்முச்சாரியையும் பெற்று முடியும்.

எ - டு : குமிழங்கோடு; செதிள்,தோல்,பூ என வரும்.

குறிப்பு

மகிழங்கோடு என வரும்.

பாழ்:

பாழென் கிளவி மெல்லெழுத் துறழ்வே.

இதுவும், அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியதன் மேல் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

பாழ் என்னும் சொல் வல்லெழுத்தோடு மெல்லெழுத்து உறழ்ந்து முடியும்.

எ - டு : பாழ்க்கிணறு, பாழ்ங்கிணறு; சேரி, தோட்டம், பாடி என வரும்.

ஏழ் - எண்ணுப்பெயர்.

ஏழென் கிளவி உருபியல் நிலையும்.

இ∴து, இவ்வீற்று எண்ணுப்பெயர்க்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

ஏழ் என்னும் எண்ணுப் பெயரது இறுதி, உருபு புணர்ச்சிக்கண் சொன்ன இயல்பின்கண்ணே அன்பெற்று முடியும்.

எ - டு : ஏழன் காயம்; சுக்கு , தோரை , பயறு என வரும்.

ஏழ் முன் அளவு முதலிய பெயர்கள்:

அளவு நிறையும் எண்ணும் வருவழி

நெடுமுதல் குறுகலும் உகரம் வருதலும்

கடிநிலை யின்றே ஆசிரியர்க்கே.

ஏழ் என்னும் எண்ணுப்பெயர் அளவுப் பெயரும் நிறைப்பெயரும் எண்ணுப்பெயரும் வருமொழியாய் வருமிடத்து, நெடுமுதல் குறுகுதலும் உகரம் வருதலும் உரித்து.

எ - டு : எழுகலம்; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு, பலம் எனவும்;

எழுகழஞ்சு ; தொடி, பலம் எனவும்; எழுமூன்று , எழுநான்கு எனவும் வரும்.

நிலையின்று என்றதனால் வன்கணத்துப் பொருட்பெயர்க்கும் இம்முடிபு கொள்ளும்.

எழுகடல், சிலை, திசை, பிறப்பு என வரும்.

பத்தென் கிளவி ஒற்றிடை கெடுவழி

நிற்றல் வேண்டும் ஆய்தப் புள்ளி.

குறிப்பு

இ∴து, மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியதன்மேல் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

ஏழ் என்பதனோடு பத்து என்பது புணரும் இடத்து அப்பத்து என்னும் கிளவியின் இடை ஒற்றுக் கெடுவழி ஆய்தமாகிய புள்ளி நிற்றல் வேண்டும்.

எ - டு : எழுப∴து என வரும்.

ஆயிரம் வரல்:

ஆயிரம் வருவழி உகரங் கெடுமே.

இ∴து, மேலதற்கு எய்தியது ஒரு மருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

ஏழ் என்பது ஆயிரம் என்பது வருமிடத்து முன்பெற்ற உகரம் பெறாது முடியும் .

எ - டு : ஏழாயிரம் என வரும்.

நூறூர்ந்து வரூஉம் ஆயிரக் கிளவிக்குக்

கூறிய நெடுமுதல் குறுக்கம் இன்றே.

இதுவும் , மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியது முழுவதும் விலக்குகின்றது .

ஏழ் என்பது நூறு என்னும் சொல் ஊர்ந்து வருகின்ற ஆயிரக்கிளவியாகிய நூறாயிரம் என்பதற்கு முன் கூறிய நெடுமுதல் குறுகி உகரம் பெறுதல் இல்லை.

எ - டு : ஏழ் நூறாயிரம் என வரும்.

கூறிய என்றதனால் நெடுமுதல் குறுகி , உகரம் பெற்று எழுநூறாயிரம் என்றும் ஆகும்.

எழுஞாயிறு, எழுநாள் என வரும்.

ஐஅம் பல்லென வரூஉம் இறுதி

அல்பெய ரெண்ணு மாயியல் நிலையும்.

இதுவும் , மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியது முழுவதும் விலக்குகின்றது.

குறிப்பு

ஏழ் என்னும் எண்தான் ஐ என்றும் அம் என்றும் பல் என்றும் வருகின்ற இறுதிகளையுடைய பொருட்பெயர் அல்லாத எண்ணுப்பெயராகிய தாமரை வெள்ளம் ஆம்பல் என்பனவும் வந்தால் நெடுமுதல் குறுக்கம் இன்றி உகரம் பெறாது அவ் இயல்பின் கண்ணே நின்று முடியும்.

எ - டு : ஏழ்தாமரை, ஏழ்வெள்ளம் , ஏழாம்பல் என வரும்.

ஏழ் முன் அளவு முதலிய பெயர்கள்

உயிர்முன் வரினும் ஆயியல் திரியாது.

இதுவும் , மேலதற்கு எய்தியது ஒருவழி விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது .

ஏழ் என்பது அளவு முதலிய பெயர்களுள் உயிர் முதல்மொழி முன் வரினும் நெடுமுதல் குறுகி உகரம் வராது முடியும் அவ் வியல்பில் திரியாது முடியும்.

எ - டு : ஏழ்கல், ஏழுழக்கு , ஏழொன்று , ஏழிரண்டு என வரும்.

கீழ் என்னும் சொல்:

கீழென் கிளவி உறழத் தோன்றும்

இ∴து , இவ் ஈற்றுள் ஒன்றற்கு வேற்றுமைக்கண் வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

கீழ் என்னும் சொல் உறழ்ச்சியாகத் தோன்றி முடியும்.

எ - டு : கீழ்குளம், கீழ்க்குளம் என வரும்.

தோன்றும் என்றதனால் நெடுமுதல் குறுகாது உகரம் வருதலும் கொள்ளவேண்டும்.

எ - டு : கீழுகுளம்; சேரி,தோட்டம்,பாடி என வரும்.

வேற்றுமையில் ளகர ஈறு:

ளகார இறுதி ணகார இயற்றே.

இ∴து, ளகார ஈற்றிற்கு ணகார ஈற்று வேற்றுமை முடிபோடு இயைய வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

ளகார ஈற்றுப் பெயர் வேற்றுமைக்கண் ணகார ஈற்று இயல்பிற்றாய் வன்கணம் வந்தால் ளகாரம் டகாரமாய்த் திரிந்து முடியும்.

எ - டு : முட்குறை; சிறை, தலை,புறம் என வரும்.

அதற்கு வேறு முடிபு:

மெல்லெழுத் தியையின் ணகார மாகும்.

இ.்.து , மேலதற்கு மென்கணத்து முடிபு கூறுகின்றது .

ளகார ஈறு மெல்லெழுத்து வருமொழியாய் வந்து இயையின் ணகாரமாய்த் திரிந்து முடியும் .

எ - டு : முண்ஞெரி, நுனி,முறி என வரும்.

முண்ஞெரித்தது; நீண்டது, மாண்டது என வரும்.

அல்வழியில் ளகர ஈறு:

அல்வழி யெல்லாம் உறழென மொழிப.

இ.்.து, மேலதற்கு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

ளகார ஈற்று அல்வழிகளெல்லாம் திரிந்தும் திரியாதும் உறழ்ந்து முடியும்.

எ - டு : முள்கடிது, முட்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

முள்குறுமை, முட்குறுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும்; கோள்கடுமை,கோட்கடுமை எனவும் வரும்.

இன்னும் அதனானே, உருபு வாராது உருபின் பொருள்பட வந்தவற்றின் முடிபும் கொள்க.

அதோட்கொண்டான், இதோட்கொண்டான், உதோட்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

அதற்கு வேறு முடிபு:

ஆய்த நிலையலும் வரைநிலை யின்றே

தகரம் வரூஉங் காலை யான.

இ.்.து, மேலதற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

தகர முதல்மொழியாய் வரும் காலத்து ளகாரம் டகாரமாயே திரியாது ஆய்தமாய்த் திரிந்து நிற்றலும் உண்டு.

எ - டு : மு.்.டீது, முட்டீது என வரும்.

அதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு:

நெடியத னிறுதி இயல்பா குநவும்

வேற்றுமை யல்வழி வேற்றுமை நிலையலும்

போற்றல் வேண்டும் மொழியுமா ருளவே.

இ∴து, மேலதற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

ளகாரம் நெடியதன் இறுதி திரியாது இயல்பாய் முடிவனவற்றையும், வேற்றுமை அல்லாத அல்வழியிடத்து வேற்றுமையின் இயல்புடையனவாய்த் திரிந்து முடிதலையும் போற்றுதல் வேண்டும் மொழிகளும் உள.

எ - டு : வாள்கடிது , கோள்கடிது : சிறிது, தீது , பெரிது எனவும்,தோட்கடிது,

நாட்கடிது;சிறிது,தீது,பெரிது எனவும் வரும்.

போற்றல் வேண்டும் என்றதனால், உதளங்காய்; செதிள் , தோல், பூ என அம்முப்பெற்று முடிவனவும்உண்டு.

ளகர ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்:

தொழிற்யெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல.

இ∴து, இவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்கு வேற்றுமைக்கண்ணும் அல்வழிக்கண்ணும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

ளகார ஈற்றுத் தொழிற்பெயரெல்லாம் வேற்றுமைக்கண்ணும் அல்வழிக்கண்ணும் ஞகார ஈற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பிற்றாய் வன்கணம் வந்தவழி வல்லெழுத்தும் உகரமும் பெற்றும் மென்கணமும் இடைக்கணத்து வகரமும் வந்தவழி உகரம் பெற்றும் முடியும்.

எ - டு : துள்ளுக்கடிது; சிறிது, பெரிது, ஞான்றது , நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும் ;

துள்ளுக்கடுமை: சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி , வலிமை எனவும் வரும்.

எல்லாம் என்றமையால் தொழிற்பெயர்கள் இருவழியும் இவ்வாறன்றிப் பிறவாறு முடிவனவும் கொள்ளப்படும்.

கோள்கடிது, கோட்கடிது: வாள்கடிது,வாட்கடிது; சிறிது. தீது, பெரிது எனவும் ;

கோள்கடுமை; கோட்கடுமை; வாள்கடுமை , வாட்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும் வரும்.

குறிப்பு

இருள் என்னும் சொல்:

இருளென் கிளவி வெயிலியல் நிலையும்.

இதுவும், அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

இருள் என்னும் சொல் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் வெயில் என்னும் சொல்லின் இயல்பிலே நின்று அத்தும் இன்னும் பெற்று முடியும்.

எ - டு : இருளத்துக் கொண்டான், இருளிற் கொண்டான், சென்றான், தந்தான் , போயினான் என வரும்.

புள் - வள்:

புள்ளும் வள்ளும் தொழிற்பெய ரியல.

இதுவும், அவ்வீற்றுள் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

புள் என்னும் சொல்லும் வள் என்னும் சொல்லும் வேற்றுமைக் கண்ணும் அல்வழிக்கண்ணும் ஞகார ஈற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பிற்றாய் வன்கணத்து உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும் மென்கணத்தும் இடைக்கணத்து வகரத்தும் உகரம் பெற்றும் முடியும்.

எ - டு :புள்ளுக்கடிது, வள்ளுக்கடிது; சிறிது,தீது , பெரிது , ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும் ;

புள்ளுக்கடுமை, வள்ளுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி , வலிமை எனவும் வரும்.

பள்ளுக்கடிது,கள்ளுக்கடிது; பள்ளுக்கடுமை, கள்ளுக்கடுமை எனவும்;

பட்கடிது; பட்கடும்,கட்கடுமை எனவும் கொள்ளப்படும்.

மக்கள்:

மக்க ளென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்

தக்கவழி அறிந்து வலித்தலு முரித்தே.

மக்கள் என்னும் பெயர்ச்சொல்லின் இறுதி, இயல்பே அன்றித் தக்க இடம் அறிந்து வல்லொற்றாய்த் திரிந்து முடிதலும் உண்டாம்.

அம்மக்கள் உடம்பு, உயிர்நீங்கிய காலத்து இம்முடிபு எனக் கொள்ளவேண்டும்.

எ - டு : மக்கட்தொகை; செவி, தலை,புறம் என வரும்.

குறிப்பு

3. புறனடை:

உணரக் கூறிய புணரியல் மருங்கின்

கண்டுசெயற் குரியவை கண்ணினர் கொளலே.

உணரக் கூறப்பட்ட புள்ளியீறுகள் வருமொழியோடு புணரும்இயல் பிடத்து, மேல் முடித்த முடிபுகளேயன்றி வழக்கினுள் கண்டு முடித்தற்குரிய பிற முடிபுகளைக் கருதிக்கொண்டு முடிக்கவேண்டும்.

எ - டு : விழன்குளம்; சேறு,தரை.பழனம் என இவை னகார ஈற்று வேற்றுமைக்கண் திரியாது இயல்பாய் முடிந்தன.

பொன்னப்பந்தம் - அக்குப்பெற்று முடிந்தது.

நீர் குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது - ரகார ஈற்று அல்வழி முடிபு.

வேர்குறிது; வேர்க்குறிது - அல்வழி உறழ்ச்சி.

அம்பர்க்கொண்டான், இம்பர்க்கொண்டான், உம்பர்க்கொண்டான், எம்பர்க்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என்பன அவ்வீற்றுள் உருபு வாராது உருபின் பொருள்பட வந்தவற்றின் முடிபு.

தகர்க்குட்டி என்பது அவ்வீற்று இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாகிய அல்வழி முடிபு.

வடசார்க்கூரை, தென்சார்க்கூரை என்பன அவ்வீற்று இலக்கணத்தோடு பொருந்திய மரூஉ முடிபு.

உசிலங்கோடு, எலியாலங்கோடு என்பன லகார ஈற்று அம்முப் பேறு.

கல்லம்பாறை என்பது அவ்வீற்று அல்வழி அம்முப்பேறு.

அழலத்துக்கொண்டான் என்பது அவ்வீற்று அத்துப்பேறு.

அழுக்கற்போர் என்பது அவ்வீற்று அல்வழித்திரிபு.

யாழ்குறிது; சிறிது, பெரிது என்பன ழகார ஈற்று அல்வழி முடிபு.

வீழ்குறிது, வீழ்க்குறிது என்பன அவ்வீற்று அல்வழி உறழ்ச்சி.

தாழப்பாவை என்பது அவ்வீற்று அல்வழி அக்குப்பேறு.

இனி உணரக்கூறிய என்றதனால் குளத்தின் புறம் மரத்தின் புறம் என உருபிற்கு எய்திய அத்தோடு இன்பெறுதலும் கொள்க.

இனிக் கண்ணினர் என்றதனால், ஒருநாளைக் குழவி என ளகர ஈறு ஐ என்னும் சாரியையும் வல்லெழுத்தும் பெற்று முடிந்தன கொள்க.

குறிப்பு

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. தமிழ் என்னும் சொல் எவ்வாறு புணரும்?

தமிழென் கிளவியும் அதனோ ரற்றே.

தமிழ் என்னும் சொல்லும் அதனோடு ஒரு தன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து மிகுதலேயன்றி அக்கும் பெற்று முடியும்.

தமிழ்க்கூத்து; சேரி,தோட்டம், பள்ளி என வரும்.

2. விண் என்னும் சொற் புணர்ச்சியைத் தருக.

விண்ணென வரூஉங் காயப் பெயர்வயின்

உண்மையும் உரித்தே அத்தென் சாரியை

செய்யுள் மருங்கின் தொழில்வரு காலை.

இ.்.து ,செய்யுளுள் திரிபு விலக்கிச் சாரியை வகுத்தல் நுதலிற்று.

விண் என்று சொல்லவருகின்ற ஆகாயத்தை உணரநின்ற பெயர்க்கண் அத்து என்னும் சாரியை உண்டாதலும் உரித்து இல்லையாதலும் உரித்து. இவ்வாறு வருதல் செய்யுளிடத்து வினை வரும் காலத்து ஆகும்.

எ - டு : விண்ணத்துக் கொட்கும் எனவும் , "விண்குத்து நீள் வரை" (நாலடி - 226) எனவும் வரும்.

3. ஏழ் முன் அளவு முதலிய பெயர்கள் வந்து புணருமாற்றை விவரி?

அளவு நிறையும் எண்ணும் வருவழி

நெடுமுதல் குறுகலும் உகரம் வருதலும்

கடிநிலை யின்றே ஆசிரியர்க்கே.

ஏழ் என்னும் எண்ணுப்பெயர் அளவுப் பெயரும் நிறைப்பெயரும் எண்ணுப்பெயரும் வருமொழியாய் வருமிடத்து, நெடுமுதல் குறுகுதலும் உகரம் வருதலும் உரித்து.

எ - டு : எழுகலம்; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு, பலம் எனவும்; எழுகழஞ்சு ; தொடி, பலம் எனவும்; எழுமூன்று , எழுநான்கு எனவும் வரும்.

நிலையின்று என்றதனால் வன்கணத்துப் பொருட்பெயர்க்கும் இம்முடிபு கொள்ளும்.

எழுகடல், சிலை, திசை, பிறப்பு என வரும்.

குறிப்பு

பத்தென் கிளவி ஒற்றிடை கெடுவழி

நிற்றல் வேண்டும் ஆய்தப் புள்ளி.

இ∴து, மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியதன்மேல் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

ஏழ் என்பதனோடு பத்து என்பது புணரும் இடத்து அப்பத்து என் னும் கிளவியின் இடை ஒற்றுக் கெடுவழி ஆய்தமாகிய புள்ளி நிற்றல் வேண்டும்.

எ - டு : எழுப∴து என வரும்.

ஆயிரம் வருவழி உகரங் கெடுமே.

இ∴து, மேலதற்கு எய்தியது ஒரு மருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

ஏழ் என்பது ஆயிரம் என்பது வருமிடத்து முன்பெற்ற உகரம் பெறாது முடியும் .

எ - டு : ஏழாயிரம் என வரும்.

நூறூர்ந்து வரூஉம் ஆயிரக் கிளவிக்குக்

கூறிய நெடுமுதல் குறுக்கம் இன்றே.

இதுவும் , மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியது முழுவதும் விலக்குகின்றது .

ஏழ் என்பது நூறு என்னும் சொல் ஊர்ந்து வருகின்ற ஆயிரக்கிளவியாகிய நூறாயிரம் என்பதற்கு முன் கூறிய நெடுமுதல் குறுகி உகரம் பெறுதல் இல்லை.

எ - டு : ஏழ் நூறாயிரம் என வரும்.

கூறிய என்றதனால் நெடுமுதல் குறுகி , உகரம் பெற்று எழுநூறாயிரம் என்றும் ஆகும்.

எழுஞாயிறு, எழுநாள் என வரும்.

4. வெயில்என் கிளவி புணர்ச்சியைத் தருக.

வெயிலென் கிளவி மழையியல் நிலையும்

வெயில் என்னும் கிளவி மழை என்னும் சொல்லியல்பின் கண்ணே நிலைபெற்று அத்தும் இன்னும் பெற்று முடியும்.

எ - டு : வெயிலத்துக் கொண்டான்; வெயிலிற் கொண்டான்; சென்றான்; தந்தான், போயினான் என வரும்.

குறிப்பு

5. குமிழ் என்னும் மரப்பெயர்ப் புணர்ச்சியைச் சுட்டுக.

குமிழென் கிளவி மரப்பெய ராயின்

பீரென் கிளவியோ டோரியற் றாகும்.

இதுவும், அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

குமிழ் என்னும் சொல் குமிழ்த்தல் என்னும் தொழிலன்றி மரப்பெயராயின் பீர் என் கிளவியோடு ஓர் இயல்பிற்றாய் மெல்லெழுத்தும் அம்முச்சாரியையும் பெற்று முடியும்.

எ - டு : குமிழங்கோடு; செதிள்,தோல்,பூ என வரும்.

மகிழங்கோடு என வரும்

கூறு : 14 : குற்றியலுகரப் புணரியல்

குற்றியலுகர ஈறுகட்குரிய புணர்ச்சி யிலக்கணம் உணர்த்துவது.

இவ்வியல் குற்றியலுகர ஈறு வருமொழியோடு புணரும் இயல்பு உணர்த்தினமையின் குற்றியலுகரப் புணரியல் எனப்பட்டது.

நோக்கம்: குற்றியலுகரத்தின் பெயர், முறை, தொகை – எண்ணுப்பெயர்ப் புணர்ச்சி – திசைப்பெயர்ப்புணர்ச்சி போன்றவற்றை அறிதல்

1. குற்றியலுகரத்தின் இயல்பு:

குற்றியலுகரத்தின் பெயர், முறை, தொகை:

ஈரெழுத் தொருமொழி உயிர்த்தொடர் இடைத்தொடர்

ஆய்தத் தொடர்மொழி வன்றொடர் மென்றொடர்

ஆயிரு மூன்றே உகரங் குறுகிடன்.

இத் தலைச்சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ எனின், இக்குற்றியலுகரம் வரும் இடத்திற்குப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இரண்டு எழுத்தாலாகிய ஒரு மொழியும், உயிர்த்தொடர்மொழியும், இடைத்தொடர் மொழியும், ஆய்தத்தொடர் மொழியும் வன்தொடர்மொழியும், மென்தொடர்மொழியும் ஆகிய அவ் ஆறு என்று சொல்லுமே குற்றியலுகரம் குறுகிவரும் இடம் ஆகும்.

எ - டு : நாகு, வரகு,தெள்கு,எ.்.கு,கொக்கு,குரங்கு என வரும்.

குறிப்பு

1. குற்றியலுகரத்தின் இயல்பு

ஈரொற்றுத் தொடர்கள்:

அவற்றுள்,

ஈரொற்றுத் தொடர்மொழி யிடைத்தொட ராகா.

இ∴து, அவ் ஆறனுள் ஓர் ஈற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப்பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

மேற்கூறிய ஆறனுள் இரண்டு ஒற்று இடைக்கண் தொடர்ந்து நிற்கும் சொல்லிற்கு இடையின ஒற்று முதல் நின்றால் மேல் இடையினம் தொடர்ந்து நில்லாது.வன்றொடர் மொழியும் மென்றொடர் மொழியும் தொடர்ந்து நிற்கும்

எ - டு :ஆர்க்கு, ஈர்க்கு ; மொய்ம்பு, நொய்ம்பு என வரும்.

இருவழியிலும் குற்றுகரம் :

அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்

எல்லா இறுதியும் உகர நிறையும்

இ∴து, எய்தியது ஒரு மருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

அல்வழியைச் சொல்லும் இடத்தும், வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சிக்கண்ணும், ஆறு ஈற்றுக் குற்றியலுகரமும் நிறைந்தே நிற்கும்.அதாவது குறுகாது.தன் அளபாகிய அரை மாத்திரை அளபைப் பெற்று நிற்கும்.

எ - டு : நாகு கடிது, நாகு கடுமை , வரகு கடிது , வரகு கடுமை என வரும்.

மேலும் ஒரு முடிபு:

வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெழுத்து வருவழித்

தொல்லை இயற்கை நிலையலு முரித்தே.

இ∴து, எய்தியது ஒரு மருங்கு மறுக்கின்றது.

அவ் ஈற்றுள்ளும் வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி குற்றுகரம் வல்லெழுத்து முதல்மொழி, வருமொழியாய் வரும் இடத்து முன் கூறிய தன் அளபாகிய அரை மாத்திரை அளபினின்று குறைந்து ஒலித்தல் இயல்பாம்.

எ - டு : கொக்குக் கடிது , கொக்குக் கடுமை என வரும்.

குற்றியலிகரம் வரல்:

யகரம் வருவழி இகரங் குறுகும்

உகரக் கிளவி துவரத் தோன்றாது.

இ.்.து, குற்றியலிகரம் புணர்மொழியுள் வருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

குறிப்பு

யகர முதல்மொழி வரும் இடத்து நிலைமொழி உகரம் முற்றத் தோன்றாது அங்கு ஓர் இகரம் வந்து குறுகும்.

எ - டு : நாகியாது, வரகியாது, தெள்கியாது, எ.்.கியாது ,கொக்கியாது, குரங்கியாது என வரும்.

நெடிற்றொடர், உயிர்த்தொடர்:

ஈரெழுத்து மொழியும் உயிர்த்தொடர் மொழியும்

வேற்றுமை யாயின் ஒற்றிடை இனமிகத்

தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி.

இ.்.து, மேற்கூறிய ஆறினுள்ளும் முன் நின்ற இரண்டிற்கும் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சி முடிபு கூறுகின்றது.

ஈர் எழுத்து ஒரு மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும், உயிர்த்தொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் , வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சியாயின் இனமாகிய ஒற்று இடையிலே மிக வல்லெழுத்து மிகுதி தோன்றி முடிதல் வேண்டும்.

எ - டு : யாட்டுக்கால் ; செவி, புறம் எனவும் ; முயிற்றுக்கால் ; சினை , தலை , புறம் எனவும் வரும்.

வேறு முடிபு:

ஒற்றிடை யினமிகா மொழியுமா ருளவே

அத்திறத் தில்லை வல்லெழுத்து மிகலே.

இ.்.து, எய்தியது ஒரு மருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

இன ஒற்று இடையில் மிக்கு முடியாத மொழிகளும் உள.வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதல் அதனுள் இல்லை.

எ - டு : நாகுகால் ; சினை ,தலை ,புறம் எனவும் ; வரகுகதிர் ; சினை, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

அத்திறம் என்றமையால், உருபிற்கு எய்திய சாரியை பொருட்கு எய்தியவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்கப்படல் வேண்டும்.

யாட்டின்கால். முயிற்றின்கால் , நாகின்கால் ,வரகின்கால் என வரும்.

குறிப்பு

இடைத்தொடர், ஆய்தத்தொடர்:

இடையொற்றுத் தொடரும் ஆய்தத் தொடரும்
நடைஆ இயல என்மனார் புலவர்.

இ∴து, இடை நின்ற இரண்டிற்கும் முடிபு கூறுகின்றது.

இடை ஒற்றுத்தொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் ஆய்தத்தொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் நடக்கும் இடத்து மேற்கூறிய இயல்பு முடிபினை உடையதாகும்.

எ - டு : தெள்குகால் ; சிறை, தலை, புறம் எனவும் எ∴கு கால்; சிறை, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

3. குற்றுகரப் பொதுப் புணர்ச்சி

வன்றொடர், மென்றொடர்:

வன்றொடர் மொழியும் மென்றொடர் மொழியும்
வந்த வல்லெழுத் தொற்றிடை மிகுமே
மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழி மெல்லொற் றெல்லாம்
வல்லொற் றிறுதி கிளையொற் றாகும்.

இ∴து, பின் நின்ற இரண்டிற்கும் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

வன்றொடர் மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் மென்றொடர் மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும், வருமொழியாய் வந்த வல்லொற்று இடையிலே மிக்கு முடியும். அவ்விரண்டு ஈற்றினுள் மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழிக்கண்நின்ற மெல்லொற்று எல்லாம்இறுதி வல்லொற்றாய் முடியும்.

எ - டு : கொக்குக்கால் ; சிறகு, தலை, புறம், எனவும்; குரக்குக்கால்; செவி, தலை, புறம் எனவும் ; எட்குக் குட்டி; செவி, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

வந்த என்றதனால், இவ்விரண்டிற்கும் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கு எய்தியவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க.

கொக்கின்கால், குரங்கின்கால் என வரும்.

எல்லாம் என்றதனால், பறம்பிற்பாரி என்றாற் போல்வன மெல்லொற்றுத் திரியாமையும் கொள்க.

குறிப்பு

ஒற்று என்ற மிகுதியான், இயல்புக்கணத்துக் கண்ணும் குரக்கு ஞாற்சி; நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலிமை,அடைவு, ஆட்டம் என மெல்லொற்றுத் திரிதலும் கொள்ளப்படும்.

கொக்குக்கால்- வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம் வந்த வல்லெழுத்து மிக்கு முடிந்தது.

குரங்குக்கால் - மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம் வந்த வல்லெழுத்து மிக்கு முடிந்தது.

குரக்குக்கால் மென்றொடரின் இடையில் நின்ற மெல்லொற்று இறுதி வல்லொற்றாய்த் திரிந்தது.

எட்குக்குட்டி. மென்றொடரின் இடையில் நின்ற மெல்லொற்று இன வல்லொற்றாய்த் திரிந்தது.

மரப்பெயர்:

மரப்பெயர்க் கிளவிக் கம்மே சாரியை.

வன்றொடரின்கண்ணும் மென்றொடரின்கண்ணும் மரப்பெயராகிய சொல்லிற்கு அம்முச் சாரியை

வரும்.

எ - டு : தேக்கங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும் ; வேப்பங்கோடு; செதிள்; தோல்; பூ எனவும் வரும்.

மேலும் ஒரு முடிபு:

மெல்லொற்று வலியா மரப்பெயரு முளவே.

இ.்.து, மென்றொடர் மொழிக்கு எய்தியது ஒரு மருங்கு மறுக்கின்றது.

மெல்லொற்று வல்லொற்றாய்த் திரியாது முடியும் மரப்பெயரும் உள.

எ - டு : குருந்தங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும்; புன்கங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும் வரும்.

மரப்பெயர்

நெடிற்றொடர், வன்றொடர்:

ஈரெழுத்து மொழியும் வல்லொற்றுத் தொடரும்

அம்மிடை வரற்கும் உரியவை உளவே

அம்மர பொழுகு மொழிவயி னான.

குறிப்பு

இ.்.து, ஈரெழுத்து ஒரு மொழிக்கும் வன்றொடர் மொழிக்கும் எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

ஈரெழுத்து ஒருமொழிக் குற்றியலுகரமும் வன்றொடர் மொழிக் குற்றியலுகரமும், அவ் இலக்கணம் நடக்கும் மொழியிடத்து அம்முச்சாரியை இடைவந்து முடித்தற்கு உரியனவும் உள

எ - டு : ஏறங்கோள், வட்டம்போர் என வரும்.

உள என்றதனால்,

தெங்கங்காய்,பயற்றங்காய் என வன்றொடர் அல்லனவற்றிற்கு அம்முப் பேறு வருவதும் கொள்ளப்படும்.

அம்மரபொழுகும் என்றதனால், அரசக்கன்னி முரசக்கடிப்பு என அக்குப்பேறும் வரும்.

இன்னும் அதனானே, இருட்டத்துக் கொண்டான் என்னும் அத்துப் பேறும் அமையும்.

இன்னும் அதனானே, மயிலாப்பிற் கொற்றன் , பறம்பிற்பாரி என இன்பேறும் வரும்..

அரசக்கன்னி, அரச வாழ்க்கை முதலிய தொடர்களின் இடையில் வந்துள்ளது. அக்குச் சாரியை என்பதைவிட அகரச்சாரியை என்பதே பொருத்தமாம்.

சில மென்றொடர் மொழிகள்:

ஒற்றுநிலை திரியா தக்கொடு வரூஉம்

அக்கிளை மொழியும் உளவென மொழிப.

இ.்.து, மென்றொடர் மொழியுள் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்குதலும் எய்தியதன் மேல் சிறப்பும் கூறுகின்றது.

ஒற்று முன் நின்ற நிலை திரியாது அக்குச்சாரியையோடும் பிற சாரியையோடும் வரும் அக்கிளையெழுத்து மொழியும் உள என்று சொல்லுவர்.

எ - டு : குன்றக்கூகை, மன்ற பெண்ணை என வரும்.

உம் மையால், கொங்கத்துழவு, வங்கத்து வாணிகம் என அத்துப்பெற்றன.

நிலை என்றதனான், ஒற்றுநிலை திரியா அதிகாரத்துக்கண் இயைபு வல்லெழுத்து விலக்குக.

அக்கிளைமொழி என்றதனால்,

பார்ப்பனக்கன்னி, பார்ப்பனச்சேரி என அன்னும் அக்கும் வந்தன ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

எண்ணுப்பெயர்:

குறிப்பு

எண்ணுப் பெயர்க்கிளவி உருபியல் நிலையும்.

இ∴து, குற்றுகர ஈற்று எண்ணுப்பெயரொடு பொருட்பெயர் முடிக்கின்றது.

எண்ணுப்பெயராகிய சொற்கள் உருபுபுணர்ச்சியின் இயல்பின் கண்ணே நின்று அன்பெற்று முடியும்.

எ - டு :ஒன்றன்காயம், இரண்டன்காயம்; சுக்கு, தோரை,பயறு என வரும்.

4. குற்றுகரச் சிறப்புப் புணர்ச்சி

வண்டு - பெண்டு:

வண்டும் பெண்டும் இன்னொடு சிவணும்.

இ∴து, மென்றொடர் மொழியுள் சிலவற்றிற்குப் பிற முடிபு கூறுகின்றது.

வண்டு என்னும் சொல்லும் பெண்டு என்னும் சொல்லும் இன்சாரியையோடு பொருந்தி முடியும்.

எ - டு : வண்டின்கால், பெண்டின்கால் என வரும்.

பெண்டு என்னும் சொல்லுக்கு மேலும் ஒரு முடிபு:

பெண்டென் கிளவிக் கன்னும் வரையார்.

பெண்டு என்னும் சொல்லிற்கு இன்னேயன்றி அன் சாரியையும் வரையார்.

எ - டு :பெண்டன்கை என வரும்.

வினாப்பெயர், சுட்டுப்பெயர்:

யாதென் இறுதியுஞ் சுட்டுமுத லாகிய

ஆய்த இறுதியும் உருபியல் நிலையும்.

இ∴து, ஈரெழுத்து ஒரு மொழியுள் ஒன்றற்கும் சுட்டுமுதல் ஆய்தத் தொடர் மொழிக்கும் வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

யாது என்னும் ஈறும் சுட்டு முதலாகிய ஆய்தத்தொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் உருபுப் புணர்ச்சியின் கண்ணே நின்று

அன்பெற்றுவரும்.ஏனை மூன்றும் ஆகிய சுட்டு முதல் மொழிகள் ஆய்தம் கெட்டு முடியும்.

எ - டு : யாதன் கோடு, அதன் கோடு, இதன் கோடு, உதன் கோடு1 என வரும்.

அல்வழியிற் சுட்டுப்பெயர்:

முன்னுயிர் வருமிடத் தாய்தப் புள்ளி

மன்னல் வேண்டும் அல்வழி யான.

இ∴து, மேற்கூறிய ஈற்றுள் சுட்டுமுதல் ஈற்று உகரத்திற்கு ஒரு வழி அல்வழி முடிபு கூறுகின்றது.

அல்வழியில் சுட்டு முதல் ஆய்தத் தொடர்மொழி உகர ஈறு தன் முன்னே உயிர் வரும் இடத்து, ஆய்தப்புள்ளி முன்பு போலக் கெடாது நிலைபெற்று முடிதல் வேண்டும்.

எ - டு : ஆ∴தடை, இ∴தடை, உ∴தடை, ஆடை, இலை என ஒட்டுக.

அல்வழியில் மேலும் ஒரு முடிபு:

ஏனைமுன் வரினே தானிலை யின்றே.

இ∴து, மேலனவற்றிற்குப் பிறகணத்தோடு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

சுட்டுமுதல் உகர ஈறு உயிர்க்கணம் ஒழிந்த பிற கணங்கள் முன்வரின் அவ் ஆய்தம் நிலையின்றி முடியும்.

எ - டு : அது கடிது, இது கடிது, உது கடிது, சிறிது, தீது; பெரிது, ஞான்றது,நீண்டது, மாண்டது; யாது, தீது, வலிது என வரும்.

அல்வழியில் குற்றுகர ஈறுகள்:

அல்லது கிளப்பின் எல்லா மொழியும்

சொல்லிய பண்பின் இயற்கை யாகும்.

அவ்வழியைச் சொல்லும் இடத்து, ஆறு ஈற்றுக் குற்றியலுகரமும், மேற்சொல்லிய பண்பினையுடையதாய் இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : நாகு கடிது, வரகு கடிது, தெள்கு கடிது, எ∴கு கடிது, குரங்கு கடிது; சிறிது. தீது, பெரிது என வரும்.

எல்லா மெழியும் என்றமையால் வினைச் சொல்லும் வினைக்குறிப்புச் சொல்லும் இயல்பாய் முடியும்.

கிடந்தது குதிரை, கரிது குதிரை கன வரும்.

சொல்லிய என்றமையால் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை முடிபு கொள்ளவேண்டும்.

காட்டுக் கானம், குருட்டெருது என வரும்.

பண்பின் என்றமையால் ஐ என்னும் சாரியை பெற்று வரும் அல்வழி முடிபும் கொள்க. அன்றைக்கூத்தன், பண்டைச்சான்றார் ஓர் யாட்டை யானை, மற்றை யானை என வரும்.

வன்றொடர்:

வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெழுத்து மிகுமே.

வல்லொற்றுத் தொடர்மொழிக் குற்றியலுகரம், வல்லெழுத்து வருவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : கொக்குக்கடிது; சிறிது தீது என வரும்.

ஆங்கு யாங்கு முதலிய மென்றொடர் மொழிகள்:

சுட்டுச்சினை நீடிய மென்றொடர் மொழியும்

யாவினா முதலிய மென்றொடர் மொழியும்

ஆயியல் திரியா வல்லெழுத் தியற்கை.

சுட்டாகிய சினையெழுத்து நீண்ட மென்றொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும், யா என்னும் வினா முதலாகிய மென்றொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் மேற்கூறிய வல்லெழுத்து இயற்கையாகிய அவ் இயல்பில் திரியாது முடியும்.

எ - டு : ஆங்குக்கொண்டான், ஈங்குக்கொண்டான், ஊங்குகொண்டான், யாங்குக்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான்.

செத்துக்கிடந்தான், இருந்துகொண்டான் என வரும்.

யாங்கு - மேலும் ஒரு முடிபு

யாவினா மொழியே இயல்பு மாகும்.

இஃது, மேலவற்றுள் ஒன்றன்மேல் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

யா வினா மொழி விகாரமேயன்றி இயல்பாயும் முடியும்.

எ - டு : யாங்கு கொண்டான்; சென்றான்,தந்தான்,போயினான் என வரும்.

அவற்றிற்கு நிலையொழிச் செய்கை:

அந்நான் மொழியுந் தந்நிலை திரியா,

குறிப்பு

சுட்டு முதல் மூன்றும் யாமுதல் மொழியுமாகிய அந் நான்கு மொழியும், தம் மெல்லொற்று நிலை திரிந்து வல்லொற்று ஆகாது முடியும்.

தந்நிலை“ என்றமையால் மெல்லொற்று திரியாது மிக்கு முடிவன பிறவும் கொள்க.

எ - டு : அங்குக்கொண்டான், இங்குக்கொண்டான், உங்குக்கொண்டான், எங்குக்கொண்டான் ; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

யாமொழி என்னாது வினா என்றதனால், பிற இயல்பாய் முடிவனவும் கொள்க. முந்து கொண்டான், பண்டு கொண்டான், இன்று கொண்டான், அன்று கொண்டான் என வரும்.

உண்டு:

உண்டென் கிளவி உண்மை செப்பின்

முந்தை இறுதி மெய்யொடுங் கெடுதலும்

மேனிலை யொற்றே ளகாரம் ஆதலும்

ஆமுறை யிரண்டும் உரிமையும் உடைத்தே

வல்லெழுத்து வரூஉங் காலை யான.

இ.ஃது , மென்றொடர் மொழியுள் ஒரு வினைக்குறிப்பு மொழிக்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

உண்டு என்னும் சொல் உண்மை என்னும் பண்பினை உணர்த்தி நிற்கும் இடத்து முற்பட்ட ஈற்றுக் குற்றியலுகரம் தான் ஏறி நின்ற மெய்யொடும் கெடுதலும் அதற்கு மேல் நின்ற ணகார ஒற்று ளகாரம் ஆதலுமாகிய அம்முறைமையுடைய இரண்டினையும் உரித்து. வல்லெழுத்து முதல்மொழி வருங்காலத்து அ.ஃது முன்னர் நின்ற நியையிலே கேடும் திரிபுமன்றி நிற்றலும் உரித்து.

வல்லெழுத்ததிகாரம் வாராத வழி இவ் இருமுடிபும் உள்ளது. பகர முதல்மொழி வந்தால், மற்றை மூன்று எழுத்தின்கண்ணும் ஈறு கெடாதே நின்று முடியும்.

இன்னும் அதனானே, இயல்பு கணத்து இறுதி கெடாதே முடிதலும் உண்டு.

எ - டு : உள் பொருள், உண்டு பொருள் எனவும் ;

உண்டு காணம், உண்டு சாக்காடு, உண்டு தாமரை எனவும்;

உண்டு ஞாண்; நூல், மணி, யாழ், வட்டு, அடை, ஆடை எனவும் வரும்.

குறிப்பு

திசைப்பெயர்:

இருதிசை புணரின் ஏயிடை வருமே.

இரண்டு பெருந்திசைகள் தம்மிற் புணரின் ஏ என்னும் சாரியை இடைவந்து புணரும்.

எ - டு : வடக்கே தெற்கு ; கிழக்கே மேற்கு என வரும்.

திசைப்பெயர் முன் திசைப்பெயர்:

திரிபுவேறு கிளப்பின் ஒற்றும் இறுதியும்

கெடுதல் வேண்டும் என்மனார் புலவர்

ஒற்றுமெய் திரிந்து னகார மாகும்

தெற்கொடு புணருங் காலை யான.

இஃது, அப் பெருந்திசையோடு கோணத்திசை புணருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

பெருந்திசைகளோடு கோணத்திசைகளை வேறாகப் புணர்க்கும் இடத்து, அவ் உகரம் ஏறி நின்ற ஒற்றும் அவ் ஈற்று உகரமும் கெட்டு முடிதல் வேண்டுமென்று சொல்லுவர் புலவர்.தெற்கு என்னும் திசையோடு புணரும் காலத்து, அதன்கண் நின்ற ளகார ஒற்றுத்தன் வடிவு திரிந்து னகாரமாய் முடியும்.

திரிந்து என்றதனான், வடக்கு என்பதன்கண் இடைநின்ற ககர ஒற்றுக் கெடுக்க.

எ - டு : வடகிழக்கு, வடமேற்கு ; தென்கிழக்கு,தென்மேற்கு என வரும்.

வேறு“ என்றதனால், திசைப்பெயரோடு பொருட்பெயர்க்கும் இவ்விதி கொள்க.

வடகடல், வடவரை என வரும்.

மெய் என்றதனான், அத்திசைப்பெயரோடு பொருட்பெயர் புணருமிடத்து இறுதியும் முதலும் திரிந்து முடிவனவெல்லாம் கொள்க.

கீழ் கூரை, மேல் கூரை என வரும்.

பத்தொடு எண்ணுப்பெயர்:

ஒற்றுமுத லாக எட்ட னிறுதி

எல்லா எண்ணும் பத்தன் முன்வரின்

குறிப்பு

குற்றிய லுகரம் மெய்யொடும் கெடுமே

முற்றஇன் வருஉம் இரண்டலங் கடையே.

இ.்.து, இவ்வீற்று எண்ணுப்பெயரோடு எண்ணுப்பெயருக்கு முடிபு கூறுகின்றது.

ஒன்று என்னும் சொல் முதலாக எட்டு என்னும் சொல் இறுதியாகவுள்ள எல்லா எண்ணுப்பெயரும், பத்து என்னும் எண்ணுப்பெயர் முன் வரின் அப் பத்து என்னும் சொல்லிற் குற்றியலுகரம் தான் ஏறி நின்ற மெய்யொடும் கெட்டு முடியும். இரண்டல்லாத எண்ணுப்பெயர்கள் வருமிடத்து இடையில் இன் சாரியை வந்து புணரும்.

எ - டு : பதினொன்று, பதின்மூன்று, பதினான்கு, பதினைந்து, பதினாறு, பதினேழு, பதினெட்டு என வரும்.

நிலைமொழி முற்கூறாததனால் பிறமொழியும் அவ் இன் பெறும்.

ஒன்பதின்பால், ஒன்பதின்கூறு என வரும்.

முற்ற என்றமையால் மேல் எடுத்தோத்தானும் இலேசானும் இன்பெற்றவழி பின், பதிற்றொன்று, பதிற்றிரண்டு என்றாற்போல முடிபுகள் வேறுபட வருவனவும் உண்டு.

பத்தின் முன் இரண்டு:

பத்தனொற் றுக்கெட னகாரம் இரட்டல்

ஒத்த தென்ப இரண்டுவரு காலை.

பத்து என்னும் சொல்லில் நின்ற தகர ஒற்றுக் கெட னகர ஒற்றுவந்து இரட்டுதல், இரண்டு என்னும் எண் வரும் காலத்து பொருந்திற்று என்று சொல்வர் புலவர்.

எ - டு : பன்னிரண்டு என வரும்.

பத்தின் முன் ஆயிரம்:

ஆயிரம் வரினும் ஆயியல் திரியாது.

இதுவும், எண்ணுப்பெயருக்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

பத்து என்னும் எண்ணுப்பெயர் முன்னர் ஒன்று முதலாகிய எண்ணுப்பெயர் அன்றி ஆயிரம் என்னும் எண்ணுப்பெயர் வந்தாலும் மேல் ஈறு கெட்டு இன் பெற்ற இயல்பில் திரியாதே முடியும்.

எ - டு : பதினாயிரம் என வரும்.

பத்தின் முன் நிறை அளவுப்பெயர்கள்:

நிறையு மளவும் வரூஉம் காலையும்

குறையா தாகும் இன்னென் சாரியை.

இ∴து, எண்ணுப் பெயரோடு நிறைப்பெயரும் அளவுப்பெயரும் புணர்க்கின்றது.

பத்து என்பதன் முன் நிறைப்பெயரும் அளவுப்பெயரும் வரும் காலத்தும் இன் என்னும் சாரியை குறையாது வந்து முடியும்.

எ - டு : பதின்கழஞ்சு, தொடி எனவும் ; பதின்கலம் ; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும் வரும்.

குறையாதாகும் என்றதனால், பத்து என்பதன் முன்னர்ப் பொருட்பெயர்க்கு வரு முடிபும் கொள்க. பதின்றிங்கள், பதிற்றுமுழம், பதிற்றுவேலி, பதிற்றிதழ் என வரும்.

எண்ணுப் பெயரொடு பத்து:

ஒன்றுமுத லொன்பான் இறுதி முன்னர்

நின்ற பத்த னொற்றுக்கெட ஆய்தம்

வந்திடை நிலையும் இயற்கைத் தென்ப

கூறிய இயற்கைக் குற்றிய லுகரம்

ஆற னிறுதி அல்வழி யான.

இ∴து, எண்ணுப் பெயரோடு எண்ணுப் பெயர்க்கு முடிபு கூறுகின்றது.

ஒன்று முதலாக ஒன்பது ஈறாகச் சொல்லப்படுகின்ற எண்ணுப் பெயர்களின் முன்னர் வருமொழியாய் வந்து நின்ற பத்து என்னும் சொல்லினது தகர ஒற்றுக் கெட ஆய்தமானது வந்து இடையில் நிலைபெறும்.அவற்றுள் ஆறு என்னும் ஈறு அல்லாத இடத்துக் குற்றியலுகரம் மேற்கூறிய இயற்கையாய் மெய்யோடும் கெட்டு முடியும்.

எ - டு : ஒருப∴து, எருப∴து என ஒட்டுக.

வந்து என்றமையால் ஆய்தமாய்த் திரியாது கெட்டு ஒருபது என்றும் ஆகும்.

பத்தின்கண் ஒன்று இரண்டு என்னும் சொற்கள்:

முதலீ ரெண்ணி னொற்று ரகரம் ஆகும்

உகரம் வருதல் ஆவயி னான.

குறிப்பு

அவற்றுள் முதற்கண் நின்ற இரண்டு எண்ணின் ஒற்று ரகார ஒற்றாகும். அவ் ஒற்றின்மேல் உகரம் வரும்.

எ - டு : ஒருப.ஃ.து என வரும்.

இரண்டு என்பதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு:

இடைநிலை ரகரம் இரண்டெண் எண்ணிற்கும்

நடைமருங் கின்றே பொருள்வயி னான.

இதுவும் அது.

அவ் இரண்டு என்னும் எண்ணிற்கும் இடை நின்ற ரகாரம் அம்மொழி பொருளாமிடத்து நடக்கும் இடம் இன்றிக் கெடும்.

எ - டு : இருப.ஃ.து என வரும்.

மூன்று - ஆறு:

மூன்றும் ஆறும் நெடுமுதல் குறுகும்

மூன்றன் ஒற்றே பகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

மூன்று என்னும் எண்ணும் ஆறு என்னும் எண்ணும் நெடு முதல் குறுகி முடியும். மூன்று என்னும் எண்ணின்கண் நின்ற னகர ஒற்று பகர ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு :முப்ப.ஃ.து, அறுப.ஃ.து என வரும்.

நான்கு என்னும் சொல்:

நான்க னொற்றே றகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

நான்கு என்னும் எண்ணின்கண் நின்ற னகார ஒற்று றகார ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு : நாற்ப.ஃ.து என வரும்.இளம்பூரணர் உரை

ஐந்து என்னும் சொல்:

ஐந்தன் ஒற்றே மகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

ஐந்து என்னும் எண்ணின்கண் நின்ற நகார ஒற்று மகார ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு : ஐம்ப.்.து என வரும்.

ஆறன் நெடுமுதல் குறுகியவாறே நின்று அறுப.்.து என வரும். ஏழு குற்றகர ஈறு அன்றாம்.

எட்டு என்னும் சொல்:

எட்டன் ஒற்றே ணகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

எட்டு என்னும் எண்ணின்கண் நின்ற டகார ஒற்று ணகார ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு : எண்ப.்.து என வரும்.

ஒன்பது என்னும் சொல்:

ஒன்பான் ஒகரமிசைத் தகரம் ஒற்றும்

முந்தை ஒற்றே ணகாரம் இரட்டும்

ப.்.தென் கிளவி யாய்தபக ரங்கெட

நிற்றல் வேண்டும் ஊகாரக் கிளவி

ஒற்றிய தகரம் றகாரம் ஆகும்.

இதுவும் இது.

நிலைமொழியாகிய ஒன்பது என்னும் சொல்லின் ஒகரத்திற்கு மேலாகத் தகரம் ஒற்றாய் மிக்கு வரும். முன் சொன்ன ஒகரத்தின் முன்னர் னகர ஒற்று இரண்டு ணகார ஒற்றாய் மிக்கு வரும். வருமொழியாகிய பத்து என்னும் சொல் தன்கண் பகரமும் ஆய்தமும் கெட நிலைமொழியில் இரட்டிய ணகரத்தின் பின்னர் ஊகாரமாகிய எழுத்து நிற்றல் வேண்டும். வருமொழியாகிய பத்து என்பதன் ஈற்றதன்மேல் ஏறிய உகரம் கெடாது பிரிந்து நிற்ப ஒன்றாய் நின்ற தகரம் றகார ஒற்றாகும் .

இ.்.து, ஒன்பதும் பத்தும் என நின்றால் முடியற்பால (இன்ன) வென்பது. பகர ஆய்தம் என்னாத முறையன்றிய கூற்றினான். நிலைமொழிக்கண் பகரக்கேடும் கொள்க. குற்றயலுகரமும் அ.்.து ஏறிய மெய்யும் முன்னர் மாட்டேற்றாற் கெட்டன.

எ - டு : தொண்ணூறு என வரும்.

குறிப்பு

அவ்வெண்ணுப் பெயர்கள் முன் அளவு நிறைப்பெயர்கள்:

அளந்தறி கிளவியும் நிறையென் கிளவியும்

கிளந்த இயல தோன்றும் காலை.

இ.ஃது, மேற்கூறிய ஒன்று முதல் ஒன்பான்களோடு அளவுப் பெயரும் நிறைப் பெயரும் முடியுமாறு கூறுகின்றது.

மேற்கூறிய ஒன்றுமுதல் ஒன்பான்களின் முன்னர் அளந்து அறியப்படும் அளவுப் பெயர்ச்சொல்லும் தோன்றுங்காலத்து, அவ் ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் மேல் பத்து என்பதோடு புணரும் வழிக் கிளந்த இயல்பினவாய் முடியும்.

எ - டு : ஒரு கலம், இருகலம் ; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி எனவும்; ஒரு கழஞ்சு, இரு கழஞ்சு; தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

தோன்றுங்காலை என்றதனால் அவ் எண்களின் முன் எடுத்தோத்தானும் இலேசானும் முடியாது நின்ற எண்ணுப்பெயரையெல்லாம் இவ்விதியும் பிறவிதியும் எய்துவித்து முடித்துக்கொள்க என்பர் இளம்பூரணர்.

ஓரொன்று, ஓரிரண்டு ; ஈரிரண்டு; ஒரு முந்திரிக்கை; இரு முந்திரிக்கை; ஓரரைக்கால் ; ஈரரைக்கால் ; ஒரு கால், ஓரரை, ஈரரை, ஒரு முக்கால், இரு முக்கால் என சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

அதன்கண் மூன்று என்னும் சொல்:

மூன்றன் ஒற்றே வந்த தொக்கும்.

இ.ஃது , மாட்டேறு எய்தாதற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

மூன்றாம் எண்ணின்கண் நின்ற னகார ஒற்று வருமொழியாய் வந்த அளவுப் பெயர் நிறைப்பெயரின் முதலில் வந்த ஒற்றோடு ஒத்த ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு :முக்கலம் ; சாடி, தூதை, பானை எனவும் ;

முக்கழஞ்சு; தொடி,பலம் எனவும் வரும்.

மாட்டேற்றானே நாற்கலம் ; சாடி, பானை எனவும்; நாற்கழஞ்சு: தொடி பலம் எனவும் வரும்.

அதன்கண் ஐந்து என்னும் சொல்:

ஐந்த னொற்றே மெல்லெழுத் தாகும்.

ஐந்தாவதன்கண் நின்ற நகர ஒற்று மேல் வருகின்ற வருமொழி முதல் வல்லெழுத்திற்கு ஏற்ற மெல்லெழுத்தாய் முடியும்.

குறிப்பு

எ - டு : ஐங்கலம் ; சாடி , தூதை பானை எனவும் ; ஐங்கழஞ்சு; தொடி,பலம் எனவும் வரும்.

அதன்கண் மூன்று ஐந்து என்னும் சொல்:

க ச த ப முதன்மொழி வரூஉங் காலை.

இ.்.து , மேற்கூறிய மூன்றற்கும் ஐந்தற்கும் வருமொழி வரையறுக்கின்றது.

மூன்றன் ஒற்று வந்தது ஒப்பதும் ஐந்தன் ஒற்று மெல்லெழுத்தாவதும் அவ் அளவுப்பெயர் நிறைப்பெயர் ஒன்பதினும் வன்கணமாகிய க ச த ப முதல் மொழிகள் வந்த இடத்தாகும்.

எ - டு : மேன் மாட்டேற்றானே, அறுகலம் ; சாடி, தூதை, பானை எனவும் வரும்.

ஏழு குற்றுகர ஈறன்மையின், மாட்டேறு ஏலாதாயிற்று.

எட்டு என்னும் சொல்:

ந ம வ என்னும் மூன்றொடு சிவணி

அகரம் வரினும் எட்டன்முன் இயல்பே.

இ.்.து, வேண்டா கூறி வேண்டியது முடித்தல் நுதலிற்று.

அளவுப்பெயர் நிறைப்பெயர்களில் மென்கணத்து இரண்டும் இடைக்கணத்து ஒன்றுமாகிய ந ம வ என்னும் மூன்றனோடும் பொருந்தி உயிர்க்கணத்து அகர முதல்மொழி வரினும் உம்மையால் அவ் உயிர்கணத்து ஒழிந்த உகரமும் கூறாத வல்லெழுத்துக்களும் வரினும் எட்டென்ப தன் முன் மேற்கூறி நின்ற விகாரமே விகாரமாக வேறோர் விகாரமின்றி இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : எண்கலம் ; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும்; எண் கழஞ்சு; தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

ஐந்தும் மூன்றும்:

ஐந்தும் மூன்றும் நமவருங் காலை

வந்த தொக்கும் ஒற்றியல் நிலையே.

இதுவும், மேல்மாட்டேற்றொடு ஒவ்வா வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

ஐந்து என்னும் எண்ணும் மூன்று என்னும் எண்ணும் நகர முதல் மொழியும் மகர முதல்மொழியும் வருங்காலத்து தங்கண் நின்ற ஒற்று

குறிப்பு

நடக்கும் நிலைமை சொல்லின் அவ் வருமொழி முதலில் வந்த ஒற்றொடு ஒத்த ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு : முந்நாழி, மும்மண்டை; ஐந்தாழி, ஐம்மண்டை என வரும்.

மூன்று நான்கு ஐந்து முன் வகர முதன்மொழி:

மூன்ற னொற்றே வகாரம் வரும்வழித்

தோன்றிய வகாரத் துருவா கும்மே.

இதுவும் அது.

மூன்றாம் எண்ணின்கண் நின்ற னகர ஒற்று வகர வருமொழி வரும் இடத்து, வருமொழியாய வகரத்து உருவாய் முடியும்.

எ - டு : முவ்வட்டி, என வரும்.

தோன்றிய என்றதனால் முதல் நீண்டு வகர ஒற்றின்றி மூவட்டி என்றுமாம்.

இன்னும் அதனானே, முதல் நீளாது ஒற்றின்றி முவட்டி என்றுமாம்.

மூன்று நான்கு ஐந்து முன் வகர முதன்மொழி:

நான்க னொற்றே லகார மாகும்.

நான்காம் எண்ணின்கண் நின்ற னகார ஒற்று வகரம் வந்தால் லகார ஒற்றாய்த் திரிந்து முடியும்.

எ - டு : நால்வட்டி என வரும்.

மூன்று நான்கு ஐந்து முன் வகர முதன்மொழி

ஐந்த னொற்றே முந்தையது கெடுமே.

இதுவும் அது.

ஐந்தாம் எண்ணின்கண் நின்ற நகர ஒற்று வகரம் வந்தால் முன் நின்ற வடிவு கெட்டு முடியும்.

எ - டு : ஐவட்டி என வரும்.

முந்தை என்றதனால் நகர ஒற்றுக் கெடாது அவ்வகரமாய்த் திரிந்து ஐவ்வட்டி என்றும் ஆகும்.

ஒரு இரு முன் உயிர் முதன்மொழி:

முதலீ ரெண்ணின்முன் உயிர்வரு காலைத்

தவலென மொழிப உகரக் கிளவி

குறிப்பு

முதனிலை நீடல் ஆவயி னான.

இதுவும் அது.

முற்பட்ட இரண்டு எண்ணின்முன் உயிர் முதல்மொழி வருங்காலத்து உகரமாகிய எழுத்துக் கெடும் என்று சொல்லுவர். அவ்வெண்ணின் முதற்கண் நின்ற எழுத்துக்கள் அவ்விடத்து நீண்டு முடியும்.

எ - டு : ஓரகல் , ஈரகல் , ஓருழக்கு , ஈருழக்கு என வரும்

மூன்று நான்கு ஐந்து முன் உயிர் முதன்மொழி:

மூன்றும் நான்கும் ஐந்தென் கிளவியும்

தோன்றிய வகரத் தியற்கை யாகும்.

இதுவும் அது.

மூன்று என்னும் எண்ணும் நான்கு என்னும் எண்ணும் ஐந்து என்னும் எண்ணுச் சொல்லும் தோன்றி முடிந்த வகரத்து இயற்கையாய் மூன்றன்கண் வகர ஒற்றாயும் நான்கின்கண் லகர ஒற்றாயும் ஐந்தன்கண் ஒற்றுக் கெட்டும் முடியும்.

எ - டு : முவ்வகல் , முவ்வுழக்கு எனவும் ; நாலகல் , நாலுழக்கு எனவும் ; ஐயகல் , ஐயுழக்கு எனவும் வரும்.

தோன்றிய என்றமையால் மேல் மூன்று என்பது முதல் நீண்ட இடத்து நிலைமொழி னகர ஒற்றுக் கெடுத்துக் கொள்க.

மூன்று என்பதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு:

மூன்றன் முதனிலை நீடலும் உரித்தே

உழக்கென் கிளவி வழக்கத் தான.

இதுவும் அது.

மூன்று என்னும் எண்ணின்கண் முதலில் நின்ற எழுத்து உழக்கு என்னுங் கிளவியது வழக்கிடத்து குறுகாது நீண்டு முடிதலும் உரித்து.

எ - டு : மூவுழக்கு என வரும்.

வழக்கத்தான என்றமையால் அகல் என்பதன்கண்ணும் இச்செய்கை கொள்க.

மூவகல் என வரும்.

ஆறு என்பதற்கும் அம் முடிபு:

ஆறென் கிளவி முதல்நீ டும்மே.

இதுவும் அது.

ஆறு என்னும் சொல் உயிர் முதல்மொழி வந்தால் முன் குறுகி நின்ற முதலெழுத்து நீண்டு முடியும்.

எ - டு : ஆறுகல் , ஆறுழக்கு என வரும்.

ஒன்பது:

ஒன்பா னிறுதி உருபுநிலை திரியாது

இன்பெறல் வேண்டுஞ் சாரியை மொழியே.

இதுவும் அது.

ஒன்பது என்னும் எண்ணின் இறுதி தன் வடிவு நிலை திரியாது சாரியை மொழியாகிய இன் பெற்று முடிதல் வேண்டும்.

எ - டு : ஒன்பதின்கலம் ; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும்,

கழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

உருபு என்றமையால் ஒன்பதிற்றகல் என்புழி இரட்டிய றகரமாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

ஒன்று முதல் ஒன்பது எண்முன் நூறு:

நூறுமுன் வரினுங் கூறிய இயல்பே.

இ·து , ஒன்று முதல் ஒன்பான்களோடு நூறு என்பதன் முடிபு கூறுகின்றது.

நூறு என்பது ஒன்று முதல் ஒன்பான்கண் முன் வரினும் மேல் பத்தென்பதனோடு புணரும் வழி கூறிய இயல்பு எய்தி முடியும்.

எ - டு : ஒருநூறு, இருநூறு , அறுநூறு , எண்ணூறு என வரும். இவை மாட்டேற்றானே முடிந்தன.

அதன்கண் மூன்று என்னும் சொல்:

மூன்ற னொற்றே நகாரம் ஆகும்.

இ·து, மாட்டேற்றோடு ஒவ்வாததற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

மூன்றாம் எண்ணின்கண் நின்ற னகர ஒற்று நகர ஒற்றாகும்.

குறிப்பு

எ - டு : முந்நூறு என வரும்.

அதன்கண் நான்கு ஐந்து

நான்கும் ஐந்தும் ஒற்றுமெய் திரியா.

இதுவும் அது.

நான்கு என்னும் எண்ணும் ஐந்து என்னும் எண்ணும் தம் ஒற்றுக்கள் நிலை திரியாது முடியும்.

எ - டு : நானூறு , ஐந்நூறு என வரும்.

மெய் என்றமையால் நானூறு என்புழி வருமொழி ஒற்றாகிய நகரக்கேடும். இன்னும் அதனானே, ஒற்றின்றி ஐநூறு என வரும் முடிபும் கொள்ளப்படும்.

அதன்கண் ஒன்பது என்னும் சொல்:

ஒன்பான் முதனிலை முந்துகிளந் தற்றே

முந்தை யொற்றே ளகாரம் இரட்டும்

நூறென் கிளவி நகார மெய்கெட

ஊஆ வாகும் இயற்கைத் தென்ப

ஆயிடை வருதல் இகார ரகாரம்

ஈறுமெய் கெடுத்து மகாரம் ஒற்றும்.

ஒன்பது என்னும் சொல்லின் முதல் நின்ற ஒகரம் முன்னர் (பத்து என்பதனோடு புணரும் வழி) கூறியவாறு போல் ஒகர மிசைத் தகர ஒற்று மிகும், அவ் வொகரத்தின் முன்னின்ற (னகர) ஒற்று இரண்டு ளகர ஒற்றாம். வருமொழியாகிய நூறு என்னும் சொல்லும் நகாரமாகிய மெய் கெட அதன் மேல் ஏறிய ஊகாரம் ஆகாரமாம் இயல்பையுடைத்து. அம் மொழியிடை ஓரிகரமும் ரகாரமும் வரும்.இதற்கு ஈறாகிய குற்றியலுகரத்தினையும் அஃது ஏறி நின்ற ஒற்றினையும் கெடுத்து ஓர் மகரம் ஒற்றாய் வந்து முடியும்.

மெய் என்றதனான், நிலைமொழிக்கண் நின்ற பகரம் கெடும்.

எ - டு : தொள்ளாயிரம் என வரும்.

ஒன்று இரண்டு முன் ஆயிரம்:

ஆயிரக் கிளவி வரூஉங் காலை

முதலீ ரெண்ணின் உகரங் கெடுமே.

இ.்.து , அவ்வொன்று முதல் ஒன்பான்கள் முன் ஆயிரம் என்பது வருங்கால் முடிபு கூறுகின்றது.

ஆயிரம் என்னும் சொல் ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் முன் வருங்காலத்து ஒரு, இரு எண்ணின்கண் நின்ற உகரம் கெட்டு முடியும்.

எ - டு : ஓராயிரம் , ஈராயிரம் என வரும்.

மேலும் ஒரு முடிபு:

முதனிலை நீடினும் மான மில்லை.

இ.்.து, எய்தியதன் மேல் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

ஒரு, இரு என்னும் எண்ணின்கண் நின்ற ஒகர இகரங்கள் நீண்டுமுடியினும் குற்றம் இல்லை.

எ - டு : ஓராயிரம் , ஈராயிரம் என வரும்.

மூன்று முன் ஆயிரம்:

மூன்ற னொற்றே வகாரம் ஆகும்.

இதுவும், மாட்டேற்றோடு ஒவ்வா முடிபு கூறதல் நுதலிற்று.

மூன்றன் ஒற்று வகாரம் ஆகும் முடியும்.

எ - டு : முவ்வாயிரம் என வரும்.

முதனிலை என்றமையால் முதல் நீண்டு வகர ஒற்றுக்கெட்டு மூவாயிரம் என்றும் வரும்.

நான்கு முன் ஆயிரம்:

நான்க னொற்றே லகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

நான்காம் எண்ணின்கண் நின்ற னகர ஒற்று லகர ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு : நாலாயிரம் என வரும்.

ஐந்து முன் ஆயிரம்:

ஐந்த னொற்றே யகாரம் ஆகும்

குறிப்பு

ஐந்தாம் எண்ணின்கண் நின்ற நகர யகர ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு : ஐயாயிரம் என வரும் .

முன்னர் இவ்வாறு ஓதாமையான், ஐயகல், ஐயுழக்கு என்பவை உடம்படுமெய் பெற்றன.

ஆறு முன் ஆயிரம்:

ஆறன் மருங்கிற் குற்றிய லுகரம்

ஈறுமெய் ஒழியக் கெடுதல் வேண்டும்.

இதுவும் அது.

ஆறாம் எண்ணின்கண் நின்ற குற்றியலுகரம் தான் ஏறிய மெய்யாகிய றகர ஒற்றுக் கெடாது நிற்க, உகரமாகிய அவ்வீறு தானே கெட்டு முடிதல் வேண்டும்.

எ - டு : ஆறாயிரம் என வரும்.

ஒன்பது முன் ஆயிரம்:

ஒன்பா னிறுதி உருபுநிலை திரியாது

இன்பெறல் வேண்டுஞ் சாரியை மரபே.

இதுவும் அது.

ஒன்பது என்னும் எண்ணின் இறுதிக் குற்றியலுகரம் தன் வடிவுநிலை திரிந்து கெடாது இன் சாரியை பெற்று முடிதல் வேண்டும்.

எ - டு : ஒன்பதினாயிரம் என வரும்.

உருபு என்றும், நிலை என்றும், சாரியை மரபு என்றும் கூறிய மிகுதியான், ஆயிரமல்லாத பிற எண்ணின் கண்ணும் பொருட் பெயரிடத்தும், இன்னும் உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்று முடியும் முடிபும் கொள்ளப்படும்.

ஒன்பதிற்றுக்கோடி, ஒன்பதிற்றொன்று, ஒன்பதிற்றுத்தடக்கை, ஒன்பதிற்றெழுத்து என வரும்.

ஒன்று முதல் ஒன்பது எண்முன் நூறாயிரம்:

நூறா யிரமுன் வரூஉங் காலை

நூற னியற்கை முதனிலைக் கிளவி.

இ.்.து , ஒன்று முதல் ஒன்பான்களோடு நூறு என்னும் அடையடுத்து ஆயிரம் என்பது முடியுமாறு கூறுகின்றது.

நூறாயிரம் என்னும் அடையடுத்த மொழி ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் முன் வருங் காலத்து முதனிலைக் கிளவியாகிய ஒன்று என்னும் எண் மேல் ஒன்று முதல் ஒன்பான்களோடு முடிந்த நூறு என்னும் சொல் அவ் ஒன்றனோடு முடிந்த விகார இயற்கை எய்தி முடியும்.அதாவது ஒரு என மாறும்.வழிநிலைக் கிளவியாகிய இரண்டு முதலாகிய எண்கள் விகாரம் எய்தியும் எய்தாது இயல்பாயும் முடியும்.

எ - டு : ஒரு நூறாயிரம் என வரும். இரு நூறாயிரம், இரண்டு நூறாயிரம், முந்நூறாயிரம், மூன்று நூறாயிரம்; நானூறாயிரம், நான்கு நூறாயிரம், ஐந்நூறாயிரம், ஐந்து நூறாயிரம்; அறுநூறாயிரம், ஆறு நூறாயிரம்; எண்ணூறாயிரம், எட்டு நூறாயிரம்; ஒன்பது நூறாயிரம் என வரும்.

முன் என்பதனால் இன்சாரியை பெற்று ஒன்பதினூறாயிரம் என்றும் ஆம்.

நிலை என்றதனான், மூன்றும் ஆறும் இயல்பாய் முடியும் முடிபின்கண் நெடுமுதல் குறுகாமை கண்டுகொள்க.

நூறு முன் ஒன்று முதல் ஒன்பது எண்கள்:

நூறென் கிளவி ஒன்றுமுத லொன்பாற்கு
ஈறுசினை யொழிய இனவொற்று மிகுமே.

இ.்.து , நூறு என்பதனோடு ஒன்று முதல் ஒன்பான்களைப் புணர்க்கின்றது.

நூறு என்னும் சொல் ஒன்று முதல் ஒன்பான்களோடு புணருமிடத்து ஈறாகிய குற்றியலுகரமும் அவ்வுகரம் ஏறிய மெய்யாகிய சினையும் கெடாது நிற்க சினைக்கு இனமாகிய இன ஒற்று மிக்கு முடியும்.

எ - டு : நூற்றொன்று ; இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது என வரும்.

ஈறுசினை“ என்று ஓதிய மிகையானே நூறு என்பதனோடு பிற எண்ணும் பிற பொருட்பெயரும் இவ்விதியும் பிறவிதியும் முடியுமாறு கொள்க.

நூற்றுக்கோடி , நூற்றுப்பத்து , நூற்றுத்தொண்ணூறு எனவும் ; நூற்றுக்குறை, நூற்றடுக்கு எனவும் வரும்.

நூறு முன் ஒருப.்.து முதலியன:

அவையூர் பத்தினும் அத்தொழிற் றாகும்.

குறிப்பு

இ.்.து , அந்நூறு என்பதனோடு ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் அடையடுத்தவழிப் புணருமாறு கூறுகின்றது.

நூறு என்பது ஒன்று முதல் ஒன்பான்களான் ஊரப்பட்ட பத்தினோடு புணருமிடத்தும் அத்தொழிற்றாய் இன ஒற்று மிக்கு முடியும்.

குறிப்பு

எ - டு : நூற்றொருப.்.து ; இருப.்.து, முப்ப.்.து, நாற்ப.்.து, ஐம்ப.்.து, அறுப.்.து, எழுப.்.து, எண்ப.்.து என வரும்.

ஆகும்" என்றதனான், நிலைமொழியடையடுத்து வரும் முடிபும் கொள்க.

ஒரு நூற்றொருப.்.து

நூறு முன் அளவுப்பெயர், நிறைப்பெயர்:

அளவும் நிறையும் ஆயியல் திரியா

குற்றிய லுகரமும் வல்லெழுத் தியற்கையும்

முற்கிளந் தன்ன என்மனார் புலவர்.

இ.்.து , அந்நூறு என்பதனோடு அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் முடியுமாறு கூறுகின்றது.

நூறு என்பதனோடு புணருமிடத்து அளவுப் பெயரும் நிறைப்பெயரும் மேற்கூறிய இயல்பில் திரியாதே நின்று இனவொற்று மிக்கு முடியும். அவ்விடத்துக் குற்றியலுகரம் கெடாமையும் இன ஒற்று மிக்கு வன்றொடர் மொழியாய் நின்றமையான் வருமொழி வல்லெழுத்து மிகும். இயல்பும் மேல் வன்றொடர் மொழிக்குக் கூறிய தன்மையவென்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு : நூற்றுக்கலம், சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அசல், உழக்கு எனவும் கழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

திரியா என்றதனான், நூறு என்பது அடையடுத்த வழியும் இவ்விதி கொள்க.

ஒரு நூற்றுக்கலம், இருநூற்றுக்கலம்.

ஒருப.்.து முதலியவற்றின் முன் ஒன்றுமுதல் ஒன்பது எண்கள்:

ஒன்றுமுத லாகிய பத்தூர் கிளவி

ஒன்றுமுத லொன்பாற் கொற்றிடை மிகுமே

நின்ற ஆய்தங் கெடுதல் வேண்டும்.

குறிப்பு

இ∴து, ஒன்று முதல் எட்டு ஈறாகிய எண்கள் அடையடுத்த பத்தினொடு ஒன்று முதல் ஒன்பான்களைப் புணர்க்கின்றது.

ஒன்று முதல் எட்டு ஈறாகப் பத்து என்னும் எண் ஊரப்பட்ட சொற்கள் அவ்வொன்று முதல் ஒன்பான்கள் வருமொழியாய் வந்து புணருமிடத்து ஆங்கு நின்ற ஆய்தம் கெட்டு முடிதல் வேண்டும். கெட்ட வழி இனவொற்றாய் ஓர் தகர ஒற்று இடைமிக்கு முடியும்.

எ - டு : ஒருபத்தொன்று, இருபத்தொன்று ஒருபத்திரண்டு , இருபத்திரண்டு, ஒருபத்து மூன்று, இருபத்து மூன்று என ஒட்டிகொள்க.

நின்ற என்றதனான், மேல் ஒரு பதிற்றுக்கலம் என்னும் முடிபிற்கு இன் சாரியையும் பெறும்.

அவற்றின் முன் ஆயிரம்:

ஆயிரம் வரினே இன்னாஞ் சாரியை

ஆவயி னொற்றிடை மிகுத லில்லை.

இ∴து , அவ்வடையடுத்த பத்தினோடு ஆயிரத்தினைப் புணர்க்கின்றது.

ஒன்று முதலாகிய பத்து ஊர்ந்து வரும் சொல் முன் ஆயிரம் என்பது வரின் இன் சாரியை இடை வந்து புணரும். அவ்விடத்து முன்கூறிய ஒற்று இடை மிகுதல் இன்றி முடியும்.

எ - டு : ஒருபதினாயிரம் , இருபதினாயிரம் என ஒட்டுக.

ஆவயின் என்றதனான் ஒருபதிற்றுக்கலம் என்னும் முடிபிற்கு உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்று முடியும்.

அவற்றின்முன் அளவுப்பெயர் நிறைப்பெயர்:

அளவும் நிறையும் ஆயியல் திரியா.

இ∴து, அவ்வொன்று முதலாகிய பத்தூர் கிளவி முன் அளவுப் பெயரும் நிறைப்பெயரும் முடியுமாறு கூறுகின்றது.

ஒன்று முதலாகிய பத்து ஊர்ந்து வரும் சொல் முன் அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் ஆயிரத்தோடு புணரும் பொழுது முடிந்த இயல்பில் திரியாதே நின்று இன்பெற்று முடியும்.

எ - டு : ஒருபதின்கலம், இருபதின்கலம் ; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும் ; ஒரு பதின் கழஞ்சு ; தொடி, பலம் எனவும் கொள்க.

திரியா என்றதனான் ஒருபதிற்றுக்கலம் என்னும் முடிபிற்கு இன்னின் னகரம் இரட்டி றகரமாகலும் ஒருபதினாழி என்னும் முடிபின்கண் வருமொழி நகரம் திரிந்தவழி நிலைமொழியின் னகரம் கெடுதலும் வந்து அமையும்.

ஒன்று முதல் எண் முன் பொருட்பெயர்:

முதனிலை எண்ணின்முன் வல்லெழுத்து வரினும்

ஞநமத் தோன்றினும் யவவந் தியையினும்

முதனிலை யியற்கை என்மனார் புலவர்.

இ.்.து, ஒன்று முதல் ஒன்பான்களோடு பொருட்பெயரைப் புணர்க்கின்றது.

முதனிலை எண்ணாகிய ஒன்று என்னும் எண்ணின் முன் வல்லெழுத்து முதன்மொழி வரினும் ஞ ந ம க்களாகிய மெல்லெழுத்து முதன்மொழி வரினும் ய வ க்களாகிய இடையெழுத்து முதன்மொழி வந்து பொருந்தினும் அவ் ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் முன் எய்திய முடிபுநிலை எய்தி முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எனவே, வழிநிலை எண்ணாகிய இரண்டு முதலாகிய எண்கள் அம்முதனிலை முடிபாகிய விகாரம் எய்தியும் எய்தாதும் இயல்பாயும் முடியும்.

எ - டு : ஒருகல்; சுனை, துடி, பறை, ஞாண், நூல், மணி, யாழ், வட்டு என வரும். இருகல், இரண்டுகல்; சுனை, துடி; பறை, ஞாண், நூல், மணி, யாழ், வட்டு எனவும் ஒன்பதின் காறும் ஒட்டுக.

அவற்றுடன் உயிர் முதல் மொழியும் யகரமும்:

அதனிலை உயிர்க்கும் யாவரு காலையும்

முதனிலை ஒகரம் ஓவா கும்மே

ரகரத் துகரந் துவரக் கெடுமே.

இ.்.து, ஒன்று முதல் ஒன்பான்களோடு பொருட்பெயருள் உயிர் முதன்மொழி முடியுமாறும் மேற்கூறிய யகரம் வேறுபட முடியுமாறும் கூறுகின்றது.

ஒன்று முதல் ஒன்பான்களோடு புணருமிடத்து உயிர் முதன்மொழி வந்த இடத்தும் யா முதல் மொழி வந்த இடத்தும் முதல் நிலை எண்ணாகிய ஒன்று என்பதன்கண் ஒகரம் ஓகாரம் ஆகும், அவ்விடத்து ரகரத்து உகரம் முற்றக்கெட்டு முடியும்.

எ - டு : ஓரடை, ஓராடை எனவும் ;

குறிப்பு

இருவடை, இருவாடை,இரண்டடை ; இரண்டாடை எனவும் உயிர் முதல் மொழிகளை சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

யா முதல் மொழி ஓர் யாழ் என வரும்.

துவர என்றதமையால் இரண்டு என்னும் எண்ணும் மூன்று என்னும் எண்ணும் செய்யுளகத்து ஈரசை எனவும் மூவசை எனவும் முதல் நீண்டு வேறுபட முடியும்

அதனிலை என்றமையால் முதனிலை நீளாதே நின்று உகரம் கெட்டு ஓரடை, ஓராடை ஓர்யாழ் என வரும் முடிபும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

இரண்டு முதல் ஒன்பது எண்ணின் முன் மா:

இரண்டுமுத லொன்பான் இறுதி முன்னர்

வழங்கியல் மாவென் கிளவி தோன்றின்

மகர அளபொடு நிகரலு முரித்தே.

இ∴து, இரண்டு முதல் ஒன்பான்கள் முன்னர் அளவு முதலிய மூன்றற்கும் உரிய மா என்பது புணருமாறு கூறுகின்றது.

இரண்டு முதலாக ஒன்பது ஈறாக சொல்லப்படுகின்ற எண்களின் முன்னர், அளவு முதலியவற்றிற்குரிய மா என்னும் சொல் தோன்றின் மகர முதலளவுப் பெயரோடு ஒரு தன்மைத்தாகலும் உரிமையானதேயாகும்.

எ - டு : இரண்டுமா, இருமா, மூன்றுமா, மும்மா என ஒன்பதின்காறும் இவ்வாறு அமையும்

இரண்டு முதல் ஒன்பான் என்று எடுத்தமையின், ஒன்றற்கு ஒருமா என்னும் முடிபேயன்றி ஒன்றுமா என்னும் முடிபு இல்லையாயிற்று. இவற்றுள் மிக்க எண்ணோடு குறைந்த எண்வருங்கால் உம்மைத் தொகையாகவும், குறைந்த எண்ணோடு மிக்கது வரிற் பண்புத் தொகையாகவும் முடித்தார் தொல்காப்பியர்

அதிகாரப் புறனடை:

புள்ளி மயங்கியலுள் ஒழிந்து நின்ற மெய்யீறுகளின் செய்யுள் முடிபு:

லனவென வரூஉம் புள்ளி யிறுதிமுன்

உம்முங் கெழுவும் உளப்படப் பிறவும்

அன்ன மரபின் மொழியிடைத் தோன்றிச்

செய்யுள் தொடர்வயின் மெய்பெற நிலையும்

குறிப்பு

வேற்றுமை குறித்த பொருள்வயி னான.

இ.்.து, லகார னகார செய்யுள் முடிபு கூறுகின்றது.

ல ன என்று சொல்ல வருகின்ற புள்ளியீற்றுச் சொல்முன் உம் என்னும் சாரியையும், கெழு என்னும் சாரியையும் உளப்படப் பிற சாரியையும் அப் பெற்றிப்பட்ட மரபினையுடைய மொழியிடைத் தோன்றிச் செய்யுள் மொழிகளைத் தொடர்ந்து சொல்லும் இடத்து மெய்ம்மை பெற நிலைபெற்று முடியும் வேற்றுமை குறித்த பொருட் புணர்ச்சியின்கண்.

எ - டு : வானவரி வில்லுந் திங்களும், கல்கெழு கானவர் நல்குறு மகளே எனவும், மாநிதிக் கிழவனும் போன்ம் எனவும்; கான்கெழுநாடு எனவும் வரும்.

மொழியிடைத் தோன்றி என்ற மிகையால், பிற ஈற்றுள்ளும் இச்சாரியை பெற்று முடிவனவும் உண்டு.

துறைகெழுமாந்தை, வளங்கெழு திருநகர் என வரும்.

அன்னமரபின் என்றமையால் சாரியை காரணமாக வல்லெழுத்துப் பெறுதலும், அது காரணமாக நிலைமொழியீறு திரிதலும், சாரியையது உகரக்கேடும், எகர நீட்சியும் கொள்ளும்.

பூங்கேழூரன், வளங்கேழ் திருநகர் என்று வரும்.

எழுத்ததிகாரத்திற் புணர்க்கப்படாத சொற்கள்:

உயிரும் புள்ளியும் இறுதி யாகிக்

குறிப்பினும் பண்பினும் இசையினுந் தோன்றி

நெறிப்பட வாராக் குறைச்சொற் கிளவியும்

உயர்திணை அ.்.றிணை ஆயிரு மருங்கின்

ஐம்பா லறியும் பண்புதொகு மொழியும்

செய்யுஞ் செய்த வென்னுங் கிளவியின்

மெய்யொருங் கியலுந் தொழில்தொகு மொழியும்

தம்மியல் கிளப்பின் தம்முன் தாம்வரூஉம்

எண்ணின் தொகுதி உளப்படப் பிறவும்

அன்னவை யெல்லாம் மருவின் பாத்திய

புணரியல் நிலையிடை உணரத் தோன்றா.

குறிப்பு

இஃது, இவ் வதிகாரத்துப் புணர்க்கப்படா மொழிகள் இவையென அவற்றை எடுத்து உணர்த்துகின்றது.

உயிரெழுத்தும் புள்ளியெழுத்தும் ஈறாகிக் குறிப்பின் கண்ணும் பண்பின்கண்ணும் இசையின்கண்ணும் தோன்றி ஒரு நெறிப்பட வாராக் குறைச்சொற்களாகிய உரிச்சொற்களும், உயர்திணை அஃறிணையாகிய அவ்விரண்டு திணையிடத்தும் உளவாய ஐந்து பாலினையும் அறியவரும் பண்புத்தொகை மொழிகளும், செய்யும் செய்த என்னும் பெயரெச்சச் சொற்களின்படி ஒருங்கு நடக்கும் வினைச்சொல் தொக்க வினைத்தொகையும், எண்கள் தம் இயல்பு கிளக்கும் இடத்து, நிறுத்த சொல்லும் குறித்துவரு கிளவியுமாய் வாராது தம்முன் தாம் வரும் எண்ணின் தொகுதியும் உட்பட்ட பிறவும் அத்தன்மையெல்லாம், வழக்கிடத்து மருவி நடந்த இடத்துள்ளன, ஆகலான் அவ்வாறே கொள்ளப்படும். புணர்ச்சி இயன்ற நிலைமைக்கண் அவற்றின் முடிபு விளங்கத் தோன்றாது.

எ - டு : விண் வினைத்தது, கார் கறுத்தது, ஒல்லொலித்தது; இவை குறைச்சொற்கிளவி ஆயினமையின் முடிக்கப்படாவாயின; விண்ணென விசைத்ததென இடைச் சொல்லோடு கூடியவழிப் புணர்க்கப்படும்.

கருஞ்சான்றான் என்றது பண்புத் தொகை, இது கரும் எனப் பண்புணர நின்றது. கருஞ்சான்றானெனத் தொகையாயவழி, கருமென்பது கரியானெனப் பால்காட்டி நிற்றலில் புணர்க்கப்படாதாயிற்று.

கொல்யானை என்றது வினைத்தொகை. அதுவும் கொல்லெனத் தொழின்மை உணர நின்றது. கொல்யானை எனத் தொகையாயவழி, கொன்ற எனக் காலம்காட்டி நின்றமையின், புணர்க்கப்படாதாயிற்று.

ஓரொன்று என இது, தம்முற்றாம் வந்த எண், இது நிறுத்த சொல்லும் குறித்துவரு கிளவியும் அண்மையிற் புணர்க்கப்படாதாயிற்று. இதுதானே ஓரொன்றாகக் கொடு என்புழிப் புணர்க்கப்படும்.

பிறவும் என்றதனான் முடியாதன உண்டான், கரியன் என்பன, இவை உண் எனவும் கருமை எனவும் பிரித்து நிறுத்தியவழி ஆனும் அன்னும் குறித்துவருகிளவி யன்மையான் வந்து புணராமையின், புணர்க்கப்படாவாயின.

தோன்றி என்றமையால் கொள்ளெனக் கொண்டான் என்புழிக் கொள்ளென்பதனை, என என்பதனோடு புணர்க்கப்படாமை கொள்க.

மெய் ஒருங்கியலும் என்றமையால் உண்டான் என்றவழிச் செய்கையும் காலமும் பாலும் தோற்றி நிற்குமாறு பிரித்துப் புணர்க்கப்படாமை கொள்க.

எழுத்ததிகாரத்திற்குப் புறனடை:

குறிப்பு

கிளந்த அல்ல செய்யுளுள் திரிநவும்

வழங்கியல் மருங்கின் மருவொடு திரிநவும்

விளம்பிய இயற்கையின் வேறுபடத் தோன்றின்

வழங்கியல் மருங்கின் உணர்ந்தனர் ஒழுக்கல்

நன்மதி நாட்டத் தென்மனார் புலவர்.

இ∴து, இவ் அதிகாரப் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

முன் எடுத்தோதின அல்லாதன செய்யுளிடத்து வேறுபட வருவன வற்றையும், வழக்கு நடத்துமிடத்து மருவுதலோடு வேறுபட வருவனவற்றையும், முன்சொன்ன முடிபியற்கையின், வேறுபடத் தோன்றின், நல்மதி நாட்டத்து வழங்கு இயல் மருங்கின் உணர்த்தனர் ஒழுக்கல் நல்லறிவினது ஆராய்ச்சியான் வழக்கு இயலுமிடத்து அவற்றின் முடிபு வேறுபாடுகளறிந்து நடத்துக என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு : நறவங்கண்ணி, கள்ளியங்கோடு, புன்னையங்கானல், பொன்னந்திகிரி, ஆரங்கண்ணி, கானலம்பெருந்துறை என இவை வேற்றுமைக்கண் அம்முப் பெற்று முடிந்தன.

வேர்பிணி வெதிரத்துக் கால்பொரு நரலிசை என்பது ரகர வீறு அத்துப்பெற்று முடிந்தது. முளவமா, பிணவுநாய் என்பன. அல்வழிக்கண் மென்கணத்துக் குறியதன் இறுதிச் சினை கெட்டு உகரம் பெற்று முடிந்தன.

அஞ்செவி நிறைய மந்திரங் கூறி என்பது அகம் என்னும் நிலைமொழி செவி என்னும் வருமொழியோடு வேறுபட முடிந்தது.

ஆயிடை என்பது அவ்வென்னும் வகரவீறு வேறுபட முடிந்தது.

தடவுத்திரை, தடவுத்தோள் என்பன உரிச்சொல் முடிபு. அருமருந்தன்னான் எனற்பாலது அருமருந்தான் என மரூஉவாய் முடிந்தது. சோணாடு மலாடு என்பதும் அது.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. திசைப்பெயர் முன் திசைப்பெயர் புணருமாற்றை விளக்குக

திரிபுவேறு கிளப்பின் ஒற்றும் இறுதியும்

கெடுதல் வேண்டும் என்மனார் புலவர்

ஒற்றுமெய் திரிந்து னகார மாகும்

குறிப்பு

தெற்கொடு புணருங் காலை யான.

இ.ஃது, அப் பெருந்திசையோடு கோணத்திசை புணருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

பெருந்திசைகளோடு கோணத்திசைகளை வேறாகப் புணர்க்கும் இடத்து, அவ் உகரம் ஏறி நின்ற ஒற்றும் அவ் ஈற்று உகரமும் கெட்டு முடிதல் வேண்டுமென்று சொல்லுவர் புலவர்.தெற்கு என்னும் திசையோடு புணரும் காலத்து, அதன்கண் நின்ற ளகார ஒற்றுத்தன் வடிவு திரிந்து னகாரமாய் முடியும்.

திரிந்து“ என்றதனான், வடக்கு என்பதன்கண் இடைநின்ற ககர ஒற்றுக் கெடுக்க.

எ - டு : வடகிழக்கு, வடமேற்கு ; தென்கிழக்கு,தென்மேற்கு என வரும்.

வேறு“ என்றதனால், திசைப்பெயரோடு பொருட்பெயர்க்கும் இவ்விதி கொள்க.

வடகடல், வடவரை என வரும்.

மெய் என்றதனான், அத்திசைப்பெயரோடு பொருட்பெயர் புணருமிடத்து இறுதியும் முதலும் திரிந்து முடிவனவெல்லாம் கொள்க.

கீழ் கூரை, மேல் கூரை என வரும்.

2. நூறு முன் அளவுப்பெயர், நிறைப்பெயர் வந்து புணருமாற்றை விவரி?

அளவும் நிறையும் ஆயியல் திரியா

குற்றிய லுகரமும் வல்லெழுத் தியற்கையும்

முற்கிளந் தன்ன என்மனார் புலவர்.

இ.ஃது , அந்நூறு என்பதனோடு அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் முடியுமாறு கூறுகின்றது.

நூறு என்பதனோடு புணருமிடத்) அளவுப் பெயரும் நிறைப்பெயரும் மேற்கூறிய இயல்பில் திரியாதே நின்று இனவொற்றுமிக்கு முடியும். அவ்விடத்துக் குற்றியலுகரம் கெடாமையும் இன ஒற்று மிக்கு வன்றொடர் மொழியாய் நின்றமையான் வருமொழி வல்லெழுத்து மிகும். இயல்பும் மேல் வன்றொடர் மொழிக்குக் கூறிய தன்மையவென்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு : நூற்றுக்கலம், சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அசல், உழக்கு எனவும் கழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

திரியா என்றதனான், நூறு என்பது அடையடுத்த வழியும் இவ்விதி கொள்க.

ஒரு நூற்றுக்கலம், இருநூற்றுக்கலம்.

3. ஒன்பது முன் ஆயிரம் எவ்வாறு புணரும்?

ஒன்பா னிறுதி உருபுநிலை திரியாது

இன்பெறல் வேண்டுஞ் சாரியை மரபே.

இதுவும் அது.

ஒன்பது என்னும் எண்ணின் இறுதிக் குற்றியலுகரம் தன் வடிவுநிலை திரிந்து கெடாது சாரியையாகிய மரபினையுடைய இன்பெற்று முடிதல் வேண்டும்.

எ - டு : ஒன்பதினாயிரம் என வரும்.

உருபு என்றும், நிலை என்றும், சாரியை மரபு என்றும் கூறிய மிகுதியான், ஆயிரமல்லாத பிற எண்ணின் கண்ணும் பொருட் பெயரிடத்தும், இன்னும் உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்று முடியும் முடிபும் கொள்ளப்படும்.

ஒன்பதிற்றுக்கோடி, ஒன்பதிற்றொன்று, ஒன்பதிற்றுத்தடக்கை, ஒன்பதிற்றெழுத்து என வரும்.

4. பத்தின் முன் நிறை அளவுப்பெயர்கள் எவ்வாறு புணரும்?

நிறையு மளவும் வரூஉம் காலையும்

குறையா தாகும் இன்னென் சாரியை.

இ∴து, எண்ணுப் பெயரோடு நிறைப்பெயரும் அளவுப்பெயரும் புணர்க்கின்றது.

பத்து என்பதன் முன் நிறைப்பெயரும் அளவுப்பெயரும் வரும் காலத்தும் இன் என்னும் சாரியை குறையாது வந்து முடியும்.

எ - டு : பதின்கழஞ்சு, தொடி எனவும் ; பதின்கலம் ; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும் வரும்.

5. வண்டு - பெண்டு – புணர்ச்சி விதி தருக.

வண்டும் பெண்டும் இன்னொடு சிவணும்.

இ∴து, மென்றொடர் மொழியுள் சிலவற்றிற்குப் பிற முடிபு கூறுகின்றது.

குறிப்பு

வண்டு என்னும் சொல்லும் பெண்டு என்னும் சொல்லும் இன்சாரியையோடு பொருந்தி முடியும்.

எ - டு : வண்டின்கால், பெண்டின்கால் என வரும்.

பெண்டென் கிளவிக் கன்னும் வரையார்.

பெண்டு என்னும் சொல்லிற்கு இன்னேயன்றி அன் சாரியையும் வரையார்.

எ -டு :பெண்டன்கை என வரும்.

மாதிரி வினாத்தாள் - I

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம் - தொலைதூரக் கல்வி இயக்ககம்

எம்.ஏ - தமிழ் இலக்கியம் - முதல் பருவம்

தாள்-31913 - இலக்கணம் - 1 - தொல்காப்பியம் - எழுத்ததிகாரம் - இளம்பூரணம்

காலம்:3மணி **மதிப்பெண்: 75**

பகுதி – அ

I. அனைத்து வினாக்களுக்கும் ஓரிரு வரிகளில் விடை தருக: (10 X 2 = 20)

1. சார்பெழுத்துகளைக் குறிப்பிடுக.

2.அவ்வியல் நிலையும் ஏனை மூன்றே – சுட்டியுரை

3.னகாரை முன்னர் மகாரம் குறுகும் – குறித்துரைக்க

4.வகரக் கிளவி நான்மொழி ஈற்றது - எடுத்துரைக்க

5.நெட்டெழுத்திற்கு வராத எழுத்துச் சாரியைகள் யாவை?

6.யா என்னும் வினாவிற்கு உரிய சாரியை யாது?

7.வாழிய என்னும் சொல் எவ்வாறு புணரும்?

8. உதிமரக் கிளவி எவ்வாறு புணர்ச்சி பெறும் என்பதனைச் சுட்டுக.

9.மீனென் கிளவியின் புணர்ச்சியைத் தருக

10.ஈரொற்றுத் தொடர்மொழி இடைத்தொடர் ஆகா – குறிப்பிட்டுரைக்க.

பகுதி – ஆ

II.அனைத்து வினாக்களுக்கும் ஒரு பக்க அளவில் விடை தருக. (5 X 5 = 25)

11 (அ)எழுத்துகளின் மாத்திரை குறித்து எழுதுக.

(அல்லது)

(ஆ) போலி - விளக்குக.

12 (அ) சார்பெழுத்துகளின் பிறப்பினைச் சுட்டுக.

(அல்லது)

(ஆ) புணர்ச்சியில் பொருள் வேறுபடும்' இடங்களைத் தருக.

13 (அ) இயல்பாகும் அகர ஈற்றுச் சொற்கள் குறித்து எழுதுக.

(அல்லது)

(ஆ) மரப்பெயர் புணர்ச்சிகளைச் சான்றுகளுடன் நிறுவுக.

14 (அ) ஊகார ஈற்றுப் புணர்ச்சியை எடுத்து எழுதுக

(அல்லது)

(ஆ) பனை முன் அட்டு புணருமாற்றை விளக்குக.

15 (அ) அகம் முன் கை – புணர்ச்சி இலக்கணம் தருக.

(அல்லது)

(ஆ) திசைப்பெயர் முன் திசைப்பெயர் புணருமாற்றை எழுதுக

பகுதி - இ

III. எவையேனும் மூன்றனுக்குக் கட்டுரை வடிவில் விடைதருக. (3 X 10 = 30)

16.நூன்மரபுச் செய்திகளைக் கட்டுரைக்க.

17. மொழி முதலாகும் எழுத்துகளை விவரி

18. ஆகார ஈற்றுப் புணர்ச்சியை விளக்கி வரைக.

19.மெல்லொற்று ஈறுகள் புணருமாற்றைத் தொகுத்துரைக்க

20. எண்ணுப் புணர்ச்சியை விவரி.

குறிப்பு

மாதிரி வினாத்தாள் - II

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம் - தொலைதூரக் கல்வி இயக்ககம்

எம்.ஏ - தமிழ் இலக்கியம் - முதல் பருவம்

தாள்-31913 - இலக்கணம் - 1 - தொல்காப்பியம் - எழுத்ததிகாரம் - இளம்பூரணம்

காலம்: 3 மணி **மதிப்பெண்: 75**

பகுதி – அ

I. அனைத்து வினாக்களுக்கும் ஓரிரு வரிகளில் விடை தருக: (10 X 2 = 20)

1. மூவளபு இசைத்தல் ஓரெழுத் தின்றே - சுட்டியுரை

2.மெய்யின் இயக்கம் எவ்வாறு அமையும்?

3.யகரம் எந்த உயிரெழுத்துடன் மொழி முதலாகும்?

4.மெய்யீறெல்லாம் எவ்வாறு அமையும் - எடுத்துரைக்க

5.வரன்முறை மூன்றும் குற்றெழுத்துடைய – வரன் முறை யாது?

6.திங்கள் முன்வரின் எச்சாரியை பெறும்?

7.நிலா என்னும் கிளவி பெறும் சாரியை யாது?

8. சே பெற்றம் ஆயின் புணருமாற்றைச் சுட்டுக.

9.ஆண்மரப்பெயர் புணர்ச்சியைத் தருக

10. தமிழ் என்னும் கிளவியின் புணர்ச்சியைக் குறிப்பிட்டுரைக்க.

குறிப்பு

பகுதி – ஆ

II.அனைத்து வினாக்களுக்கும் ஒரு பக்க அளவில் விடை தருக. (5 X 5 = 25)

11 (அ) எழுத்துகளின் வடிவம் குறித்து எழுதுக.

(அல்லது)

(ஆ) வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கத்தை விளக்குக.

12 (அ) அளபெடை குறித்து எழுதுக.

(அல்லது)

(ஆ) உருபுப் பணர்ச்சி என்பதனைத் தருக.

13 (அ) எழுத்துச் சாரியைகள் குறித்து எழுதுக.

(அல்லது)

(ஆ) எல்லாம் என்னும் சொல்லின் புணர்ச்சியைச் சான்றுகளுடன் நிறுவுக.

14 (அ) தூணி முன் பதக்கு புணருமாற்றை எடுத்து எழுதுக

(அல்லது)

(ஆ) வேட்கை முன் அவா புணருமாற்றை விளக்குக.

15 (அ) தேன் என்னும் சொல்லின் புணர்ச்சி இலக்கணத்தைத் தருக.

(அல்லது)

(ஆ) உண்டு என்பது புணருமாற்றை எழுதுக

பகுதி - இ

III. எவையேனும் மூன்றனுக்குக் கட்டுரை வடிவில் விடைதருக. (3 X 10 = 30)

16. எழுத்துக்ளின் பிறப்பு குறித்துக் கட்டுரைக்க.

17. மொழி இறுதி எழுத்துகளை விவரி

18. இகர, ஈகார ஈற்றுப் புணர்ச்சிகளை விளக்கி வரைக.

19. இடையொற்று ஈறுகள் புணருமாற்றைத் தொகுத்துரைக்க

20. உருபியல் செய்திகளை விவரி.

குறிப்பு

மாதிரி வினாத்தாள் - III

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம் - தொலைதூரக் கல்வி இயக்ககம்

எம்.ஏ - தமிழ் இலக்கியம் - முதல் பருவம்

தாள்-31913 - இலக்கணம் - 1 - தொல்காப்பியம் - எழுத்ததிகாரம் - இளம்பூரணம்

காலம் : 3 மணி **மதிப்பெண்: 75**

பகுதி – அ

I. அனைத்து வினாக்களுக்கும் ஓரிரு வரிகளில் விடை தருக: (10 X 2 = 20)

1. அவ்வியல் நிலையும் மூன்றே - சுட்டியுரை

2.வினா எழுத்துகள் யாவை?

3.மெய்யின் இயக்கம் எவ்வாறு அமையும்?

4.மெய்யீறெல்லாம் எவ்வாறு அமையும் - எடுத்துரைக்க

5.உச்சகாரம் இருமொழிக்குரித்தே - இரு மொழிகள் யாவை?

6.அத்தின் அகரம் எத்தகைய மாற்றத்தைப் பெறும்?

7.குற்றுகர அளவுப் பெயருக்கு வரும் சாரியை யாது?

8. நும்மின் இறுதி புணருமாற்றைச் சுட்டுக.

9.மகப்பெயர்க் கிளவி பெறும் புணர்ச்சியைத் தருக

10. இருள் என்னும் கிளவியின் புணர்ச்சியைக் குறிப்பிட்டுரைக்க.

குறிப்பு

பகுதி – ஆ

II.அனைத்து வினாக்களுக்கும் ஒரு பக்க அளவில் விடை தருக.

(5 X 5 = 25)

11 (அ) உயிர் எழுத்துகளில் குறில், நெடில் குறித்து எழுதுக.

(அல்லது)

(ஆ) உடனிலை மெய்மயக்கத்தை விளக்குக.

12 (அ) மொழிநிலை தோன்றிய நெறி குறித்து எழுதுக.

(அல்லது)

(ஆ) ஐகார வேற்றுமைத் திரிபுகளை விளக்கி எழுதுக.

13 (அ) இல் என்னும் கிளவி இன்மை செப்பின் எவ்வாறு புணரும்?

(அல்லது)

(ஆ) எருவும் செருவும் புணருமாற்றைச் சான்றுகளுடன் நிறுவுக.

14 (அ) பனையும் அரையும் ஆவிரைக் கிளவியும் புணருமாற்றை எடுத்து எழுதுக

(அல்லது)

(ஆ) ஒன்று முதலாப் பத்தூர்ந்து வரும் எண்ணுப்பெயர்கள்புணருமாற்றை விளக்குக.

15 (அ) உவாப் பதினான்கு - புணர்ச்சி இலக்கணத்தைத் தருக.

(அல்லது)

(ஆ) கோயில் என்பது புணருமாற்றை எழுதுக

பகுதி - இ

III. எவையேனும் மூன்றனுக்குக் கட்டுரை வடிவில் விடைதருக.
(3 X 10 = 30)

16. நூன்மரபுச் குறித்துக் கட்டுரைக்க.

17. தொகைமரபு உணர்த்தும் விவரி

18. உகர, ஊகார ஈற்றுப் புணர்ச்சிகளை விளக்கி வரைக.

19. அளவுப் பெயர், நிறைப்பெயர்கள் பிறவற்றுடன் புணருமாற்றைத் தொகுத்துரைக்க

20. முதல் எழுத்துகளின் பிறப்பினைச் சான்றுகளுடன் விவரி.

குறிப்பு